Sør-Trøndelag Skikrets

1904—1974

70-års jubileumsberetning

SØR-TRØNDELAG SKIKRETS 1904—1974

Litteraturfortegnelse

Norske Skiløpere, Skihistorisk Oppslagsverk.
Centralforeningens årsberetninger 1861—1893.
Centralforeningens årsberetninger 1893—1918/19.
Norges Skiforbunds årbøker fra 1908 og videre.
Ski-Håndboken fra 1931.
Sør-Trøndelag Skikrets 1904—1934.
Sør-Trøndelag Skikrets Jubileumsberetning 1904—1954.
Tidskrift «Værg dit land» nr. 3 fra 1896.
Artikkel av Generalmajor P. R. Fleischer i Militairt Tidskrift hefte 5 år 1833.
Artikkel av K. J. Nandrup, «Verg dit land» nr. 26 1895.
Norsk Militært Tidskrift årgang 1923 og 1952.
Trondheim og Omegn Idrettskrets diverse årbøker.
Sør-Trøndelag Idrettskrets diverse årbøker.
Captein C. B. Roosen, «Om skiløbningen» (1865).
N. S. D. Eckoff, «Vore militære skiløperavdelinger i fordums dage.
Byåsen I.L. jubileumsberetning 1971.
Mebonden I.L. jubileumsberetning 1971.
Innbygda I.L. 40 års beretning.
Trondhjems Skiklub, diverse årbøker.
Vikhvarvet I.L. 50 års beretning.
Beretning om I.L. «Leik» av Sivert Fuglås.

Nils Berg

Sør-Trøndelag Skikrets

70-års jubileumsberetning

Utgiver
Sør-Trøndelag Skikrets

Trondheim 1974

Rosenborg Offsettrykkeri

Arbeidsutvalget Sør-Trøndelag Skikrets Jubileumsåret 1974

Fra venstre: Anders Lilleberg, nestformann, Odd Myrmæl, styreformann, Herbert Helgesen, formann, Peder Alfheim, sekretær/forretn.fører.

Foto: Studio Kings Road

Det er en kjær plikt for meg nå — når boka om ski og bruk av ski, samt litt om skisportens utvikling i Sør-Trøndelag fram til skikretsens jubileum i år er ferdig skrevet, — å takke alle som hver især har bidratt med stoff og illustrasjoner.

Ved siden av de forskjellige forfattere som er nevnt i innholdsfortegnelsen, takker jeg Peder Alfheim, Anders Estenstad, Arnulf Gundersen, Johnny Haarsaker, Erik Tallerås, Erling Vanvik og Einar Wangsvig for all hjelp de har bidratt med.

Det er ett stort sprang av utvikling i skisporten fra f.eks. den første 50 km «lengdeløb» i Kristiania, hvor det var deltakere som gikk distansen med en stav, og hvor førstepremien var «Kr. 400,- i gull», og fram til dagens plastski og utstyr ellers, som er i bruk i år.

Det er mitt håp at noe av denne utvikling gjenspeiles i denne jubileumsboka, og at den for skiinteresserte lesere kan være til hygge og nytte.

Trondheim i april 1974.

Nils Berg.

Det er med glede og beundring jeg hilser 70-års jubileumet i Sør-Trøndelag Skikrets. Dette jubileum påkaller den største oppmerksomhet. Hvorfor? — jo fordi det representerer en fremelsking av de beste egenskaper hos mennesket, som Sør-Trøndelag Skikrets har stått som eksponent for gjennom 70 år.

Stikkord som kameratskap, offervilje, naturglede og fysisk og psykisk fostring er idealer som kan prege jubilantens banner.

I et samfunn med jag, rastløshet og stress, har våre barn, ungdom og eldre mere enn noensinne behov for en fysisk og psykisk opprustning. Det vil en få i full monn ved å gå inn som aktiv medlem av Sør-Trøndelag Skikrets.

Mitt jubilumsønske må derfor bli:

Slutt op om Sør-Trøndelag Skikrets og bli medaktig i det kameratskap og de idrettslige gleder kretsen står for.

Nils Lysø.

Sør-Trøndelag Skikrets har gjennom 70 år innehatt en sterk posisjon innenfor norsk idrett.

Fremragende utøvere i alle skidisipliner, stor aktivitet og bred og god rekruttering har vært typiske kjennetegn. Dyktige ledere og tillitsmenn hører også med.

Sør-Trøndelag Skikrets har rike tradisjoner. De bør anspore til fortsatt innsats og fremgang.

Gratulerer og lykke til!

Ole Jacob Bangstad
Formann i Norges Idrettsforbund

Presidenten i Norges Skiforbunds hilsen

Et 70-års jubileum i en skikrets forteller oss mye. Det forteller oss bl.a. at den tidlig har hatt fremsynte skientusiaster og at den — i moderne skihistorisk sammenheng — har tradisjoner å bygge på. Men det er med skiorganisasjoner som med alle andre institusjoner: Det som enkelte ildsjeler har skapt, må følges opp av nye krefter hvis det skal være levedyktig og ha livets rett. Ledere med evnen til nytenkning og ekspansjon er en betingelse for at det hele ikke skal stagnere og bli en vane. Sør-Trøndelag Skikrets har i 70 år vært i den lykkelige situasjon å ha slike ledere. Den har bygget seg opp til å bli en av våre aller fremste kretser. Jeg tror ikke dette beror på noen tilfeldighet. Både folkelynnet, de naturlige forutsetninger og ikke minst tradisjonene danner et naturlig grunnlag for kontinuiteten og den soliditet som særpreger sør-trøndersk skiidrett både i topp og bredde.

Med en hjertelig takk for alt Sør-Trøndelag Skikrets har gjort for vår idretts utbredelse og styrkelse, ønsker jeg dere fortsatt fremgang og lykke med arbeidet.

Gratulerer med jubileet.

Andreas Nærstad.

Hälsing från Jämtland-Härjedalens Skidförbund, til Sör-Tröndelag Skikrets

Då jag nu fått tillfälle att i denne jubeleumsskrift sammanfatta några intryck, från ett under 20 år nära samarbete mellan Tröndelagens skidkrets och Jämtland-Härjedalens Skidförbund, gör jag det med vetskap om att vi innom vårt förbund alltid betraktat detta samarbete, som mycket värdefullt och stimulerande för vårt ungdomsarbete, jag vågar

påstå att utan de kontakter som skapats genom våra skidträffar, så har icke den Jämtländska skidsporten stått så pass starkt som den gör idag efter Svenska förhållanden mätt.

Att också samarbetet över gränsen varit gott omvittnar de välbesökta årliga kontakträffarna om, där har riktlinjer för vårt arbete utformats, gällande regler och ekonomiska åtaganden fastställts.

Några namn bland många som jag haft förmånen att samarbeta med under de gångna åren, vars interesse och skidkunnande var stort, namn som John Gullberg, Nils Berg, Herbert Helgesen, Arne Hamre, Johnny Haarsaker, Erling Vanvik, samt den nyligen bortgågne Alf Mentsen. Deras arbete med Tröndersk skidsport har säkert varit heltidsarbete på fritid, ett glatt arbete helt säkert, med tanke på den Norska ungdommens framtid och möjligheter att hävda sig i internationell konkurrens.

Några minnesbilder från den första ungdomsmatchen i Meråker där våra ungdommar fick presentera sitt kunnande i de olika tävlingsgrenarna, tvenne namn från denne tävling bör nämnas Magnar Lundemo, Ragnar Persson 1 a.2 a. i herrar jun. Dessa skidpojkar har ju från den dagen väl markerat sitt kunnande genom åren även som toppmän i såväl Norsk som Svensk skidelit, Lundemo noterar ju stora framgångar ännu.

En tävling att minnas, tävlingen i Gråkallen, då våra utförsåkande ungdommars tidligare rätt stora dominans helt plötsligt raderades ut, då syskonen Hamre m.fl. plockade åt sig poäng och segerplatser.

Mot den Trönderska backhopparungdommens överlägsenhet, har vi under de gångna åren kämpat förgäves trots allvarliga försök gjorts från vår sida att förbättra vår representation, bland annat genom att anställa förstklassiga Norska tränare, men de poäng vi fått har ej räckt långt.

Våra längdåkande flickor och pojkar har genom sina insatser glatt oss ty genom sitt poängplockande har de lyckats hålla den totala poängförlusten på en något sånär rimlig nivå.

Då vi icke någon gång vunnit en landsdelsmatch mot de Trönderska skidungdommarna, kan vi med fog påstå att vi tävlat under devisen **«Huvudsaken är inte att segra utan att kämpa väl».**

Min förhoppning är att det uppehåll som för närvarande råder mellan våra förbund med det snaraste upphör, och att krafttag tas för ett nytt gott samarbete till froma för såväl ungdommar ledare som Nordisk skidsport. Ty den dominans vår skidsport haft på bägge sidor Kölen på senare år, har med säkerhet vilat på den gemensamma grund vårt ungdomsarbete legat.

Till sist ett varmt tack till alla Trönderska skidvänner och ledare för goda råd och den vänskap jag mött, under mina år som ordf. i Jämtland-Härjedalens Skidförbund. Hjärtligt tack och lycka till med många goda skidår i Tröndelagen.

Hammerdal i marts 1974.

Erik Lundgren.

Hilsen til kretsen fra formannen

Vi lever i en forunderlig tid — fastslått gjennom alle sekler av gammelt folk. Og dog.....! I alle fall lever vi i motsetningenes tid på mange felt. På den ene side har man et gjennomorganisert samfunn, hvor alle har sin plass. Fra store organisasjoner til små pressgrupper. På den annen side den totale organisasjonsutmattelse. Folk er lei organisasjoner, møter, plikter og fritidstvang. Tillitsmannskrise overalt fra politikk til foreldreforeninger.

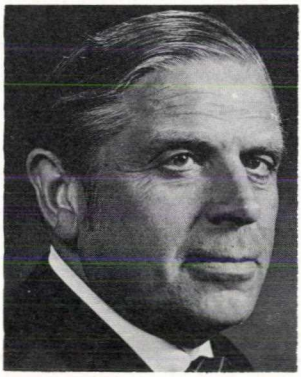

Midt oppe i dette lever Sør-Trøndelag Skikrets sitt eget liv med 89 klubber, 30.000 medlemmer og 58 tillitsmenn på kretsplan, samlinger, trening, møter, konkurranser og stevner. Massevis av barn og ungdom slutter opp, som det brede grunnlag for en bevegelse som idrettslig går frem til våre store aktive av begge kjønn og i bredden ut til turgåere og points-sankere ved stemplingspostene i bygd og grend. Tillitsmenn i alle ombud, som frivillig, med glede og ansvar tar på seg alle jobber. Og som arbeider samvittighetsfullt, godt — og gratis. Ikke bare det, men de får ofte gripe dypt i egen pung. Hittil har det vært slik. Intet synes å tyde på at ikke linjen fortsetter.

Hva det kommer av? Skienes tryllering? Tanken på en vårmorgen med skispor gjennom skaresnø og blå skygger? Kanskje litt av alt dette. I tillegg noen «misjonsønsker», trangen til å meddele sin glede over dette Å GÅ PÅ SKI til andre. Ønsket om at ens barn skal få oppleve den samme intense gleden på den samme måten. Kameratskapet fra bakker og løyper, praten i garderoben etter løpet. De livgivende vannstrålene på en svett kropp. Hissige tak i løypa, sugende svev i bakken, dansen ned fjellsiden.

Alt er med å gi liv til kretsen, dens arbeide og hverdag. Også til de store dagene, når noen av våre løpere topper de store renn, eller noen av våre egne arrangerer de gjeve stevnene.

Hemmeligheten — om det da kan sies å være noen — ligger i alt dette, kampen, leiken, tevlingsgleden. Den ligger i den aktive pågåenhet som alltid har preget kretsen, dette å være i aksjon nesten hver dag i vinterhalvåret. Den ligger også i den nære kontakt med klubbene, stedet hvor idretten drives. Den ligger i godt kameratskap og hyggelig tone mellom skifolket i hele det vide Trøndelag.

Alt dette tilsammen gjør at en skikrets som vår har gått jevnt og sikkert frem under vekslende ytre forhold.

Alle mennesker, voksne ikke minst, trenger et sted hvor man kan slippe dagens problemer og gi seg leken og gleden i vold, enkelt ukomplisert og morsomt. Slik som det kan være å gå på ski — en vårmorgen med skaresnø og blå skygger.

Sør-Trøndelag Skikrets kan se frem til et rikt liv i lang fremtid, så lenge den forvalter så store livsverdier.

Gratulerer med dagen!

Herbert Helgesen.

Prolog ved Sør-Trøndelag skikrets 70 årsjubileum Frimurerlosjen 16. mars 1974 av Ola Uvøyen, Meldal

Da vintersola fall vest i fjella
og skuggan la seg i myr og li,
da kom i susandes fart mot kvelda
en rimkvit rennar på langrennski.
Med kroppen ledig og stø på skiom
han smatt så fint framom skog og kratt,
og farten voks i mot Langbrekkliom
der renna stupa seg bent og bratt
mot et rolegar lende der gammelvegdolpin
gav rikeleg ro te a tenkj seg forbi
den sest tå svingom der grindsle-stolpin
så nådelaust skjælt ut de likast på ski.

En hoppar stod ferdig, ha spent på seg skia
med toppfart helt oppoin granskogåsen.
Han retta på huva og gløtta ned lia,
så for en vått over bindingslåsen.
Et par løft på brilloin — han doggfritt koin sjå,
så svinga 'n te skia og sparka i frå.
All iver og spenning ha samla seg no
i konsentrasjon om å finn
den rette satsen med grunnlag for ro
over svevet åt han som vinn.

Det susa i svingom på hardtrakka snø
frå en spenstig og rytmisk kropp
som skaut seg ni svingain så sikker og stø
og satsa te lange hopp.
Over juv og slogde han for som en pil
og hefta seg minst moleg bort
og flaug gjennom renna i Håker-stil
frå storsving te hårnålsport.

Det ser ut som alle på skiom i dag
har hast med å kåmmå seg ned.
Kå er det som samla dem slik i lag,
kå er det i dag som skal skje?
Det svårrå frå snøkvite lie og fjell,
frå bakka og vinterkledd skog,
frå skispor som samlas en senvinterkveld,
frå et lysandes fakkeltog —
som kasta sin glans over Sør-Trøndelag
med ei helsing åt skikretsa vår
som i dier tiom har årmålsdag
og roinda de 70 år.

En stans attme renna gje tid te å minnas
og fresk opp att gamle spor.
Frå dem som for først vil det alltid finnas
et synbert minne frå der dem for.

Et vedtak vart gjort, og det ønske som låg
om framgang for skisportens sak
vart sinert tå Sivertsen, Almås og Krog
på historiens første dag.
Og kløbba på formannsborda
vart lagt ti ei sikker hand
for han som sto med rora
var egna ber hell no'n.
Med tiltru han møttes den skikretsen
der formann var Ludvig Sivertsen.

Det lyser frå minno og premielister
med trønderske skinamn på topp,
frå insats og kampånd og deltakarglede
i alpint og langrenn og hopp —
frå presise nedslag og sekundstri,
frå kamp mellom venner som alltid vil bli
blant de varige vennskap som vinnes på ski.

Det nørtes en eld gjennom by og bøgde
frå sus gjennom lufta tå stilrene svev
frå Falkanger, Bergmann og Engan som tøgd seg
mot toppen tå høgdom — med gullskrift som skrev
et ærefullt blad med de seira dem tok
ti den prektige sør-trøndske skisogebok.

Frå Søbstad og Stageberg, Røen og Gjelten,
frå Fosseide, Heggem og Sanderud —
det vakna frå namnom et minne om helten
som kampglad i langrennoin langa ut,
og etterpå dømtes i lengde og stil
som sammen med tida på halvonnor mil
gav seier og ære frå summen tå svarom
åt han som vart best tå kombinertkarom.

Nysnø fall og vårsnø bråna,
nye vintra kom og gjekk.
Nye namn stod fram i tida
tok med arv og gammel skikk
dit kreftin veksla og brukas samen
med seier i kampen om generalstaben.

Johan Evjen var aktiv som få
med langrennsdeby i frå nitten fem.
Han seira han likså 'n Myrmo og 'n Brå,
men mang ha starta i mellom dem.
Det er skiklang ti namnom frå gjento og guta
med Kvello, Myrmæl og Estenstad.
Det høres en sus i frå stavtak som spruta,
frå bragder idag og frå seira som va.
Det ruve frå høgdom, frå tinda og toppa
frå Woldseth-svev og frå guta som hoppa.
Det svårrå frå jamnhøge nuta og koll
med verdensrekord frå Anita Wold,
som sprenge et 70 års hegemoni
som gutan ha voinne med hopping på ski.

Frå snøsprut i Oppdals-fjellom,
frå Mjøen og Håker-smil,
frå langrennsduella i mellom
'n Harald i sprinterstil
mot svenska og finna og sterke kort —
og 'n Sverre Stensheim gjekk langt og fort.

Det lyd i frå svev og frå hoppski som trakka,
frå Løkken-karom som rent og vann.
Der gamle hoppa og nye bakka
vart bøgd og bruka og holde i stand.
Det øvdes bragder frå skinamn som enno
vil knytas te gamle og nye renno
der skibygda Rindal med Landsem og Troll
ber tradisjon over kneik og knoll
Han Martin Stokken og ho Katharina
held sommo farten om snøen tina.
Gjennom seira og tap gjønnom mange mil
så lyse det livsglade idrettssmil.

Det er mangt å minnas, du store min
frå senar dåggå og før i ti'n,
frå insats og bragder frå ainder land —
en pokal og ei skje som viser du vann.
Og minnsamt er svevet i ainderomganga
— da han som var favoritten —
vart standain storøgd i overganga
da du fekk 3 ganger nitten.

Det er verdt å minnas de mange tak
i offer og omtenksomt strev
som trufast var med og øvdes bak
de namn skikretsens soge skrev.
Frå Sivertsens dåggå, frå Høstad og Leråand,
frå Thomas Borthen og Bollingmo
så voks vel kretsen i vennskap og lagånd.
Når seiran er stor, da er ledelsa god.
Et storverk er gjort for at kroppen og sjela
kan vinnas te sunnhet i fellesskap.
Og lønna for strevet er seira som dela
æra og gleda — og trøsta i tap.
Det knyter seg band gjønnom skisportens sak
når gamle ærverdige spor
blir nøtta tå skikretsens formann i dag
der veteranen frå Nor
var datidens skihelt som lyser med ære
mot kretsstyrets ener i Båggåvollgjerde.

Det lyser liv i frå vinterlanda
frå øde vidder, frå skog og li
når v illdyrspora i snøa blanda
seg mellom sporom tå dem på ski
som søker opp over granskogbandet
mot høgdom i lengde som skråna
te møtes med eventyrlandet,
der fly og fjell og blåna
ligg storfelt og lyser med hei og hø
i solkrystalla frå frossin snø.

Ledig og lett på fotom,
svala tå fjellfrisk vind,
svett etter lange motom
lyse de glovarme kinn.
Kjenne trivsel i hele kroppa
og finn att gleda frå barndomsår
når frisk du svinga deg ned frå toppa
og riktig kjenner kor skia går.
I strie svette-strauma
lyser gjennom driv og jag
silhuetten tå de drauma
du har drømt ved høgljos dag:
At du kjempa og vinn og te mester er kåra
når seiersbruset i mot deg båra.

Namn som lyse opp tu lenda
frå den edle kappestrid
og frå pressens penn bli prenta
på ei fredens avis-si'
løfta kvardagsgråe tanka
mot et fellesskap som feira
vinningsvon i nye seira.

Mellom rake rygga i spenstig profil
med sølvpokala og sølvgrått hår
så blenkje det trønderske ungdomssmil
i inspirasjon om at kanskje dem når
åt Holmenkolla og VM-landa,
og vona møtes i draum som blanda
ei tankeflukt mot olympisk eld —
og mot den skikonge som får tend 'n.
Det stig forventning på slik en kveld
mot Ove Aunli og Arnfinn Henden,
mot Unni Fossen og jento med merg,
mot Marit Myrmæl og Berit Berg.

Nye namn og skiprestasjona
fører de gamle spor
over i nye generasjona
med råd og helsningsord,
mot småe pjokka som møte starten
i langrennsspora med nummer på.
med stolte stavtak som øka farten
så ho mor og ho bessmor og all kan sjå
at julkveldsskia og 'n far som smor'om
ha skåppå trivsel i langrennssporom

Det lyse tå insatsvilje
frå unge krefter som øves,
og gamle bessfar-minno
dem vakna i tanka som føres
mot tunge bakka på tjurrubredd ski,
mot vinnar-gleda i gammel tid.

Han følgje gangen med iver i auom
og kjenne seg trygg i si æressak —
da pjokken held farten og storma mot hauom
i diagonalstil og dobbeltak.

I ærbødighet mot de elder slekte —
I stolthet over vår idrettsnasjon,
går skigleda vidar så livsfrisk og ekte
te ære for sør-trøndersk skitradisjon.

Ola Uvøyen.

Skijenter anno 1900

Skistua 1896

Innledning:
Om ski — og bruk av ski, i eldre tider

Kunsten å bevege seg på ski er uhyre gammel i vårt land.

Det bevises gjennom helleristningen av skiløper, som ble oppdaget i Rødøy i 1933. Det antas å være fra yngre steinalder.

Fra bronsealderen har vi Øvrebøskien — ca. 60 cm lang bit av en ski, som i 1929 ble funnet i en torvmyr i nærheten av Kristiansand. Myrfunn av ski har vi også fra Vest-Agder og Alvdal. Sagaen beretter at Kong Haakon den gode — sendte skiløpere til Värmland for å kreve inn skatt, og det fortelles at de på tilbakeveien kom over Dovrefjell på ski.

Om Kong Olav Trygvason forteller sagaen at han «løp bedre på ski enn andre menn». Og om trønderen Einar Tambarskjelve fortelles det at han var «dyktig på ski som en hver annen mann.»

Fra Olav den Helliges saga har vi beretningen om Arnljot Gelline og hans bruk av ski. Harald Hardråde var også flink på ski, — det hadde han lært seg i oppveksten på Ringerike. Og fra mannjevningen mellom kongsbrødrene Øystein og Sigurd, sier Øystein bl.a.: «Jeg kan stå på ski bedre enn du, og det holdt de for en god idrett før.»

I borgerkrigenes tid mellom birkebeinere og baglere fortelles om tildragelser som viser at det å kunne gå på ski, ble praktisert av begge parter.

Fra middelalderstiden fins beretninger om at brevbærere benyttet ski som hjelpemiddel, og fra 1647 da regulært postvesen kom igang i vårt land, vet vi at det på mange postruter vinters tid ble brukt ski av postbærerne.

Ett par ski med årstall 1666 og laget i Norge, kan besøkende se blant Nationalmuseets samlinger i København.

Likeså norske ski fra Finnmarken brukt i 1725 under en oppvisning for Kong Frederik den fjerde. Utstilt er også 2 staver med kringler (trinser) av lær og horn samt på toppen spydspiss, så stavene under ferd på ski også gjorde tjeneste som våpen å forsvare seg med, eller for bruk under jakt.

Fra Holmenkollen i 1897.

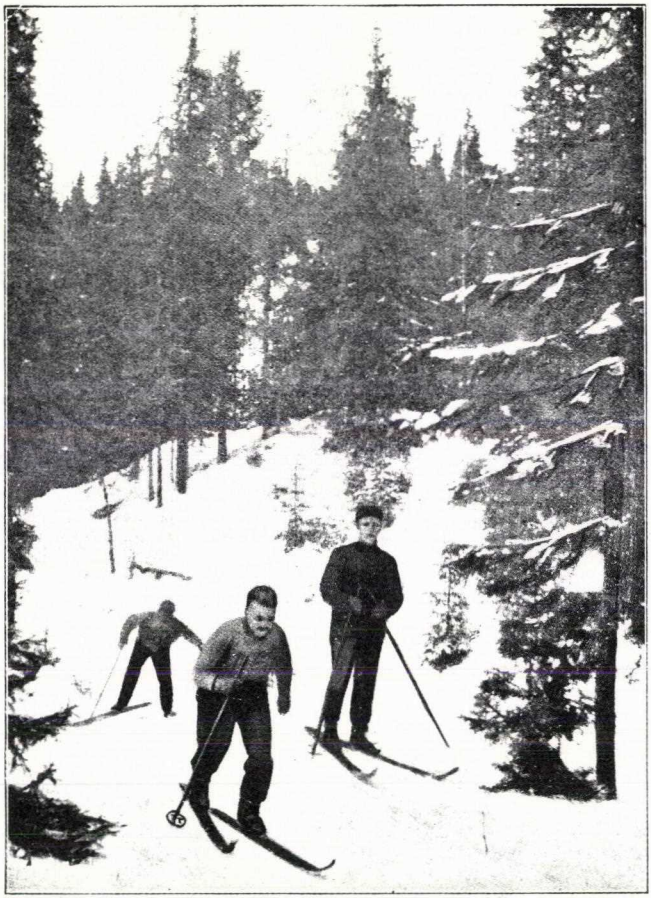

Fra 50 km lengdeløp.

Den norske presten Hans Egede — Grønlands Apostel, hadde norsk skiutstyr med seg til Grønland i 1722.

Biskop Johan Nordal Brun, — som også var dikter — var oppvokst på Byneset, og var fra sin barndom fortrolig med trønderske forhold. Han former i sitt dikt «Min Norske Vinter», bl.a.:

«Nu dalens muntre sønner glide
paa skier ned fra fjeldets side,
saa rask som pil i luften fløi.» — — —

Amund Vanvik, Leinstrand

Einar Søbstad, Leinstrand d.

Andreas Søbstad, Leinstrand

Ole Benberg, Leinstrand

Hans Benberg, Leinstrand

I 1837 berettes det om to brødre som — da de skulle utvandre til Nord-Amerika, — brukte ski da de dro fra heimbygda i Telemark på sin ferd til Bergen, hvor skipet de skulle reise med, tok ut fra.

Vi vet også at den landskjente felespilleren fra Telemark «Myllargutten» fikk invitasjon fra Ole Bull til å komme til Bergen i 1850 for å delta ved innvielsen av Den Nasjonale scene (Bergens Teater), — da gikk han på ski fra Bø i Telemark og ned til sjøen i Hardanger, slik at han derfra hadde høve til sjøtransport videre.

Konkurranser på ski, renn med innlagt skyting, var et ledd i øvelser og opplæring i de militære avdelinger gjennom et langt tidsrom.

De første sivile konkurranser i vårt land er sannsynligvis 3 renn som i 1843 ble arrangert i Nord-Norge (Tromsø). Det var forholdsvis korte langrenn med anvendt tid ca. en halv time eller mer.

Siden ble det flere etter hvert, i takt med stiftelsen av lag og foreninger landet rundt.

Fra Skimuseet på Sverresborg

HAUGE

Skiløperavdelinger som en del av Norsk landforsvar

Da Kong Christian den fjerde gjennomførte den første faste hærordning basert på verneplikt i Norge, var egne skiløperavdelinger ikke en integrert del.

Men i forbindelse med aktuelle krigshandlinger først i 17 hundreårene ble det opprettet egne skiløperavdelinger, hvorav 3 kompanier a 100 mann tilknyttet de tre nordenfjeldske regimenter ifølge oppsetningsplan.

Under det svenske innfall i Trøndelag med General Armfeldt som sjef, var de nordenfjeldske skiløperkompanier aktive, med major Emahusen som sjef. Det sør-trønderske kompani var for det meste rekrutert fra Gauldalsbygdene, samt Selbuområdet, og delvis Stjørdalen.

I den første tiden måtte de utskrevne mannskaper bruke egne ski. Senere ble ski anskaffet og fra tiden omkring 1750 ble det av krigskassens midler anskaffet bl.a. ca. 1000 par ski til de søndenfjeldske kompanier, og en må vel anta en liknende ordning ble praktisert også i Trøndelag. Ellers var bevæpningen korte geværer, sabler og 24 skudd pr. mann. Kompaniets behov for egen transport av materiell foregikk ved hjelp av skikjelker med dragseler, så fikk mannskapene sjøl være dragkraft.

Skikjelker er vel langt på vei like gammelt redskap som ski i landet vårt. I Olav Den Helliges saga er skidkjalki (skidsledi) nevnt som førselsmiddel på jakt, og fra 1784 er det en detaljert beskrivelse av skikjelke nedtegnet av Trysilpresten A. C. Smith. Hvert skiløperkompani skulle ha 14 slike sleder, hvorav 10 med karm og lokk. Det finnes eksemplarer bevart til vår tid, og på Bygdemuseet i Elverum står en kjelke som i sin tid var i bruk i Det Elverumske Skiløberkompagni. Den er lettbygd og uten noe som helst av jern, så tiltross for størrelsen, er vekten under 30 kg.

Ensartet skitype var ikke fastsatt, men intensjonen var «at skiene skulde være af den facon og indretning, som ethvert kompagnies mandskap fra ungdommen af er bleven bevandt med».

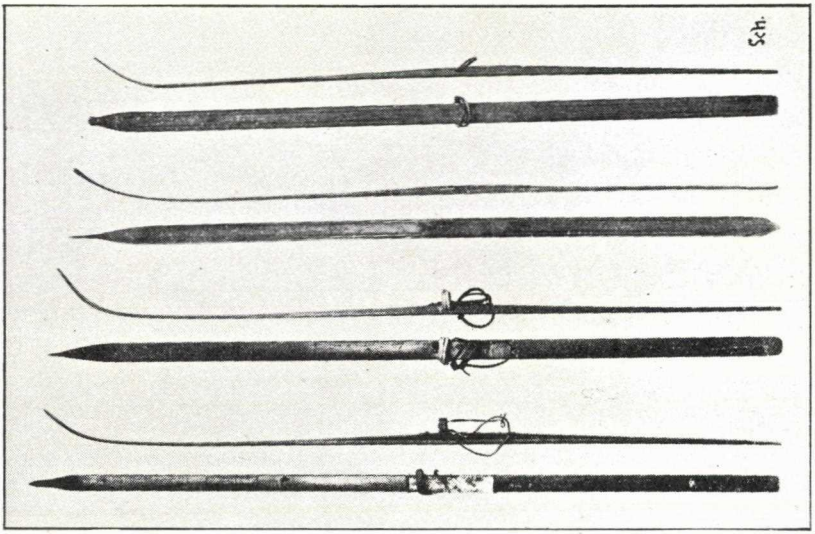

Gamle trønderske skityper.
Øverst Surendalsskien,
2. Leksvikskien,
3. Selbuskien, 4. Rørosski.

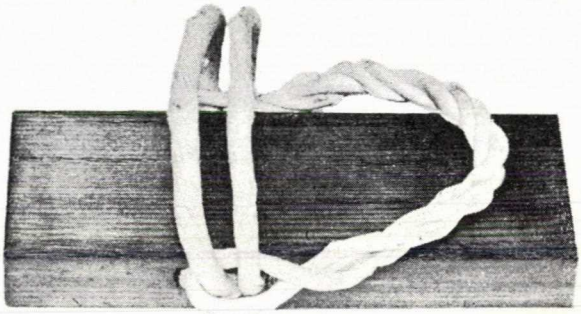

Ilkebinding.
Foten ble stukket inn i tåløkken, mens den lengste løkken glemte opp under gelenken.

Skiløpersoldat med skikjælke.

Av dette kan vi slutte at i vårt distrikt ble de trønderske skityper også anvendt i de militære avdelinger.

I 1733 ble det første spesialreglement bereknet for skiløperavdelingene forfattet av major J. H. Emahusen — sannsynligvis på anmodning fra høyere instanser, med sikte på mer ensartet øvelsesopplegg. Dette reglement ble godkjent av kommanderende general Rømeling med virkning fra 1736.

I følge skihistorikeren Jakob Vaage var Emahusen fra Trøndelag. Og som militær befalingsmann i Den Norske Arme, var han for det meste ansatt ved avdelinger i Trøndelag.

Major og sjef for Nordenfjeldske skiløberkorps i tiden 12/7 1718 til 9/9 1720 Jens Henrich Emahusen, begynte sin militære løpebane 13. april 1706 da han ble hvervet som menig soldat ved kaptein Ulrich Gustav Wibes kompani i oberst von Støckens bataljon av «Prinds Georgs» regiment til fots, som den gang stod i Brabant, og involvert i den spanske arvefølgekrig.

Han kalte seg den gang Eimhaus. Han deltok i slaget ved Ramellies den 23. mai samme år. Han avanserte snart til underoffiser (kadett) og 6. august 1708 ble han fenrik ved kaptein Johan Opitz's kompani i samme bataljon som før. Fra nu av skriver han seg for Emahus. 13/9 1709 utnevnes han til sekondløytnant ved major Dreibergs kompani i samme bataljon. Senere steg han i gradene og kom altså tilbake til Norge. Han var i 1739 oberst og sjef for tredje Trondhjemske nationale Infanteriregiment. 1750 Generalmajor. (Dette er opplysninger funnet i det Danske Riksarkiv.)

J. H. Emahusen var født i 1688 og altså bare 18 år da han lot seg hverve til krigstjeneste. Han døde i 1752 — 64 år gammel.

Kompaniøvelsene foregikk som regel på et høvelig sentralt sted i distriktet, og en kjenner til at det f.eks. i 1738 ble holdt mønstring på «Storevjen» i Selbu. Den som skrev rapporten fra denne mønstringen kan ikke ha vært **helt** fornøyd med de prestasjoner som ble vist, for han skriver bl.a. «endskjønt det gandske mandskab ere gode skieløbere, ere de ligevel ikke saa drefne».

Opprettholdelsen av de militære skiavdelinger vekslet noe ut over årene, men det synes som det har vært mere kontinuitet og mer sammenhengende virksomhet ved de nordenfjeldske avdelinger, enn på Østlandet, hvor øvelsene enkelte perioder må ha vært innstilt.

Nå var vel regelen at de utskrevne mannskaper helst skulle ha lært å bruke ski **før** de ble utskrevet, men om så ikke var tilfelle, påbød reglementet at «Karlen strax saaledes underrettes at han bekommer den rette air af en soldat. Dernæst skal han ved derpaa først indfaldende skieføre

Trenende norske skiløpersoldager – 1822.

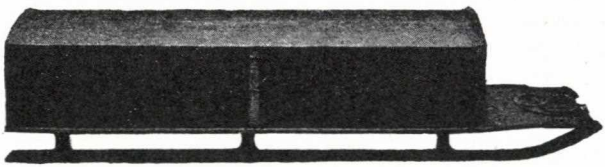

Skikjælke med lok fra Ilsaas i Aamot. (Glomdalsmuseet i Elverum)

saavel paa slet mark som op og nedad bakke viise hvorvidt han forstaar at løbe paa skie, og skulde derved endnu noget mangle ham at vide, da maa han derudi af en habil Underofficer udi en Officers overværelse undervises».

Videre hadde avdelingene bevilgning til premier, som ble satt opp for å øke konkurranselysten med sikte på premiering av de dyktigste utøvere. Dette — kan man si — var den første spire for konkurransesport på ski.

I tidsskriftet Verg Ditt Land årgang 1896 er gjengitt hva en tilskuer kunne oppleve å få se av skiferdighet ved skiløperavdelingen som i 1796 hadde øvelser ved Vinsnes i Singsås. De Yong's beskrivelser er gjengitt i forkortet form:

En oppvisning av skiløperavdeling i 1796

I september 1795 ankret det opp på Trondhjemsfjorden mellom Munkholmen og byen en hollandsk konvoi som på reise fra østlige farvann og rundt Afrikas sydspiss til Nederland, på grunn av uvær og sykdom, samt for å komme unna den engelske krigsmarine, hadde valgt å gå til havn i Norge. Hele konvoien ble liggende ved Trondheim til i mai året etter. Konvoien stod under kommando av hollenderen Cornelius de Yong. Om sitt opphold i Trondheim og andre steder har han skrevet en rekke skildringer av steder og begivenheter i form av reisebrev som senere er utgitt i bokform.

I ett av brevene beskriver han en utflukt til Vinsnes i Singsås, hvor han fikk se hvordan en norsk skiløperavdelings øvelser artet seg. Sjefen for avdelingen (Holtaalske) var kaptein Johan Fredrik Matheson. Oppvisningen foregikk den 11. mars.

De Yong beskriver soldatenes utrustning som bestod av ett kort gevær og sabel. «Skiene er gjort av tyndt bøyelig træ, omtrent en smalhånd brede og gode 8 fod lange. Begge endene er spidse og lidt oppbøide og ligesom hele undersiden af skiene beklædt med rensdyr- eller sælskind. Haarene paa skindet vender bagover og paaskynder derfor ved sin glathed farten naar man gaar nedad, medens de, naar man gaar opover hjælper til at holde igjen.

De almindelige skiløbere bruger begge ski lige lange, medens soldatene har den høire ski omtrent en fjerdedel kortere end den venstre, forat de hurtigere kan vende rundt eller forandre retning. Paa

Litt om skismøring i eldre tider

Skiløperne ble tidlig klar over at ski **uten** noe slag av smøring var vanskelig å bruke. Enten ble de trege og tunge å gå på i motbakke og uten gli i unnarenn, eller også ble de glatte og gled både framover og bakover. Det ble derfor brukt mange og «rare» smøremidler. Det fortelles fra Husebyrennets dager at spekesild og smør ble brukt for å forhindre at skiene «klabbet» likeså ister. Skiløperen hadde ofte med seg en bit med flesk, som ble brukt i mangel av annet.

I et hopprenn i 1885 fortelles det — fikk deltakerne utlevert et lite stykke fet gaudaost på toppen av tilløpet, — for å smøre skiene med.

I Holmenkollen i 1914 ble **Petter Østbye** vinner av det korte langrennet. Han hadde smurt sine ski med smurning av egen fremstilling, og hans ski var overlegent bedre å gå på enn til de andre, og «hemmeligheten» var enkel nok — Østbyes smurning bevirket at skiene ikke glapp oppfor, men gled likevel utfor.

Fremstilling av smurning etter Østbyes resept ble snart stor salgsartikkel. Dette kan er si var starten til den senere utvikling på industriell basis av det store antall varianter a smurning en skiløper i dag kan bruke, og som i høy grad har gjort det mulig å kunne gå p «gode» ski uansett føreforhold og temperaturforhold. Men det er fortsatt den enkelte løper evne og innsikt og kunnskap om smøringsteknikk, som blir avgjørende ved valg a smurning i hvert enkelt tilfelle. Derfor er det for alle både nødvendig og viktig å kunn kunsten å gå på «gode ski» under alle forhold.

Idrettsarbeidet organiseres Centralforeningen

Den systematiske organisering av idrettsbevegelsen i Norge ble startet omkring 1860. På den tid var det ialt ca. 25 lag — for det meste skytterlag, hvorav det eldste var stiftet i 1810.

Tanken om en sentralforening for hele landet ble reist under en skytterfest i Kristiania — forøvrig den første alminnelige en kjenner til, og etter forberedende arbeid av en gruppe i Kristiania, ble Centralforeningen for utbredelse af legemsøvelser og vaabenbrug stiftet den 15. mars 1861. Allerede første året ble en rekke nye lag stiftet, og ialt 96 lag med noe over 6600 medlemmer innmeldt i Centralforeningen, blant disse var Trysil skytte og skiløberforening, som i 1862 arrangerte sitt første hopprenn.

I Trøndelag ble første skilaget stiftet i 1863, nemlig Inderøen Skiløberlag, og 3 år senere Innherred Skiløberforening.

Enkelte av skytterlagene skriver i sine årsmeldinger at skiløbing og øvelser i skiferdighet er en del av lagenes stadige virksomhet. Og som et ledd for stimulering av interessen for bruk av ski og forbedring av disse, lot Centralforeningen forarbeide modellski, som ble utlånt til interesserte lag. Utstillinger av ski og utstyr forekom også, bl.a. i Trondhjem og Christiania.

I vårt distrikt, var lagene i Orkdal og Trondheim tidligst igang på skifronten. Tilslutningen av lag til Centralforeningen stoppet imidlertid opp, og i 1870—80-årene gikk etter hvert medlemstallet tilbake, slik at i 1890 var det registrerte medlemstall av skytterlagsmedlemmer 7777 stk. — en tilbakegang på ca. 50% siden 1879. På den annen side var det etter hvert blitt tilmeldt nye lag omfattende annen idrett med ialt 3052 medlemmer i året 1890.

KRETSENS FØRSTE STYRE

Ludvig Sivertsen

Olav Krog

A. J. Almaas

Denne utvikling førte i 1893 til at skytterlagene fikk sin egen organisasjon, og at Centralforeningen for utbredelse af idræt ble tillagt den centrale ledelse av all annen idrett på landsplanet.

Ved omorganiseringen startet den nye Centralforeningen med tilslutning fra 45 lag og ca. 3800 medlemmer. Til utgangen av 1893 var det innmeldt 67 lag med ialt ca. 4500 medlemmer.

Udtrøndelagens Skiforbund

I Sør-Trøndelag er Trondhjems Skiklub det eldste skilaget. Den ble stiftet i 1884 den 27. januar, og ble tilsluttet Centralforeningen i 1888. Den 17. januar 1886 ble Leinstrands Skiløberforening stiftet, 3/12 1893 Byaasen Skiklub, 14/3 1893 Svorkmo Idrettslag, — som de første årene virket som skigruppe i Skytterlaget, i ungdomslaget. I 1894 ble lagene Leik stiftet, den 6. januar. «Urd», Flaa, den 10. februar, og 25. februar Selbu Skiklubb. Selbu Skiklubb var virksom fram til 1911, den ble da oppløst, i forbindelse med at det etter hvert ble stiftet nye lag i de forskjellige deler av bygda. Samme året, — eller muligens i 1895, ble SKiklubben «Samhold» i Holemsgrenda i Melhus stiftet. Denne klubben ble senere sammensluttet med «Lyn» — nåværende Trønder-Lyn i Melhus. Det kom stadig flere lag til, og i Centralforeningens årsberetning for året 1903 er det ialt 25 lag med skiidrett på programmet innmeldt, fra det geografiske område som Uttrøndelag Skiforbund skulle omfatte.

Dessuten var det i Trondheim by innmeldt ialt 6 foreninger som var aktive i skiidrett.

Centralforeningen oppfordret til dannelse av distriktsforeninger — helst omfattende hele amtet (fylket i dag) med sikte på ett eller to større renn hvert år, på vekslende steder.

Til i 1901 var dette organisert i tre distrikter, — med Hedemarken som det første Amtsforbund.

I 1903 sendte Centralforeningen ut særskilt skriv om dette til de enkelte lag, hvor det bl.a. var anført: «skulde Centralforeningen anse det ønskelig at de større klubber inden et amt eller større sammenhengende distrikter træder i forbindelse med hinanden og faar istand en sammenslutning om mulig et Amts- eller Distriktsforbund.»

Fra Amtskirennet, Hølonda 1904.
Byåsløperne Oskar Lund, Ludv. Sivertsen, Oskar Olsen, Gabr. Hansen og Erling Sivertsen.

Lagets skiløpere i 1920-årene. Bildet ble tatt da de deltok i Gråkallrennet.

Ludvig Sivertsen.

Formannen i Byåsen Skiklub, — Ludvig Sivertsen, tok opp denne saken til behandling på styremøte i laget, og styret besluttet enstemmig å arbeide for å få dannet et distriktsforbund, og overlot til formannen arbeidet med dette.

Hr. Sivertsen tok kontakt med formannen i Skilaget Leik, Hølonda Anders J. Almaas og Olav Krogh, formann i Skilaget Nor i Meldal. Begge lagene var enige i tanken, og det ble enighet om at Almaas, Krogh og Sivertsen med sistnevnte som formann, skulle fungere som foreløbig bestyrelse, redigere et opprop for utsending til de øvrige skilag i distriktet, samt innkalle til konstituerende møte. Dette ble fastsatt holdt den 13. mars 1904, — i forbindelse med amtskirennet på Hølonda 12.—13. mars med «Leik» som arrangør.

I god tid kom det skriftlig tilsagn fra 6 av de tilskrevne lagene, slik at stammen i det planlagte skiforbund kom til å bestå av 9 lag. Stiftelsesmøtet ble holdt i skytterhuset «Strandheim».

Det møtte 16 representanter nemlig:

Lars B. Kattem

Lars Fiske, Leinstrand

Egil Romulsli, Leinstrand.

Ole Fosbakk, Orkdal
Kasper Stene, Byneset

Ivar Berg, Byneset

A. J. Almaas og H. A. Langaas fra Skilaget Leik
K. Resell og O. Hokold fra Skilaget Nor.
E. L. Staveli og O. O. Garberg-Lilleaas fra Skilaget Flygaren, Meldal.
J. Mælen og J. Jensen fra Orkedalsørens Idrætslag.
O. Indseth og P. Svardalsaas fra Budalens Skilag.
P. Krigsvold og Jens Sætermo fra Budalens Skilauparlag.
Lars Høyem og Johan Utnæs fra Bynæs Idrætsforening.
Ludvig Sivertsen og Ole Dahlhaug fra Byaasens Skiklub.
Rennebo Skilauparlag som var skriftlig tilsluttet, men ingen representanter var møtt.

Møtet begynte kl. 10.00 med J. Mælen som valgt dirigent. Hr. Sivertsen redegjorde for forarbeidet, fremla forslag til lover for forbundet samt foreslo som navn, Udtrøndelagens Skiforbund.

Det geografiske område for forbundet var fastlagt i lovforslagets pgr. 1 til å omfatte Søndre Trondhjems Amts landdistrikter, og forbundets formål etter pgr. 2: «at virke til fremme af skiløbing inden distrikterne, fastsættelse af ensartede regler for afholdelse af præmierend, samt ved samarbeide at fremme fælles interesser.»

Møtet ble avviklet greit. Lovforslaget ble vedtatt, Hr. Sivertsens forslag til navn ble vedtatt med 14 mot 2 stemmer, og som styre ble valgt interimsstyret medlemmer Almaas, Krog og Sivertsen, med Ludvig Sivertsen som første formann. Som varamann til styret ble valgt: O. Indseth, Budal, J. Mælen, Orkdalsøren og S. N. Leraand, Bynæset.

Dermed var distriktsforbundet startet, og møteprotokollen fra stiftelsesmøtet beretter at møtet ble avsluttet kl. 12.45.

På festen med premieutdeling for amtsrennet samme kveld, ble det foretatt en innsamling til inntekt for forbundets kasse, som innbragte **kr. 8,10** og dette ble altså forbundets startkapital, samt som avgift fra Skilaget Leik for amtsrennet ialt kr. 4,00 den første rennsesong.

Forbundet begynte altså med tilslutning av 9 lag, med til sammen 497 medlemmer. Men tilslutningen øket etter hvert, som følgende statistikk viser med Centralforbundets årbøker som kilde:

1904/05	12 lag	med ialt 616 medlemmer
1905/06	18 lag	med ialt 858 medlemmer
1906/07	23 lag	med ialt 1098 medlemmer
1907/08	29 lag	med ialt 1508 medlemmer
1913/14	37 lag	med ialt 2014 medlemmer
1918/19	58 lag	med ialt 3439 medlemmer

I 1919 ble så Centralforeningen oppløst og idretten på landsplanet samlet i Norges Landsforbund for Idrett. De fleste lag ble da oppdelt i

særavdelinger for de forskjellige idrettsgrener. Navnet, — Uttrøndelagens Skiforbund ble samtidig endret til det nåværende: Sør-Trøndelag Skikrets, med tilslutning til Norges Skiforbund.

— — —

«Centralforeningen for udbredelse af idræt».

Paa *«Centralforeningens»* foranstaltning er udarbeidet følgende

Veiledning ved instruktion i hoprend.

1. ***Tilløbet:*** Rak holdning, overkroppen lidt foroverbøiet, armene langs siden, skiene tæt sammen, den ene fod noget foran den anden.
2. ***Før hoppet:*** Overkroppen end mere forover, knæerne bøies lidt efter lidt.
3. ***Satsen:*** Overkroppen forover, de bøiede knæer strækkes kraftig ved hoppets yderkant; skiene som i tilløbet, eller fødderne i høide med hinanden.
4. ***I luften:***
   A. *«Staa rak»*. Kroppen udstrakt i sin fulde høide, fremdeles noget forover, *rolige* armbevægelser til bibehold af balance; skiene — i begyndelsen omtrent horizontale — føres før nedslaget paralelle med bakken, den hele tid tæt sammen og i samme plan.
   B. *«Trække op»*. Overkroppen yderligere forover, benene trækkes *rolig* op med bøiede knæer. Skiføring som i A.
5. ***Nedslaget:*** Nedslaget sker fast, med samlet, ledig krop; idet knæerne bøies, føres den ene fod godt foran den anden, skiene paralelle og tæt sammen; efterat balance er naaet, indtages hurtigst mulig rak holdning, armene langs siden, overkroppen lidt forover.
6. ***Undafrendet:*** Som tilløbet.
7. ***Svingen:***
   A. *«Kristianiasvingen»* foregaar *væsentlig* paa *udvendige* ski, hvis skispids føres noget indad, skien svagt paa kant og noget foran udvendige ski; kroppen heldes sterkt indover, ydre ski følger den indre, og bevægelsen foregaar paa tvers af fartens retning. Armene benyttes til bibehold af balance.
   B. *«Thelemarksvingen»* foregaar *væsentlig* paa *udvendige* ski: Ydre ben føres noget frem, hælen vrides sterkt udad, kroppen heldes indad, den bagerste ski svinges ind til den forreste. Armene som i A.

Kristiania 25de marts 1901.

Kr. Tandberg. *Cato Aall.* *Olaf Tandberg.*

Anm. Uddeles til skiløbere.

Sør-Trøndelag skikrets 70 års jubileum Frimurerlosjen 16. mars 1974

Av Reidar Blokkeskar, Meldal

Dæ æ sagt at nordmenn æ fødd med ski på føten. En påstann som kanskje romme en del tvil. Men att oss æ en skiløpernasjon dæ æ dæ ingen tvil om.

Allerede i 3—4 års alderen fe di flest norske bonna idag festa di føst skia på føten med fars og mors hjelp, og tek di føst skrava inn i skisportens mangfoldige verden.

Skia dem ha følgt dæ norske folke gjennom omindelige tider. Kor lang, æ dæ vel ingen så vet aildeles sikkert. Men føst gånga e kan minnas å ha sjett skia nemt i vår historie, æ frå juledagskvelden i 1204. Da to onge Birkebeinera bar den vesle guten Håkon Håkonsen over fjellet frå Lillehammer åt Østerdala, fær å berj'n ifrå Baglerne, så villa dråppå det vesle kongsemne.

Så skia va mæ å skrev et viktig bla i det norske folks historie. Der oss enda har Håkonshallen som et synle minne fær kommende slekter i lande vårt.

I vår ætte måtin nyar histori finn oss dæ Trønderske grenaderregiment nemt frå slage ve Trangen 25. april 1808. Der æ åssså nemt di Hofske skiløpere, så ha gått på sprengen ei hel mil fer å kåmmå tids nåkk. Dem kom akkorat da svenskan ga signal te å overgje sæ. Et sligt signal va okjent fer normenn, dem troid dæ betydd røggtak, å en stor svær normæring kasta geværstaur'n borti snøskavvel'n å gaus på den støst svenskinn hain såg. Di ainder gjor lik ens, å dermæ vart dæ en kamp på liv å dø borti snøskavlom atmed Trangen. Forresten ei tetøkle form fær krigføring når gæle skal vårrå.

Elles æ dæ i visa om'n Trysilknut åss finn skia nemt som sport. I dian svære utforkjøringom i Brattsbergskampen og Glomstølli. Der han fekk bøgd en stor hopp mett i bakken, å stilt opp tolv main neafor, å hoppa over dem ail samen. Dinna bragda va dæ så gjor'n Trysilknut te folkehelt å forbilde fer aille norske guta. Men det æ vel egentlig Morgedal så æ utpeka te plass fer skisportens vogge.

Men roint århoinderskifte vart dæ stifta en masse skifereningo i bøgdom i Trøndelag. I mi eia hembøgd Medal'n vart dæ føst skilage stifta i 1896 med Mikkel Lyngen så formain. E kjent'n gått, hain va sme på Løkken tart hain vart en gammel main.

Dette skilaget fekk namnet Fram, men vart snart omdøft te idretslaget Nor. Men allerede i 1893 va dæ håilde skiræin pi oppbygda, fer dæ står ti ei avismelding detta åre.

«Somme klarede således meget fint luftsprang op til 14 meter — selvfølgelig uden stav.» Amtskirennet i 1905 vart holde i Medala, med skilage Fram som arrangsjør. Hain Kristen Halset frå skilaget Flygar'n — noverende Dalguten — vain 17 kilometer'n. Hain vain åssåa både kombinert å 17 kilometer'n i 1908. I millomtia ha'n værre på Holmenkåill'n å vårte nommer fem både på 17 km å 50 km.

Hain Kristen hefta ailder bort arbesti på træning. Ætte foil arbesdag tok hain rett så dæ va skia på føten å gjekk neppå Øra (Orkanger) en tur. Det vart roint en 50 kilometer att å fram.

Skismorningen ha bestandi værre et problem. Itt minst i æilder ti. Groinsmorninga va tjurru «tjurrubaksting». Dem fyrt gått opp i omnen enten på kjøkene eller i eldhuset. Smor gått mæ råtjurru poinde skia, løfta tå omnlåkke å brædd tjurru inni skia, å nugga mæ'n oilklut attåt. Om stuggu vart foil tå tjurrurøk va dæ ingen så brydd sæ om. En gløtt på stuggudæra så luftas dæ ut furt. Når skia va gått baksta, vart dem boinde samen for å bak med et trestykkje lagt imillom på metten for å få te «gångbokt». Å ei «brættstikk» imillom brættom fer at dem skoil hail sæ.

Elles va dæ praktisert my mæ skismorning. Et sammenkok tå sprokkin grammofonplato, tjurru å sautalj å en støbb tå en sykkelslange vart prøva med vekslende hell. E nemt dinna smorningen åt han Johan Evjen engång. «Dein smorningen va itt så klen den», sa «Sainnen». «Men dæ va itt berr å ta ei grammafonplat på slomp borti dongen. E koka skismorning tå ei plat så «Kostervalsen» sto på. Men e ska sei dæ **dæ** gut, at e vain kvart et rein så læng så Kostervalsen **vart.»**

Sildhau va åssåa nemt som skismorning, men dæ va vel helst for å nar oss smågutain. Men en taljjøsstøbb inni lommoin va mang en gång reddinga på vanskele føre.

Hain Haldo Søvoilla, en gammel skireinnar så livvi einda, ha koka sæ skismorning åt et storrein en gång, å ta såg lovende ut. Hain fortælt sjøl. «E gjekk ferbi karain oppover Resellbakkain mest så e gjekk ferbi et håggåstakket. Men da dæ bars utover bakkain at, da kom håggåstakkete å for om me at.»

Omkring 1901 kom dæ en vinterdag en ong main på ski frå Haukli-

Reidar Blokkeskar ved Løsetra.

gjæra en to tri kilometer uti marken. Han ette Anders. Han gjekk inn sjå onkel'n min som bodd ti ei lita stuggu atmæ veien så går åt Rindala. Hain vart staindain inmæ dæra. «Æ kan vel itt få lån skia i dag Andreas. Dæ æ skirein frampå Storås, å e ha itt brukbar ski.» «Dæm æ nå smorningslitti skia min au, men e har no kjurru å tær ve.» Å dærme så vart dæ skismæring i Åslykkja. Hain Anders rest frami «Bruæia» å ga sæ mæ på langrein, å vart nommer 4.

I et tå de føst langreinnom så ha verre i opbygda, va fæstpremien en revolver, å ainderpremien et torades trekspell. Dinna revolver'n fins dein dag i dag.

Da e va småguten dokka dæ opp skireinnara, så oss ha ti forbillede. En trysilknut i ny utgave. Åss såg fotograffi tå om i Amtstidenda. Slike så hain Torleif Haug å'n Grøttumsbråten å'n Narve Bonna. Å på hemtraktom va dæ namn så Olav Myrmæl, Ola Skarholt å Johan Evjen, — «Sainnen». Hain så ferlanga mussu på matstasjona i Sverje da'n gjekk 30 kilometer. Svenskain fersto itt kva mussu va, dæ va itt å veint dæ, dem sto ber å resta på haue. «Dæ fæ ber skur, e har nå snus», sa Sainnen, å kasta innpå en gild pris mæ svensk snus nommer 1. Å dermæ for'n.

Når åss smågutain reint spretthopp så ropa åss. «Hå dæ tu veia, hær kjæm'n Myrmæl, hær kjæm Skarholtin.» Jau åss ha vår Trysilknut. Våre idealer som åss såg opp te, å streva fer å nå. Men åss ga opp på halvveien.

Dæ va mang gång tongvint å kommå sæ på skirenning i gammel dåggå. Hain Bernt Groeggen fortæle at hain å'n Martin Risom rest på Gråkail'n på militært skirein både i 1931 å i 1932. Føst gjekk dem på ski frå Laksøybygda te Orkanger omtrent 3 mil, så mæ dampen te by'n. Der tok dem inn på Bondeheimen. Dæ fans itt rom i skistuggu på Gråkailla. Om syndagsmorgon fekk dem på uniform å oppakning å gevær. Så gjekk dem på ski frå by'n å på Gråkail'n, omtrent ei mil i mot bakk. Så gjekk dem 30 kilometer langrein å etterpå reint dem ne at te by'n. Ette premieutdelinga tok dem dampen på Øra. Så sto dæ att 3 mil om Svorkbøgda åt Laksebøgda. Hain Rise ha einda att en 6—7 kilometer tart hein kom hem åt Lomundala. Dæ vart 110 kilometer på ei helg, tå dem gjekk dem 80 om syndan. Hain Rise vart nommer 1 å hain Groeggen nommer 2 i 1931. I 1932 va dæ hain Bernt Groeggen så vain.

Når dæ va kombinert på Gråkailla ha han Rise langreinskia fastbunde på ryggsækken åssså gjekk'n på hoppskia nedpå Øra, 3 mil en vei. E må samtidig få nemn et anna namn, hain Hans Fossmo. Hain dødd fer et par måna sia, over 90 år. Hain skoil delta i langrein i Selbu. Da gjekk hain på ski frå opbøgda i Medala å nedpå Øra, omkring 4,5 mil å så frå by'n å te Selbu. Kor langt dæ vart vet e itt. Hain mått høvvel skia poinde fær hain koin ga langrein.

Dæ æ ail groin te å minnas slike eldskjæle ved ett slikt høve som oss no æ samla om. Minnas dem i takk og ærbødighet. Dem fantes i aille bøgde over hele Trøndelag å åver dæ ganske laind. Dem va med å bar skisportens fane høgt, va mæ å vist veien framover fær kommende slekter i norsk skisport.

Å no ha åss tenkt å vis en når glimt frå trøndersk skisport gjennom 70 år. Åss bli mæ på starten tå dæ føst langrein så vart hoilde i Medala fer over 70 år sia.

Men hain så lægg ut i spore forestille itt vinnar'n, toppfigur'n — men **mannen fra skisporet.** Hain som går på ski fordi hain lika å lægg mil etter mil attom sæ. Han så lika å sjå stadig nye eventyr av norsk vinterlandskap i revy, uta tanke på topplasering. Åss har mæ en slik **skisporets veteran** i kvell. Namnet hans æ Harald Hess. I de aller fleste år Sør-Trøndelag Skikrets ha bestått ha hain Harald gått i skisporet, å hain går fremdeles. I morgo kl. 11 finn oss'n uti Aure fær å gang Klakkrennet fær 10. gong.

E må telat me ei lita historie. På et langrein i Medala, ha hain Harald

smort sæ bort. Skia klabba, ail de ainder va innkomme men itt hain Harald. Eindele kommen mer trøtt å utslitti enn aill de ainder med ski så ronde som stokka. Da va dæ en kaill ti frakk å skjerf å skinnhuv så stakk haue frammi reinna å ropa: «Dæ tek på å li langt på dag Harald.»

Det må vårrå oinder slike situasjona di flest krigsærklæringon bli oinskrivi. Dæ kain vårrå ei lita undsjyldning lell da.

Men no æ dæ klart te start fær **mannen frå skisporet**.

Så fløtta åss over te 1926. Åss æ på Gråkalla i starten på 17 kilometer langrenn klasse kombinert. Her ska dæ kjempas om H.M. Kong Håkon den 7. pokal. Blant dem så stille te start æ en ong Rennbygg, Olav Myrmæl, frå idretslaget Fram. Myrmæl vart den så greid å tå detta gjeve trofeet. Hain tok pokalen året ette å, i 1927, så hain har to slike trofeer i premiesamlinga si. Å i dag 44 år etterpå e Myrmæl atter på startstreken.

Myrmæl starter.

Te slutt har åss ei ong jente, Eva Kjøsen, så ska representær moderne skisport å «jentuttan» vores.

(Av tekniske grunner vart hopp å alpint itt demonstrert.)

Så innby åss te skifest med premieutdeling. Her kjem to onge jenter Kari Snoen i en kjole frå roint århoindersskifte å Berte Ingeborg Dalsegg i drakt fra rundt 30 åra. Her kjem spelmain Ragnvald Bolme å en når ongdomma frå Selbu, å dermæ overlætt e resten åt festkomiteens formann Anders Øistein Resell.

Resell foretok premieutdeling.

Harald Hess fikk ta imot den revolver'n som fær e nemt. Myrmæl fikk ta imot sin egen Kongepokal frå 1926. Å frøken Eva en gild blomsterbukett. Det va to ekstrapremier. Et par langrennski med staver te Arve Tellefsen å et par hoppski i minniatyr til Torleif Schjeldrup. Bolme spilte opp til dans med en sjøllaga vals. «Slåtten has Tore».

No ha åss prøva i ail enkelhet å vis fram en når glimt frå trøndersk skisport gjennom 70 år. Åss takka publikum fer oppmerksomheta.

Måtte hell å løkke følj Sør-Trøndelag Skikrets i kommende tider.

Takk fer åss!

Reidar Blokkeskar.

Erik Staveli, "Leik", Hølonda

Anders Estenstad, "Leik", Hølonda

Lagpokaler og Skiforbundets plakett.

Arne Rustadstuen var forbundets f.rste langrennstrener

Amund Vanvig

Johan Evjen

Det å lede en organisasjon med lag så spredt som tilfelle var i vårt fylke for 60—70 år siden, var noe helt annet enn nå. Telefon var den gangen ennå svakt utbygd, ingen rutebiltrafikk.

Så utenom å bruke jernbanen — som den gangen var Rørosbanen gjennom Gauldalen, samt den elektriske bane mellom Løkken i Meldal og Orkdalsøra, var det å reise med skip etter Trondheimsfjorden med avgreninger for de som bodde slik til, og så å komme fram på egen hånd, etter landevei eller «over øde strekninger» som det står i styreprotokollen fra et møte den 2. desember 1905 i forbindelse med fastsettelse av tidspunkt for avholdelse av Amtsrennet i 1906 som ifølge tidligere vedtak skulle arrangeres i Budalen.

Postgangen var heller ikke så rask som nå, og den som ikke benyttet seg av hesteskyss mellom de forskjellige skysstasjoner i bygdene under reiser, fikk ofte risikere lengre reisetid enn forutsatt. En tur til Graakallrennet i Trondheim fra f.eks. Meldal medførte flere dagers fravær for den enkelte deltaker, og ved siden av tiden det tok, kostet det penger også, for alt måtte den enkelte selv bekoste, — som regel.

I samsvar med formålsparagrafen arbeidet forbundsstyret for økt tilslutning av lag, dessuten praktisk informasjon og instruksjon om arrangement av renn, bygging av hopp. — Permanent utbygging av skibakker ble det etter hvert sving på.

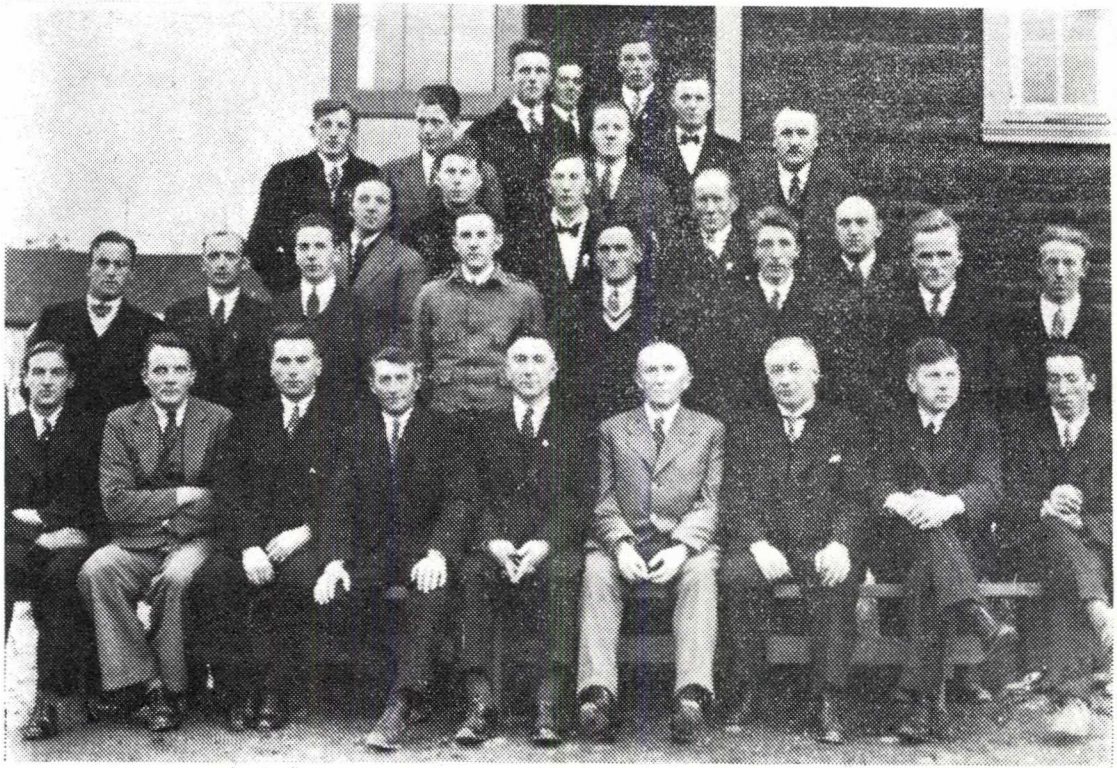

Lagsformannsmøte på Byåsen 1932

Johan Evjen

Ole Skarholdt

TIL IAGTAGELSE VED KONKURRANCE

1. Delta aldrig i anstrengende konkurrance uten efter forutgaaende rationel træning. Delta heller ikke, saafremt sygdom forut har svækket dine kræfter.
2. Indstil alle anstrengende træningsøvelser mindst 2 a 3 dage før selve konkurrancen.
3. Klæd dig ikke om til konkurrance saa tidlig, at du kommer til at staa unødig længe i en tynd dragt.
4. Benyt altid en dragt, der passer for aarstiden. Gaa aldrig i koldt veir med nøkne arme og ben.
5. Benyt om vinteren ulden dragt baade for over- og underkrop. Utsæt dig ikke for forfrysninger.
6. Gjør aldrig dragten for snau, lad den være helt ut anstændig. Tag i saa henseende tilbørlig hensyn til publikum og tilskuere.
7. Bevæg dig altid noget før start. Hold dig varm indtil denne finder sted.
8. Sæt ikke for stor fart fra først av ved lange løp eller opfor større bakker, du blir derved mindre utholdende.
9. Beregn vei og tid, løp systematisk efter opgjort plan.
10. Anstreng dig aldrig utover, hvad du forsvarlig makter. Søk aldrig at sætte rekorder paa bekostning av din helbred.

Kristiania den 29. oktober 1908.

Louis Berntsen. **B. Berg.** **F. G. Seeberg.** **K. K. Samsø.**

John Vold, Budal

Eiliv Enlid, Budal

Jens Havdal, Melhus

Tore Presttrø og Thomas Borthen, "Urd", Flå

Anders Storli, Budal

REGLER

til iagttagelse ved træning og konkurrance
(utarbeidet efter foranstaltning av «Centralforeningen for utbredelse av idræt»).

TRÆNINGENS MAAL er at gjøre legemet sterkt og utholdende.
GYMNASTIK er grundlaget for all idræt.
GOD HOLDNING maa iagttages ved utøvelse av all idræt.
Rund rygg og lutende hode er baade uskjønt og skadeligt.

Til iagttagelse ved træning:

1. Træn aldrig, naar du ikke befinder dig vel, eller er anstrengt av andet arbeide.
2. Lad dig paa forhaand undersøke av læge, saafremt du nogensinde har havt alvorligere sygdom.
3. Mindst 8 timers søvn i god luft.
4. Spis god lett fordøielig kost.
5. Spis langsomt, tygg godt, spis dig kun passelig mæt.
6. Nyd ikke spirituosa eller tobak.
7. Skift ofte undertøi.
8. Hold altid kroppen ren, men svæk ikke dit legeme ved langvarige for kolde eller for varme bad. (Kold avrivning om morgenen — i opvarmet værelse — er at anbefale.)
9. Søk altid under øvelser at puste dypt og langsomt.
10. Træk altid pusten dypt og langsomt mindst 1 minut efter anstrengende øvelser.
11. Øv dig aldrig, naar du er fastende, eller naar du er sulten.
12. Øv dig ikke umiddelbart efter maaltid. (Efter solidere maaltid, f.eks. middag, bør der mindst gaa 2 timer.)
13. La øvelserne i begyndelsen være kortvarige og lite anstrengende, øk anstrengelsen litt efter litt.
14. Utsæt dig ikke for at bli kold. Staa aldrig stille efter øvelser, naar du er anpusten, varm eller sved.
15. Drik lite og kun i smaa portioner ad gangen. I sterk varme bør drikkes forholdsvis oftere.
16. Nyt aldrig iskold drik.
17. Spis eller drik ikke umiddelbart efter anstrengende øvelser.
18. Benyt altid efter endte øvelser frotering med et grovt haandklæde eller lign.
19. Overdriv aldrig træningen. Føler du dig overanstrengt («overtrænet») maa øvelserne helt indstilles, inntil du atter er i vigør.
20. Har du av en eller anden grund været ute av træning, — forsøk da ikke med en gang at ta igjen hvad du tilfældigvis kan ha forsømt, men begynd atter forsigtig og kun litt efter litt.

Premierløitnant Sigurd Orre reiste vinteren 1905/06 i lagene på 16 steder på kombinert foredrags- og instruksjonsreise. Han skriver bl.a. i sin rapport fra besøk i Drivdalen og Lønset i Oppdal: «Jeg fikk her anledning til at give en liden opvisning i bakkeløb. **Hopløbet** drives her svært lidet, og det var en stor og taknemlig tilskuerflok at give opvisning for.»

Forbundet fikk av Centralforeningen særskilt bevilgning til dekning av denne reisevirksomhet.

Det samme var tilfelle vinteren 1909 da den gode skihopperen Rasmus Pettersen fra Byåsen, besøkte 12 bygder med ialt 17 lag som hoppinstruktør.

Nå er det vel så at alle har ikke like lett for å lære andre hva de selv kan, og det er heller ikke noen «hemmelighet» at de som skal tilegne seg lærdom, har høyst forskjellig evne til å motta de kunnskaper de blir meddelt. Og disse faktorer har sikkert, — den gangen, — som nå, — medvirket i vesentlig grad til at fremgangen på konkurranseplanet for de aktive løpere var såvidt svak at våre løpere ofte ble underlegne i konkurranse med skiløpere syd for Dovre.

Den gode vekselvirkning mellom styret i forbundet og ledelsen for de enkelte lagene som hver på sitt sted aktivt og interessert gikk inn for større bredde og framgang på idrettsfronten, førte til at samholdet ble styrket innad mellom lagene, og utad fortsatte samarbeidet og tilslutningen til Centralforeningen det program og de ideer denne hevdet og stod for mens det var organisasjonsmessig uenighet på idrettsfronten fra 1911 og fram til at Norges Landsforbund for idrett omsider kom i sving i 1919.

Ensartede regler for bedømmelse av hopprenn og kombinerte renn ble gjort gjeldende for alle skirenn. Det ble spesielt tatt hensyn til GOD HOLDNING, SIKKER SKIFØRING og GOD KONDISJON.

Forøvrig var reglene bygd på de gjengse i bruk på Østlandet, men det ble etter hvert i Trøndelag stemning for også å legge tilbørlig vekt på LENGDEN av ett hopp i tillegg til stilbesømmelse.

Olaf Grilstad og Ludvig Sivertsen arbeidet mye med dette og i en trykksak på fire foliosider datert 25. november 1908 ble et fullstendig reglement for karaktergivning m.m. ved premieskirenn presentert. Etter disse regler ville hopplengde bli tillagt større vekt enn tidligere praktisert.

I styremøte den 19/12 samme år ble disse nye regler vedtatt gjort gjeldende for alle renn de enkelte lag arrangerer. Det er interessant å konstatere at i brev av 14. november s.å. ber det nye Norges Skiforbund om å bli orientert «om hvilke regler som gjelder ved forbundets rend».

Styret vedtok å oversende til Norges Skiforbund et eksemplar av forannevnte trykksak. I årbok for 1909 (trykt i 1910) er inntatt Norges Skiforbunds første fullstendige rennreglement, og de prinsipper for karaktergivning som Grilstad og Sivertsen bygget på, gjenspeiles klart i Skiforbundets regler som akseptert. Så her var trønderne tidligst ute. — — — Etter som dette kan være av interesse — skihistorisk — gjengis hele forslaget til regler for karaktergivning m.m.:

Forslag

til

regler for karaktergivning m. m. ved præmieskirend

I. Langrend

(i kombin. rend)

Bedste tid, t. ex. 1 time, gives karakteren 1.00
Den *dobbelte* tid: 2 timer „ „ 10.00
I dette tilfælde gir altsaa *60* minutter daarligere *tid* end bedstemands tid *9.00* karaktergrader daarligere *karakter* end *bedstemands* karakter (1.00).

Følgelig gir (i samme tilfælde):

1 minut (længere brugt tid end bedste) et *tillæg* til *bedste* karakter af:
9.00 divideret med 60, lig 0.15
2 minutter overtid gir et karaktertillæg af 0.30
5 „ „ „ - 0.75
10 „ „ „ - 1.50
15 „ „ „ - 2.25
16 „ „ „ - 2.40
17 „ „ „ - 2.55
18 „ „ „ - 2.70
19 „ „ „ - 2.85
20 „ „ „ - 3.00

o. s. v.

Karaktertillægget pr. *minut* (mere brugt tid end bedste tid) findes altsaa ud ved simpelthen at dividere tallet 9.00 (differencen mellem karaktergraderne: 1 & 10) med: Bedstemands tid i *minutter*.

Exempel 1:

	Karakter.
Bedstemand har brugt en tid af 1 time 29 min. 23 sek.	1.00
Karaktertillægget pr. minut daarligere tid blir altsaa 9.00 divideret med 89.4 ...lig 0.107	
En tid af f. ex. 1—40—43 (altsaa $11^1/_3$ min. mere) vil da faa en karakter af	1.00
plus $11^1/_3 \times 0.107$	1.213
tils.	2.213
En tid af 1—56—50 (27.45 min. overtid) vil faa	1.00
plus 27.45×0.107	2.937
	3.937

Exempel 2:

Bedstemand har brugt: 1—4—30.
Karaktertillægget pr. minut daarligere tid blir her: 9.00 divideret med 64.5 ...lig 0.14

og en løber, som har brugt 1—12—15 ($7^3/_4$ min. overtid) faar	1.00
plus 7.75×0.14	1.085
	2.085
og en med tid 1—25—40 (21.17 min. overtid) faar	1.00
plus 21.17×0.14	2.964
	3.964

II. Hoprend.

Ved karaktergivningen tages hensyn til, hvad skiløberen præsterer, fra han forlader startpunktet, til han har standset paa sletten.

Der lægges stor vægt paa en sikker og korrekt *skiføring*, og paa en smuk, rolig og behersket *kropsføring*, specielt under luftfarten og nedspranget.

Da det ved et *præmie*-skirend er præstationsevnen — færdigheden — man skal søge at komme til kundskab om og bedømme, og det er *uimodsigeligt*, at der kræves større færdighed for at klare et stort hop end et sammenlignelsesvis lidet, følger heraf, at *hoppets længde* bør tillægges den vægt, den fortjener.

Hvad forstaaes ved skiløberfærdighed? Er det bare det at kunne føre sin krop og sine ski *vakkert?* Nei, færdighed paa ski, eller i denne forbindelse i hop, er noget mere. *Kraft* og *energi* maa tages i betragtning her, som ved al anden idræt. Skiidrætten præges fremfor andre idrætter netop af kraft, energi og djærvhed. Forsaavidt passer devisen: „Mod, snarraadighed og kraft" udmerket for skiidrætten.

Vi mener altsaa, at der ved bedømmelsen af *konkurrerende* skiløbere i hop bør lægges *megen* vægt paa hoppenes størrelse.

Det er ikke krops- og skiføring bare i *luften*, det kommer an paa. Krops- og skiføringen i *nedspranget* er mindst lige saa meget at fæste sig ved. Her er i realiteten det vigtigste punkt i hele præstationen. Sikker krops- & skiføring i nedspranget er ligesaa meget at vurdere som elegance i luften.

Nu er det noget, som alle erfarne skiløbere kjender til, at i en liden bakke eller lidet hop kan alle være omtrent lige gode. *Der* er ikke anledning for den dygtige skiløber til at vise sin overlegenhed. Medens den lidet udviklede løber viser kanske sin *hele* kunst, faar ikke den dygtige vist mere end det halve af, hvad han kan. Ved smaa hoplængder kan den mindre dygtige levere ligesaa stilfulde hop, saavel hvad nedsprang som luftfart angaar, som den dygtigere. Men naar det kommer til større længder, viser det sig, at den mindre dygtige i det høieste formaar at bibeholde den fine stil i *luften*, ikke i nedspranget, hoppets *mest* kritiske punkt, hvor dygtigheden netop viser sig. Her kan det bære overende med ham, og fald er jo *ikke god* krops- og skiføring.

I Graakalbakken f. ex. kan man trygt sige, at af 100 fuldt habile hopløbere neppe nok 5 klarer en længde af 30 m., medens kanske 40—50 klarer 25 m., og alle bør klare 20 m.

Arrangement og karaktergivning ved præmierend paa ski maa derfor lægges saaledes an, at, som ved andre idrætskonkurrencer, den *bedste* mand kan seire. Men uden at hoplængden blir vurderet ret, kan man ikke komme efter, hvor dygtigheden ligger. Derfor maa løberne gjennem karaktergivningen tvinges til at vise, hvad de kan. I *langrendet* er der intet at komme udenom. Efter at have gjort sit bedste faar bedstemand her, hvad ham rettelig tilkommer. Men i det med langrendet (i kombineret rend) sideordnede hoprend har ordningen ved mange af vore største rend hidtil desværre været slig, at den absolut dygtigste ikke altid har kunnet komme til sin ret. Fordi, at et lidet, „luset" hop har havt omtrent samme værdi som et langt, kraftigt hop. Langrendet har domineret.

Men heri maa en forandring ske. Hoprendet maa faa sin ret i det kombinerede rend, ved at hoplængden gives mere vægt i bedømmelsen end hidtil almindelig. „Lusing" maa fordømmes og sættes paa sin rette plads, medens reelle hop, selv om de af og til mislykkes, alligevel maa kunne give løberen chance. I denne forbindelse finder vi at burde pointere, at bare 2 rend i et hoprend er for lidet. Det opfordrer ogsaa til „luseri". Under 3 bør det ikke være. En reel hopper, som paa grund af sin gode vilje, kommer til fald i 1 rend, kan da have haab om at klare de 2. For er „luser" skal det — omvendt — mere til for at klare sig fra 3 hop end fra 2.

Rigtigt finder vi det ogsaa (som praktiseret nordenfjelds), at løbere, som, efter først at have præsteret et meget godt langrend, er uheldige i hoprendet, faar den opmuntring, som ligger i en vel fortjent præmie for langrend. Det er ogsaa en spore til ikke at „luse", men at gjøre sit bedste ogsaa i hoppet.

Hvorledes anskues nu hoplængdens betydning af dem, som skulde have forstand derpaa?

1. Centralforeningen siger i sin aarsberetning: „Hoplængderne maa ikke opraabes eller „paa anden maade bekjendtgjøres under rendet." Heraf maa man slutte, at den anser hoplængden som noget af det onde, noget usundt, som hverken løbere eller tilskuere har godt af at tænke paa.

2. „F. t. Skiidr. Fremme" stiller sig saaledes: „Hoplængderne bør ikke tillægges afgjø„rende vægt i forhold til de øvrige præstationer, og bør saaledes kun i tvilstilfælde bli tat i betragt„ning. Dog maa tages særlig hensyn til, om hoplængden i væsentlig grad ligger over eller under „gjennemsnittet."

Denne forening synes altsaa at tillægge hoplængden *nogen* betydning, dog er dens standpunkt ikke helt klart. Der maa ikke lægges „afgjørende" vægt paa den. Det maa vel forstaaes slig, at hoplængden ikke skal afgjøre 2 løberes karakterer, medmindre de 2 staar lige („i tvivlstilfælde"). Da skal den, som har hoppet længst, stilles foran. Men saa heder det videre, at der skal tages særlig hensyn til, om hopl. ligger *væsentlig* over eller under gjennemsnittet. Det maa forstaaes saa: At, om der hoppes mellem 15 og 30 m. og gjennemsnitslængden er $22^1/_2$ m., saa skal der ikke sees paa hoplængden, medmindre den er *væsentlig* over $22^1/_2$ m. (26—27 m.?) eller væsentlig

under 22½ m. (18—19 m.?). Hop mellem 18—19 og 26—27 m. skulde i saa fald være jevngode. Bare hop under 18—19 og hop over 26—27 m. skulde være kvalificerede til minus eller plus i karakteren paa grund af hopl. Stor betydning tillægger altsaa heller ikke denne forening hoplængden.

3. Trondhjems Skiklub og foreningerne nordenfjelds har derimod altid hævdet hoplængdens *store* betydning ved bedømmelse af præstationer i hop.

Mod hoplængden (eller lange hop) anføres fornemmelig:

1. Den skal medføre overdrivelse, uvorrenhed, fare. Hertil er at svare, at der ligger en kilde til overdrivelse i al idræt. Hvad fare angaar, kan man vel trygt sige, at hoprendet ikke anstifter mange ulykker. De uheld, som indtræffer under hoprend, er meget faa, forsvindende faa mod dem, som hænder under skiferder i terrænget, for ikke at tale om kjælkeagning etc. Hoprend er altsaa temmelig ufarligt. Hvor der kan være tale om overdrivelse, fare etc. i forbindelse med skirend, er i *langrendet*, saa skjødesløst og uforstandigt som dette ofte lægges, og løbes. Ved siden af ydre læsioner kan jo her ogsaa komme til alvorligere, indre skader, paa grund af overanstrengelse eller organiske feil. Ved hoprend bestemmer desuden bestyrelserne den fart, som skal tages, og alle konkurrenter har at starte fra det fastsatte sted i bakken.

2. Hoplængden skal være saa farlig for stilen. Ja, for den mindre dygtiges stil kan den nok være farlig, nemlig i — nedspranget. Men for den virkelig dygtiges stil lader den ikke til at være farlig, naar man erindrer, at det netop er de hoppere, som hopper længst, som i regelen ogsaa leverer de stilfuldeste hop. F. ex. her nordenfjelds: Thorleif Knudsen, Reidar Vold, Rasmus Pettersen, Joh. Cruishank. Søndenfjelds: Tangen, Berg, Konow, Schiander, Tandberg, Smith, Orre, Hovelsen og mangfoldige andre helt tilbage til Sveinung Svalestuen og Sondre Norheim.

Disse løberes stil har vist ikke lidt noget ved deres kraftige hop. Uden herredømme over ski og krop (stil) klares ikke lange hop. Men bare stil er ikke nok. Der maa ogsaa kraft og energi til. Og disse egenskaber maa vurderes ligesaavel som stilen.

Karaktergivningen ved vore hoprend maa mere end før bringes i overensstemmelse med vore her udviklede synsmaader, skal udviklingen ikke standse og udlandet overfløie os i hop. Naar det ansees for godt nok, at der hoppes saa „gjennemsnitlig" langt (og knapt nok det), hvilken skiløber lægger sig da efter at præstere noget mere. Af hensyn til præmiens bevarelse gjør han det neppe, saadan som reglerne endnu er ved flere af vore største rend.

Vi har været saavidt vidtløftige i denne materie, fordi vi ved, at der hersker megen uklarhed og meningsforskjel paa dette omraade.

Exempel:

Der konkurrerer 3 løbere: A., B. & C. De starter altsaa fra samme streg.

		Kar. (for udf.)
A.	hopper 22 m. *udmerket* i *alle* dele	1.00
B.	26 m. meget fin i luften, *udm.* nedspr.	1.50
C.	30 m. meget god skif., alm. god kropsf., *udm.* nedspr.	2.00

Hvordan skal disse 3 rangeres efter sine præstationer? Skal

A.	have 1. præmie	med karakteren	1.00
B.	2. pr.	„	1.50
C.	3. pr.	„	2.00

?

Vi anser en saadan placering feilagtig. Efter vort forslag vil

C.	faa 1. pr.	med kar. 2.00	plus 1.00,	lig	3.00 : 2	1.50
B.	2. pr.	„ 1.50	plus 1.80,	„	3.30 : 2	1.65
A.	3. pr.	„ 1.00	plus 2.60,	„	3.60 : 2	1.80

Vi foreslaar nemlig: At der for hoprend gives 2 karakterer:

A. for *udførelsen* (kropsføring, skiføring, nedsprang etc.) uden nogetsomhelst hensyn til hoplængde,
B. udelukkende for *hoplængden.*

A. Udførelsen.

For staaende hop gives karakterne 1—5. For fald 6—10. Ved fald menes her fald i eller straks efter nedspranget. Fald senere i rendet, efterat fuld ballance efter nedspranget er gjenvundet, er fald af en anden sort, og hoppet maa regnes som „staaet". Men faldet maa selvfølgelig have tilfølge en karakternedsættelse, som bør være større, jo snarere efter nedspranget det indtræffer. Et fald f. ex. i overgangen til sletten bør gives en daarligere karakter end et fald langt ude paa sletten, hvor et fald jo ikke kan tillægges nogen særlig *stor* betydning.

B. Hoplængden.

Absolut længste hop — i hvert rend for sig — gives karakteren		1.00
0 (nul) m. sættes til		7.00
Er f. ex. længste hop 30 m., vil hver meter mindre hop blive at give et karaklertillæg af		
(7.00 ÷ 1.00) *6.00* divideret med 30, lig		0.2

Karaktertillægget pr. meter mindre hop end længste findes saaledes ved at dividere tallet 6.00 med længste hop i meter.

Er længste hop f. ex. 27½ m. blir metertill.: 6.00 : 27.5, ...lig 0.218
Er længste hop - - 34 - - - 6.00 : 34, ... - 0.176
Sætter vi, at længste hop er 30 m., som faar hopl.karakteren.....1.00
vil altsaa et hop paa 29 m. faa hopl.karakteren 1.00 plus 0.2.....1.2
28 1.00 „ 0.4.....1.4
27 .....1.6
26 .....1.8
25 .....2.0
24 .....2.2
23 .....2.4
22 .....2.6
21 .....2.8
20 .....3.0
o. s. v.

Karaktererne A. & B. lægges sammen og divideres med 2: Saa har man **hovedkarakteren** for *hoppet.*

Naar saa karakteren for **langrendet** slaaes sammen med hovedkarakteren for **Hoprendet,** og summen divideres med 2, faaes karakteren for **kombineret** rend.

Forøvrigt foreslaaes følgende bestemmelser:

1. En hovedkarakter i hoprend eller i langrend af over 4.00 udelukker fra præmie i *kombineret* rend.
2. Dommerne (2—3) afgjør, hvem der skal tildeles præmie, saavel extrapræmier som ordinære.
3. Langrendet i det kombinerede rend bør være ca. 15 km. Deltagerne starter med et mellemrum af 1—2 min. Ved længere rend (30 km. og derover) bør mellemrummet være 2 min. Bestyrelserne bør paase, at løberne er tilstrækkelig paaklædte.
4. I hoprendet har hver deltager 3 rend (uden prøverend). Det første af disse rend bør helst tages med mindre fart, for at deltagerne derigjennem kan faa føle paa hop & bakke.
5. Alle deltagere i samme klasse starter fra samme punkt i bakken.
6. Hoplængden maales fra hopkant til centrum af nedslaget, altsaa der, hvor løberen tar bakken med foden.

   For at kunne anerkjendes som record maa et hops længde være maalt i ret linje mellem hopkant og nedsprang.

   Den maales paa ½-meteren, ikke mindre.

   Det længste hop i 1ste rend lægges til grund for hopl.karaktergivn. i 1ste rend, det længste hop i 2det rend er bestemmende for karaktergivn. i 2det rend, o. s. v. (Trykte tabeller vilde være praktiske).
7. Løberne deles i 2 klasser.

   I. Over 20 aar.

   II. 17—20 aar (eller 16—20, om forholdene tilsiger det).

   Klasse I deles igjen i 2:

   A. Løbere, som har opnaaet præmie ved kombin. landsrend (gjld. f. landsr.).
   „ stiftsrend (gjld. f. stiftsr.).
   „ amtsrend (gjld. f. amtsrend).

   B. Løbere, som ikke har vundet saadan præmie.

   Om man altsaa har vundet kombin. præmie ved amtsrend, er man at henføre til kl. B. ved stifts- eller landsrend. Har man derimod kombin. præmie fra landsrend, er man at henføre til kl. A. ogsaa ved stifts- og amtsrend.

   Til langrend og kombineret rend har bare kl. I adgang.

   Uddeles der foruden præmier for kombin. rend ogsaa præmier for langrend eller hoprend (eller begge dele) *særskilt,* kan klasseforskjellen A—B bortfalde for de „særskilte" præmiers vedkommende. Ved klubrend kan A & B-klasseinddelingen ikke ansees nødvendig.

   Naar der ved et rend, som baade er „kombineret" og „særskilt", uddeles præmier for langrend og for hoprend, bør de nummereres i overensstemmelse med løbernes pladse i tids- eller karakterrækkefølgen. Om f. ex. no. 1 i langrendet faar kombineret præmie, og no. 2 bare præmie for langrend, bør denne angives som „2den" præmie. Hvis den betegnes som „1ste", blir indtrykket det, at han har været no. 1 i langrendet.
8. Bakker, hvor præmieskirend (amtsrend og større rend) skal holdes, bør være afstængte 2—3 uger før rendet. Hvor forholdene uden større skade tillader det, helst længere tid.

Trondhjem, 25. Novbr. 1908.

Olaf Grilstad. **Ludv. Sivertsen.**

A/S. Adresseav. Bogtr., Trondhjem

Hvert år fra stiftelsen ble det avholdt ett ordinært stiftsrenn og ett amtsrenn — senere Trønderrennet og hovedkretsrennet. Disse renn har den hele tid skiftet mellom de forskjellige dalfører. I forbindelse med stiftsrennet, der som regel holdtes annen søndag i februar, hadde forbundet sitt årsmøte. I de første år ble stedet for de større renn bestemt på årsmøtene. Efter hvert som ansøkningene om disse renn økte, ble det overlatt til forbundets styre å fastsette terminlisten for hele sesongen.

Tilslutningen av lag fra bygdene rundt om i hele Sør-Trøndelag hvor skiidrett kunde drives, gjorde at man tidlig måtte arbeide med utdannelse av dommere.

Det ble holdt dommerkurser på forskjellige steder, bl.a. med undervisning i skibakkene hvor dette kunne ordnes. Mange interesserte og dyktige menn, hvorav flere av de som hadde sluttet som aktive skiløpere var med og ble autorisert som kretsdommere.

Spørsmålet om autorisasjon av hoppmålere ble også drøftet, men etter hvert som man fikk utdannet dommere, fant man ikke sådan autorisasjon nødvendig, da man benyttet de aut. dommere til hoppmålere i de større renn.

Til og med året 1919 var det en stab av autoriserte dommere på omkring 40 stk. i aktiv tjeneste.

I denne første periode av skikretsens historie fram til 1919 var styresammenslutningen uten mange omskiftelser. Det var ialt 3 forskjellige formenn, nemlig:

Ludvig Sivertsen i 8 år
J. O. Høstad i 4 år og
Severin N. Leraand i 3 år.

Uten forkleinelse for de andre må her fremheves den spesielt store innsats av Ludvig Sivertsen fra starten og videre gjennom årene.

SØR-TRØNDELAG SKIKRETS 1919–1945

Etter forberedende møter den 11. juni, 25. og 28. august for utarbeidelse av lovforslag m.m. ble konstituerende møte holdt den 6. september 1919 i Trondheim til dannelse av skikrets i Sør-Trøndelag Fylke under Sør-Trøndelag Distriktslag for idrett, og tilsluttet Norges Skiforbund, i samsvar med den nye organisasjonsoppbygning som var fastlagt for hele landet.

Møtet ble ledet av formannen i Distriktslaget, hr. Ingvald Ustad. Fra det forberedende interimsstyre møtte Severin Leraand og Jakob Vanvik, og 19 representanter fra følgende lag:

KJENTE SKIADMINISTRATORER

Fr. Næss, Orkanger

Paul Birch, Selbu

Jakob Vanvik, Leinstrand

Reidar Lund Moe, revisor fra 1926

Karl Olsen, Buvik

Bjarne Aatlo, kretsens sekr. i mange år

O. Alb. Kvaale, Fannrem, Orkdal

Bynes Idrettsforening, S. Leraand
Idrettslaget Djerf, E. S. Aamot
Geitastrand Idrettslag, Kristian Sletvold
Idrettslaget «Fram», Rennebu, Arnt Myrmo
Idrettslaget «Fram», Orkdal, Thomas Rye
Idrettslaget Leik, Høilandet, Ole Konstad
Leinstrand Idrettslag, R. Lund Moe og Arne Rockseth
Løkken Idrettslag, Ingebrigt Langeng
Markabygden Idrettslag, John Bostad
Orkedalsøren Idrettslag, Ingvald Ustad og Johan Evjen
Opstrindens Idrettslag, Anton Horneberg
Prøven Idrettslag, Orkdal, O. Skarholt
I. L. Trollheimen, Rennebu, Mikkel Ramlo
Idrettslaget «Urd», Flå, Thomas Borten
Strindens Idrettslag, E. W. Faanes og Paul G. Venaas
Vikvervets Idrettslag, Johan Slind

Videre møtte Ludvig Sivertsen som orienterte nærmere om det fremlagte forslag til lover.

Jakob Vanvik foreslo som navn SØR-TRØNDELAG SKIKRETS. Dette ble vedtatt mot 5 stemmer, som holdt på Uttrøndelagens Skikrets.

Deretter ble lover vedtatt og valg på styremedlemmer. Alle valg var enstemmige, og følgende ble valgt:

Formann Ludvig Sivertsen, nestformann Severin Leraand. Øvrige medlemmer av styret: Thomas Borten, O. M. Nervig, L. Waade og som varamenn: J. Vanvik, O. Løberg og O. Skarholt.

Og dermed var det formelle unnagjort og starten for en ny sesong klar, idet styret fikk fullmakt å fastsette vinterens renn.

Etter som formålsparagrafen i kretsens lover på det nærmeste ble vedtatt uendret i 1919, var styrets arbeidsoppgaver de samme helt fra starten i 1904.

Uten forkleinelse for noen av de dyktige og interesserte menn som bar forbundet gjennom de første vanskelige år, er det grunn til å gi Ludvig Sivertsen en særskilt honnør. Han viste seg fra første stund som en glimrende organisator, skiidretten sto hans hjerte nær fra de aller yngste år, han skydde ingen anstrengelse for å rekke en hjelpende hånd der den trengtes, det var aldri nei i hans munn når det gjaldt en umak for skisporten. Da han trådte ut av styret i 1920 ble han forbundets første æresmedlem, og den påskjønnelsen var i høy grad fortjent.

Det er fristende å gjengi styreprotokollens beretning om formannskiftet i 1910, da Ludvig Sivertsen ble avløst av J. O. Høstad. Det gamle og det nyvalgte styre var kommet sammen, og det er bl.a. protokollert:

Henry Ishoel,
Lønset, Oppdal

Olav Myrmæl,
"Fram", Rennebu

Ola A. Voll,
Rennebu

Martin Myrmo,
"Fram", Rennebu

Odd Lykkja,
"Dalguten", Meldal

Kristen Halset,
"Flygarn", Meldal

«Forbundets forhandlingsprotokoll, kassabog, kassabeholdning kr. 6,55 og kontrabog med Sparebanken i Trondhjem, hvorpaa indestaar kr. 4,32, samt arkiv overleveredes forbundets nye formann.»

Det var iallfall ikke rommelige økonomiske forhold som holdt liv i organisasjonen.

Sivertsen ble forresten ikke lenge borte fra styret. Allerede i 1912 er han med igjen, og i 1914 er han pånytt på formannsplassen og blir der til i 1916. Da var han atter «utenfor» i 3 år, for så å komme tilbake igjen i årene 1919/1920. I 1920 takket han av for godt. Ved siden av å stå i spissen for forbundet var han i årenes løp medlem av en rekke komiteer og utvlg, bl.a. som representant til Nordenfjeldske Skikretsforening, medlem av Centralforeningens styre fra 1909 til denne organisasjon i 1919 ble avløst av Norges Landsforbund for idrett, og medlem av Norges Skiforbunds styre fra 1930 til 1938. Hr. Sivertsen er, i erkjennelse av hans store administrative innsats, tildelt Centralforeningens fortjenstmedalje.

Tidlig begynte Udtrøndelagens Skiforbund å interessere seg også for andre idretter, selv om disse interesser iallfall i begynnelsen helst måtte ha en sammenheng med ski. En unntakelse var terrengløpene som da som nå markerte overgangen mellom vinter- og sommersport, — da forsonet man seg med at skiene manglet. Men «depescheløp» sees omtalt, likedan langrenn med skytning. Orienteringsløp var heller ikke uten interesse. Omsider, i årene under den første verdenskrig og fremover, står også svømming og friidrett høyt på arbeidsprogrammet.

Ludvig Sivertsen ble som nevnt i 1910 avløst av J. O. Høstad. I 1916 overtok Severin Leraand formannsvervet, — også en kraft som skikretsen har meget å takke for. Få har hatt Severin Leraands evne til å komme folk inn på livet og vinne dem. Hans formannstid, som strakte seg over to perioder, først 1916/19 og senere fra 1923 helt til 1931 var ikke av de letteste for idretten. Depresjonen gjorde nær sagt ethvert tiltak tungt å gjennomføre og Leraand og hans styremedlemmer hadde ofte sin fulle hyre med å holde det gående. Enda hadde vel den lokale sentraladministrasjon ikke på langt nær de vanskeligheter som de ansvarlige i lagene til enhver tid hadde hengende over hodet.

Forholdet var noe av det samme, om enda ikke fullt så merkbart, i Hans Bollingmos formannstid, som strakte seg fra 1920 til 1923. Nedgangstiden rammet nok hardt allerede i sesongen 1921/22, og enda tydeligere i 1922/23, men senere ble de tunge årene enda mere merkbare. Næringslivet lå nede, arbeidsløsheten red landet som en mare, og idretten led med alt det andre. — Det er verdt å nevne i denne forbindelse at mens skikretsens budsjett for sesongen 1919/20 var på

Olav Gjølmesli, Orkanger

Eilert Liaklev, Børsa

Gunnar Wilmann, "Fart", Viggja

Karl Dørdal, Orkanger

Tore Morken, Børseskogn

stilhopperen Anders Estenstad fra Hølonda, og mange andre. De «store» rennene innen kretsen ble folkefester som aldri før.

Med 1931 kommer vi inn i Thomas Borthens formannsperioder, som varte til i 1935, da han ble avløst av Tjalve Rian. Allerede i 1931 behandlet kretsstyret for første gang søknad fra Rindalsklubbene «Troll» og «Nansen» om overflytning til Sør-Trøndelag, et ønske som måtte gjentas mange ganger innen det ble oppfylt. Av saker som ble løst i Borthens formannstid, skal her kort nevnes standardpremiene med kretsens merke, at Trønderrennet ble utvidet til å omfatte også Nord-Trøndelag, Nordmøre og Østerdal, og inndelingen av kretsen i lokalkretser, — et tiltak som det alltid har hersket enighet om var et heldig grep. Lokalkretsene var ved den opprinnelige inndeling i 1931 12 i tallet, men senere sammendragninger reduserte tallet til det nåværende, der som kjent er 7. — I 1932 ble medlemmene av kretsstyret tilpliktet å holde et 10 minutters kåseri på kretstinget om «et aktuelt emne innen skisporten», og iallfall sees fire av medlemmene å ha parert ordre. Thomas Borthen redegjorde for kretsstyrets arbeid, Johan Trondseth for lagsarbeidet, Tjalve Rian kåserte om kondisjonstrening, og Jakob Vanvik om arrangement av skirenn.

Så styremedlemmene sparte seg ikke.

Videre er det verdt å nevne at samarbeidet med de svenske naboklubbene ble utviklet, stafettrenn for lokalkretsene ble opptatt som fast programpost, rennavgift ble innført. Det ble også i disse årene arbeidet meget med dommerspørsmålet, man fikk renn med prøve for dommeraspiranter, praktiske øvelser for dommere, og et autorisasjonsråd ble opprettet. Annonsering av renn i terminlisten ble også innført, og til slutt skal fra Borthens formannstid nevnes at lagsformannsmøtene ble gjenopptatt. De som var tilstede ved det første formannsmøte etter «rekonstruksjonen», på Byåsen i oktober 1932, vil utvilsomt huske Hans Bollingmos ypperlige foredrag «Konkurranseidrett og friluftsliv», — sannsynligvis en av de beste taler Bollingmo noen gang fikk holdt.

Thomas Borthen frasa seg gjenvalg på kretstinget i 1935 og ble som nevnt fulgt av Tjalve Rian. — En overordentlig vellykket festlig tilstelning i 1934 markerte skikretsens 30-års jubileum, der Ludvig Sivertsen, Paul Birch, Hans Bollingmo, Severin Leraand, Jakob Vanvik, Johan Evjen og Ole Skarholt ble tildelt kretsens hederstegn.

Kretsstyret i sesongen 1935/36 tok som en av sine første arbeidsoppgaver opp treningssaken, i erkjennelse av at konkurranseidretten mange steder enda lå langt tilbake. I samarbeid med Norges Skiforbund ble et kurs for utdannelse av instruktører holdt på Skistua, som Trondhjems Skiklub stilte til disposisjon, i likhet med Gråkallbakkene. Slike instruk-

Arnt Espås, Dalguten

Erik Resell, "Nor", Meldal

Karl Olav Foss, "Nor", Meldal

Martin Resell, "Nor", Meldal

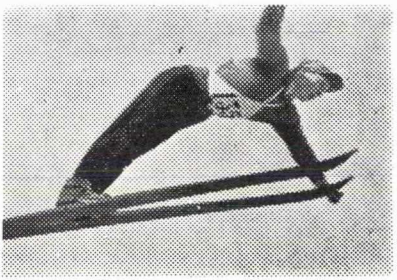

Kåre Vaslag, Løkken

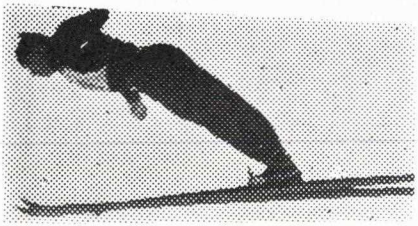

Trond Vedul, Løkken

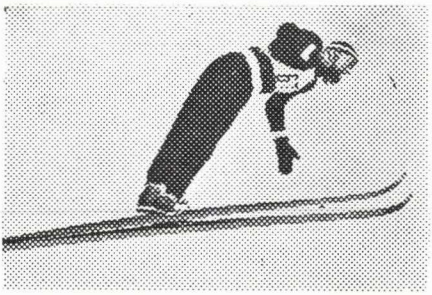

John Sagvold, Løkken

sjonskurser ble forresten holdt flere steder. Av lærerkreftene heroppe var man så heldig å få «kanoner» som Lauritz Bergendahl, Johan Grøttumsbråten og Sverre Lislegaard. Man fikk utdannet 8—10 instruktører, som i begynnelsen av januar tok fatt på instruksjonen i 3 til 5 lag hver. Uten forkleinelse for de øvrige blir Eyvind Bjørnhaug fremhevet som en dyktig og innsiktsfull instruktør, og alltid beredvillig til å ta en støyt når han ble bedt.

Sør-Trøndelag skikrets var den første som tok den direkte instruksjon i sin tjeneste, — et tiltak som senere er fulgt over det hele land, og som bærer en vesentlig del av æren for skiidrettens voldsomme oppsving i årene umiddelbart før krigen, og likedan så snart grunnlaget igjen var lagt etter krigen. Instruktørenes arbeid ble fulgt med levende interesse de dagene de var på stedet, skolene ble mange steder stengt, og i flokk og følge møtte nåværende og fremtidige løpere til instruksjonen. Ikke minst ved dette tiltaket viste det seg hvor klokt det hadde vært å foreta oppdelingen i lokalkretser.

Av kjente aktive i disse årene kan nevnes Torvald Heggem, Olav Gjølmesli, Iver Vaadan, — og nå var Løkkenhopperne, med John Sagvold, Ola Aasløk og Rudolf Kojan i spissen, for alvor kommet med i bildet

Også i sesongen 1936/37 fortsatte instruksjonen, og med den samme gode tilslutning. Instruktørene stillet seg beredvillig til disposisjon, 8 ofret praktisk talt 14 dager på dette arbeidet, — selvfølgelig uten noen som helst godtgjørelse.

Tjalve Rian takket av som formann ved kretstinget på Løkken i 1938, og Ludvig Holm overtok ledervervet. Holm ble gjenvalgt også i 1939 og 1940, fikk overta igjen etter krigen, og ble stående til i 1948. I Holms formannstid skjedde det flere radikale forandringer innen kretsen, både administrativt og på annen måte.

For å holde oss til den kronologiske orden nevner vi først at kretsstyret tok opp arbeidet med å dyktiggjøre langrenns- og kombinertløperne, for om mulig å bringe langrennsresultatene opp på høyde med hoppernes, som i disse årene høstet store triumfer. Høsten 1939 samlet styret en del lovende løpere, uttatt av lagene og med spesiell interesse og anlegg for langrenn, til et kurs på Einar Wangsvigs senere så kjente og skattede sommersted «Håggån» på Hølonda. Kretsen var så heldig å få Skiforbundets trener Arne Rustadstuen som instruktør, og dette kurset la grunnlaget til den furore som kretsens langrennsløpere har gjort gjennom de senere år. Rustadstuen var en strålende instruktør, men uheldigvis for dem som fikk nyte godt av hans undervisning, kom krigen og ødela fem år. Mange gikk tapt for konkurransene, men nytten

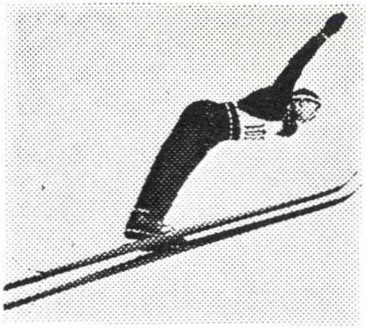

Rudolf Kojan, Løkken

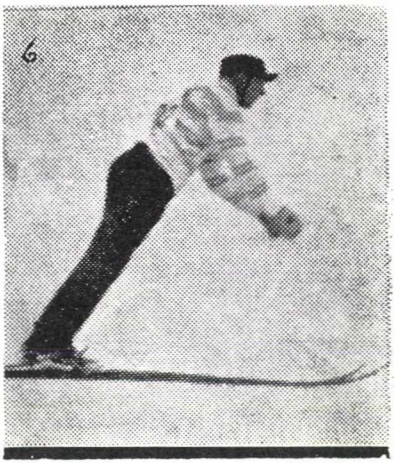

Olav Aamo, Løkken

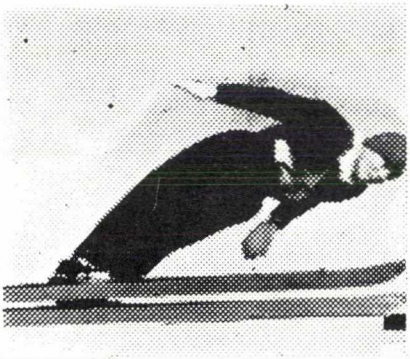

Johan Asphaug, Løkken

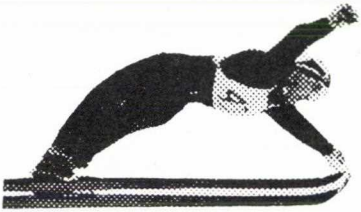

Erik Blakstad, Løkken

Vidar Lindboe-Hansen, Løkken

Gustav Berg, Byneset

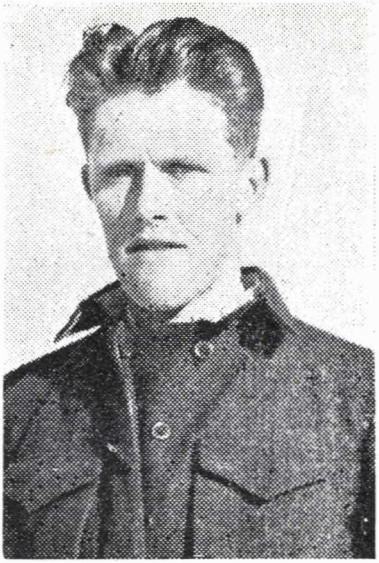

Arne Utnes, Lensvik

av lærdommen kom nok allikevel den oppvoksende slekt til gode. Interessen for langrenn tok seg iallfall svært opp i årene etter krigen.

En annen overordentlig viktig begivenhet for norsk idrett skjedde i disse årene, nærmere bestemt i 1940, — riktignok etter krigens utbrudd og uten øyeblikkelig betydning, men senere av stor rekkevidde. Det var idrettssammenslutningen, da Landsforbundet for Idrett og Arbeidernes Idrettsforbund ble slått sammen. Dermed var det atter fred i norsk idrett.

Dessverre svevet ikke freden lenge over vannene. Tyskernes og våre hjemlige nazisters interesse for alt og alle favnet også idretten, og allerede i 1941 fikk vi idrettsstreiken, som for skisportens vedkommende la bakkene og løypene nærmest øde. Bare de illegale rennene — og dem var det gjennom krigsårene flere av — samlet de aktives interesse. Nazistenes flotte trofeer fristet ingen.

De illegale renn kulminerte med hopprennet i Granåsbakken 15. april 1945, der hele 102 løpere deltok, og med en tilskuerskare på ca. 3000. Ikke så få tyskere var å se i bakken, men hverken fra det hold eller fra våre hjemlige nazisters side ble det gjort noen innsigelse. De som var tilstede vil huske at det var en overordentlig vakker dag, og et vakkert renn, og en stemning som lettere kan tenkes enn beskrives.

Reidar Andersen vant Holmenkollens og Norgesmesterskapets hopprenn tre år på rad (1936, 37 og 38). Det har ingen klart hverken før eller senere. Her er et av hans stilige fra et av disse årene i Holmenkollen.

Sør-Trøndelag's Norgesmestre av 1953 i 4x10 km stafett. Fra venstre Øystein Saksvik, Kristen Kvello, Ola Ishoel og Ola Unsgård.

Når beretningen nå nærmer seg slutten av de tunge krigsårene, er det på sin plass å nevne de av medlemmene som stod tilsluttet skikretsen som ga sitt liv for fedrelandet:

Erling Waldemar Nilsen, Åfjord, drept av Gestapo på prestegården i Åfjord natt til 1ste pinsedag 1944. Ble 38 år gammel.

Henry Sørensen, Selbu, skutt av en tysk fortropp ved Granly i Selbu 1. mai 1940. Ble 26 år.

Kaptein Tormod Midtlid, Byåsen, falt ved Gratangen i 1940, 52 år gammel.

Odd Husby, Byåsen, falt i Singsås i januar 1945, 25 år gammel. Husby tilhørte en avdeling sabotører som var sendt over fra Sverige.

Petter Johansen Hårsaker, Stadsbygd, falt ved Bjørnfjell 1940. Ble 24 år gammel.

John Eggen, Ler, født 1915.

Tomas Eggen, Ler, født 1917.

Viktor Lundin, Ler, født 1917.

Alle de tre guttene fra Ler døde i tysk fangenskap. De var klubbkamerater, tilsluttet AIL Frigg.

Eivind Neve, Skaun, falt ved Hegra festning 1940. Ble 30 år gammel.

Per Kielland, Orkanger, falt ved Gratangen 1940, 24 år gammel.

Arne Harald Røknes, Orkanger, falt i Finnmark i mai 1945. Ble 23 år gammel.

Oberstløytnant Rolf Arne Berg, Orkanger, falt som flyver ned over Nederland i februar 1945. Ble 28 år gammel.

Leopold Levin, Orkanger. Data mangler.

Alfred Harald Hofstad, Meldal, falt ved Gratangen 1940. Ble 24 år gammel.

Johan Skikstein, Melhus, falt ved Gratangen 1940. Ble 28 år gammel.

Odd Lervold, Nidarvoll. Ble såret ved Verdalsbrua 4. mai 1940, døde på Innherreds sykehus tre dager senere. Ble 25 år gammel.

Alfred Løvaas, Støren, falt ved Gratangen 1940, 23 år gammel.

Kristian Sognli, Lundamo, døde i tysk fangenskap 1944. Ingen data.

Sverre O. Selbo, Orkanger, gikk ned med et tankskip i Stillehavet i oktober 1943. Ble 23 år gammel.

Styrmann Trygve Leinhardt, Byåsen, torpedert i Nord-Atlanteren i desember 1942. Ble 32 år gammel.

Kanoner Torbjørn Leinhardt, Byåsen, omkom i Nord-Atlanteren i mars 1943. Ble 31 år gammel.

Vi lyser fred over minnet.

Graakalbakken 1907

Trondhjems Skikrets 1916—1945

Forholdsvis kort tid etter at Uttrøndelag Skiforbund ble stiftet, ble det i Trondheim stiftet en organisasjon med tilslutning fra 5 foreninger med navnet «Nordenfjeldske Idrætskrets».

De fem foreningene var:

Trondhjems Idrætsforening	90 medlemmer
Idrætsforeningen «Sleipner»	40 medlemmer
Idrætsforeningen «Tryg»	42 medlemmer
Sportsklub «Freidig»	73 medlemmer
Sindsager Idrætsforening	20 medlemmer

Samtlige stod tilsluttet Centralforeningen, og denne ordningen er første gang registrert i Centralforeningens årsberetning for 1904/05.

Ved siden av disse foreninger var det fem andre lag som virket selvstendig hver for seg, hvor Trondhjems Skiklub med sin store tilslutning av medlemmer (1000 stk.) var helt dominerende. Også disse fem lagene var registrert som medlemmer av Centralforeningen.

Samtlige foreninger i Nordenfjeldske Idrætskrets må antas å ha drevet med skiidrett.

I 1908 er det ene laget — Sindsager I.F. gått ut av fortegnelsen.

I 1911 eller 1912 ble hele sammenslutningen oppløst, idet det største laget Trondhjems Idrætsforening innstilte. Det må antas at medlemmer fra ovennevnte lag var med i starten av et nytt lag «Sportsklub Fram» som i samme tidrom er nyinnmeldt til Centralforeningen. Denne klubben stod som medlem av Centralforeningen helt til denne ble oppløst og erstattet av Norges Landsforbund for idrett samt Norges Skiforbund som særforbund for lag med skiidrett på programmet.

Av Trondhjems Skikrets's arkiv fremgår intet om motivene i anledning at tanken om stiftelse av skikrets dukket opp, men det er ikke usannsynlig at lagene var kjent med hvordan skikretsen i Uttrøndelag vokste seg sterkere etter hvert — der var det i 1915/16 tilslutning fra 50 lag.

I hoppet Gråkalen 1907

Stiftelsesmøtet ble holdt den 6. mars 1916, og følgende lag var representert:

Trondhjems Skiklub innmeldt med	1200 medlemmer
N.T.H. idretsforening	160 medlemmer
Sportsklubben Freidig	60 medlemmer
«Jarlen»	70 medlemmer
«Rapp»	40 medlemmer
«Kvik»	40 medlemmer

Einar Gram var møteleder. Han la fram utarbeidet forslag til lover for kretsen. Disse ble vedtatt med små forandringer, hvoretter valg av styre ble foretatt.

Til styre ble valgt:
Formann: Einar Gram
Nestformann: Konrad Sundlo,
Sekretær: John H. Hansen,
og som varamenn: A. Wickstrøm og Helland.

Skikretsen ble straks tilmeldt Norges Skiforbund, som bekreftet dette i brev av 10. juli 1916.

Nestformann Sundlo forlot byen tidlig på høsten samme år, og Wickstrøm rykket opp som fast medlem av styret. Skikretsen ble samme år tildelt et bidrag på kr. 75,- fra N.S.F. «til instruksjon for barn fra folkeskolen i hopløb.»

Videre fikk kretsen 10 par ski for utdeling blant ubemidlede, fra Skiforbundet i Kristiania.

Fra Uttrøndelag Skikrets fikk styret brev hvor det foreslås at det utarbeides regler for konkurranse om en pokal. Det tas sikte på tre manns kretslag, og at konkurransen går mellom lag fra de tre Trøndelagskretser. Styret var enig i tanken, og overlot til Gullsmed Schancke å utarbeide forslag til regler.

Det første renn som Skikretsen arrangerte ble avviklet den 4. februar 1917 under gode vær og føreforhold. Løypa var lagt og merket av Andreas Udbye.

Gjennom Lorentz Syvertsen fikk skikretsen en pokal som gave, «med ønske om at den tildeles det lag som stiller de 4 beste hoppløpere innen de to kombinertklasser. Pokalen må for å bli vedkommende lags eiendom vinnes tre ganger.»

I kretsens årsmøte høsten 1917 ble til nytt styre valgt Endrow Schancke formann, Olav Havrevold nestformann og Axel Bruun som sekretær, med H. Nilsen og S. Aspaas som varamenn.

Aktive løpere fra Trondheimslag

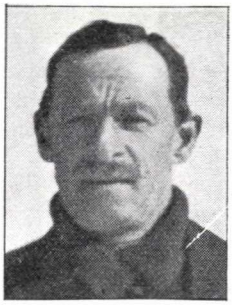

Rasmus Pettersen

Thorleif Knudsen

Trygve Jyssum

Eivind Bjørnhaug

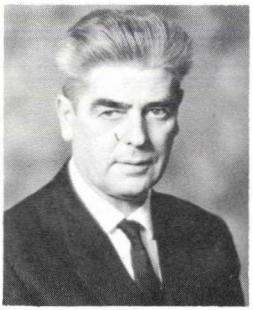

Eugen Hauan

Herbert Walseth

Reidar Raaen

Arnold Grønningen

Gustav Bye

Fra Norges Skiforbund mottok kretsen kr. 100,- som bidrag til instruksjonsarbeid, og Andreas Udbye ble bedt om å være instruktør.

Ellers ble det arrangert 3 poengrenn og et kretsrenn.

I kretsens årsmøte i november 1918 ble det vedtatt at styret skulle utvides til fem medlemmer. Endrow Schancke ble gjenvalgt som formann, Hilmar Nilsen nestformann, sekretær L. Nordløw Rian, kasserer Eigil Anzjøn og rennarrangør Sverre Aspaas.

Etter Gråkalrennet i 1918 ble det fra Trondhjems Skiklubs styre samt rennets dommere sendt protestskriv til kretsstyret «hvori protesteres mot den maate de er behandlet paa fra N.S.F.'s side idet forbundet uten nærmere konferanse med dommerne har besluttet at utdele kongepokalen 1918 til Thorleif Haug, Drammen. Undskyldning forlanges.»

Men det kom ikke noe ut av denne protesten.

I 1919 var 8 klubber tilsluttet kretsen. I kretstinget ble Erling Steen valgt til formann, Sverre Aspaas nestformann, Jon Berg sekretær, Eigil Anzjøn kasserer og Jørgen K. Jørgensen rennarrangør.

Til Østersund Skiløperklubs 30 km renn i Åre den 8. februar 1920 sendte kretsen løperne P. Aalberg, R. Raaen, B. Falstad og med Einar Gram som leder. Beste tremannslag ble Østersund. Trondhjems kretslag ble nr. 4, med sammenlagt tid 36 minutter og 6 sekunder etter vinnerlaget.

I sesongen 1919/20 ble De døves Idretslag, Jernbanens I.L., Bondeungdomslagets I.L. og Sportsklubben «Fram» tilsluttet kretsen.

Kretsen arrangerte 2 kretsrenn, og 8 mann ble autorisert som kretsdommere. Det ble utlyst konkurranse om utkast til diplomtegning for kretsen. Utkast fra Fritz Kramer — en skiløper — ble godkjent verdig den oppstilte førstepremie på kr. 50,-.

På kretstinget ble Erling Steen gjenvalgt som formann. Det ble også gjenvalg på Sverre Aspaas, Jon Berg og Eigil Anzjøn. Erling Bakke ble femte medlem av styret.

I sesongen 1920/21 fikk kretsen kr. 150,- fra N.S.F. til skiinstruksjon. Det ble planlagt holdt tre renn. Til den Nordiske konkurranse i Åre ble uttatt løperne Anton Berg, Thor Furuholmen og Reidar Raaen, med Einar Gram som leder.

Kretsen arrangerte dette året for første gang et spesielt gutterenn med 106 deltakere i alderen 12—18 år fordelt på 3 klasser.

I hovedlandsrennet ble Reidar Raaen nr. 8 i 17 km langrenn kl. B. I seniorklassen hopp ble Otto Tangen nr. 1. Erling Bakke fikk 1. premie i Gråkalrennet kombinert kl. II. Rasmus Pettersen ble tildelt Gråkalmedaljen.

Kongepokalvinnere fra Trondheims lag

Gustav Bye
1892

Konrad Dahl
1893

Ole Rendahl
1899

Svend Tonseth
1906

Andreas Aldbye
1907–1911

Ingvald Østern
1909

Julius Johansen
1914

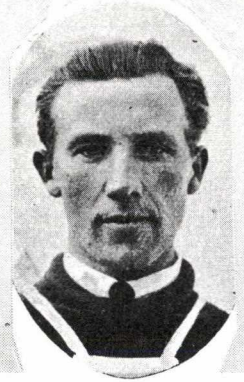

Olav Lian

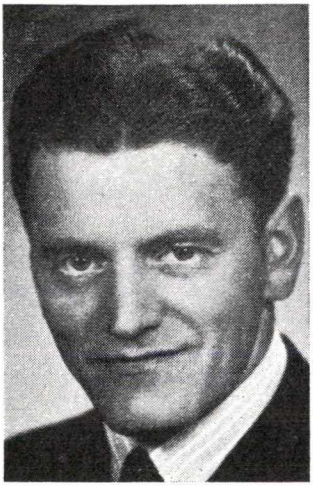

Olav Odden

På Tinget i 1921 ble Sverre Aspaas valgt til formann, det ble gjenvalg på Jon Berg, og som nye ble innvalgt Trygve Jyssum, Anton Skjesol og Thorolf Olsen.

I sesongen 1921/22 ble det anskaffet et sett løpernummer samt målebånd til bruk ved egne renn, samt utlån. Andreas Nergaard og Karl Hansen, «Jarlen» ble autorisert som kretsdommere.

Likeså Sigurd Nilsen, «Freidig». Videre godkjente N.S.F. Alf Johs. Bye som forbundsdommer.

På kretstinget i 1922 ble Sverre Aspaas gjenvalgt som formann, samt de uttredende styremedlemmer Jon Berg og Thorolf Olsen. Det ble henstilt til styret å omarbeide kretsens lover for behandling i et senere Ting. Terminlisten for vinteren 1922/23 viser at det i Trondheimkretsen skulle arrangeres ialt 10 forskjellige renn. Kretsstyret sendte søknad til Skiforeningen i Cristiania om bidrag til arrangement av gutterenn, men søknaden ble avslått.

Sportsklubben Freidig arrangerte stort jubileumsrenn, med god deltakelse. Dette året var et merkeår i Trondhjems Skiklubs historie. Klubbens årsmøte besluttet nemlig «inntil annet måtte bestemmes, å sløyfe den aktive deltagelse i skiløp fra Trondhjems Skiklubs side». Da skriv om dette kom til kretsstyret, utløste det en lang debatt, som endte med at det ble enighet om å sende saken til Skiforbundet. 2 måneder senere kom det svar tilbake fra Skiforbundet «at Trondhjems Skiklub kan fortsette å være medlem av Trondhjem Skikrets, selv om klubben slutter med aktiv skiidrett».

I 1923 ble Trolla Skiklub medlem av skikretsen.

John H. Hansen ble autorisert som forbundsdommer, Paul Horneberg, Einar Lundesgård, Otto Mølmen, Waldemar Aune, Odd Bjørnhaug som kretsdommere.

Til kretstinget i 1923 var fremlagt forslag til nye lover for kretsen. Enkelte forandringer ble vedtatt. Til nytt styre ble valgt Jon Berg, formann, Thorolf Olsen, nestformann, Alf Wold, sekretær, Anton Skjesol, kasserer, Paul Horneberg, rennarrangør.

Politiets Idrettslag ble medlem av kretsen fra 1/1 1924. Det ble avlagt prøve av Alex Harper, C. Vogt-Kielland, J. Møinichen, Martin Sundnes, Per Vinje og Arne Karseth for kretsdommergraden. A. Nergaard og Odd Opsahl avla prøve som forbundsdommer. Ellers var det problemer med økonomien som gjorde at kretsarbeidet ble trappet ned.

Kretstinget som skulle vært holdt høsten 1924, ble først holdt den 19/1 1925. Formannen Jon Berg ble gjenvalgt, og som nye ble valgt Odd Opsahl og Jørgen Jensen.

Einar Gram

Endrow Schancke

Sverre Aspaas

John H. Hansen

Adolf Berg

Karl Hansen

Av økonomiske grunner ble kretsens vanlige 30 km renn besluttet sløyfet.

I 1925 ble Tempe Sportsklub tilsluttet kretsen.

Terminlisten for vinteren 1925/26 omfattet ialt 16 forskjellige renn.

På kretstinget 3/12 1925 ble budsjettforslag på ialt kr. 2058,- vedtatt. Til ny formann ble valgt Anton Skjesol, nestformann Adolf Berg, kasserer Birger Halseth, sekretær Jørgen Jensen og rennarrangør Morten Sundnes.

I januar 1926 sendte Trolla Skiklub brev om at laget nå var gått inn i Arbeidernes Idrettsforbund. Dette tok styret til etterretning. J. R. Ekle, Sivert Groven, A. Sand Jørgensen, J. Sinding Larsen, J. Johansen, Arne Gråbak, Erling Rattsø, Håkon Ohlgren, Julius Johansen, Birger Halseth, A. B. Ospflaten ble autorisert som kretsdommere.

I gutterennet som kretsen arrangerte deltok 167 stk. og utdelt 40 premier. Per Vinje ble godkjent som forbundsdommer av N.S.F. og Ole Jensen som kretsdommer.

Ved valgene på kretstinget ble Anton Skjesol gjenvalgt som formann. Det ble gjenvalg på Birger Halseth, og som ny i stedet for J. Jensen ble valgt Peter Høstmark.

Som kretsdommere ble autorisert Adolf Berg, Magnus Kleven, Peter Høstmark, og som forbundsdommere Karl Hansen, Alex Harper og Morten Sundnes.

Kretsens terminliste 1926/27 omfattet 16 renn, derav 2 landsrenn. Budsjettforslaget for denne sesongen var på kr. 1226,- så virksomheten begrenset seg selv av økonomiske grunner.

På kretstinget ble Skjesol gjenvalgt som formann, Morten Sundnes og Sand-Jørgensen gikk ut, og i deres sted ble valgt Haldor Qvenild og Karl Hansen. På dette Tinget ble bygging av nye skibakker drøftet, og det ble valgt en bakkekomite med Lorentz Syvertsen som formann til å utrede saken. Øvrige medlemmer var A. Skjesol, M. Sundnes, Waldemar Aune og Endrow Schancke.

I årets hovedlandsrenn var kretsen representert ved løperne Hj. Bye, Leif Johnsen, Arnt Folstadli, — alle fra Jernbanens I.L., Lars Furuset, Reidar Raaen og Eyvind Bjørnhaug fra Freidig.

W. Jensen ble autorisert som kretsdommer, og prøve for forbundsdommergraden ble avlagt av Einar Lundesgård, Magnus Kleven og Anton Skjesol. Etter lovforandringene vedtatt på siste Ting, skulle neste Ting holdes midtsommers for å komme i tur. Det ble derfor innkalt til Ting den 29. juni 1928, hvor det møtte utsendinger fra 7 lag. Budsjett for neste sesong ble vedtatt med ialt kr. 1210,-.

Olaf Grilstad

Johan Moxness

Andreas Udbye

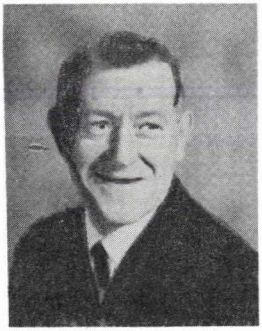

Karl Stigum

Herbert Helgesen

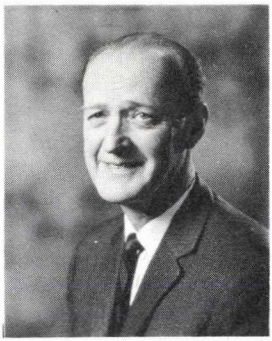

Oddvar Mo

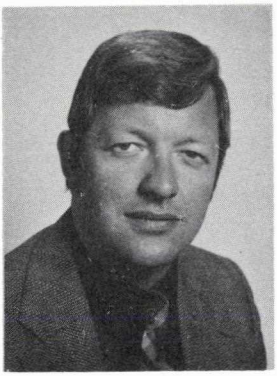

Harald Haltvik

Av styret var på valg: Skjesol, Berg og Halseth. Skjesol og Berg ble gjenvalgt, og Gunnar Paulsen ny, i stedet for Halseth som ba seg fritatt.

Den nedsatte bakkekomite hadde undersøkt forskjellige alternativer, men tilslutt festet seg ved området i åsen ovenfor Vintervatnet, som et bra sted. En søknad til Norges Skiforbund om et tilskudd på kr. 200,- for å ta opp kart og nivellement av bakkeemnet, ble avslått. Men komiteen mistet ikke motet for det. De ba skikretsen om å få låne penger fra bakkefondet. **Dette ble innvilget med kr. 400,- mot avgivelse av selvskyldnererklæring fra komiteens medlemmer.**

Komiteen søkte også andre steder om bidrag, og gikk så igang med opparbeidelse av «Vintervannsbakken». Det var tempo over komiteens virke, og allerede den 20. januar 1929 ble åpningsrennet holdt. Til dette hadde Ivar Ballangrud satt opp en pokal til beste tremanns klubblag. Etter dette åpningsrennet kunne komiteen dagen etter i brev vedlagt skjekk oversende kr. 400,- pluss renter som tilbakebetaling av deres lån fra kretsens bakkefond.

Mye av arbeidene foran åpningsrennet var av provisorisk art, — det ble derfor mye å rette på senere.

Det årlige gutterenn arrangert av kretsen, fikk dette året tilslutning fra ialt 177 deltakere.

På kretstinget i 1929 ble det etter forslag fra Harald Smedahl vedtatt å stille kretsens bakkefond til disposisjon for bakkekomiteen til å dekke kostnad av gjenstående arbeid i Vintervannsbakken. Det var gjenvalg på styret, — unntatt H. Qvenild. I hans sted ble valgt Ørnulf Bakke.

I sesongen 1929/30 ble det oppsatt 14 renn.

Den lokale strid om bynavnet Trondhjem eller — som vedtatt av Stortinget — Nidaros fra 1/1 1930, var gjenstand for behandling i skikretsens styre i møte den 15. januar, hvor det mot formannens stemme ble vedtatt **«at kretsen i sin korrespondanse benytter Trondhjem som stedsnavn, også etter 1. januar 1930».**

Til deltakelse i Holmenkollen sendte skikretsen Olav Lian, Viktor Eklund, Bjarne Schjerve, Erling Nossum, Olav Wullum. I hovedlandsrennet deltok Olav Lian, Hjalmar Bye, Einar Gamst, Magne Bremseth, Konrad Knarbak og Fredrik Udbye.

Sesongens beste rennresultat var nok Olav Lian's andrepremie i Holmenkollen.

Kretstinget ble holdt 30/6 1930. Fritz Stuler ble valgt til formann. Adolf Berg nektet gjenvalg, i hans sted ble valgt Magne Haave. Sverre Paulsen ble valgt i stedet for Gunnar Paulsen.

Sluttrapport fra bakkekomiteen ble etterlyst, og den nye formannen ble pålagt å få regnskap m.v. fra komiteen. Skjesol og Berg ble tilslutt takket for interessert virke gjennom flere år.

Det nye styret startet sesongen med å inngå avtale med Rasmus Pettersen om vedlikehold av Vintervannsbakken.

Etter forslag fra Ørnulf Bakke ble det satt opp bestemmelser for å bli tildelt kretsens «DISTANSEMERKE».

Første sesongen var det 38 stk. kvalifisert for gullmerke, 37 for sølvmerket og 20 for bronsemerket. Ved siden av å vekke interessen for turgåing, ble det også litt inntekt til skikretsen ved salg av kontrollbøker og merker.

I mars deltok Olav Wullum, Olav Schancke og Reidar Hoff i hopprenn i Ørnsköldsvik i Sverige, etter invitasjon fra klubben «Friska Viljor».

På Tinget i 1931 nektet Stuler gjenvalg og Sverre Paulsen ble valgt som formann. Karl Hansen og Ørnulf Bakke ble gjenvalgt, og som nytt styremedlem ble valgt W. Larssen.

Kretsstyret inngikk avtale med Gullsmed Bjørseth om levering av distansemerker til faste priser.

Det ble innkalt til ekstraordinært Ting den 20. oktober for behandling av saken: Overtakelse av Vintervannsbakken. Styret foreslo at bakken overtas med påhvilende gjeld **kr. 925,70**. Etter en lang debatt, ble styrets forslag vedtatt mot 2 stemmer.

Formannen takket Bakkekomiteen for dets arbeid, — noe hr. Syvertsen kvitterte for med takk til styret og forsamlingen, og ønsket kretsen tillykke med bakken.

Etter at denne saken var ferdigbehandlet vedtok Tinget å fortsette med diskusjon av aktuelle saker. Det ble nevnt innføring av spesialrenn m.m. Per Vinje henstilte til kretsformannen å forsøke **å få dannet en fylkesskikrets.** Aspaas støttet Vinjes ide. For den som skriver denne beretningen er det interessant å konstatere at slike tanker ble fremkastet, — **hadde de blitt realisert, ville det den gang blitt skikrets med geografisk område tilsvarende fylkets,** ettersom Fosenbygdene den gangen var med i Sør-Trøndelag Skikrets.

Men Per Vinje var nok ikke på bølgelengde med flertallet i Trondheimskretsen i denne saken.

I styremøte den 18. november 1931 ble det referert og behandlet skriv fra Idrætsforeningen Jarlen som søker om å få arrangere et «slalåm og utforrenn» den 21/2 1932 åpent for deltakelse fra hele Trøndelag. Kretsstyrets vedtak gikk ut på å sende skrivet med sin anbefaling til Norges Landsforbund for Idræt.

Samme år ble «Handelsgymnasiets Idrettslag» tilsluttet kretsen.

Birger Berg, Chr. Holmen, Ørnulf Bakke, I. Fjær, Johan Stokdal, B. H. Klingenberg ble autorisert som kretsdommere.

Våren 1932 arrangerte skikretsen parløp i nattorientering i to klasser, — over og under 32 år. Det deltok 13 par, og denne art orienteringsløp var visstnok det første som ble arrangert i Trøndelag.

På Kretstinget i 1932 ble Karl Hansen valgt til formann. Som nye ble innvalgt Gunnar Sakshaug og Finn T. Rønning.

Sesongen 1932/33 ble det terminfestet 14 renn.

Sesongens beste løper var Olav Lian som ble Norgesmester i kombinert — fikk kongepokal for det —. I Holmenkollen tok han andre-premien, samt ellers en rekke gode plasseringer.

Idrettslaget Trond ble tilsluttet kretsen.

Reidar Hoff fikk høsten 1933 lisens for start i renn i Schweitz og Tyskland.

Et forsinket kretsting i 1933 ble først holdt 24. oktober. Her ble Karl Hansen gjenvalgt som formann, Finn Rønning ble fritatt for resten av funksjonstiden og i hans sted ble valgt Birger Berg. Som ny ble innvalgt Anders Vitsø.

I 1934 ble Sportsklubben Rollo tilsluttet skikretsen.

I Hovedlandsrennet ble Olav Lian nr. 3 i kombinert renn. Han var også med på Norges lag til F.I.S.-renn i Sollefteå, hvor han ble nr. 4 i langrenn, men med fall i hopp ble han sammenlagt nr. 20. I 50 km ble han nr. 12 — nest beste nordmann. I Gråkalrennet ble han nr. 2 i både kombinert renn og 30 km langrenn.

På kretstinget i 1934 ble det ny behandling av kretsens lover.

Ved valgene ble Anders Vitsø ny formann, øvrige medlemmer av styret ble, Helge Bang, Sverre Paulsen, A. H. Hallberg og Birger Berg. Det var et ekstra langvarig Ting — det ble hevet først kl. 01.20 om natten.

Det nye styret tok til med å forberede utbedringsarbeider utført i Vintervannsbakken, — som sysselsettingsarbeid av arbeidsledige. Det ble avtalt en ordning med Trondheim Kommune som var økonomisk fordelaktig for skikretsen.

I 1934 holdt Norges Skiforbund et 3 dagers slalåm/utforkurs på Kongsberg. Reidar Hoff ble uttatt som deltaker i dette kurset. Et teori-kurs for dommeraspiranter ble arrangert med start i desember, under ledelse av John H. Hansen.

3 av deltakerne ble etter godkjent avsluttende prøve autorisert som kretsdommere, nemlig Anders Vitsø, Johan Berre og Finn Saugestad.

I Hovedlandsrennet ble Olav Lian nr. 1 i kombinert, og vant den oppsatte kongepokal. I hopprennet ble Bjarne Schjerve nr. 13 og Hans Garberg nr. 17.

I hopprenn i Vysoke Tatry ble Reidar Andersen nr. 2. Olav Lian ble nr. 2 i 30 km og nr. 3 i kombinert ved hovedrennet i Mo i Rana.

Kretstinget 1935 besluttet at styret fikk laget nye diplomer. A. Vitsø ble gjenvalgt som formann, Birger Berg og Helge Bang ble også gjenvalgt. På dette Tinget foreslo Anders Vitsø at kretsstyret fikk i oppdrag å få en slalåmekspert til Trondheim som kunne gi instruksjon i slalåm og utfor til interesserte løpere. Dette fikk Tingets fulle tilslutning.

Styret henvendte seg til N.S.F. om instruktør, i brev i juni måned. I svarbrev av 31/8 fra N.S.F. sies det at det er tanken å holde et kurs i Trondheim, «men etter som ideen er kommet fra Sør-Trøndelag Skikrets, har forbundet bedt denne krets om å ta imitiativet til samarbeide».

I hovedlandsrennet 1936 vant Reidar Andersen, Freidig første premie i det spesielle hopprenn, Bjarne Schjerve ble nr. 25.

I de Olympiske vinterleker deltok Reidar Andersen i hopprenn hvor han ble nr. 3. Reidar Andersen tok også med seg hjem en førstepremie fra renn i Spindlermühle, samt andrepremie i Oberstdorf. Han ble nr. 1 i Holmenkollen. I hopprenn i Østersund ble Bjarne Schjerve nr. 4.

I Skiforbundets instruktørkurs deltok Eivind Bjørnhaug, Kåre Faanes, Hans Otnes, Kjell Lier, Oskar Næss og Harald Wang.

Sportsklubben Wing ble tilsluttet skikretsen fra 1/1 1936. På kretstinget ble Vitsø gjenvalgt som formann. Helge Bang ønsket ikke gjenvalg. I hans sted ble Odd Thoresen valgt. Gjenvalg på Hallberg, Henry Whist ble nytt styremedlem.

Etter avlagt prøve ble Johan Skarholt godkjent som forbundsdommer.

Den alpine sport ble det mer interesse for. Det var også større aktivitet med arrangement av renn, men kretsens løpere var ikke på høyde i konkurranser i de større renn.

Det ble arrangert dommerkurs med 5 deltakere fra tre av lagene.

Et større møte ble holdt i januar 1937 med deltakelse av skidommere, lagledere og aktive skiløpere. Her kåserte Christen Aasen om forhåndstrening, John H. Hansen om hoppbedømmelse ledsaget av lysbilder fra forskjellige renn. Kåre Faanes kåserte om skiteknikk og konkurransetrening i langrenn. Deretter ble de aktive løpere oppfordret til å si sin mening om hva som burde gjøres for å høyne skisporten i Trondheim. Dette ble etterkommet, og det ble foreslått å ha en fast løype på ca. 10 km, at det ble fast ordning med treningskvelder, at det var dommer

tilstede med bedømmelse så registrering av feil løperne gjorde kunne rettes. Kretsstyret fulgte opp med treningsrenn allerede uken etter.

Her ble langrennsløpere kontrollert på faste steder i løypa. Etterpå ble hver enkelt meddelt hva han hadde gjort av feil, og som hadde bevirket svakere langrennstid.

I hoppbakkene i Gråkallen foregikk samtidig trening og instruksjon, med dommere som ga kritikk.

Men tross kretsstyrets opplegg og arbeid for de aktive, uteble de store resultater. Beste resultat av Trondheimsløper var Bjarne Schjerves 9.premie i Hovedlandsrennet i Tønsberg.

På kretstinget tok Vitsø mot gjenvalg, likeså Whist. Som nytt medlem ble Leif Altern valgt, i stedet for Birger Berg, som nektet gjenvalg. Fem av kretsens hoppere deltok i NM 1938. Av disse oppnådde to premie, nemlig Bjarne Schjerve 4.pr. i klasse 20—32 år, og Ole Aanjesen 5.pr. i klassen under 20 år.

I kretstinget 1938 ble Henry Whist gjenvalgt i styret, ellers ble det nye i ledelsen med Leif Altern som formann, Oskar Næss, Karl Erikstad og Erling Havsten.

Vintervannsbakken ble på ny gjenstand for forandringer. Det ble oppført nytt hopp og dommertribune, og vinteren 1939 arrangerte kretsen renn, hvor Sør-Trøndelags hoppere dominerte fullstendig. Beste Trondhjemsløper var Kåre Nilsen som ble nr. 10.

Det ble gjenvalg på Altern som formann og Oskar Næss på kretstinget 1939. Henry Whist gikk ut og Birger Berg overtok som kasserer.

Kretsen arrangerte instruksjons/treningskurs på Skistua med Eivind Bjørnhaug som leder. Det ble påmeldt 21 deltakere fra Trondheimslag.

Kretsens dommere ble tilskrevet om å danne dommerlaug. Til Norgesmesterskapet i utfor/slalåm 1940 på Åndalsnes, sendte kretsen to herrer og en dame, men ingen oppnådde premie — denne gang.

Til fortsatte utbedringer av Vintervannsbakken ble det gitt kr. 1000,- i bidrag av statsbevilgning til anlegg. Det ble innhentet anbud på de fortsatte arbeider, men ingen antatt foreløbig.

Kretstinget ble først holdt i september 1940, noe forsinket. Ved åpningen mintes formannen de av medlemmene som var falt i krigen med Tyskland, siden 9. april, og lyste fred over deres minne. Deretter ga han en bred orientering over idrettens stilling i landet vårt, og omtalte forhandlingene mellom A.I.K. og Landsforbundet som nå var inne i sluttfasen med sikte på idrettsforlik.

Hele styret ble gjenvalgt.

Tanken om en utvidet Trondheim Skikrets med tilslutning av lag fra

Strinda, Tiller, Klæbu, Malvik, Leinstrand og Byneset ble diskutert, med innlegg fra flere. Som et passende navn ble foreslått Trondheim og Omegn Skikrets.

I styremøte i oktober ble det vedtatt å gå igang med nye arbeider i Vintervannsbakken og kontrakt opprettet med Byggmester Søbstad. Alle bankinnskudd ble tatt ut for å ha penger for hånden. Alle byens 13 lag som tidligere var tilmeldt A.I.K.-kretsen, ble nå tilsluttet, og nytt Ting besluttet innkalt til møte i desember. Dette ble senere utsatt etter informasjon fra styret i Norges Idrettsforbund.

I styremøte den 21/12 på Skistua refererte formannen de nye bestemmelser som i følge forordning fra Departementet for Arbeidstjeneste og Idrett ble gjort gjeldende.

Styret ble enig om å tilskrive Departementet følgende:

«I følge Norges Idrettsforbunds organ Norsk Idrett 5. desember 1940, er særkretsenes formenn utnevnt som kretsledere i sitt distrikt, og de tidligere styremedlemmer i kretsene som medarbeidere og rådgivere. I henhold til Trondhjems Skikrets lover, er det nåværende styre valgt av idrettslagenes representanter, og denne utnevnelse er derfor i strid med Trondhjems Skikrets lover. De undertegnede styremedlemmer i Trondhjems Skikrets har derfor besluttet i møte den 21/12 1940 at vi ikke kan bidra til gjennomførelsen av denne forandring i Trondhjems Skikrets's administrasjon. Det 5.te styremedlem Karl Erikstad er fraflyttet distriktet, og anses derfor som uttrådt av styret.»

Undertegnet av Erling Havsten, Birger Berg, Leif Altern og Johs. Hoseth.

Slalåmssportens begynnelse i Trøndelag

«Hun strødde sin sne over stupbratte li,
bød så sine gutter å stå der på ski.»

Ja slik har vel ungdommen i uminnelige tider vært invitert ut til friske bakkerenn. Det var sikkert mange som følte seg som en liten Trysil-Knut, og det var vel ikke fritt for at det ble små konkurranser guttene imellom. Det hadde vel også jentene seg imellom, men noen offisielle konkurranser var det vel lite eller intet av. Det var jo hopprenn som var konkurransegren for gutter opp til 20 år, etter fylte 20 år kunne man være med både i hopp, langrenn og kombinert. Riktignok hadde Trondhjems Skiklubb ved siden av gutterennene også flettet inn noen bakkerenn for damer i begynnelsen av 20-årene, uten at disse renn vant noen stor tilslutning. Det var først etter at mellomeuropeerne hadde tatt opp slalåm som konkurransesport med porter at den konkurranseformen begynte å bli attraktiv.

I årene 1924 til 1934 var N. R. Østgaard president i de internasjonale skiforbund, og han hadde da i mellomeuropa stiftet bekjentskap med denne konkurransegren, og mente at den måtte ha noe for seg. Etter anmodning fra president Østgaard ble der i 1929 arrangert to prøverenn i slalåm i Norge, det ene ble lagt til Gråkallen under Gråkallrennene, og med Trondhjems Skiklubb som arrangør, det annet ble lagt til Kongsberg.

Løypen ble lagt opp av den gamle kjente skiløper Andreas Udbye, og gikk fra toppen av Gråkallen og ned til Blomstertjønna. Den hadde syv porter.

Av de bestemmelser som gjaldt for rennet kan nevnes at løperne måtte ha ski som var minst 10 cm lengre enn løperen selv. Det var også påbud om at en løper ville bli disket hvis han brukte stavene til å bremse med, eller svinge med.

Tor Nakstad

Leif Altern

Løpet samlet godt og vel 30 deltakere, og de fire første ble: 1) Reidar Hoff, Byåsen Skiklubb, 2) Anders Røvik, Fossekallen, 3) Worm Lund, NTHI, 4) Anders Storli, Budal.

Det ble imidlertid med dette inntil «Jarlen» i mars 1934 arrangerte slalåmrenn i Gråkallen, etter litt mere moderne prinsipper som man hadde fått kjennskap til fra Mellom-Europa. Med utstyret var man ikke kommet lenger enn at praktisk talt alle sammen brukte langrennski, og vi som var løpere den gang ante ikke i grunnen hva vi skulle gjøre for å sette rotasjon i sving for å ta portene. Noen undervisning i dette hadde vi aldri fått, og vi måtte begynne å spekulere på kroppstilling, skienes stilling, hvor vi skulle ha trykket på skiene og på hvilket ski.

Resultatet i Jarlens renn ble at en mann klarte løypa uten fall, det var Fredrik Udbye som ble nr. 1, Leif Altern hadde et fall og ble nr. 2 og Sven Falck Jonassen ble nr. 3.

Men det var også damer med i konkurransen, selv om det var bare to i tallet. De hadde ca. 200 meter kortere løype. Av pressereferatene fremgår det at «Magrethe Dal, Opstrinda, var den som falt mest, men hun var også snarest opp, og det lyktes henne å knipe inn de nødvendige sekunder til en sikker førsteplass».

I 1935 kom Reidar Hoff hjem fra mellom-Europa, hvor han hadde hatt anledning til å sette seg inn i slalåm, og han hadde også anskaffet seg slalåmski.

I januar 1935 arrangerte Trondhjems Skiklubb renn. Løypa gikk fra toppen av Gråkallen, passerte ved siden av hoppet i den gamle Gråkallbakken (nåværende Schanckebakken) og gikk helt ned til Vintervannet. Høydeforskjellen var således 130 meter.

Reidar Hoff, Trond, vant overlegent, nr. 2 ble Fredrik Udbye, Trond, nr. 3 ble Julius Johansen, Freidig og nr. 4 Leif Altern, Freidig.

Så i februar 1935 fikk vi et nytt og kuriøst arrangement. Idrettsforeningen «Jarlen» arrangerte slalåmrenn fra Gråkalltoppen som det står i avisen fra den gang: «Ned de bratte styrtninger i Nordrenna». I det rennet fikk vi ikke bruke staver, idet det var hevdet at dette var livsfarlig. De første ble: Nr. 1 Einar Asbjørnsen, NTHI, nr. 2 Leif Altern, Freidig og nr. 3 Julius Johansen, Freidig.

Av damer deltok 4 stykker og nr. 1 ble Hjørdis Rønning. De andre ble disket.

Både i dette renn og de følgende renn de første år, var både premievinnerne og de øvrige karer kjente skiløpere, om ikke akkurat toppløpere, som deltok også i andre konkurransegrener.

Allerede den 3. mars 1935 arrangerte Skiklubben nytt slalåmrenn, deltakerantallet ble stadig større, og det var 6 damer med.

Leif Altern

Resultatet for disse ble: 1) Magna Lereggen, Leinstrand, 2) Ingrid Kavli, 3) Bissi Smith.

I herreklassen for tidligere premierte ble rekkefølgen: 1) Einar Asbjørnsen, NTHI, 2) Jakob Hagen, Trond, 3) Leif Altern, Freidig, 4) Julius Johansen, Freidig.

Allerede den 10. mars kom Trond igjen med et nytt arrangement, nå var det blitt mere fart i konkurransen, og praktisk talt alle deltakerne hadde spesielle slalåmski.

Det var omtrent de samme menn som var i teten: 1) Leif Altern, Freidig, 2) Reidar Hoff, Trond, 3) Julius Johansen, Freidig.

Dameklassen ble vunnet av Ingrid Kavli, og det var hele 13 deltakere i dameklassen.

Løperne i Trondheim begynte nå å få blod på tann, og da man fikk innbydelse til kombinert, utfor og slalåm på Storlien, så var det en hel del av løperne som fulgte invitasjonen.

Men allerede på jernbanetoget, da vi kunne se de svenske løperne i aksjon i bakken, begynte vi å få bange anelser. De danset jo formelig på ski nedover treningsløypen.

Nå viste det seg at svenskene hadde sendt to av sine beste, eller de som hadde best anlegg, til Mellom-Europa på forhånd, for å studere slalåm. De hadde vært der i et helt år, og hadde deltatt i mange slalåmrenn, og hadde studert ski, skisko, bindinger, stålkanter, konkurranseantrekk etc. etc. Det gikk imidlertid ikke så verst allikevel for våre. Utforrennet kjørte Leif Alteren hurtigst, men da starteren etterpå mente at han hadde stått noen centimeter fremfor startstreken, fikk han 5 sek. i tillegg og havnet på 3.plassen, mens Reidar Hoff rykket opp til 1.plass. Leif Altern måtte også finne seg i å kjøre som sistemann på isholken i slalåm, p.g.a. den nevnte «forseelse».

Resultatet for slalåm/utfor kombinert: 1) Sigge Bergmann, Sverige (senere mangeårig sekretær i internasjonale skiforbund), 4) Reidar Hoff, Trond, 8) Einar Asbjørnsen, NTHI.

Nå begynte det også å bli forespørsel om løperne fra Trondheim, og flere fulgte invitasjonen til utforrenn fra Reinsfjellet i Sunndal, arrangert av Norodd, Kristiansund. Leif Altern vant, og Julius Johansen, Freidig ble nr. 2.

I 1936 skulle Trondhjems Turistforening ha litt propaganda for den nye sportsgren i Trollheimen. Det ble arrangert et vellykket utforrenn fra Engelbrettshø ned til Gevilvatnet.

I dameklassen vant Helga Munkvoll, Oppdal. I racerklassen vant Leif Altern, Freidig, Tor Nakstad ble nr. 2 og Olav Dørum, Snøhetta nr. 3.

Dette var vel den første opptakt til at interessen ble vakt for slalåm

"Jarlens" renn uten stokker i 1935

Vi sakser følgende fra et avisreferat om skirenn holdt i Aalen den 10. mars 1863: «Festen havde omtrent halv-hundrede deltagere fra bygdene Aalen, Holtaalen og Røraas, og var meget vel arrangert, samt begunstiget af godt veir. Den begyndte med et kapløb fra en meget lang fjeldlid, hvor opstigningen tog omtrent en 1/2 time, og fortsatte siden ned i en brat bakke med et hop i.

Ligesom ved skiløbet i Holtaalen, tiltrak ogsaa her Ole Johnsen Nordøynet, der upaatvivleligt maa ansees for disse bygders første (bedste) skiløber, sig almindelig opmærksomhed. Det er en type for en fjeldbonde. Høi rank og udfoldende kraftig smidighed, i enhver bevægelse, fængsler han straks tilskuernes interesse paa samme tid som han, ved den forbausende færdighed, han besidder som skiløber, selv under de vanskeligste løb ikke fremkalder den uvilkaarlige engstelse, hvorved man i almindelighed følger den løbende idet han paserer hoppet. Ved denne fest udførte han imidlertid kun ET stavløst løb i den af bestyrelsen bestemte rende, hvorfor han af bedømmelsen kun kunde tilkjendes en andenpræmie. To førstepræmier vandtes af tvende unge gutter Hans Kirhus og Ole Rønningen, der viste seg som særdeles dyktige skiløbere. Joakim Flodstrøm, Peder Ophus fra Røraas Sogn, og Peder Kirkhus erholdt ligeledes præmie.»

og utfor i Oppdal. Året etter ble rennet overtatt av idrettslaget Snøhetta, og slalåmsporten fikk sikker grobunn i Oppdal.

Like etter påske samme år arrangerte «Varden» utforrenn fra Mannfjellet, med fyldig deltakelse også fra Sverige.

I dameklassen vant Bissi Smith, Trond.

I herreklassen ble rekkefølgen på de første: 1) Leif Altern, Freidig, 2) Kåre Faanes, Freidig, 3) Einar Asbjørnsen, NTHI, 4) Einar Hansson, Storlien.

I B-klassen var det noen innenbygds løpere med. Nr. 5 ble Kåre Solnørdal, Kopperå, nr. 7 O.S. Tiedemann, Varden, nr. 9 Johannes Pettersen, Varden. Men det var også flere Merakerbygdinger med, og nå ble også interessen for slalåm og utfor vakt i Meraker.

I årene etter 1936 ble terminlisten for slalåm og utfor så fyldig at det ble vanskelig å finne plass for alle renn. Det kom i mere faste former både med hensyn til arrangementene og klasseinndeling. Tilslutningen ble også upåklagelig. Det er vel imidlertid utenom rammen for denne artikkel å berette om disse renn.

Løperne fra Trondheim var også ute og konkurrerte i renn utenbys med gode resultater både i Rødkleiva, Gaustadrennet, Lillehammer og Østersund, og nå begynte man å forstå at det var muligheter for å få gode konkurranseløpere i denne gren også her på «berget». Vi forsto også at denne sportsgren var så ny at det var mye teknikk å studere og lære, og vi mente at vi måtte få trener eller trenere opp fra Mellom-Europa. Under Norges Skiforbunds ting i 1938 i Mo i Rana, satte vi frem forslag om at Norges Skiforbund måtte besørge i hvert fall en trener opp fra Mellom-Europa. Han måtte være en førsteklasses mann, og han måtte reise rundt på de forskjellige steder i Norge og trene opp konkurranseløpere. Forslaget vakte til å begynne med liten interesse, og vi forsto, og ga også uttrykk for at det selvfølgelig for skitinget som besto av tidligere konkurranseløpere i hopp og langrenn og kombinert, var vanskelig å skjønne hva som lå i den nye skidisiplinen. Heldigvis kom major Østgaard oss til unsetning, og skitinget ble da enig om å arbeide videre med saken. Året etter ble det tatt opp en dyktig sveitsisk slalåmtrener til Norge. Han ble imidlertid satt til å trene alt for mange kuffertløpere i Rødkleiva, dette passet ikke ham, og han reiste tilbake til Sveits.

Senere fikk vi imidlertid en av de beste norske alpinister, Andreas Wüller, som hadde oppholdt seg i Mellom-Europa, og hadde lært mye om slalåmteknikk. I ham fikk vi den første virkelige tekniske trener, og det ble tydelig fremgang.

Som en kuriositet kan også nevnes at mange skiledere ikke likte at

slalåmsporten grep om seg. Således berettet en av byens aviser fra kretsmøtet i Sør-Trøndelag Skikrets at formannen hadde hevet en advarende finger mot slalåmsporten, og sagt at man ikke måtte slippe slalåm og utfor for meget inn på seg på bekostning av «den virkelige idrett». Det utspant seg til en avisdiskusjon, men til slutt uttalte formannen i Sør-Trøndelag Skikrets: «Under diskusjon på møtet lørdag angående årsaken til langrennets tilbakegang i vår krets, ble naturlig nok den store interesse slalåm og utforrenn har vakt i enkelte kretser, tillagt meget vekt. Det er et faktum at mange dyktige kombinerte løpere har gått over til denne nye gren av skiidretten. Sør-Trøndelag Skikrets motarbeider ikke på ringeste måte interessen for slalåm og utfor, men vi har foreløbig av forskjellige grunner ikke animert lagene til å gå inn på disse nye grener. Vi har satt oss som mål å få interessen for langrenn opp igjen, og i våre bestrebelser for å oppnå dette, vil vår instrukør i år som i fjor gi instruksjon av veiledning i slalåm og utfor. Vår mening har alltid vært at hvis slalåm og utfor har sin berettigelse, vil den ubønnhørlig slå igjennom».

Når vi i dag (1974) ser på den store tilslutningen til langrennsporten, ser vi med klarhet at denne gren heldigvis ikke har lidt noe skade p.g.a. slalåm og utfor, selv om også de alpine grener har fått adskillig større tilslutning over hele Sør-Trøndelag.

Slalåmsporten var i de første årene konsentrert om Gråkallen. Det første kombinerte slalåm- og utforrenn ble arrangert slik at utforrennet gikk fra toppen av Gråkallen østover og ned til foten av Nordrenna, mens slalåmløypa ble lagt fra toppen av Gråkallen og ned til Blomstertjønna.

I 1937 fikk vi hugget løype ned til Kobberdammen, og der ble arrangert flere slalåmrenn i denne løypa, samt utforrenn fra toppen av Gråkallen til Kobberdammen.

I 1939 ble der hugget ut løype fra toppen av Gråkallen ned til Vintervannet, den såkalte Vintervasskleiva.

Utforløypen hadde selvfølgelig alt for lite fall, men var på enkelte steder svært krevende. Forøvrig ble der trenet i utfor både i Vintervasskleiva, samt fra toppen av Gråkallen ned forbi det gamle steinhoppet til et punkt ved forlengelsen av Skistua vest for denne, og denne siste distanse ble kjørt på 19 sekunder. Det ble snart så mange løpere og så mye tilskuere at man for å trene i utfor måtte søke ut i distriktet, og da vesentlig til Oppdal.

Treningen ble fortsatt under krigen, og etter krigen ble det ennå større aktivitet i slalåmsporten i Sør-Trøndelag, men dette er en annen historie.

Trondheim Skikrets 1945—1971

Det gikk så omtrent 4 1/2 år, før det igjen ble holdt styremøte, nemlig 12. juni 1945 under ledelse av Leif Altern. Senere samme måned ble det holdt et møte sammen med representanter fra A.I.F.-lagene, og nedsatt et interimsstyre/arbeidsutvalg på 7 medlemmer, med funksjonstid fram til første kretsting. Arbeidsutvalget bestod av Erling Havsten, Birger Berg, A. Wold, John Albertsen, Ole Sørensen, Fred. Udbye og med Leif Altern som formann.

Det ble forberedt treningskurs med E. Bjørnhaug som leder. Det ble sendt brev til N.S.F. om regulering av kretsgrenser med sikte på at et område av Sør-Trøndelag Skikrets ble tillagt Trondheimskretsen.

Kretstinget ble holdt 9/12 1945 med stort oppmøte av utsendinger fra lagene. Leif Altern ble valgt til formann, og som styremedlemmer, John Albertsen, Magne Haave, Ole Sørensen, Egil Ellingsen.

I Gråkalrennet ble Olav Odden nr. 1, Signar Fosseide nr. 2 i kombinert renn, og nr. 1 i 30 km kl. B, Ola Aanjesen nr. 2 i kl. A hopp.

Det var stor aktivitet denne sesongen med å få Vintervannsbakken istand, samt slalåmløyper og lysanlegg, og takket være økonomisk støtte fra flere hold, ble det bedre opplegg for neste sesong.

På kretstinget i 1946 ønsket ikke Altern og Ellingsen å fortsette i styret. Til ny formann ble valgt Ole Sørensen, dessuten ble John Albertsen, Odd Dahlhøi og Waldemar Aune innvalgt.

Arne Graabak ble autorisert som forbundsdommer.
Stavne I.F., Nidarvoll I.L., Tempe I.L. og I.L. Strinal ble tilsluttet kretsen, som endret navnet til TRONDHEIM OG OMEGN SKIKRETS.

Av overskuddet fra Idrettskretsens tivoliarrangement, fikk Skikretsen tildelt kr. 1800,- som ble en god tilvekst for drift av kretsen. Arne Laukvik og Olaf Schancke ble av N.S.F. godkjent som forbundsdommere.

I NM hopp junior ble Per Gjelten nr. 11. I kombinert renn kom Magnar Fosseide på 23.plass. I NM alpint deltok Ulf Ottersen fra N.T.H.I. Han ble nr. 9 i utforrenn, nr. 7 i slalåm og nr. 8 i kombinasjon. I Gråkalrennet vant Olav Odden kongepokal, Bjarne Berg ble nr. 3 i kombinert renn, Øivind Hansen ble nr. 3 i hopp kl. A, mens Kåre Nilsen ble nr. 1 i hopp kl. D.

På kretstinget ble Sørensen gjenvalgt som formann. Nye styremedlemmer ble Ola Storsve og Karl Hansen, idet Magne Haave og Waldemar Aune takket av. Tinget behandlet eventuell overføring av Vintervannsbakkens vedlikehold og drift til Trondhjems Skiklub. Det var delte meninger om dette på Tinget, men et forslag om fullmakt til styret å forhandle med Skiklubben om et arrangement ble vedtatt med stort flertall.

Senere på året ble det inngått overenskomst om bakken gjeldende for 10 år.

I NM hopp junior ble Arnfinn Bergmann norgesmester. I NM alpint deltok Egil Ellingsen og Ulf Ottersen. De ble i utforrenn henholdsvis nr. 3 og nr. 19.

I slalåm henholdsvis nr. 16 og nr. 7, i kombinert nr. 7 og nr. 10.
I Gråkalrennet ble Olav Odden nr. 3 i kl. A kombinert renn og Per Gjelten nr. 1 i kl. B.

På Tinget i 1948 ble Odd Dahlhøi valgt til formann. De øvrige i styret ble Harald Aksdahl, Ola Storsve, Olav Odden og Einar Noem.
I 1948 ble Birger Berg godkjent som forbundsdommer.

I NM 17 km ble Norvald Basmo nr. 20, Karl E. Lunås nr. 29. I kombinert renn ble Per Gjelten nr. 8, Olav Odden nr. 15. I hopp fikk Arnfinn Bergmann 3.premie i seniorklassen og Per Jørgen Nergård nr. 7 og Per Pettersen nr. 14 i juniorklassen.

I Gråkalrennet vant Per Gjelten kongepokalen. I hoppklassene ble det også trondheimsløpere som seiret, Arnfinn Bergmann og Per Jørgen Nergård.

Odd Dahlhøi ble i 1949 gjenvalgt til formann. Nye medlemmer av styret ble Steinar Hugås, Petter Holst og Ludv. Hansen.

Ved åpningen av Tinget ble minnetaler holdt over de to tidligere formenn Jon Berg og Waldemar Aune som var gått bort siden siste Ting. Dessuten Julius Johansen, tidligere kongepokalvinner og fremragende skiløper i mange år.

Per Gjelten og Arnfinn Bergmann var deltakere på Norges lag til VM i 1950. Arnfinn Bergmann ble nr. 3 i spesielt hopprenn, Per Gjelten nr. 10 i kombinert renn. VM-troppen deltok også i en del andre renn under sitt opphold i USA hvor Bergmann plasserte seg nr. 1, 2, 3 og 4. Per Gjelten vant en femtepremie.

I NM 17 km ble Rolf Kluge, N.T.H.I. nr. 12, Norvald Basmo nr. 41 av ialt 138 deltakere. Per Gjelten ble nr. 5 i kombinert renn, dessuten fikk han Damenes pokal som beste hopper. I det spesielle hopprenn ble Arnfinn Bergmann nr. 4, Per Gjelten nr. 7 og Øivind Hansen nr. 76 av 150 deltakere. I NM Alpint deltok Asbjørn Myra, N.T.H.I. Han ble nr. 12 i utforrenn, nr. 6 i slalåm og nr. 8 i kombinert.

I NM junior ble Per Pettersen nr. 4 i spesielt hopprenn.

Kretstinget i 1950 ble holdt 2. juni. Ved åpningen av Tinget holdt formannen minnetale over Einar Gram som var gått bort. Gram var Skikretsens første formann. Han hadde i lang tid tillitsverv i Trondhjems Skiklub — derav 3 år som formann. Han var medlem av styret i Norges Skiforbund fra 1922—27. Han var i flere år med i styret for Nordenfjeldske Skiforbund — senere Skikretsforening — som samordnet de forskjellige større renn i begge Trøndelagsområder. Han var i en årrekke en meget benyttet skidommer og hans interesse for idrett — og særlig skiidrett — var stor helt til det siste. Formannen avsluttet med å lyse fred over Einar Grams minne og med takk for alt han gav.

Odd Dahlhøi ble gjenvalgt som formann, og som styremedlemmer ble valgt Petter Holst, Bjørn Lian, Steinar Hugås, Dagfinn Wold.

Under ledelse av Skiforbundets trener Hans Nordli, ble det om høsten arrangert kurs for langrennsløpere, felles for kretsene i Nord- og Sør-Trøndelag.

Leif Altern, Erling Geving, Cay Nickelsen ble autorisert som forbundsdommere. Karl Hansen ble autorisert som internasjonal dommer. De beste løperne var Per Gjelten, Arnfinn Bergmann og Odd A. Brevik.

Særlig sesongen 1952 var strålende for Bergmann, — han vant gull i de Olympiske leker, han ble Norgesmester i hopp, og han ble nr. 1 i

Norgesmester i spes. hopprenn 1952, Arnfinn Bergmann, Freidig i sitt 18,5—19 hopp i annen omgang i Rugtvedtkollen.

Norgesmester 1952 i kombinert renn, Kongepokalvinneren Per Gjelten, Freidig, i et av sine svev i Rugtvedtkollen.

Holmenkollens hopprenn. Per Gjelten ble nr. 5 i kombinert renn OL, Kongepokal og norgesmester i kombinert renn og Damenes premie i NM samt 5.premie i Holmenkollen. Det samlede antall premier som kretsens løpere vant vinteren 1952 var over 260 stk. — en absolutt rekord i kretsens historie.

På kretstinget i 1951 takket Odd Dahlhøi av, og Olav Denstad ble ny formann. De øvrige i styret ble Helge Andersen, Kåre Nilsen, John Tiller, — samt gjenvalg på Steinar Hugås.

Det ble holdt flere treningskurs både for voksne og barn. Olaf Høyem ble autorisert som forbundsdommer, og Olav Lian, Olav Denstad, Gunnar Wettergren, Jan Sørdahl som kretsdommere.

Det ble gjenvalg på Denstad som formann i 1952. Erik Lie ble valgt i stedet for Steinar Hugås som takket av. H. Andersen mottok gjenvalg.

En samarbeidskomite for eventuell sammenslutning med Sør-Trøndelag Skikrets ble nedsatt, etter at Gunnar Wettergren på Tinget hadde reist dette spørsmål, — som det der var meget delte meninger om. Som kretsens representanter ble oppnevnt Gunnar Wettergren og Anton Skjesol.

Ved åpningen av kretstinget i 1953, holdt formannen Olav Denstad minnetale over veteranen Gustav Bye, som var gått bort siden siste Ting. Gustav Bye var den første løper fra Trøndelag som ble vinner av Kongepokal, — under landsrennet i Blyberget i 1892. Han ble også landskjent i nittiårene for sitt hopp på ialt 30 meter, — i bakken i Blyberget. Dette var den gangen rekordhopp på ski. Han var 64 år gammel da han vant sin siste skipremie. Han var hedret med Gråkal-medaljen, og æresmedlem av skiklubben.

Olav Denstad ble gjenvalgt som formann, som styremedlemmer ble gjenvalgt Kåre Nilsen, John Tiller og Helge Andersen.

I møte den 15. juni ble det satt opp forslag til ny avtale med Trondhjems Skiklub om Vintervannsbakken.

Hovedstevnet i NM var i 1953 lagt til Trondheim, med Sportsklubben Freidig som teknisk arrangør. Det ble ett stort og vellykket arrangement. Til hopprennet som gikk i Granåsbakken, kom det så mange tilskuere som aldri før på et renn i Trondheim. Langrennskonkurransene var lagt til et område på Sverresborg, som viste seg å være velegnet såvel for løpere som tilskuere. Sportsklubben Freidig med sine ca. 100 medlemmer fordelt på 14 forskjellige komiteer, fikk lagt opp til et mønstergyldig arrangement som også ble en økonomisk suksess, for laget og skikretsen.

På kretstinget i 1954 takket Olav Denstad av, og Gunnar Wettergren

VÅRE MEDALJEVINNERE OG POENGSCORERE VED DE OLYMPISKE VINTERLEKER 1952

Anfinn Bergmann
Freidig
gull spes. hopp

Magnar Estenstad
Leik
sølv staf., bronse 50 km

Martin Stokken
Selsbakk
sølv staf., 6. pl. 18 km

Mikal Kirkholt
Troll
sølv stafett

Torbjørn Falkanger
Byåsen Idrl.
sølv spes. hopp

Per Gjelten
Freidig
5. pl komb, renn

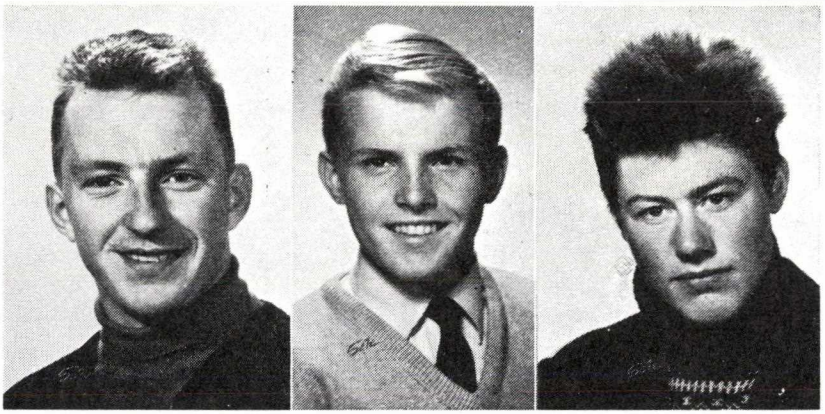

Arnfinn Malm, Lasse Hamre og Reidar Grønningen. Ungdommer som senere ble Norgesmestre.

ble ny kretsformann. I stedet for Helge Andersen og Erik Lie som skulle flytte, ble valgt Erling Geving og Leif Gaustad.

På Tinget ble det vedtatt å velge et særskilt skimerkeutvalg.

Fra Samarbeidsutvalget refererte Wettergren at sammenslutning av Skikretsene inntil videre stilles i bero. — Tiden var ennå ikke kommet.

Arnfinn Bergmann og Per Gjelten var fortsatt godt frampå med å sikre seg premier, men nå ble det også nye navn i langrennsøvelser idet Idar Dahl, Strindheim I.L. og Arnold Grønningen, Freidig, hevdet seg godt. Blant juniorer kan nevnes Bjørn Hansen.

På kretstinget i 1955 ble Wettergren gjenvalgt som formann. I styret ellers ble innvalgt Arne Gråbak og Johann Dahl.

Treningssamlinger og instruksjon ble arrangert, og særlig ble det gjort mye for de yngre løpere.

I NM junior plasserte Odd Odden seg som nr. 17 i 10 km, Jon Romuldsli nr. 14 og Tor Gullikstad nr. 30 i hoppklassen. I NM senior hopp ble Arnfinn Bergmann nr. 8 og Anders Woldseth, Stavne I.F. nr. 11. Per Gjelten hadde skiftet arbeidssted, og startet ikke som medlem av Freidig.

På kretstinget i 1956 nektet Wettergren gjenvalg. Olav Denstad ble valgt til formann, Erling Geving og Leif Gaustad gikk ut og Trygve Beisvåg, Olav Sagstad ble med i styret.

Arbeidet i skikretsen gikk etter omtrent samme opplegg som tidligere i 50 årene, med treningssamlinger, instruksjonsmøter og innendørstrening på skoler. For å hjelpe på økonomien ble det foretatt innsamling av gjenstander til et idrettslotteri som skulle gi overskudd. Trondhjems Skiklub var hjelpsom med å gi tilskudd, såvel til treningskostnader som til reiser for løpere.

Thorleif Schjelderup besøkte Trøndelag og deltok i møter på flere steder, viste filmer og gav tilhørerne nyttig informasjon. Eivind Bjørnhaug var også benyttet.

I NM 30 km vant Idar Dahl 26.premie, Arnold Grønningen ble nr. 19, og Alf Bjerkhaug nr. 12. Alle tre var blant de ti beste på distansen fra område VI som ble vinner av Skiforbundets distriktstrofe.

I kampen om Generalstabens pokal ble Trondheim Skikrets nr. 3, — hittil beste plassering for kretsens løpere gjennom alle år. I NM 15 km ble Harald Grønningen — som nå var medlem av Freidig — nr. 9, hans broder Arnold nr. 25 og Idar Dahl nr. 28 av ialt 107 deltakere. I hopprennet ble Anders Woldseth nr. 7, Karl Berg nr. 14, Tor Gullikstad nr. 38.

I NM 50 km hadde kretsen for første gang anmeldt deltakere, og det ble gode plasseringer: Alf Bjerkhaug nr. 8, Harald Grønningen nr. 20 og hans broder Arnold nr. 27.

I NM junior 10 km ble Odd Odden nr. 7, Arvid Skaanøy nr. 31. I hopprennet ble Tor Gullikstad nr. 2. I Landsrennet for gutter, hopp klasse 15 år, ble Nils Krogstad nr. 9, i klasse 16 år Anstein Johnsen nr. 3.

Den østerrikske slalåmtrener Zauner arbeidet i kretsen i fem dager. Tilslutningen av deltakere var god. Kurset var lagt opp av Alpinutvalget i Norges Skiforbund.

På kretstinget i 1957 ble Olav Denstad gjenvalgt som formann, Johann Dahl gikk ut og Cay Nickelsen ble valgt. Styret konstituerte seg med Nickelsen som sekretær.

Dette året ble det avduket en bautasten med innfelt minneplate og relief over skiveteranen Olaf Grilstad oppe ved Skistua. Grilstad var friluftsmann, og alltid ute i mark og på fjellturer såsant det var mulighet for det. Ski og skisport stod i særlig grad hans hjerte nært, og i Trondhjems Skiklub var hans innsats særdeles stor.

Grilstadbakken — en gjennom lang tid meget brukt skibakke — ble bygget på hans foranledning og fikk navnet etter mannen.

Han var i yngre år også aktiv skiløper. Han ble hedret med æresmedlemskap i Trondhjems Skiklub i 1904. I 1907 ble han tildelt Centralforeningens fortjenstmedalje, og i 1922 Gråkalmedaljen for sin innsats både aktivt og administrativt.

Harald Grønningen ble nr. 11 i Holmenkollens 15 km. I 50 km samme sted ble Idar Dahl nr. 20 og Årstein Berg nr. 24. I Gråkalrennet ble Tor Gullikstad nr. 1 i hopp juniorklassen.

Da det ikke har vært mulig å få oppsporet kretsens protokoller m.v. for en tiårsperiode fra 1957, blir beretningen ufullstendig — og gir derfor ikke korrekt beskrivelse om den aktivitet som sikkert var på gang også denne tiden.

På kretstinget i 1958 ble Denstad gjenvalgt som formann. Styremedlemmer, John Schjetne, Cay Nickelsen, Olav Schancke, Arnfinn Pedersen.

Det ble holdt treningskurser i langrenn og hopp samt alpine øvelser. Innendørstrening på IIa skole ledet av John Skjærvold.

Harald Grønningen og Anders Woldseth ble norgesmestre henholdsvis i 15 km langrenn og i spesielt hopp.

På kretstinget i 1959 ble John Schjetne ny kretsformann, da Denstad ba seg fritatt for gjenvalg. Styre forøvrig: Arnfinn Pedersen, Cay Nickelsen, Herbert Walseth og Johan Petter Risan.

I Holmenkollens 15 km ble Harald Grønningen nr. 4, Alf Bjerkhaug nr. 39, Odd Odden nr. 44 av ialt 120 deltakere.

I 10 km for damer ble Astrid Johannesen, Strindheim nr. 14. Alf Bjerkhaug ble nr. 10 i 50 km, i hoppklassen ble Tor Gullikstad nr. 50 og Anders Woldseth nr. 77.

På Tinget i 1960 ble det gjenvalg på John Schjetne som formann. Øvrige styremedlemmer: Arnfinn Pedersen, Otto Fredriksen, Johan Petter Risan og Herbert Walseth.

Dette var jo «vinteren uten snø» med store vanskeligheter, og mange avlyste renn. Ved bevilgning fra kommunen ble det ferdig lysløype i Blybergområdet. Denne ble jevnt brukt hver gang det kom litt snø.

Brødrene Harald- og Reidar Grønningen var kretsens beste løpere denne sesongen — på landsplanet, samt Alf Bjerkhaug.

John Schjetne ønsket ikke gjenvalg på Tinget i 1961 og Johan Moxness ble ny kretsformann.

Innendørstrening på skoler fra tidlig på høsten, etterfulgt av samlinger på bar mark og snø. Omtrent 800 barn i folkeskolene var med i skikurs.

Harald Grønningen vant for andre året på rad 50 km langrenn i NM. Hans bror Reidar ble mester i 10 km renn for juniorer. Det ble arrangert en «Trøndersk Skiuke» med skikretsen som partner. Ialt omtrent 40 forskjellige renn ble holdt i kretsens område. Etter utbedringer og delvis ombygning ble skibakkeanleggene Byåsen Skiklub bruker, — ferdig.

Johan Moxness ble gjenvalgt som formann både i 1962 og 1963. Det ble etter hvert større tilslutning til den alpine sporten, hvor særlig Lasse Hamre og hans søster Kirsti viste stor fremgang, med gode plasseringer. Etter tre års deltakelse i 50 km langrenn hvor deltakerne skulle konkurrere om en stor krystallpokal oppsatt av Aftenposten, tilfalt denne Alf Bjerkhaug til odel og eie.

Trondhjems Skiklub tildelte Harald Grønningen Gråkalmedaljen som anerkjennelse av hans store prestasjoner som skiløper.

Administrativt ble 1963 ellers et merkeår i Sør-Trøndelag Fylke, idet de tidligere tre idrettskretser ble sammensluttet til en omfattende hele fylket — SØR-TRØNDELAG IDRETTSKRETS.

På skikretsens Ting i 1964 ble Johan Moxness gjenvalgt som formann, ellers i styret, Arne Hamre, Otto Fredriksen, Sven Nielsen og Jan A. Riise. Dessuten utvalgsformenn for de enkelte skigrener. På Tinget den 1. juni ble kretsens navn endret til TRONDHEIM SKIKRETS.

Det tekniske samarbeid med Sør-Trøndelag Skikrets om treningssamlinger ble utvidet.

Skikretsen feiret sitt 50 års jubileum i 1966, men da det ikke ble skrevet særskilt beretning til denne begivenhet, og styreprotokoll ikke tilgjengelig, er en avskåret fra å gi referat fra jubileumsåret.

Waldemar Aune

Magne Haave

Tor Nakstad

Christen Ellingsen

Erling Nossum

Olav Denstad

På kretstinget i 1967 nektet Johan Moxness å ta mot gjenvalg. Som ny formann ble valgt Harald Haltvik. De øvrige i styret ble Idar Dahl, Torkild Melland, Henrik Schaathun og Otto Fredriksen.

Fra Idrettskretsen overrakte Erling Havsten Diplom — som skulle ha vært utdelt i 1966 i anledning 50 års jubileet.

Johan Moxness takket for diplomen og for de gode ønsker Havsten i sin tale hadde gitt uttrykk for. Han takket også for samarbeidet i de fem år han var kretsformann, og overrakte N.S.F.'s nål til Haltvik.

Kretsstyret arbeidet i samme spor som før, med å skaffe penger til driften, gjennom spesialutvalgene ordne med kurser og arrangement. Alpinutvalget fikk penger for anskaffelse av flere stokker for merking av løyper. Det var Trondheimskretsens tur til å arrangere Landsdelsmatchen mellom Jämtland-Härjedalen og Trøndelag, og etter noen års fravær på annen kant av landet, kom Per Gjelten tilbake til Trondheim, og ble på ny medlem av Freidig.

Idar Dahls iherdige instruksjonsarbeid på langrennsfronten begynte nå å gi resultater gjennom deltakelse i renn i de yngre årsklasser. Dette gjaldt også for langrenn damer, hvor Katharina Mo og Berit Dybwad gjorde seg bemerket. Større bredde ble det også innen den alpine idrett, hvor nå Byåsen Skiklub ved siden av Freidig og N.T.H.I gikk i spissen.

På skikretsens Ting i 1968 møtte representanter fra 11 lag pluss kretsstyrets medlemmer.

Det ble gjenvalg på styret, med Haltvik som formann.

Vinteren 1969 døde den kjente skiløperen Olav Odden, — bare vel 54 år gammel. Sitt første norgesmesterskap vant han i 1938, mens han representerte laget i heimbygda si — Folldal. Senere kom han til Trondheim, og ble medlem av Freidig.

Han presterte å vinne en rekke kongepokaler i årene 1946—50. Han ble i 1948 hedret med Gråkalmedaljen. Flyttet senere til Oppdal hvor han drev sportsforretning, og ble en god støtte for Oppdal Idrettslag og slalåmsportens utvikling i Oppdal.

Til kretstinget i 1969 hadde Strindheim I.L. sendt inn forslag om sammenslutning av Sør-Trøndelag og Trondheim Skikretser. Det ble først diskusjon om hvorvidt forslaget innebar oppløsning av skikretsen eller ei. Dette ble det ikke enighet om, men man ble enig om at for å bli vedtatt, måtte forslaget få minst 2/3 flertall ved avstemning.

Etter et langt ordskifte ble Strindheims forslag satt under avstemning. Her ble det avgitt 17 stemmer for sammenslutning og 12 stemmer mot. Dessuten avgitt 2 blanke sedler. Dermed fikk Strindheims forslag **ikke** det tilstrekkelige antall stemmer som tilsvarte 2/3 av avgitte stemmer.

Harald Grønningen.

Etter denne avgjørelsen lyktes det ikke å få valgene gjennomført og et nytt ekstra Ting med valg på saklisten ble berammet til den 19. juni.

PÅ Tinget 19. juni møtte 22 personer med stemmerett. Formannen åpnet og foreslo Francis Kjeldsberg valgt til dirigent. Dette ble enstemmig godkjent. Til kretsstyre ble valgt: Herbert Helgesen formann, Ørnulf Raaen, nestformann, Bjørn Johansen, sekretær, Henrik Schaathun, styremedlem, — og som varamann, Torleif Tøndel. Det nye styret hadde sitt første møte i september. Kretsen startet sesongen med ialt ca. kr. 11.000 i likvide midler. De forskjellige spesialutvalg ble tildelt midler for sin idrettslige virksomhet, og aktiviteten var god.

På kretstinget i 1970 ble Helgesen gjenvalgt som formann og Ørnulf Raaen som nestformann. Som nye i styret ble valgt Pedez Alfheim, Arvid Dahl og som kasserer fru Christensen.

Kretsen hadde nå tilslutning fra 18 lag.

Ved bevilgning fra Trondheim kommune ble et lysløypeanlegg i Sommersæterområdet ferdig, og denne løypa ble mye benyttet til trening og av mosjonsløpere. Ellers gikk kretsen i nært samarbeid med Sør-Trøndelag Skikrets såvel om instruksjons- som treningssamlinger. Det var jo dette året ingen økonomisk støtte å få fra Skiforbundet — snarere det motsatte, gjennom pålagte nye utgifter til Skiforbundet for å rette opp økonomien der.

Til tross for en snøfattig vinter, ble de fleste tillyste renn holdt, og aktiviteten holdt seg bra oppe.

På kretstinget i 1971 la styret fram forslag om sammenslutning med Sør-Trøndelag Skikrets. Det fikk også denne gang motbør fra enkelte i forsamlingen som mente Trondheimskretsen fortsatt burde arbeide selvstendig. Men flertallet stemte for sammenslutning i tråd med tilsvarende vedtak fattet av Sør-Trøndelag Skikrets i **sitt** Ting.

Dermed er historikken vedrørende Trondhjems Skikrets virke gjennom 55 år nær sin avslutning.

Skikretsens virksomhet i denne tidsperioden har vært av vekslende omfang, men sluttfasitten må vel likevel være at organisasjonen har vært nyttig og til hjelp på skisportens område i Trondheim.

Det var sikkert nok noe av en hemsko for kretsstyret i dets virke at Trondhjems Skiklub i 1922 gjorde vedtak som i sine fremtidige virkninger fikk til følge at klubbens virksomhet innskrenket seg til å virke som en velforening.

Desto mer prisverdig av Sportsklubben Freidig å satse på **økt aktivitet** og alt i alt er det **denne** klubbens aktive utøvere på skisportens område som i alle skigrener har utført de store bragder, — som på det sports-

lige plan er knyttet til Trondheimsskikretsens historie. Det er å ønske og håpe at Trondheimsklubber og dets medlemmer også fremtidig gjør seg gjeldende på skiidrettens område, — til gagn og glede for alle.

Alf Bjerkhaug

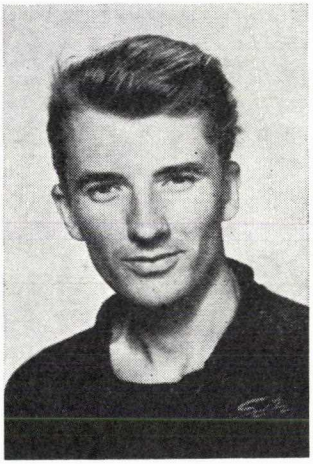

Tore Tønseth

John Schjetne

Gunnar Wettergreen

Alpinidrettens utvikling etter 1945

Alpinistene i Trondheim har aldri hatt særlig store utviklingsmuligheter. Grunnen er først og fremst den at Vintervasskleiva i Gråkallen i alle år har vært eneste konkurranse- og treningsarena av betydning. Bakken egner seg stort sett bare for slalåm, slik at de aktive må reise enten til Oppdal eller Meråker for å få skikkelig fartstrening.

Trondheimsalpinistene har derfor alltid vært sterkest i slalåm. Kretsen har hatt få toppløpere. på den annen side har løpere fra Trondheim Skikrets alltid vært gode nok til start i norske mesterskap. I 1948 ble f.eks. tre løpere premiert i kombinasjonen utfor/slalåm, da Egil Ellingsen, Trond ble nr. 7, Fridtjof Walseth, Freidig nr. 9 og Ulf Ottersen, NTHI kom på 10.plass.

I begynnelsen av 50-årene viste Freidiggutten Gunnar Hyll fine takter i landsmålestokk. I 1955 viste Trondheim Skikrets sin store bredde ved at hele 9 løpere ble funnet verdige til start i norgesmesterskapet. Selv om ingen oppnådde topp-plasseringer hverken i slalåm eller utfor, var det respektabel innsats fra en krets med relativt fattig alpint miljø.

Etter hvert ble Vintervasskleiva utbygget med heis, skikkelig lysanlegg og tidtagerbu. Særlig det at anlegget fikk heis, førte til raskt økende rekruttering. Snart meldte også resultatene seg. Kretsens eneste toppløper, Freidigs Lasse Hamre, plasserte seg fra 1961 av i toppen i norske mesterskap, og ble et par år senere også landslagsløper. Lasse Hamre tok tre norske mesterskap, to i slalåm og et i kombinasjonen slalåm/utfor. Ved OL 1968 ble han som beste nordmann nr. 14 i slalåm. Hans søster Kirsti har som sine beste prestasjoner en 2.plass i junior-NM og en 5.plass i senior-NM.

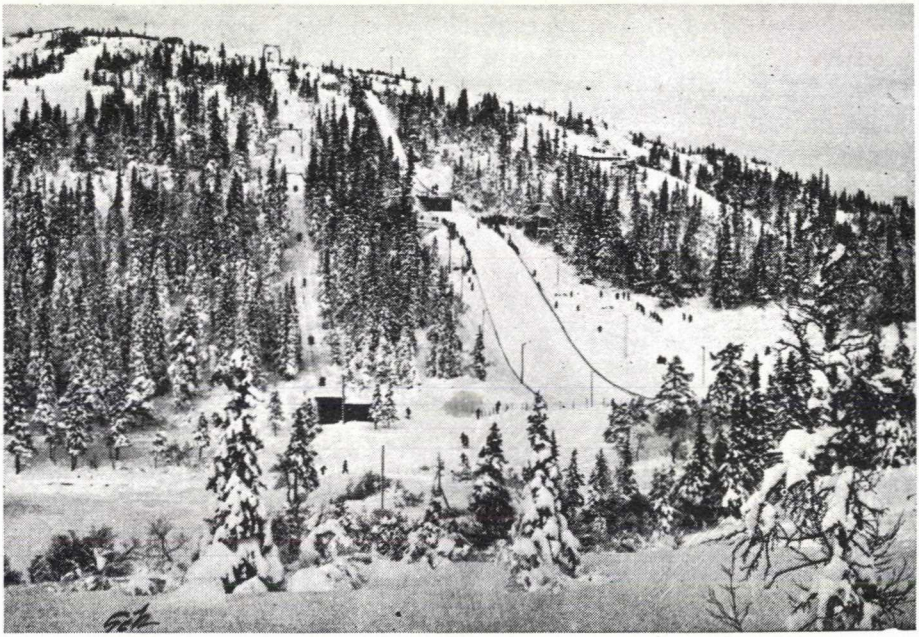

Vintervannsbakken

Slalomløypa Gråkallen

Lasse Hamre

Av løpere fra de aller siste årene er det grunn til å trekke frem Freidigguttene Einar Jacobsen og Gisle Fjeldsæter, som begge kan se tilbake på flere gode plasseringer i norske mesterskap. Størst forhåpning stilles imidlertid til Kjell Waløen fra Freidig som foreløbig er gutteløper, men som har dokumentert seg som en av landets beste.

Alpinismens videre utvikling i Trondheim vil i høy grad avhenge av om Vassfjellprosjektet lar seg realisere. Trondheimsløpere vil fortsatt ha store vanskeligheter med å hevde seg i storslalåm og utfor så lenge de bare har Vintervasskleiva å trene i.

I årene like etter 1945 var det mange klubber innen Trondheim Skikrets som hadde alpin idrett på sitt program. Wing, Brage og Trond hadde mange aktive, men etter hvert ble Sportsklubben Freidig den dominerende klubb. I de senere år har Byåsen Skiklubb fått frem enkelte lovende løpere. I tillegg kommer så NTHI med vekslende antall løpere og kvalitet, men høyskolestudentene har alltid satt farve på alpinutviklingen innen Trondheim Skikrets.

Kretsens største arrangement er «Vårblomsten», som nå er arrangert 13 ganger av Sportsklubben Freidig. Et arrangement som hvert år samler landets beste løpere og samtidig trekker et stort publikum.

Håkon Mjøen.

Egil Myrhaug.

Oppdal — Trøndelags alpinsenter

Når man skal forsøke å gi et bilde av Oppdal som alpinsenter, samt de prestasjonene stedets jenter og gutter har levert i alpinløypene, vil man uvilkårlig minnes dikterens ord:

Der hvor lien brattest stuper,
setter han utover,
gutten på de glatte ski så spruten står.
Jenten etter, fæle ting hva slike en jente vover.
Du skal se en vakker dag hun gutten når.
Sne og is og vann,
Fjell og skog og strand,
der er nok en kan få prøve på.

Det står ikke til å nekte at de såkalte alpine øvelser — utfor, storslalåm og slalåm i Oppdal — som i norsk skihistorie forøvrig, har hatt en forunderlig utvikling.

Slalåmen er urnorsk i ordets rette betydning, og i Oppdal kan man om ikke akkurat føre alpinsporten tilbake til urtiden, så ihvertfall til slutten av forrige århundre.

Den første skikonkurransen der premier ble utdelt til aktørene, var i 1869. hvilken status man skal gi dette rennet er imidlertid litt vanskelig å si. Det startet nemlig ovenfor prestegården, nærmest som et utforrenn, ved slutten av løypa nede på sletta, var det bygd et hopp i «karshøyde». De som arrangerte dette rennet var dr. Arentz og kapellan Dick. Det er verdt å merke seg at samtlige premievinnere i dette rennet var «skogbygger», d.v.s. at de var fra Lønset. Vinner ble Esten Vassli. Senere er det som kjent i langrennsløypene at Lønsetbyggene har hevdet seg best.

Gerd Teveldal

Brita Stensheim

Ivar J. Håker har fortalt fra dette rennet. Han var selv bare «ryssen» dengang, men en lovende skiløper. Tore Rånnåm ville få han til å være med i konkurransen, han la skilling på skilling i handa hans, tilslutt lå ialt 12 skillinger der, men unggutten var for unselig ettersom både doktor og prest var tilstede.

Men det virkelig alpine rennet fant sted for nøyaktig 80 år siden, i 1894. Det var det sagnomsuste utforrennet som startet oppe på Gråfjellet i Skjørstadhovden. Innkomsten var nede ved Gammel-Aune like ved Gamle Kongeveg. Løypetraseen lå altså like vest for dagens storslalåmløype. kanskje det mest eiendommelige og spesielle ved dette rennet var startmetoden. Det var nemlig fellesstart, og startsignalet ble gitt med et messinghorn, utlånt fra stedets musikkkorps. Som kjent er det nå praktisert parvis start i de alpine profesjonelle renn i Amerika, nettopp for å øke speningsmomentet for denne også ellers så fartspregede konkurranseidretten.

Man kan godt tenke seg at dette utforrennet var litt av et skue for det forholdsvis tallrike publikum som hadde innfunnet seg da løperne i samlet flokk kastet seg nedover bratthengene. Utstyret var naturligvis primitivt, med heimelagde ski der bindingene enten besto av lær eller vidjeremmer. Huitsfeldt, senere så berømte jernører var ennå ikke kommet på markedet.

De som kom på «medaljeplass» var følgende:

1. Ole Sæther, 2. Arnt Dørum, 3. ingebrigt Håkkerstuen. Videre rekkefølge var: 4. Jon Moen, 5. Embret Håkkersløkken, 6. Martin Fagerli, 7. Jon Sletvold, 8. Erik Bjerke, 9. Knut Moen.

Premiene bestod dengang av ekte husflidsvarer som votter, strømper og forskjellige gjenstander i tre.

Opdal Skiklubb var navnet på arrangøren. Denne klubben ble reorganisert i 1900 og fikk da navnet Opdal Idrettslag.

I og med dette rennet slutter den første alpine epoken i Oppdal skiidretts historie, man må nå gjøre et sprang fram i tida til 1932. Da ble det også avviklet en konkurranse i utfor, som man vel nærmest må kalle det. Det var start fra Ormhaugen, og innkomst nede ved Bjørndalsgårdene. Det var deltagelse både av damer og herrer. Den ble vunnet av Ole I. Forbregd med Morten Skaslien på annen plass. De fleste løperne brukte hoppski under rennet.

De følgende år kom alpinsporten i bygda til å gå i Idrettslaget Snøhettas regi, som i en årrekke stod som arrangør av det meget populære «Trollheimsrennet». De to første årene 1936-37 var Trondhjems Turistforening medarrangør. Det var trondheimsgutten Reidar Hoff som var forkjemperen, og som lanserte ideen for dette rennet. Han kan også

Kirsten "Lola" Aune.

Kari Lunde.

rose seg av å være den som vant dette første rennet. Ennå hadde ikke alpinsporten fått anerkjennelse hos de høge herrer i Norges Skiforbund. Det første norgesmesterskapet i disse skidisipliner ble først avviklet på Kongsberg i året 1938 og i 1947 kom Skiforeningen etter ved å legge utfor og slalåm inn i Holmenkollukas program. Under disse førkrigs Trollheimsrenn måtte oppdalsløperne som stilte med hoppski — finne seg i å bli slått av til dømes løperne fra Trondheimsklubbene, som alt da hadde anskaffet seg et langt mere avansert skiutstyr.

Et lite, men desto alvorligere intermesso fant sted i Skjørstadhovden under krigen. En strålende sol fra skyfri himmel strålte utover nysnøen der den lå i all sin jomfruelige, hvite prakt. Alt var så vakkert, inntil tyske soldater tilsmusset det hele ved å tråkke et kjempestort hakekors i nysnøen. Synet av dette skar noen og hver i hjertet, men hva kunne man igrunnen gjøre ved det. Stor var forbauselsen da man en times tid senere ser at hakekorset er tråkket bort, og Håkon den 7. initialer lyser mot en i stedet. Fra tysk side ble det slått full alarm og etter masseutrykning fikk de tak i guttene som hadde forandret «bildet i terrenget deroppe i løypeområdet. Samtlige tre guttene som forøvrig senere ble aktive medlemmer i Oppdal Idrettslag, ble sendt til selveste gestaposjefen på Misjonshotellet i Trondheim.

Første sesongen etter krigen, vinteren 1946, ble det arrangert alpint landsrenn i bygda, og i 1948 fikk Oppdal Idrettslag det ærefulle oppdrag å stå som arrangør av det alpine Norgesmesterskapet. Og dermed er man gått inn i den tredje og foreløpig siste epoken av alpinsporten i bygda. I dette mesterskapet var det ikke lagets egne løpere som gjorde seg bemerket, men heller laget og dets funksjonærer for en vellykket og god avvikling av konkurransene. Og det skulle også vise seg at Oppdal opp gjennom årene skulle komme til å bli arena for en rekke norgesmesterskap, Holmenkollens Kandahar og andre store internasjonale konkurranser i den alpine skidisiplinen. Norgesmesterskapsarrangementer ble laget tildelt i 1952, 1953, 1955 og 1956. Av forskjellige årsaker ble ikke samtlige øvelser arrangert i disse årene.

Holmenkollen Kandahar måtte Oppsal Idrettslag påta seg å avvikle på kort varsel. I årene 1954, 1956 og i 1967. Også disse konkurransene med stor internasjonal deltagelse klarte laget å bringe vel i havn. Videre ble det igjen NM i 1963, 1966, 1970 og altså nå i 1974.

I disse siste mesterskapene har også lagets egne løpere bitt godt ifra seg, og erobret flere medaljer av aller edleste metall. Det som i første rekke har skapt dette avanserte alpine miljøet i Oppdal er vel ved siden av det vel egnede terrenget at bygda allerede for over tyve år siden fikk skiheis. Denne har betydd uhyre meget for utviklingen i den alpine ski-

Kari Sæther

Sidsel Øye

disiplinen. Dessuten har bygda hatt mange ildsjeler som har nedlagt et stort og uegennyttig arbeide såvel på det administrative plan som på instruksjonsbasis. De som har den lengste funksjonstida i så måte er vel Odd Aune og Svein Håker. Et stort arbeide er også utført for å få løypetraseene til å holde de strenge internasjonale krav. Omtrent alt sammen er gjort på frivillig dugnadsinnsats. Av de mange gode utøvere kan man plukke ut navn som Kirsten Lola Aune med flere NM-titler, Brita Stensheim har også en NM-tittel. Videre Gerd Teveldal, Anna Steen, Kari Sæter, Kari Lunde og Sidsel Øye på spinnesiden. og på sverdsiden er det først og fremst Erik Håker's og Håkon Mjøen's navn som lyser mest, ikke bare her i landet, men de har også i høyeste grad satt seg i respekt innen det harde internasjonale klimaet — bl.a. har begge vært oppe og «luktet» på Olympiske gullmedaljer. Flere løpere med god klang kan nevnes: Arvid Røhjell, VM deltaker i 1958, Johan Renander, Leif Otto Fjøsne, John Strand, Bjarne Strand, Egil Myrhaug, Odd Sørli og Agnar Dørum. Akkurat i dag har Oppdal Idrettslag det suverent sterkeste klubblaget blant herrene i landet. Bak disse har man ivrige og gode talenter i alle årsklasser som sikkert vil utkrystallisere enkelte enere. Så Sør-Trøndelag Skikrets kan utvilsomt fortsatt se fremtiden lyst i møte når det angår rekrutteringen i denne friske og feiende skidisiplinen.

Foruten de NM-titlene lagets løpere har erobret, er de naturlig nok rene grossister i antall KM-titler — tilsammen vel 40 av edleste valør.

Lars Øye.

Bjarne Strand Erik Håker Odd Sørli

Alpine løyper og tilstøtende turløyper i Oppdal

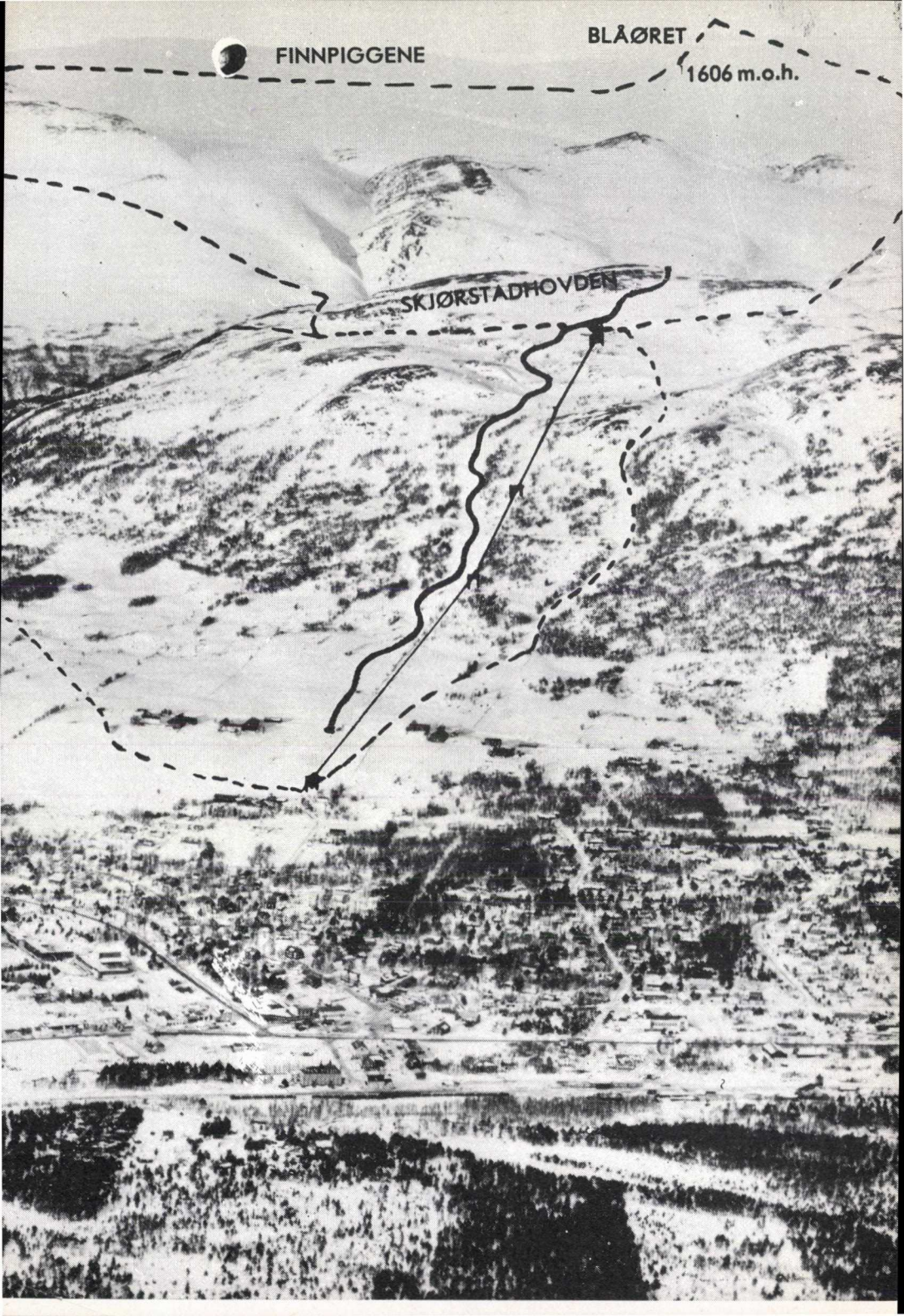
FINNPIGGENE
BLÅØRET
1606 m.o.h.
SKJØRSTADHOVDEN

Militær skiløping og skiskyting innen Sør-Trøndelag skikrets

Ved Martin Inge Lund

Jeg må konsentrere meg om militær skiløping i etterkrigstiden, da jeg ikke har hatt tid til å bla i arkivene fra før krigen.

MILITÆR SKILØPING

Denne idrettsgren har vesentlig omfattet to disipliner:

— 30 km militært langrenn

— 20 km militært patruljeløp med skyting.

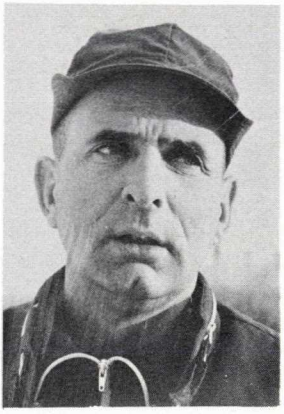

Jeg velger å skrive litt om de lokale renn først for til slutt å skrive om NM og VM i disse disipliner. På lokalt hold er det Trondheim kommandantskaps årlige militære langrenn som har fanget de aktives interesse og skapt tradisjon. Rennet ble i mange år arrangert fra Sivilforsvarets leir ved Leirbrua, i de senere år fra Heimdal og to ganger i Jonsvannstraktene.

Den store bredde i Trøndersk langrennsport i femtiårene og dermed stor deltakelse i militært langrenn førte til at vi her i kretsen fikk innført en spesiell klasse for de beste langrennsløperne.

Vinnere av militært langrenn etter krigen har bl.a. vært:

1949: Even Landsem
1950: Fredrik Husby
1951: Bjarne Espås
1952: Arvid Moxnes
1953: Arvid Moxnes
1955: Reidar Helgetun
1956: Kristen Kvello
1957: Birger Bjerkan
1958: Reidar Helgetun
1962: Bjarne Espås
1963: Bjarne Espås
1964: Jon Elshaug
1965: Jon Elshaug
1966: Arnold Grønningen
1967: Magnar Solberg
1968: Bjarne Espås
1969: Jon Elshaug
1970: Audun Kolstad (N-T)
1971: Iver Jønland
1972: Odd Skildheim (N-T)
1973: Odd Skildheim (N-T)
1974: Per Magne Siraas.

Militært patruljeløp med skyting ble ikke arrangert i Trøndelag de første årene etter krigen. Det var etter initiativ fra lt. Arne Klingen at HV-12 i 1964 arrangerte sitt første distriktsmesterskap i patruljeløp med skyting. Det var unormal temperatur for skirenn søndag 19. april da rennet startet på Oppdal skytterlags bane. 17-18 varmegrader i skyggen ble det målt!

Vinnere av det første distriktsmesterskap i patruljeløp ble HV-område 12404 (Byåsen) med Martin Stokken (patr.f.), Jon Ytterhus, Einar J. Wangsvik og Magnar Solberg.

I 1965 stilte Martin Stokken som leder for en patrulje fra Trondheim HV-avsnitt 124, patruljen som vant bestod ellers av Arnold Grønningen, Anders Resell og Magnar Solberg.

Lt. Klingens vandrepokal skulle vinnes tre ganger før den ble utdelt til odel og eie, men fra 1967 og utover er det Hølondapatruljen som har tatt hånd om aksjene i vandrepokalen. «Hølonda-patruljen» (som rekrutteres fra Klæbu og Melhus HV-område) har bestått av Rolf Gaustad, Magnar Estenstad, Ola Undsgård, Per Røe, Per M. Sirås, Magne Sjølie, Iver Jønland og Kåre Åmot.

Oppslutningen om denne krevende idrettsgren har vært for dårlig på det lokale plan, det er sjelden det har vært flere enn 10 patruljer ved HV-12's distriktsmesterskap. Hver patrulje består av en patruljefører (offiser), nestkommanderende (korp. eller sersjant) og to menige, ialt 4 mann. Tilsammen skal patruljen, utenom patruljeføreren, bære med seg i alt 24 kg geværer inklusive. Patruljefører bærer pistol og skyter ikke. Såvidt en kjenner til, var det i 1908 at nordmennene første gang kom i befatning med patruljeløp. Da ble en patrulje fra Garden sendt til Chamonix for å konkurrere med franskmenn og sveitsere.

Militær-skiløpning ligger litt på siden av Skiforbundets vanlige konkurranseprogram. Men i år gjorde norske HV-soldater så fin innsats i de internasjonale militærrennene i Andermatt i Sveits at de fortjener å foreviges. Kjente navn er det også. Til venstre det norske laget som ble nr. 2 i patruljeløpet. Fra venstre sersj. Arne Eidem, menig Ola Ishoel, fenrik Sigurd Sundset og menig Martin Jære.

Under vinterlekene i St. Moritz 1928 var militært patruljeløp med på programmet. Norges patrulje under ledelse av Ole Reistad vant gull.

Patruljeløp har ikke siden vært med på det Olympisk program. Fra 1953 har det vært arrangert militære VM i denne grenen, innsatsen som karene fra Sør-Trøndelag har gjort her er flg:

1953 Andermatt, Sveits. **Bronsemedalje,** patruljefører Sigurd Sunnset, mannskap Arne Eidem, Ola Ishoel, Martin Jære. I dette løpet deltok Nils Søvassli på den norske patruljen som vant sølv.

1954 Sollefteå: Deltakere på patrulje nr. 5 var Sigurd Sundset (patr.-fører) Arnold Grønningen, Arne Eidem.

Også i vinter deltok norske HV-lag med fin innsats i de sveitsiske militær-patruljeløpene. Her leder løytnant Odd Lykkja sitt vinnerlag (Tore Bjørnstad, Reidar Helgetun og Magnar Ingebrigtslid) mot 1955-seier i Andermatt.

1955 Andermatt, Sveits, **gullmedalje,** Patr.fører fenrik Odd Lykkja, sjt. Tore Bjørnstad, soldat Reidar helgetun, soldat Magnar Ingebriktsli. Patrulje nr. 7: Arne Eidem (patr.f.), Arnold Grønningen, Sverre Stensheim.

1956 Oslo, **gullmedalje,** fenrik Kristen Kvello, sjt. (ikke fra Sør-Trøndelag), soldat Rolf O. Gaustad, soldat Arnold Grønningen.
Patr. nr. 3, Bronsemedalje, patrf. fenrik Odd Lykkja, sjt. Tore Bjørnstad, soldat M. Ingebriktsli, soldat R. Helgetun.

1957 Patrulje nr. 3, **bronsemedalje**. Fenrik Kristen Kvello, Reidar Helgetun (de to øvrige ikke fra Sør-Trøndelag). Løpet gikk i Andermatt i Sveits.
Nr. 4: Deltakere i patruljen: Henrik Sesseng og Rolf O. Gaustad.

1958 Bardoneccia, Italia, nr. 6. Patrf. Kristen Kvello, T. Bjørnstad, R. Gaustad (4.mann ikke fra Sør-Trøndelag).
Nr. 8: Patrf. lt. Arne Eidem, deltakere i patruljen: Henrik Sesseng og Torstein Hårstad.

Patruljeløp, Andermatt — Forsvarsminister Strauss gratulerer vinnerpatruljen.

1959 Andermatt, Sveits, **sølvmedalje.** Anders Resell og R. Gaustad (de øvrige ikke fra Sør-Trøndelag).
Deltakere på patruljen som ble nr. 4: Tore Bjørnstad.

1960 Saalfelden, **gullmedalje.** Patrf. lt. Martin Stokken, korp. Anders Resell, soldat M. Ingebriktsli (4.mann ikke fra Sør-Trøndelag).
Deltakere på patr. nr. 5: Olav Storli, T. Bjørnstad.

1961 Andermatt, **gullmedalje.** Patrf. (ikke fra Sør-Trøndelag), korp. Årstein Berg, soldat Olav Storli, soldat Rolf O. Gaustad.
Even Stene deltok på patruljen som ble nr. 7.

1962 Garmisch, **gullmedalje**. Patrf. lt. Martin Stokken, korp. Anders Resell, soldat Olav Storli (4.mann ikke fra Sør-Trøndelag).

Den norske patruljen på skyteplass i Andermatt 1955. Fra venstre: Ingebrigtslid, Helgetun og Bjørnstad.

Patr. nr. 3, **bronsemedalje,** med bl.a. Årstein Berg og Even Stene.
Patr. nr. 12: Fenrik Bjarne Espås, Even Stene, Årstein Berg og John Fagerbekk.

1963 Chamonix, **gullmedalje.** Patrf. Fenr. Olav Storli, sjt. Magnar Ingebriktsli (de øvrige ikke fra Sør-Trøndelag).
Patr. nr. 4: Patrf. fenr. Bj. Espås, sjt. Tore Bjørnstad, soldat R. Gaustad og soldat Even Stene.

1965 Andermatt, Sveits, **gullmedalje.** Patrf. Fenrik Olav Storli (de øvrige ikke fra Sør-Trøndelag).

1966 Tavastehus, Finland. Patr. nr. 3: **Bronsemedalje** med bl.a. Sigmund Røen.
Patr. nr. 4 med bl.a. Jon Elshaug.

I de individuelle militære VM på ski har Sør-Trøndelag også hevdet seg bra:

1961 Nr. 8 Årstein Berg.

1962 **Nr. 1 og gullmedalje:** Olav Storli, nr. 8 Anders Resell og nr. 10 Årstein Berg.

1963 Sølvmedalje: Olav Storli.

Tilslutt må nevnes sersjant Jon W. Ree, han var reserve på flere patruljer til militært VM i patruljeløp.

Gardens militære patruljeløp med skyting var forløperen til det militære NM. I 1951 ble dette patruljeløp vunnet av: Patruljefører: Lt. Einar Basmo, stj. Arne Eidem, soldatene Fredrik Husby og Arvid Moksnes (13 min. foran neste patr.).

Her ble flg. nr. 3: Patrf. kapt. Alf Mentzen, sjt. Sigurd Sunnseth, soldatene Per Reiten og Bjarne Espås.

På Gardens patrulje som ble nr. 2, startet sjt. Erling Singstad, Lensvik (HV-12).

I Militære NM i patruljeløp har kretsens karer også vært med å høste medaljer:

1953 **Gullmedalje** med patrf. Sigurd Sunseth, mannskap Arne Eidem, Ola Ishoel, Martin Jære.

1955 **Gullmedalje** med patrf. Odd Lykkja, mannskap Tore Bjørnstad, M. Ingebriktsli og Reidar Helgetun.
Sølvmedalje med bl.a. Arne Eidem.

1958 **Gullmedalje** med patrf. Odd Lykkja, R. Helgetun, Tore Bjørnstad og Jon Torve (11 min. til neste lag).
Sølvmedalje bl.a. til Arne Eidem.

1959 **Gullmedalje** med patrf. Odd Lykkja, mannskap R. Helgetun, Tore Bjørnstad, Jon Torve (8 min. til neste lag).

1962 Hønefoss. **Gullmedalje** med patrf. Martin Stokken, Årstein Berg, Anders Resell, Arnold Grønningen.
Bronsemedalje: Espås, Ingebrigtsli, Elshaug og Stene.

1963 Haslemoen, **gullmedalje** med patrf. Olav Storli og mannskap Torbj. Andersen, R. Gaustad og Jon Fagerbekk.
Bronsemedalje: Patrf. Bj. Espås, M. Ingebrigtsli, Even Stene, J. Elshaug.
Nr. 5 med bl.a. korp. Sirås.

1964 **Sølvmedalje:** Patrf. fenr. Bj. Espås, M. Ingebriktsli, E. Stene og J. Elshaug.

1965 **Gullmedalje** med bl.a. Olav Storli.
Sølvmedalje med patrf. Bj. Espås og mannskap A. Dragset, J. Bolme og J. Elshaug.

1966 Hønefoss: **Gullmedalje** med patrf. Bj. Espås og mannskapene A. Dragset, S. Røen og J. Elshaug.
Sølvmedalje til bl.a. Olav Storli.
1967 **Gullmedalje:** Olav Storli.
1969 **Sølvmedalje,** mannskap Jon Elvbakken.

Ved Gardens militære langrenn og Militært NM i 30 km langrenn med pakning har sørtrønderne også hevdet seg godt:
— 1953 Vinner Sigurd Sunnset.
— 1961 Vinner Martin Stokken.
Bjarne Espås har 8 klasseseire.

Bjarne Espås har 8 klasseseire, O. Ishoel ble nr. 3 i 1953, Martin Jære ble nr. 5 i 1953, Per M. Sirås ble nr. 4 i 1972.

Militære NM 30 km med pakning:
1959 Nr. 2 Tore Bjørnstad, nr. 4 Årstein Berg, nr. 6 Olav Storli, nr. 7 Sverre Stensheim, nr. 8 Jon Torve, nr. 9 Rolf O. Gaustad.
1960 Nr. 1 Olav Storli, nr. 2 Tore Bjørnstad.
1962 Nr. 3 Olav Storli, nr. 5 Jon Fagerbæk, nr. 7 Martin Stokken, nr. 12 Årstein Berg, nr. 13 Magnar Ingebrigtsli, nr. 15 R. Helgetun.
1963 Nr. 2 Olav Storli, nr. 5 Jon Fagerbæk, nr. 8 Jon Elshaug.
1964 Jon Elshaug.
1966 Nr. 4 Jon Elshaug, nr. 5 Sigmund Røen.
1969 Sølvmedalje junior: Jon Elvbakken.
1971 Nr. 6 Per M. Sirås.

I de Militære VM var det også en øvelse som het 15 km militært langrenn hvor det var innlagt utforetappe. I denne øvelse har Kristen Kvello en 8.plass i 1956 og Rolf O. Gaustad og Bjarne Espås en 10.plass hver!
I de senere år er det innført en øvelse som kalles TRIATLON. Den består av langrenn med skyting og slalåm. Sjt. Hans Grøseth fra Lønset har vært «vår» eneste mann her og har følgende plasseringer:
1969 Andermatt nr. 6.
1970 St. Johan nr. 3.

Det er tydelig at det var i kretsens «gullalder» i femtiårene og først på sekstiårene at vi har vært best representert i den militære skiløpingen både nasjonalt og internasjonalt. Nå er langrennsløperne så opptatt med konkurranse og renn at det er vanskelig å få til bl.a. patrulje til

militært-NM. Videre er de uttakingskonkurranser som holdes forut for militære VM, lagt til steder og tider som vanskelig passer våre karer.

Uten forkleinelse for noen er det følgende som rager høyest av våre når det gjelder deltakelse i militære mesterskap:

Olav Storli, Martin Stokken, Rolf Gaustad, Bjarne Espås, Odd Lykkja, Kristen Kvello, Tore Bjørnstad.

Det går ennå frasagn om Stokkens ledelse av vinnerpatruljen i 1962: Etter et uhell med geværet til en av patruljemannskapene ble stemningen noe «opphisset» på standplassen, men Stokken roer karene ned, omsider kan den uheldige også avfyre sine skudd, det blir blink. Karene hiver pakningene på ryggen og stormer ut av skyteplassen. Stokken som måtte ta av seg skiene for å hjelpe han som hadde vansker med våpnet, får øye på de løpske karene framme i løypa og skriker:

— No må dokk bætterdæ styr dokk kara!

Karene måtte pent vente, disiplin må til.

Den 18. februar 1953 kunne en bl.a. lese i «Nidaros»: Da karene fra HV-12 nylig var i Oslo og gjorde rent bord i det Militære langrennet der, hadde de med seg sine egne ledere — noe som uten tvil hadde sitt å si for de resultater som ble oppnådd. Den troppen som skal sendes til Sveits og som altså består av 7/8 trøndere, får midlertid ingen trøndersk leder med seg. Guttene selv er ikke så lite misfornøyd med dette — de vet å verdsette at de har ledere som de kjenner selv og som kjenner hver enkelt av guttene.»

Det var daværende sjef for HV-12, oberstlt. Kristen Aasen som var ildsjelen bak HV-karenes representasjon, det var bl.a. han som påvirket Rolf Gaustad til å begynne med skyting. Dette førte med seg at den gode Rolf ikke bare ble vår ubestridte veteran på representasjonslagene, han ble også blant de fremste skiskyttere i kretsen.

La oss håpe at heimevernet og skikretsens folk kan samarbeide på samme måte som skiskytterne i dag. Samarbeidet viser seg å være fruktbringende for alle parter.

(Jeg takker alle aktive som har sendt meg stoff til dette. Spesielt takker jeg Arnold Grønningen som stilte sine velordnede utklippsbøker til disposisjon!)

Vinnerpatruljen i Andermatt 1960 – fra venstre:
Martin Stokken, Anders Resell, Magnar Ingebrigtslid og Alv Storelvmo.

Skiskyting innen Sør-Trøndelag skikrets grenser

Konkurranser i kombinasjonen skiløping og skyting har vært arrangert siden geværene kom til landet. Skiløping og skyting var en vesentlig del av virksomheten i de første tider skytterlagene eksisterte. Før krigen var det nok ikke så mange konkurranser i kombinasjonen at det ble laget terminlister. Skiskytterkonkurransene ble drevet mere sporadisk i forskjellige lag og bygder.

Konkurransene ble lagt opp på forskjellig vis, med klasseinndeling enten etter alder eller etter ferdighet.

Trondhjems skytterlag, Sportsklubben Wing og Dagsposten arrangerte flere år før siste krig patruljeløp. Det siste løpet før krigen ble visstnok arrangert søndag 7. april 1940.

Skiskytingen ble administrert mer eller mindre tilfeldig fram til 1961, først av et utvalg, deretter av Norges skytterforbund. Det var på tale å danne et eget forbund for skiskyting, men det ble foretrukket å legge den under en organisasjon som allerede eksisterte.

Det Frivillige skyttervesen påtok seg å ta hånd om skiskytingen.

Fra 1. desember 1961 sorterer skiskytingen under DFS (den samme organisasjon som skytterlagene tilhører). Skiskytingen på landsbasis ledes av et utvalg på 6 medlemmer, en fra hver av landsdelene Østlandet, Sørlandet, Vestlandet, Trøndelag og Nord-Norge, 6. medlem er valgt av FD.

Lokalt (på kretsplanet) er det et skiskytterutvalg innen skyttersamlaget som tar seg av skiskyting.

Innenfor Sør-Trøndelag skikrets grenser finner vi:

— Uttrøndelag skyttersamlag (som det største).
— Gauldal skyttersamlag (som omfatter bl.a. Støren, Budal, Oppdal og Meldal).
— Nordmøre skyttersamlag (som omfatter bl.a. Rindal).

For noen år siden fikk Uttrøndelag skyttersamlag tilgang av skytterlagene i Lensvik/Agdenes som tidligere hadde tilhørt Fosen skytter-

Uttrøndelags vinnerlag 1972: Terje Hansen, Magnar Solberg, Egil Asbøll og Terje Hansen, Magnar Solberg, Egil Asbøll og foran, Kåre Aamodt.

samlag. Uttrøndelag skyttersamlag omfatter også skytterlag i Nord-Trøndelag (Stjørdalsføret og Åsen—Frosta). Grensene for skyttersamlaget er altså ikke sammenfallende med skikretsgrensene.

Ettersom det er nær tilknytning mellom skiskyting og skiløping, var Sør-Trøndelag skikrets representert i skiskytterutvalget som ble konstituert 28. oktober 1963.

Den første formannen ble Johan Moen, Løkken, nestformann Nicolay Haugrønning, Byneset, medlemmer Martin Stokken og Erling Singstad, sekretær Martin Inge Lund/skikretsens representant.

Fra 13. juni 1965 har Martin Inge Lund vært formann i skiskytterutvalget i Uttrøndelag skyttersamlag. Utvalgets sammensetning har variert, en har forsøkt å få representasjon fra alle deler av samlaget. Rolf O. Gaustad har vært medlem av utvalget siden 1965.

Reidar Helgetun

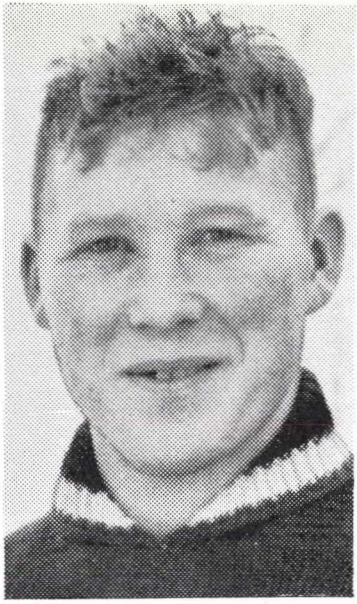

Rolf Gaustad

Heimevernet har alltid vist stor interesse for skiskytingen. På samme måte som skiskytingen på landsbasis har hatt store fordeler av HV-medvirkning, har vårt samlag svært mye å takke HV-distrikt 12 for.

Programmet for skiskyting har siden 1965 vært:

— Skyteavstand 150 m.
— 20 km langrenn.
— to skytinger liggende (2x5 skudd).
— to skytinger stående (2x5 skudd)

altså ialt 20 skudd og maks oppnåelig tillegg er 40 min.

Skiskytterstafett er en mere publikumsvennlig form for skiskyting, den utføres nemlig mot ballonger som sprekker ved treff.

— skyteavstand 150 m
— 7,5 km langrenn for hver etappe
— en skyting liggende mot 5 ballonger som er 12,5 cm

— en skyting stående mot 5 ballonger som er 30 cm
— i hver skytestilling disponeres inntil 8 skudd for å få ned 5 ballonger
— strafferunde for hver ballong som står igjen.

F.o.m. 1974 er innført en ny øvelse: «Skiskyttersprint». Det er en enkeltmannskonkurranse som foregår mot ballonger på samme måte som skiskytterstafetten, men skytteren har kun 5 skudd til disposisjon i hver skytestilling. Det er følgelig store sjanser for strafferunder i denne øvelsen.

I tillegg til de ovennevnte tre konkurranseformer har vi hele tiden drevet skifeltskyting. Øvelsen består av 20 km langrenn, fem skytinger på ukjent avstand mot figurer ialt 30 skudd. For hver bom får skytteren et tillegg på 3 min. til langrennstida.

P.G.A. at skiskyting er såpass krevende, — utøveren skal kombinere hurtighet i sporet med kaldblodig ro på standplassen, har det ikke blitt noen stor bredde i skiskytingen i vår del av landet. Før de tilbakelagte tre snøfattige vintre var Uttrøndelag et av de skyttersamlag hvor aktiviteten i skiskyting var størst.

Vi har hatt mange fremragende skiskyttere innen samlaget.

Høyest raget sjølsagt Magnar Solberg med to olympiske gullmedaljer i skiskyting — Grenoble 1968 og Sapporo 1972. Denne bedrift vil neppe bli kopiert i vår tid. I tillegg har Magnar vunnet NM både skifeltskyting (i Meldal), skiskyting (i 1972) og skiskytterstafett i 1972. Hans læremester i skiskyting, Martin Stokken, har vært en ildsjel også i denne idrettsgren. Han oppnådde på slutten av sin karriere som langrennsløoer en rekke fremragende resultater i ski- og skifeltskyting. Senere har han interessert seg for våpen- og ammunisjon i den grad at de våpen som våre fremste skiskyttere bruker i dag er hans produkt. Heldigvis har Det Frivillige Skyttervesen forstått å nyttiggjøre seg hans kapasitet, han har vært rikstrener for skiskytterne i flere år. En større kapasitet som trener i skiskyting finnes ikke. Martin har ved sine fremragende resultater vist at han har forstått å trene og leve riktig. Hans grundighet, kunnskaper og plettfrie vandel har gjort ham til det naturlige sentrum i norsk skiskyting.

Martin Stokkens andre elev, Terje Hanssen, kan også smykke seg med NM titler i skifeltskyting og skiskytterstafett fra 1972. Sølvmedalje i skiskyting samme år. I 1974 ble det gullmedalje i Nordisk mesterskap i skiskytterstafett. Han ble uttatt til VM i skiskyting i Minsk 1974.

I 1972 vant våre karer: Magnar Solberg, Terje Hanssen, Egil Asbøll, Trondhjems skytterlag og Kåre Åmot, Hølonda gullmedalje i NM ski-

Magnar Solberg, olympisk mester 1972.

skytterstafett på Evje. I 1973 ble det sølvmedalje under NM på Steinkjer ved: Magnar Solberg, Terje Hanssen, Jon Bue Olsen, Trondhjems skytterlag og Leif Kåre Kirkvoll, Tydal skytterlag.

På lokalt plan arrangeres hvert år:

— samlingsmesterskap i de forskjellige skiskytingsøvelser

— trøndersk mesterskap

Gode skiskyttere i tillegg til de ovennevnte innen skikretsens grenser har vært: Magnar Ingebrigtsli, NM i skiskyting 1962. Even Stene,

Asbjørn Sølberg, Rolf O. Gaustad, Årstein Berg, Jon Tøndel, Knut Ingdal, Morten Haugen, Arvid Fische, Brynjulf Tallerås, Odd Ingdal, Ola Grendal, John Elvbakken, Erik Tronvoll, Ivar Bolme, Magne Gjønnes, Reidar Snilldal, Henry Ågnes, Johan Wæge, Sigmund Utne, Terje Krogstad, Svein Olav og Per Einar Tinmannsvik, Kåre Steen, Jon Kjell Flatås, Arild Steen og Jon S. Flatås.

Rekrutteringen til skiskytingen er ikke så god som ønskelig, vi savner tilgang av de gode gutte- og juniorløpere i langrenn.

Det viser seg at det er lettere å skape god skiskytter av en god langrennsløper enn av en skytter som ikke er rask i sporet.

Skiskytterne i Trøndelag håper nå at TV-reportasjene fra Nordisk mesterskap i Melhus 6.—10. februar 1974 vil lokke flere til å begynne med skiskyting.

Klasseseire i militært langrenn i Trondheim før 2. verdenskrig.

1915: Klasse I, offiserer: Pr.løytnant S. Bang.
Klasse III: O. Kroppan.
1916: Klasse I: Pr.løytnant S. Bang.
Klasse III: Olav Leinum.
1917: Klasse I: Sekondløytnant Thor Jenssen.
Klasse III: G. Guldseth.
1918: Klasse I: Sekondløytnant Thor Jenssen.
Klasse III: Olaf Løberg.
1919: Klasse I: Sekondløytnant Thor Jenssen.
Klasse II: Flyunderoff. Olav Leinum.
Klasse III: Johan Grav.
1920: Klasse I: Sekondløytnant Trygve Jyssum.
Klasse II: Sersjant Roar Knudtzon.
Klasse III: Martin Guldseth.
1929: Klasse over 40 år: Johan Evjen.
Klasse 30—40 år: O. Rockseth.
Klasse under 30 år: Torkel Ruud.
1930: Avlyst.
1931: Klasse I: Arne Utnes.
Klasse II: Martin Rise.
Klasse III: Johan Evjen.
1932: Klasse I: Lars Fiske.

Klasse II: Bent Groeggen.
Klasse III: Johan Evjen.
1933: Klasse I: Anders Estenstad. (tidl. upr.)
Klasse I: Martin Resell (tidl. pr.)

1933: Klasse I (tidl. upr.): Anders Estenstad.
Klasse I (tidl. pr.): Martin Resell.
Klasse II (tidl. upr.): Lars O. Løseth.
Klasse II (tidl. pr.): Martin Rise.
Klasse III (tidl. upr.): Lars A. Sæther.
Klasse III (tidl. pr.): Johan Evjen.
1934: Klasse 1A: Sigurd Røen.
Klasse 1B: Odd Altern.
Klasse IIA: Einar Løseth.
Klasse IIB: Alfred Gåsvand.
Klasse IIIA: Johan Evjen.
Klasse IIIB: Bersvend Havdal.
1935: Klasse IA: Odd Ystgaard.
Klasse IB: Nicolai Hegle.
Klasse 2A: Lars O. Løseth.
Klasse 2B: Sigurd Husby.
Klasse 3A: Alfred Herje.
Klasse 3B: Hermann Fløne s.
1936: Klasse 1A: Odd Ystgaard.
Klasse 1B: Even Landsem.
Klasse 2A: Einar Løseth.
2B: Ingebrigt Landsem.
Klasse 3A: Bersvend Havdal.
Klasse 3B: Gunnar Bjørshol.
1937: Avlyst.
1938: Klasse 1A: Sigurd Resell.
Klasse 1B: Skeide.
Klasse 2A: Lars O. Løseth.
Klasse 3A: Bersvend Havdal.
Klasse 3B: A. R. Konstad.
1939: Avlyst.
1940: Klasse 20—30 år: Paul Malvik.
Klasse 30—40 år: Alfred Gåsvand.
Over 40 år: Bersvend Havdal.

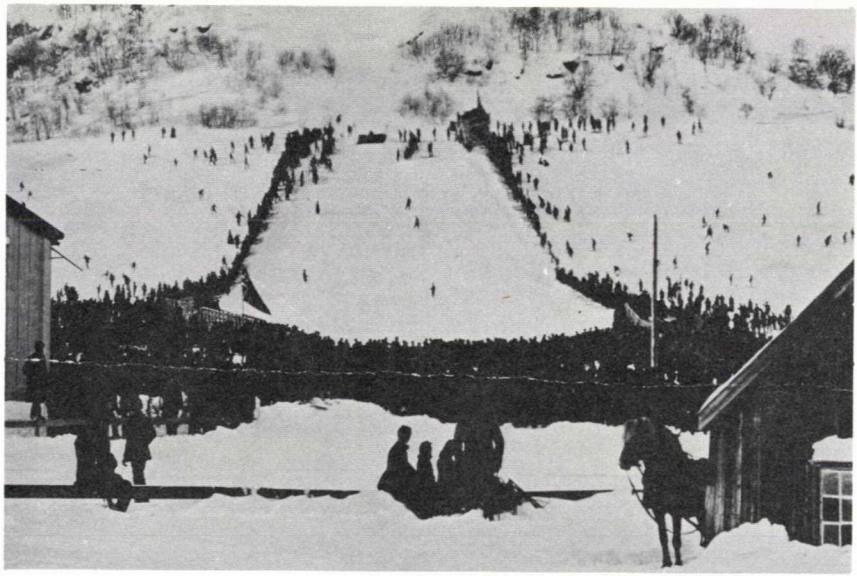

Blybergbakken 1892.

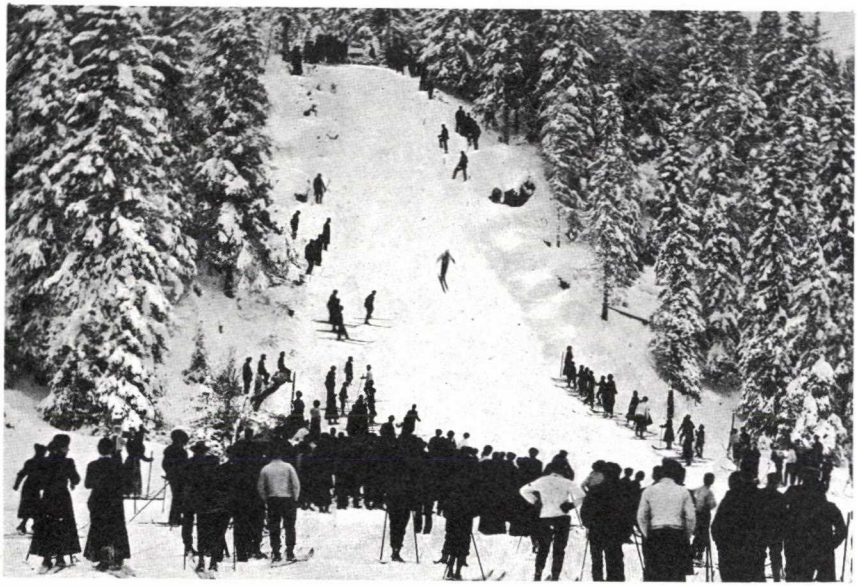

Ulvåsen i Orkdal 1907.

Utbygging av skianlegg i Sør-Trøndelag Skikrets

Ved formann i skikretsens bakkeutvalg, Harry Jensen.

Når man sier ja til å skrive om utbygging av skianlegg innen Sør-Trøndelag Skikrets, tar man vel på seg en oppgave som er både stor og omfattende og en føler seg etter hvert temmelig sikker på at man har begitt seg ut på et «langt og uryddig svev» hvor en bare kan håpe på et noenlunde antagbart «nedslag». Det må nødvendigvis bli et langt svev fra hopprenn i «Blyberget» før århundreskiftet via «Gråkalbakkene», «Marikollen», «Granåsen» til «Kløvstein» i dag!

Grunnlaget for all skiutfoldelse er vel å gå på ski — renne på ski. Dette var vel også opptakten til å hoppe på ski og det var naturlig å benytte de bakkeemner som naturen selv var mester for. Bakkerenn het det fra starten av og det utviklet seg først til «sprøytehopp» og senere bakker med permanente tilløp og hopp. Det er vel ingen som bestemt kan si hvor det første skihopp ble gjort i vår krets. Hadde man først fått ski på bena, var det vel helt naturlig at man spente ifra av yr glede og kåthet.

Vi kan vel være enige om at denne aktivitet var opptakten til organiserte premieskirenn hvor kravet om større og større bakker meldte seg. En utvikling som ikke er stoppet den dag i dag. De første skirenn man kjenner til i vårt distrikt ble avviklet for trondheimsområdet det var i Selsbakklia i området ved Arildsløkka. «Lorentzenbakken på Stavne, Baklia og Haltdalen.

Byåsbakkene, Byåsen Skiklubb.

Fra sistnevnte sted tar vi med følgende referat fra en skiløperfest på Eivindnes (Evenmo) den 3. februar 1863:

«Fra en Bakke med Stigning af omtrent 1 Fod paa 2, begyndte Farten nedover mod en Slette hvorpaa en ny Styrtning indtraf. Midt i den øverste Bakke var anbragt et «Hop» der gik lodret ned i nederste Kant paa en Høide av 2 Alen saaledes at Skiløberne ved Farten, fra en Høide af 3 Alen faldt ned i Bakken. 8 Alen nedenfor dette var anbragt et lignende «Hop» maaske noget for nær det Første, thi skiløbere der brækkede sin Stav eller styrtede ved at løbe ut fra dette, bleve temmelig voldsomt slyngede udover det Siste.

Alle hadde paabundne Ski, idet de mente det var ugjørlig aa klare disse Hop uden Bindinger. Det var saa mange dygtige Løbere at Dommerne ba Løberne at staa en Gang uden Stav og samtidig toges bort øverste Hop.

Bakken var imidlertid blevet glat og vanskelig og bare Ole Johnsen Nordøvnet klarede uden fall. Ved ennaa en Prøve stod ogsaa Broderen John Johnsen, samt John Estensen Trondøvnet og Ingebrigt Olsen Nordøvnet.

Premiene var 2 smukke og 2 simple Krudthorn».

«Blyberget» var hovedarena for hopperne i 1880-90 årene, hvor Trondhjems Skiklubs langrenn ble avviklet fram til 1897. I 1899 ble rennet arrangert i den bakken som senere fikk navnet «Gråkallbakken». Bakken var gjenstand for stadig utbedringer bl.a. i 1918, 1934 og 1947.

«Vintervannsbakken» ble fullstendig ombygget i årene 1957-60 og ble døpt om til «Gråkallbakken» som nå er landsdelens sentralbakke, (Normalbakke 70 m.).

Det er uråd å gi hver enkelt bakke sin egen omtale, dertil er antallet bakker for stort og det har vært vanskelig å få opplysninger.

Noen bakker tas imidlertid med og en viser ellers til etterfølgende oversikt over nedlagte og bestående bakker.

«Marikollen» i Viggja ble tatt i bruk i 1930 åra og var lenge landets største bakke. Bakken var god og den hadde «sitt publikum». Fartsbro, hopp, tribuner og trapp forfalt etter hvert og det siste hopprenn ble arrangert i 1957.

Da spørsmålet om bygging av skiflyvningsbakke i Norge ble aktuelt i 1964 var «Marikollen» d.v.s. et terreng like ved denne, inn i bildet sammen med Rena og Vikersund. NSF bestemte at Vikersundsbakken skulle bygges ut til landets skiflygingsbakke.

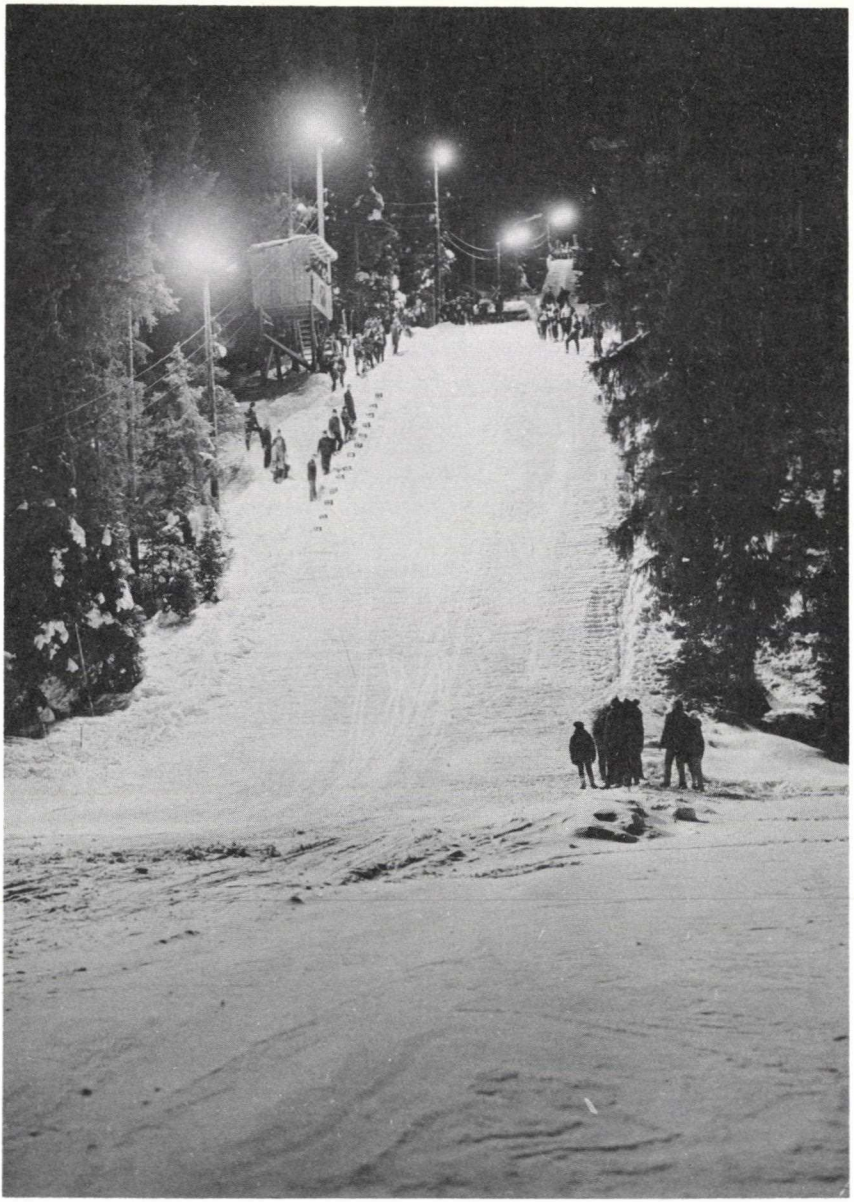

Høgåsbakken, Byåsen I. L.

«Kløvstein» i Meldal ble ferdig i 1948 og meget benyttet. Da spørsmålet om landsdelens sentralbakke (stor bakke 90 m.) ble aktuelt, pekte bakken seg ut som den naturlige både kostnadsmessig og hva beliggenhet angikk. Bakken ble ombygget og presenterte seg i ypperlig stand til NM 1970 og det er vel ikke tvil om at dette har blitt en meget god bakke. Det er et imponerende dugnadsarbeide meldalingene her har lagt ned.

«GRANÅSANLEGGET»

Forsøket Skilag — senere Selsbakk Idrettsforening — og Byåsen Idrettslag, fant et godt bakkeemne i Sørumshallan, Leinstrand i 1937 og lagene gikk sammen om å bygge et tidsmessig anlegg. Bakken ble ferdig i 1940 og Birger Ruud satte bakkerekord på 56 meter i åpningsrennet. Anlegget består i dag av 3 bakker. «Store Granåsen», Mellomste Granåsen» og «Lille-Granåsen» med normpunkt h.h.v. 69, 53 og 27 meter. Alle 3 bakkene har lysanlegg og er vel en av de mest benyttede hopparenaer i landet. Den siste større ombygging ble foretatt til NM 1970.

Samtidig med ombygging av bakken ble det reist nye tribuner og trapp, alt i trykkimpregnerte materialer på støpte fundamenter. Som den første bakke i landet kunne man under NM i 1970 presentere et elektronisk styrt lystablå for stilkarakterer. Dette alternerer mellom «Kløvstein» og «Granåsen». Også her har bakkeeierne lagt ned et meget stort dugnadsarbeide og det kan tilføyes at bakken er fast reservebakke for sentralbakken i Gråkallen.

«Knykenanlegget» i Orkdal har vært i bruk siden 1930 og består av 3 bakker: «Store-Knyken», «Mellomste-Knyken» og «Lille-Knyken». Også dette anlegget har vært utbedret gjennom årene med en enestående innsts fra lagets side. Siste omfattende utbedring har skjedd de siste 2—3 år og anlegget presenterer seg nå i meget god stand og er fortsatt et sentralt anlegg for Orkdalsområdet. Bakkene har lysanlegg, og ligger like ved skihytta.

«Byåsbakkene», Byaasen Skiklub er vel et av de mest «velfriserte» guttebakkeanlegg i landet. Anlegget består av 3 bakker med normpunkt h.h.v. 39,5, 19 og 15 meter. Bakkene har et meget godt lysanlegg og benyttes fra den første snøen kommer. Bakken ble anlagt i 1916 og har vært i stadig bruk. I 1957 ble hele anlegget bygget om og selvsagt ble det lagt ned et betydelig dugnadsarbeide.

Når det gjelder bygging av skibakker så støter man alltid på det fenomen at det vesentligste av arbeidet blir utført på dugnad. Det er i det hele tatt nedlagt et kolossalt arbeide under bygging av skibakker, men glem heller ikke det arbeidet som legges ned hvert år når det gjelder snøpreparering av bakkene. Den som bygger en hoppbakke bygger seg arbeid for framtida pleier man å si og det er utvilsomt mye rett i dette. Ja, hvilken idrett utfører mer manuelt arbeide?

Oversikt over nedlagte og bestående bakker.

En har her valgt å benytte lokalkretsinndelingen (se side ??) vedrørende bakkenes beliggenhet i denne oversikten.

De årstall og brukstid som er oppgitt kan delvis være ukorrekte, men da en har vært avhengig av samtaler med kjentmenn som ikke alltid hadde «det skrevne ord å holde seg til» kan vel husken bli så som så. En håper imidlertid oversikten så noenlunde gir et inntrykk av bakkeaktiviteten i kretsen og at den kanskje maner fram minner om at der og der har det vært en hoppbakke og kanskje har man selv deltatt der? Eller som en av kretsens «Grand Old Man» uttrykte det:

«Kor i all verden har du fått i ail derre bakkenamna'n, å som æ itj ha' hoppa i!» Forresten ka' kailt du dein bakken? Jau, jau du kain da skjøn æ ha' vorre me' der!

Ja, har de vorre me'?

LOKALKRETS 1:

«Långåslia» Hølonda. Bakken var i bruk frå 1902 og en tid utover.

«Gåslandslia» Hølonda. Nedlagt 1920.

«Granåsbakken» Hølonda. Normalpunkt (NP) 43 m. Tatt i bruk i 1932 er senere utbedret og har lysanlegg.

«Oppstubakken» Hølonda. NP 52 m. Tatt i bruk i 1954, men er senere lite benyttet.

«Tisløvbakken» Melhus var i bruk i 1920 åra, men er nå nedlagt.

«Søbergbakken» Melhus. NP 30 m. Bakken har lysanlegg.

«Åslia» (Skjetnebakken) Melhus. God natur-bakke med gode snø og vindforhold. NP 53 m. Et godt bakkeemne som gjerne kunne vært bedre utnyttet.

«Monsstubakken» Melhus. Bakken ble ferdig i 1948, men vanskelige vind og snøforhold gjorde at bakken ble nedlagt. NP 35 m.

«Rimolsbakken» Melhus. Bakken har vært i bruk siden 1970 og har NP 49 m. Lysanlegg.

«Onsøybakken» Kvål. NP 18 m. Bakken har lysanlegg.

«Lerberget» Kvål. NP 23 m. Bakken har lysanlegg.

«Jokollen» Kvål. Bakken ble tatt i bruk i 1954 og er senere utbedret i 1960. NP 53 m. Lysanlegg.

«Flyberget» Kvål. Bakken ble tatt i bruk i 1931. NP 45 m. Bakken ble nedlagt p.g.a. veganlegg.

«Stensåsbakken» Kvål. Bakken var i bruk i 1920 åra. Nedlagt.

«Langlandsåsen» og «Aunåsen» Flå. Begge bakker hadde NP 57 m ble opparbeidet etter krigen, men ble lite brukt. Begge nedlagt.

«Stokkbakkene» Flå. Meget benyttet guttebakker, men med små hopplengder.

«Nyhuskleiva» Flå. Bakken ble påbegynt i 1919, men ble aldri ferdig.

«Bollandslia» Flå. Bakken ble tatt i bruk så tidlig som i 1895, men ble senere nedlagt p.g.a. vanskelige snøforhold.

«Børsetlia» Flå. Bakken ble tatt i bruk i 1909. Snøforholdene var dårlige og ble etter en tid nedlagt. Man kan her tilføye at kjente skikarer som Tore Presttrø, Thomas Borthen og Ole Sten la grunnlaget for sine prestasjoner i «Bollandslia» og «Børsetlia».

«Moaberget» Lundamo. Bakken ble opparbeidet i 1959, men utrasing har satt en stopper for effektiv benyttelse av bakken. NP 25 m.

«Finnmyrbakken» Lundamo. Bakken ble tatt i bruk i 1930 og ble benyttet fram til krigen.

«Høgsten» Lundamo. Bakken ble tatt i bruk i 1930. NP 45 m. Et godt bakkeemne som burde vært benyttet bedre.

«Løngdalen» Lundamo. Bakken ble tatt i bruk i 1922 og var etter datiden en ganske god bakke. Etter noen års bruk ble bakken nedlagt.

«Lysbakken» Hovin. Bakken ble tatt i bruk i 1956. NP 30 m. Lysanlegg.

«Hovinløkken» Hovin. Det har vært arbeidet med bakken siden 1968, men en ganske kraftig utrasing har sinket ferdiggjøringen. NP 38 m.

«Skjervoldbakken» Hovin. NP 45 m. Bakken ble tatt i bruk i 1926, men ødelagt av ras i 1940 og er senere ikke blitt benyttet.

«Nordstulia» Hovin. Naturbakke. NP ca. 50 m. Bakken var i bruk fra 1916 til 1953.

«Furukollen» Støren. Bakken ble tatt i bruk i 1932. NP ca. 50 m. Hopp og fartsbro forfalt og en ny skogsbilvei avskar også mulighetene for å beholde bakken.

«Engabakken» Støren. Bakken var i bruk fra 1928 til 1931 da den ble nedlagt p.g.a. bebyggelse.

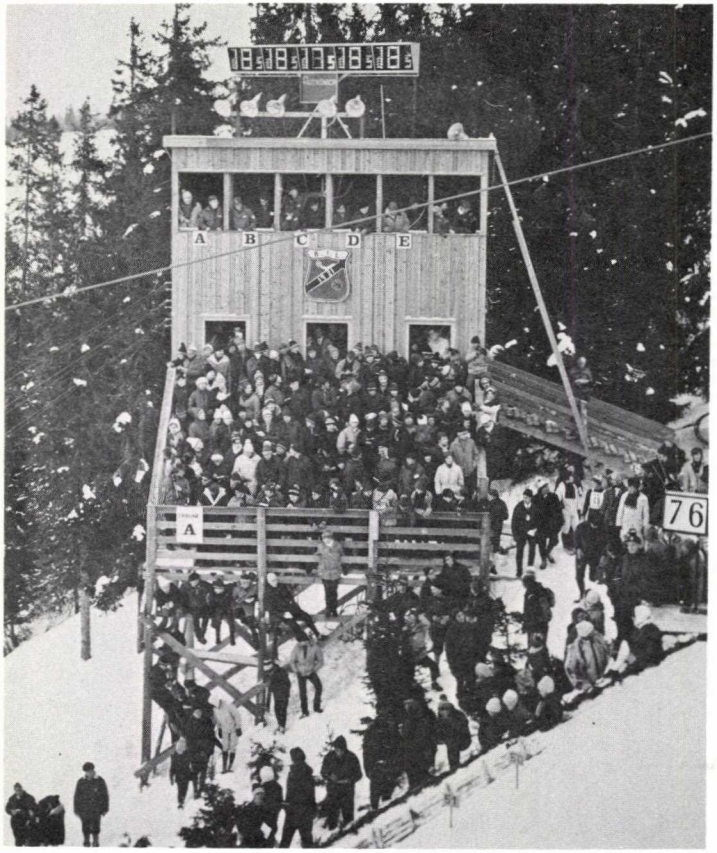

Lystablået i Granåsen.

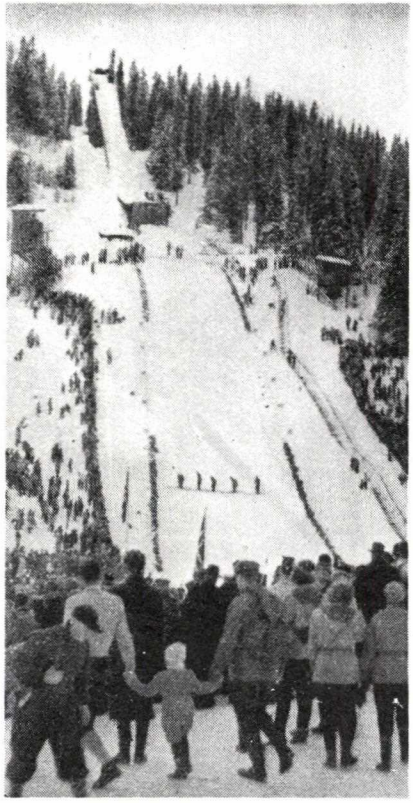

Granåsen i mesterskapskrud.

«Frøsetbakken» Støren. NP 35 m. Bakken ble nedlagt etter at den hadde vært i bruk noen år fra 1923.

«Granlibakken» Soknedal. NP 45 m. Bakken ble påbegynt i 1925 og delvis benyttet fram til 1953. Den er senere lite benyttet.

«Enoddbakken» Budal. NP 34 m. Bakken ble ferdig i 1965 og har lysanlegg.

«Pottvollbakken» Budal. NP 40 m. Nedlagt i 1958.

«Teigabakken» Rognes. NP 45 m. Bakken ble benyttet fra 1920 til 1930 da den ble nedlagt.

«Reppebakken» Kotsøy. NP 45 m. Bakken har vært noe benyttet, men er etter utbedring fra 1960 ikke helt ferdig og blir sannsynligvis nedlagt.

En vil nevne at i Singsås er to bakker under bygging med NP h.h.v. 32,5 og 21 m.

«Hammerbakken» Haltdalen. NP 45 m. Bakken ble tatt i bruk i 1935, men nedlagt i 1949.

«Evenmo», «Halvarshaugen» og «Klokkarbakken» i Haltdalen var i bruk til 1935. Når de ble tatt i bruk vites ikke. NP h.h.v. 35, 30 og 40 m.

«Litjbakken» Haltdalen. Bakken ligger ved lysløypa og ble tatt i bruk i 1971. Lysanlegg.

LOKALKRETS 2:

«Blyberget» ved Sverresborg. Bakken ble tatt i bruk i 1880 åra og ble benyttet fram til 1940.

«Byåsbakkene» Bymarka. Anlegget består av 3 bakker med NP h.h.v. 39,5, 19 og 15 m. Den største bakken har vært i bruk siden 1916. I 1957 ble det foretatt en omfattende utbedring av anlegget. Bakkene er meget populære og det kan hoppes på lite snø fordi det er utført et meget godt grunnarbeide. Lysanlegg.

«Fjellseterbakken» Bymarka. Bakken ble tatt i bruk i 1928, men nedlagt under siste krig. NP 40 m.

«Skistubakken» Bymarka. Bakken ble tatt i bruk i 1909 og er fortsatt i bruk. NP 27 m.

«Blomstertjønna» Bymarka. Bakken ble tatt i bruk i 1930 og benyttet fram til 1960. NP 19 m.

«Treningen» Bymarka. Bakken har vært i bruk siden 1909. NP 30 m. Lysanlegg.

«Lillebakken» Bymarka. Bakken ble tatt i bruk etter at «Blomstertjønna» ble nedlagt, og er stadig i bruk.

«Schanckebakken» Bymarka. Stort sett naturbakke som ble benyttet fra 1925 til 1940. NP 40 m.

Kløvsteinbakken, Meldal.

«Grilstadbakken» (tidl. Gråkallbakken) Bymarka. Bakken ble benyttet fra 1899 til 1957 da den ble noe ombygd. NP 45 m. Lysanlegg. Den er fortsatt i bruk.

«Vintervannsbakken» Bymarka. Bakken ble tatt i bruk i 1929. NP 55 m og ble benyttet fram til 1958 da den ble bygget om og overtok «Gråkallbakken» som benevnelse.

«Gråkallbakken» Bymarka. (tidl. Vintervannsbakken) ble bygget om i 1957-59 etter tegning av Østerrikeren Heini Klopfer. NP 66 m. Lysanlegg. Bakken er nå landsdelens sentralbakke, såkalt normalbakke.

«Bergskaret» Byneset. Bakken ble benyttet fra 1915—1920.

«Gaustadbakken» Byneset. Tatt i bruk i 1930 åra.

«Lianbakken» Bymarka. Bakken ble bygget av A/S Graakalbanen i 1930 og var i bruk fram til 1948 da fartsbrua forfalt og den ble nedlagt. Bakken hadde lysanlegg.

«Uglabakken» Ugla. Bakken ble bygget i 1954 og var i flittig bruk fram til 1967 da den måtte nedlegges p.g.a. skolebygg og vegomlegging. NP 16 m. Bakken hadde lysanlegg.

«Høgåsen» Leinstrand. Bakken ble bygget i 1923 og var i bruk til 1943. Bakken ble gjenreist i 1954 i forbindelse med Landsrennet for gutter 1955 og er senere benyttet meget. Høgåsrennet er arr. årvisst siden 1956. Bakken har prektig lysanlegg og er utbedret i 1973. NP 37 meter.

«Store-Granåsen» Leinstrand. Bakken ble tatt i bruk i 1940 og hadde da et NP på 50 m. Den har senere gjennomgått store utbedringer bl.a. i 1952 da NM ble arr. året etter. Junior-NM ble arr. i 1964 og utbedret i 1969 til NM 1970. NM er arr. der i 1972 og 1974. Bakken har nå NP 69 m. Lysanlegg.

«Mellomste Granåsen» ble ferdig i 1952 og har NP 54 m. Lysanlegg.

«Lille-Granåsen» ble tatt i bruk i 1952 og var i bruk fram til 1957. Bakken er nå utbedret igjen og i bruk fra 1972. NP 28 m. Provisorisk lysanlegg.

«Hallanbakken» Leinstrand. Naturbakke som ble tatt i bruk i 1918 og nedlagt i 1936. NP ca. 45 m.

«Smistadbakken» Leinstrand. Bakken ble anlagt i 1912 og nedlagt i 1940. NP 45 m.

«Okstadbakken» Selsbakk. Bakken ble tatt i bruk i 1950 og var i bruk fram til 1971 da sterk storm blåste fartsbrua ned. Bakken hadde lysanlegg. NP 35 m. Det er ønskelig å få bakken gjenreist, men om dette lar seg ordne er uvisst p.g.a. usikkerhet vedrørende omlegging av veg ved bakken.

Slådd.

Vinsj.

«Atomen» Heimdal. Bakken ble anlagt i 1950 og er fortsatt i bruk. NP 20 m. Lysanlegg.

«Ringkollen» Leinstrand. Bakken ble tatt i bruk i 1967 og er fortsatt i bruk. NP 23 m. Lysanlegg.

Bakke ved Hestsjøen, Leinstrand. Bakken er under bygging og vil få NP 35 m og lysanlegg.

«Kattemsbakken» Leinstrand. Bakken ble bygget i 1961, men har vært lite benyttet de siste åra. NP 20 m.

«Storlia» Selsbakk. Denne bakken ble anlagt av Byaasen Skiklub og var i bruk fra 1905—1913. NP ca. 30 m.

«Kastbrekka» Strinda. Bakken ble tatt i bruk i 1920 åra, men nedlagt under krigen. NP 55 m.

«Bjørnåsen» Nidarvoll. Bakken ble anlagt i 1938 og nedlagt først på 1950 åra. NP ca. 40 m.

«Gryta» i Heggdalen. Bakken var i bruk fra 1918 og utover, men nedlagt under krigen.

«Bekkvolldalen» Valentinlyst. Bygd i 1948. NP 17 m. Lysanlegg. Fartsbroen er nå fjernet og bakken er lite benyttet.

«Hans-Petterbakken» ved Steinan. Bakken var i bruk fra 1911 og en tid utover. NP 27 m. En kan her nevne at man også den gang hadde jenter som hoppet på ski. Ellen Stene, Strinda i.l. hoppet 27 m i denne bakken.

«Lille Stokkleiva» var i bruk fra 1917 og utover. I 1954 ble bakken bygget om. Ny fartsbro og hopp ble reist, men kun ett renn er arrangert etter denne ombyggingen. NP 52 m.

«Store Stokkleiva». Bygd i 1936-38. NP 61 m. Det er avholdt kun ett renn der da værforholdene var svært ugunstige. Terrenget hadde muligheter for utbygging henimot 100 m.

«Oskleivn», Jonsvatnet. Bakken ble anlagt i 1951 og nedlagt i 1961. NP 37 m. Bakken hadde lysanlegg.

«St.Hans Haugen» Charlottenlund. Bakken ble meget benyttet fra 1932 og utover og er fortsatt delvis benyttet. NP 23 m.

«Våttakollen» Ranheim. Bakken ble anlagt i 1920, men utbedret flere ganger og benyttet fram til nå. NP 42 m.

«Nonstadbakken» Mostadmark. Bakken ble brukt fram til 1955. NP 41 m.

«Klasåsen» Klæbu. Bakken ble anlagt først på 1960 åra og har NP 36,5 m.

«Stormbakken» Klæbu. Bakken hadde NP 50 m.

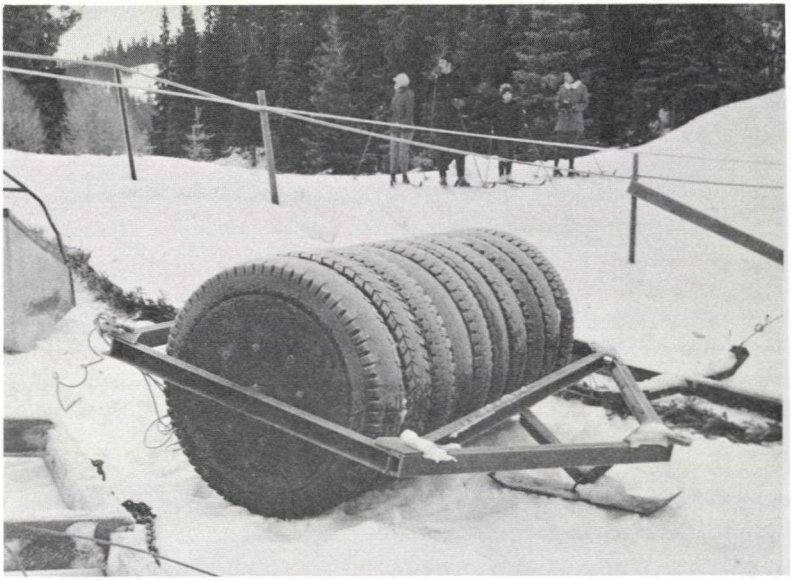

Prepareringsrull.

Snøskuffe.

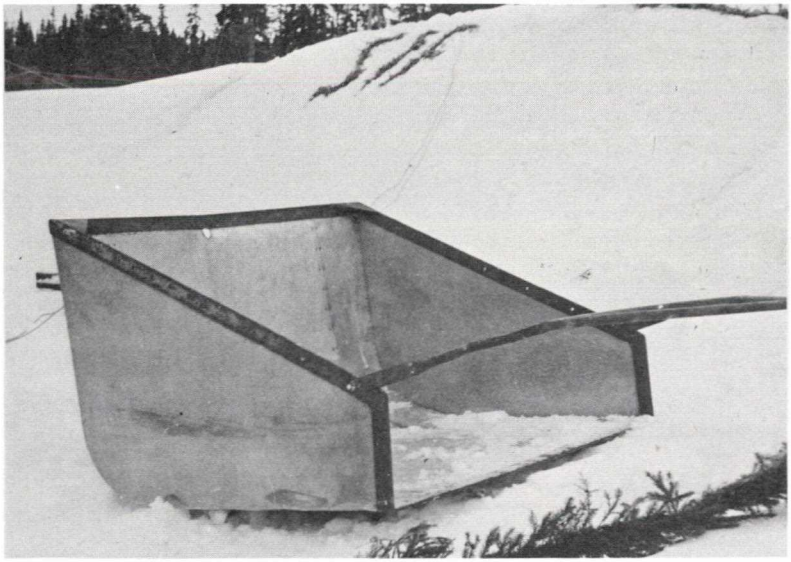

LOKALKRETS 3:

«Setsåsbakken» (gamle) ved Tømra, Selbu. Bakken var i bruk fra 1930 til 1940. NP ca. 40 m.

«Setsåsbakken» (nye). Bakken var i bruk i 2 år etter krigen. NP ca. 50 m.

«Høybybakken» ved Fuglem, Selbu. Bakken var i bruk en kort tid først på 1950 åra.

«Lekåbakken» Mebonden, Selbu. Bakken ble bygd i 1953 og er fortsatt i bruk. Lysanlegg. NP 40 m.

«Haugakollen», Selbu. Bakken ble tatt i bruk i 1937, men nedlagt i 1966. NP 57 m.

«Bønstadbakken» Vikvarvet, Selbu. Bakken var i bruk fra 1930 til 1940. NP ca. 42 m.

«Guldsetbakken» Vikvarvet, Selbu. Bakken var i bruk fra 1950 til 1960 og hadde lysanlegg. NP 35 m.

«Granlund» Øverbygda, Selbu. Bakken ble tatt i bruk i 1970 og er blitt den sentrale bakke for Selbu-området. Bakken har lysanlegg. NP 50 m.

LOKALKRETS 4:

«Forbregdbakken» Oppdal. Bakken ble ryddet i 1907 og utbedret i 1935 og 1946. NP ca. 50 m. Bakken er lite benyttet siden 1950.

«Slettvollbakken» Oppdal. NP 45 m. Bakken var i bruk fra 1928 til 1938 da den ble nedlagt.

«Bjørndalsbakkene» Oppdal. NP 25 og 40 m. Bakkene ble bygget ut i 1954, men er lite benyttet til konkurranser.

«Vollanbakken» Oppdal. Bakken ligger ved Vollan skole og ble tatt i bruk i 1973. NP 19 m.

LOKALKRETS 5:

«Skjøtskiftbakken» Løkken. Bakken ble ombygd i 1958 og har NP 48 m. Det er en av de eldste bakker i Løkkenområdet.

«Haugalia» Løkken. Bakken var den første som ble benyttet på Løkken og var i bruk fra 1905 til 1916. NP ca. 18 m.

«Granåsen» Løkken.

«Ålvassbakken» Løkken. Bakken var i bruk i 1930 åra. NP ca. 35 m.

«Lahtibakken» Løkken. Bakken var i bruk fra ???? til ???? og hadde lysanlegg.

«Bjørnlibakken» Løkken. Bakken ble anlagt i ????, men er utbedret flere ganger. Bakken har vært meget benyttet til trening og konkurranser. Bl.a. ble NM for junior arrangert der i 1955. Lysanlegg.

«Halsetbakken» Storås. Bakken ble anlagt i 1925, men nedlagt i 1938 da det ble lagt veg tvers over bakken. NP ca. 45 m.

«Heggøykollen» Storås. Bakken ble bygd i 1948, men nedlagt i 1955 p.g.a. uheldig konstruksjon.

«Gråkallbakken» Rindal. Bakken ble benyttet i 1920 åra. NP ca. 30 m. Det er planer om å bygge opp bakken igjen.

«Kløvstein» Meldal. Bakken ble ferdig i 1948 med NP 71 m og var meget benyttet til trening og konkurranser. I 1970 og 1974 ble NM stor bakke arrangert der etter en forutgående ombygging av bakken som nå har fått status av Sentralbakke 90 m og er blitt en meget god bakke.

«Holstadlia» Meldal.

«Ospbakken» Å i Meldal. Bakken ble tatt i bruk i 1955 og har lysanlegg. Np ca. 52 m.

Vi tar også med at det nå bygges to mindre bakker like ved og at I.L. Nor hadde to mindre bakker i bruk fra århundreskiftet og fram til 1914 da det krevdes større bakker.

«Sandlykkja» Rennebu ble tatt i bruk i 1914 og var etter den tid en ganske bra bakke med NP ca. 50 m.

«Refshusbakken» Rennebu. Naturbakke som ble brukt fra 1909 til 1925. NP ca. 27 m.

«Gunnesbakken» Rennebu. Bakken var i bruk fra 1930 til 1940 da den ble nedlagt p.g.a. veganlegg. NP 40 m.

«Hosetmyra» Rennebu. Bakken var i bruk fra 1912 til 1950. NP ca. 40 m. Naturbakke.

«Lundabakken» Rennebu. Bakken ble tatt i bruk i 1935 og nedlagt i 1953. NP ca. 45 m.

«Hårstadbakken» Rennebu. Bakken ble tatt i bruk i 1946. NP 40 m.

«Spelabakken» Rennebu. Bakken ble tatt i bruk i 1952 og var i bruk noen få år. NP 53 m.

LOKALKRETS 6:

«Mjølhusbakken» Skaun. Bakken ble anlagt omkring 1920 og var lenge en av de største bakkene i kretsen med hopp på 45 m. Den ble senere utbygget slik at den tålte hopp på ca. 60 m. Bakken ble nedlagt i slutten av 1950 åra.

«Steinsåsbakken» Skaun. Bakken ble bygget i slutten av 1950 åra og har lysanlegg. NP 31,5 m.

«Sætherbakken» Buvik. Bakken ble tatt i bruk i 1932 og ble senere utbedret flere ganger. Bakken var i sin tid godkjent av F.I.S. og hadde NP ca. 45 m.

«Hammerløkkbakken» Buvik. Bakken var en av de første bakker på stedet med oppbygget hopp. Den har vært meget benyttet og det er foretatt utbedringer gjennom årene. I dag har den NP 29 m og lysanlegg.

«Ulvdalsbakken» Børsa. NP 52 m. Bakken ble tatt i bruk i 1933, men ble nedlagt i 1947.

«Fossbakken» Børsa. NP 42 m. Bakken ble tatt i bruk i 1940 og hadde lysanlegg. Den ble nedlagt i 1957.

«Hårrisbakken» Børsa. NP 30 m. Bakken ble anlagt i 1962 og har lysanlegg.

«Marikollen» Viggja. Bakken ble tatt i bruk i 1927, men ble nedlagt etter det siste renn som ble avholdt i 1957. Bakken hadde NP 80 m. (Bakkerekord: Odd A. Brevik, Nidarvoll i.l. 91,5 m.)

«Ulvåsen» Orkanger. Bakken ble tatt i bruk i 1907 og var gjennom mange år meget benyttet. Trønderrennet er arrangert der en rekke ganger. Flere utbedringer ble gjort og NP var på ca. 48 m da den ble nedlagt i 19??.

«Ålvassbakken» Orkanger. Bakken var i bruk i 1930 åra og hadde NP ca. 40 m.

«Bratta» Orkanger. Guttebakke i Orkanger sentrum. Naturbakke som ble tatt i bruk i 19?? og den fikk lysanlegg i 19??. I 1958 ble bakken bygget om og fartsbro og hopp ble reist. Vanskelige grunnforhold har gjort at massen har glidd ut noe og må justeres igjen for å bli god.

«Eklisbakken» Orkdal. Bakken var meget benyttet fra 1910 til 1922 da den ble nedlagt. NP ca. 37 m.

«Knykenanlegget» Orkdal.

«Store-Knyken» ble tatt i bruk i 1930.

«Mellom-Knyken» og «Lille-Knyken» ble tatt i bruk i 1958.

I 1970 begynte et stort arbeide med å forandre alle 3 bakker slik at de får en riktig profil. Et arbeide som nå nærmer seg avslutning. Bakkene har lysanlegg. NP er h.h.v. 50 - 30 og 20 m.

«Mokollen» Nedre Orkland. Bakken ble tatt i bruk i 1953 og noe senere utbedret. Bakken har ikke vært i bruk siden 1958. NP ca. 60 m.

«Staviåsen» Svorkmo. Bakken ble tatt i bruk i 19??, men er nå nedlagt. NP ca. 45 m.

«Langfallbakken» Lensvik. Naturbakke som ble tatt i bruk i 19??. Bakken har vært under ombygging siden 1964 og er f.t. lite benyttet. NP 55 m.

LOKALKRETS 7:

«Dalanbakken» Kyrksæterøra. Bakken ble tatt i bruk i 1930 åra og ble noe utbedret i 1950, men den ble ikke helt god og det er ikke arrangert renn der siden 1956. NP 36 m.

Ved Sodin skole, Kyrksæterøra er det en liten skoleskibakke hvor det kan hoppes ca. 20 m.

ALPINE ANLEGG:

I forhold til den interesse og antallet aktive alpine utøvere skikretsen har finnes det få konkurranseanlegg. Det er bare lokalkrets 2 og 4, Trondheim og Oppdal som har slike anlegg.

Lokalkrets 2:

«Vintervannskleiva» Bymarka.
Slalåmløype: Lengde ??? m, Høydeforskjell ??? m.
Lysanlegg og skitrekk.

Lokalkrets 4:

«Vangslia» Oppdal.
Utforløype: Lengde 2500 m. Høydeforskjell 740 m. Skitrekk.
«Skjørstadhovden» Oppdal.
Slalåmløype: Lengde 450 m. Høydeforskjell 200 m.
Storslalåmløype: Lengde 1500 m. Høydeforskjell 500 m.
Skitrekk. Slalåm har lysanlegg.

Det er vel riktig å nevne at skikretsen har tatt initiativet til utbygging av «Vassfjellet skisenter» som bl.a. skal inneholde slalåm, storslalåm, utforløype med lysanlegg og skiheis. Planene og finanseringen er kommet godt igang og det er å håpe at dette senter kan bli en virkelighet innen kort tid.

Tidligere var det stort sett hoppbakkene som hadde lysanlegg, men først på 1960 åra meldte kravet seg om kunstig belysning i langrennsløypene med stor tyngde.

Langrennsidretten fikk en kolossal oppsving og rekrutteringen fra den yngre garde var enorm.

Nå anlegges lysløyper i alle deler av kretsen og mange tar sikte på å planere løypetraseene slik at disse kan benyttes til trening på bar mark.

OVERSIKT OVER LYSLØYPER:

Lokalkrets 1:

Eier	Lengde i km	Tatt i bruk
I.I. Leik (Gåsbakken)	1,9	1968
I.I. Leik (Korsveien)	1,8	1968
Melhus i.l.	2,3	1971
Hovin i.l.	1,7	1972
I.I. Trønder-Lyn	1,6	1968
Lundamo i.l.	1,6	1970
Sokna i.l.	3,5	1973
Støren Sportsklubb	1,6	1960
Budal i.l.	2,5	1972
Singsås i.l.	1,7	1964
Haltdalen i.l.	2,1	1970

Lokalkrets 2:

Bratsberg i.l.	1,8	1967
Byneset i.l.	3,0	1970
Charlottenlund Sportsklubb	2,4	1970
Heimdal i.f.	2,2	1963
Klæbu i.l.	2,0	1967
Hommelvik i.l.	1,8	1969
Malvik i.l.	2,0	1970
Nidelv i.l.	1,5	19
Ranheim i.l.	2,5	1967
Tiller i.l.	2,5	1972
Strinda i.l./Strindheim i.l.	4,8	1965
Trondhjems Skiklub	7,0	1961
Sjetne i.l.		1973
Trondheim Kommune (Sommersetra)	2,2	1970
Trondheim Kommune (Kyvatnet)	1,2	1974

Lokalkrets 3:

Græsli i.l.	1,7	1973
Mebonden i.l.	1,3	1964
Selbustrand i.l.	1,75	1972
Tydal i.l.		1973
Vikvarvet i.l.	1,5	1969
Øverbygda i.l.	1,5	1969

Lokalkrets 4:		
Oppdal i.l.	2,2	1969
Lønset i.l.	2,2	1970
I.l. Snøhetta	2,0	1970
Drivdalen	1,6	1972
Lokalkrets 5:		
I.l. Dalguten	1,6	1968
Løkken i.f.	1,6	1972
Meldal i.l.	3,0	1972
I.l. Nor	1,6	1967
Rennebu i.l. (Berkåk)	2,0	1969
Rennebu i.l. (Stamnan)	1,6	1970
Rennebu i.l. (Grindal)	1,5	1970
Rennebu i.l. (Innset)	1,6	1971
Lokalkrets 6:		
Buvik i.l.	1,6	1970
Børsa i.l.	2,0	1970
Orkanger i.f.	1,6	1968
Orkdal i.l.	1,6	1967
Svorkmo i.l. (Kabelløype)	1,8	1972
Lokalkrets 7:		
Kyrksæterøra i.l. (Kabelløype)		1969
Sandstad i.l.	1,5	1970

Nedslag

Ja, dette ble mange løyper og bakker. Lysløypene er av ganske ny dato og oversikten skulle således være ganske korrekt. Det samme kan vel også sies om de alpine konkurranseløyper. Når det gjelder hoppbakkene så har det vært uråd og samle opplysninger om alle og det har sikkert vært mange mange bakker i bruk som ikke er nevnt, men alle disse har sikkert tjent hoppidretten gjennom kortere og lengere tid på en fortrinlig måte.

Jeg håper leseren forstår at det har vært helt uråd å gå så dypt ned i materien som til ungguttene som selv fant sin naturbakke og bygde «sin egen bakke» hvor det ble utkjempet så mange og harde dyster at et hvert VM eller OL ble stilt helt i skyggen.

Her rører man vel ved noe særs viktig, og en kan spørre: Har man de samme muligheter i dag? Finnes det et tilstrekkelig antall slike — skal vi kalle det løkkebakker — i dag? Svaret blir beklageligvis nei.

Samfunnsutviklingen har medført at også en del områder hvor skiidretten har hatt interesser er blitt benyttet til andre formål. Årsakene kan være så mange. Muligens har det skortet på gjensidig kontakt eller informasjon mellom skisportens organer og kommunale og fylkeskommunale myndigheter.

Det er derfor ett skritt i positiv retning at skikretsen har tatt opp dette problem med myndighetene og tilbudt disse sin hjelp i form av ikke minst å informere myndighetene om sine ønsker og behov.

Et slikt samarbeide vil bety en utvikling eller konkretisering av skiidrettens formålsparagraf mere tilpasset det samfunn vi ønsker å leve i og som man dermed får plikt til å være med på og utforme. Dette sagt under full forvissning om at myndighetene sikkert er interessert i denne informasjon, eller som en ordfører i en av våre kommuner uttrykte det: Idretten må selv vite hva den ønsker og fortelle oss dette!

Jeg har tidligere gitt uttrykk for at det er lagt ned et imponerende dugnadsarbeide ved bygging av bakker og løyper og man har kanskje hatt lett for å se kun de materielle verdier av dette og jeg vil derfor som en avslutning på denne del av skikretsens jubileumsberetning få rette søkelyset mot den rent menneskelige verdi det har å kunne møtes til felles fysisk utfoldelse. Ofte møter hele familier fram og gjør sin innsats, enhver på sitt vis. Denne form for **trim** er ikke påaktet eller utnyttet tilstrekkelig. La den bli **det!**

Lokalkretsinndelingen i Sør-Trøndelag Skikrets

Da ledelsen i skikretsen i Thomas Borthens formannstid besluttet å samle de tilsluttede lag geografisk ved inndeling i syv forskjellige distrikter, ble det etablert en ordning som i praksis førte til bedre kontakt mellom lagene i de enkelte distrikter, men også videre til kretsens arbeidsutvalg. Denne oppdeling har vedvart og ved sammenslutningen med Trondheim Skikrets ble alle lagene fra denne i samsvar med den geografiske oppdeling, tillagt lokalkrets 2.

Etter som lokalkrets 2 hele tiden har hatt det største antall lag, var det naturlig at kretsstyrets arbeidsutvalg — for det meste ble valgt fra distrikt 2, og at de øvrige seks områder var representert med ett medlem hver til den samlede kretsledelse.

Lokalkrets 1:
Budal, Flå, Haltdalen, Hovin, «Leik», Lundamo, Melhus, Singsås, Sokna, Støren, «Trønder-Lyn».

Lokalkrets 2:
«Bondegutten», Bratsberg, Byneset, Byaasen Skiklub, Byåsen Idrettslag, Charlottenlund, Døves Idrettslag, Fosenlaget, «Freidig», Heimdal, Hommelvik, Jonsvatnet, Klæbu, Leinstrand, Lærerhøgskolen, Malvik, Mostadmark, «Nationalkameratene», Nidelv, NTHI, Othilienborg, Politiets I.L., Ranheim, Selsbakk, Skjetne, Strindheim, Sverresborg, Tiller, Trolla, «Trond», Tr.hjems Skiklub, Utleira, Vestbyen IL, Wing.

Lokalkrets 3:
Græsli, Innbygda, Mebonden, Selbustrand, Tydal, «Vardefjell», Vikvarvet, Øverbygda.

Lokalkrets 4:
Drivdalen, Innset, Lønnset, Oppdal, «Snøhetta», Vollan.

Lokalkrets 5:
«Dalguten», Løkken, Meldal, «Nor», Rennebu, Rindal, Idrettslaget «Rindøl», «Troll».

Lokalkrets 6:
Buvik, Børsa, «Fjellmann», Geitastrand, «Glimt», Ingdalen, Lensvik, Nedre Orkland, Orkanger, Skaun, Svorkmo, Viggja.

Lokalkrets 7:
Eide, Hitra, Krogstadøra, Kyrksæterøra, Sandstad, Staurset, Vest-Hitra.

Sør-Trøndelag Skikrets etter 1945

Høsten 1945 kom så interimsstyret sammen for å fastsette terminlisten for kommende sesong og dagsorden for kretstinget. Ved idrettssammenslutningen ble kretsens medlemstall fra 1940 mer enn fordoblet, og steg til 106 lag med 4484 medlemmer. Det sier seg selv at dette i vesentlig grad måtte lette økonomien.

Kretsstyret gjenopptok instruksjonen i distriktene. Reidar Andersen og Asbjørn Fossland fungerte som instruktører, og besøkte høsten 1945 7 sentrale steder i kretsen. Lignende instruksjon ble satt i gang hvert år fremover, og bar frukt etter hvert.

I 1946 ble Fosen skilt ut som egen skikrets, og 4 av Trøndelagskretsens lag ble overført til Trondheim og omegn krets. Til gjengjeld fikk Rindalslagene endelig sitt gamle ønske oppfylt om å bli overflyttet til Sør-Trøndelag.

Til tross for praktisk talt fem års absolutt stillstand under krigen dukket det i 10-årsperioden 1939—1948 frem en rekke ypperlige løpere i alle disipliner. Instruksjonen satte merker etter seg. Vi nevner navn som Erik Resell, Ola Voll, Ola A. Vold, Magnar Estenstad, Eivind, Per og Even Landsem, Martin Jære, Fredrik Husby, Birger Brå, Ola Snoen, Martin Stokken, Ole J. Kjøsnes, Henry Isholt. Blant hopperne dominerte Løkken, som gjorde selv Kongsbergguttene rangen stridig ved mange anledninger, og nye kom til, som Jens Sandvik, Erling og Einar Vanvik, Per Sannerud, Hegvoldbrødrene, Torbjørn Falkanger og Sverre Stallvik, Tore og Gudmund Rian, og en rekke andre jevne, gode løpere.

Til venstre: Birger Overvik stormer mot mål som seierherre i Trønder-rennets 17 kilometer 1950. Til høyre: Ole J. Kjøsnes.

På kretstinget i 1948 takket Ludvig Holm av som formann, og John Guldberg overtok taburetten. Det skulle bli noen år i en medvind som trøndersk skiidrett aldri før hadde hatt.

Høsten 1949 gikk kretsstyret til arrangement av et treningskurs for langrennsløpere etter et hittil uprøvd metode, et eksperiment som kom til å slå så avgjørende gjennom at det senere er blitt mønster. Landets første kombinerte trenings- og arbeidsleir ble satt i gang i Tydal, med Bektarstua som basis, og med idrettslegen dr. Birger Tvedt som rådgiver.

Programmet var hard vedhogst 4 dager i uken, to dager med langturer og småarbeid i leiren ved siden av, mens guttene fikk disponere søndagene som de ville. De ble helst benyttet til jakt og gjerne lengre turer innover i det innbydende terrenget. Kurset hadde også besøk av Skiforbundets instruktører, Nordlie, Olafsen, Skogmo og Iversen, som alle var begeistret for ideen.

Det var som sagt innledningen til «gullalderen». Økonomien hadde bedret seg slik at regnskapet dette året viste en balanse på hele 15.600

kroner. Enda bedre var det at kretsens løpere i dette året erobret to norske mesterskap, Magnar Estenstad tok sitt første 5-milsmesterskap og Torbjørn Falkanger sitt første seniormesterskap i hopp. Videre tok Per Sannerud både Kongepokalen og Damenes pokal i Holmenkollen, og Falkanger forsvarte sin seier i NM og ble Holmenkollmester i hopp. Falkanger vant også mønstringsrennet i Holmenkollen for uttagning til verdensmesterskapet.

Sør-Trøndelag var blitt et sentrum for skiidretten, ingen behøvde lenger å sukke etter manglende «stjerner». Og fremgangen fortsatte. 1950 var VM-år, og hele 6 av kretsens løpere kvalifiserte seg til deltagelse på det norske laget, nemlig Magnar Estenstad, Edvin Landsem, Martin Stokken, Per Sannerud, Torbjørn Falkanger og Vidar Lindboe-Hansen, som i disse årene representerte Løkken. Guttene gjorde sine saker meget godt, selv om det ikke ble medaljer.

Også dette året fikk kretsen to norgesmesterskap, — også nå ved Magnar Estenstad og Torbjørn Falkanger. Kretsen erobret dessuten sin første aksje i norsk skisports mest seiglivede trofé, Generalstabens vandrepokal, og ved et landsrenn i Langevåg ble det både Kongepokal og Damenes pokal på Johan Vanvik.

Også 1951 stod i innledningen i instruksjonens tegn. I et langrennskurs som Skiforbundet holdt på Skistua, deltok 16 av kretsens yngre løpere. For første gang arrangerte kretsen et sammenhengende kurs for guttehoppere i alderen 11 til 16 år, med 24 deltagere og Ragnar Baklid som sjefsinstruktør.

De aktive fortsatte sin storm på premielistene overalt der de deltok. Edvin Landsem ble 5-milsmester, Martin Stokken norgesmester på 3-mila, guttene tok sin annen aksje i Generalstabens pokal, og Kristen Kvello ble årets juniormester i langrenn over 10 kilometer.

Ved sesongens slutt fikk hele 15 mann fra kretsen beskjed fra Skiforbundet om å være forberedt til uttagning på olympialaget.

11 av de 15 ble tatt ut som aspiranter til OL-laget, og 5 ble med som deltagere. For første gang i kretsens virksomhet klarte dens representanter å erobre noen av de ettertraktede olympiske medaljene. Nevnes skal det også at Torbjørn Falkanger fikk æren av å avlegge den olympiske ed.

Plasseringene for kretsens løpere i olympiastevnet ble:

50 km: Magnar Estenstad nr. 3, Edvin Landsem nr. 7.

18 km: Martin Stokken nr. 6, Magnar Estenstad nr. 11, Mikal Kirkholt nr. 12.

Hopp: Torbjørn Falkanger nr. 2.

Dessuten ble det sølvmedalje på Magnar Estenstad, Martin Stokken og Mikal Kirkholt i stafetten, hvor Norge ble nr. 2.

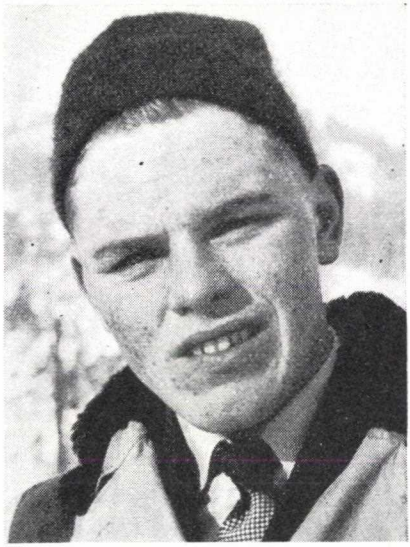

Sivert Fagerholt.

Tore Bjørnstad.

Hans Nordlie .

Einar Wangsvig.

Av andre bragder i olympiaåret er det å nevne at Magnar Estenstad igjen ble norgesmester på 5-mila, og at kretsen vant sin første aksje i Gresvig-pokalen for beste 3-manns kretslag i 50 km. Kretsen vant stafettløpet. Magnar Estenstad vant 5-mila også i Holmenkollen, og Torbjørn Falkanger ble beæret med Holmenkollmedaljen.

Dermed ringte klokken for kretsens beste sesong hittil, aktivt sett.

Kretstinget i 1952, ble holdt i Meldal den 15. mars. Her ble alle kretsens deltakere i de Olympiske Vinterleker i Oslo vist spesiell oppmerksomhet. Dessuten Martin Jære fra Lønset i.l. som var den første deltaker fra kretsen uttatt til å representere vårt land i Olympiske Vinterleker, — i 1948.

Kretsforannen Johan Guldbergs tale ved denne anledning gjengis her i sin helhet:

«Den fremste pris en idrettsmann kan få, er en Olympisk medalje. For tre uker siden ble de 6. Olympiske Vinterleker avsluttet i Oslo.

Forberedelsen til denne skisesong begynte tidlig for våre løpere og de gikk inn for å kvalifisere seg på Olympialaget. Hele 15 mann fra vår krets fikk i fjor høst beskjed fra Skiforbundet om å være forberedt til uttakning på Olympialaget. Under uttakningen klarte guttene å ta med seg mange pene plasseringer og i NM klarte de endog å ta hjem mesterskapet i 50 km og 4x10 km stafett og ellers mange pene plasseringer.

Da de Olympiske lag skulle tas ut, med 8 mann i hver øvelse, ble hele 11 mann av våre gutter uttatt. Dette er en prestasjon som man kan lete lenge etter. 5 mann ble med som deltakere. Disse klarte igjen bronsemedalje i 50 km, sølv i hopp og 3 sølv i stafett.

Løpere fra vår krets har for første gang i kretsens 48 årige virksomhet, klart å erobre noen av de ettertraktede olympiske medaljer.

Ved guttenes innsats gjennom flere år og med Olympiaden som klimaks, har våre gutter kastet glans over vår krets og gjort seg fortjent til beste takk. Kjære gutter, jeg ber dere motta kretsens dypfølge takk. For oss i kretsen som har hatt mere eller mindre direkte med dere å gjøre gjennom reiser og representasjoner, vil også få takke for den reale og sportslige opptreden dere alltid har vist. Det er en sann fornøyelse å ha med slike gutter å gjøre. Styret har besluttet at våre Olympiadeltakere skal få et synlig bevis på kretsens aktelse for de prestasjoner dere har gjort, et lite minne, som både dere og andre kan se, at her er en av kretsens representanter som var med i Olympiaden, for å forsvare de Norske farver. Minnet er en flaggstang med det norske flagg. Foten på denne symboliserer kretsen, og på denne er kretsens emblem festet med mottoet — vilje - mot - kraft. Dertil er inngravert de fem olympiske ringer med årstallet, og vår takk uttrykt i ordene:

Takk for god innsats.

Stangen symboliserer den oppadstrebende vilje for å komme med på Olympialaget og så i toppen det Norske flagg som var og er det samlende merke for all vår idrett.

Jeg ber dere nå komme fram en i gangen og i alfabetisk rekkefølge, men tar allerførst vår representant i de Olympiske leker 1948.

Martin Jære.

Du var kretsens første olympiaaspirant og deltaker. Gjennom dine prestasjoner i 1946—48 klarte du å komme med på Olympialaget i 1948. Det ble ingen medalje, men etter forholdene en hederlig plassering, som gledet oss her hjemme. Fordi du var den første olympiaaspirant og deltaker kan vi si at du har vist veien for den yngre generasjon. Vi er deg takknemlig for dette og for dine prestasjoner.

Kretsen vil hermed overrekke deg et synlig bevis på vår takk for god innsats.

Bjarne Espås.

Når man for noen år siden så deg Bjarne, kunne man ikke tro at du skulle bli skiløper. Enhver måtte tro at du var bryter eller vektløfter. Men det var til skia din hug stod og du har vist at ved trening kan en kar med en slik utviklet muskulatur prestere flotte ting i langrennsløypa. Dine prestasjoner har bragt deg fram som olympiaaspirant i år. Du kom ikke med som deltaker, men kjenner jeg deg rett er det ikke slutt med dette året, og ønsker deg fortsatt lykke i løypa. Takk for god innsats.

Magnar Estenstad:

Du var ikke gammel karen da du fikk det første innblikk i skiløpingens finesser av Rustadstuen på «Håggån», det er kanskje her du fikk grunnlaget for dine fremrakende prestasjoner, med flere mesterskap. Ditt kandidatur som olympiaaspirant var et av de sterkeste og du ble også deltaker i alle tre langrennsøvelser. Du ble den første medaljevinner fra vår krets, og vi er veldig stolte av din prestasjon. Vi gratulerer deg med ditt mesterskap i 50 km, din bronsemedalje i Olympisk 50 km og din sølvmedalje i olympisk stafett. Vi tar også med din flotte seier i Holmenkollens 50 km i år. Takk skal du ha for den glede du har gitt oss skientusiaster, og ta imot denne.

Torbjørn Falkanger:

Kjære Torbjørn. Det er alltid hyggelig å se ditt blide fjes, og det har alltid vært en fornøyelse å følge deg i hoppbakkene. Denne sesongen begynte svært leit for deg med uhellet på Berkåk, men heldigvis ble du tross delvis leget med i de store oppgjør. Vi var stolte da vi fikk høre at du var utpekt som edsavlegger ved de Olympiske leker, og jeg tør godt si at mange av oss som lyttet i radio var mer nervøs enn deg, da du sto på

Bislet og lot din stemme lyde utover hele verden. Det gikk meget fint, og vi pustet lettet ut. Noe slikt er jo allikevel en påkjenning tross alt. Du er den første trønder som har fått norsk skiidretts høyeste utmerkelse: Holmenkollmedaljen. Vi gratulerer deg av hjertet med denne, og med dine prestasjoner.

Mikal Kirkholt:

Ja, ja, Mikal. I kveld skal det hverken brekkes ski eller få forbyttet dem. Du har ikke hatt den fornødne flaks som må være tilstede når det som verst kniper, men du er figteren, og gir deg ikke så lett ovenfor et uhell. Du var med og trygget seieren i NM stafett, og du halte inn svensken i den Olympiske stafetten, men du var for sjenert da du ikke brukte piggen på staven så du fikk ham ut av veien når han ikke kunne høre du ropte.

Vi gratulerer deg som norsk stafettmester og med olympisk sølv i stafett, og vår takk viser vi med dette.

Edvin Landsem:

Avisene kaller deg stortrollet og det med rette. Men det er ikke høyden de tenker på da. Det er nok din katteaktige mykhet i løypa som har skyld i det. Det er en lyst å se deg i en kronglet løype når du smyger deg fram.

Det ble ingen medalje i Olympiaden, men en hederlig plassering i et utsøkt selskap. Vi gratulerer deg med dine prestasjoner i år, og med din 2. plass i Holmenkollens 50 km, hvor du trygget den trønderske dobbeltseieren. Takk for innsatsen, og ta imot denne.

Per Landsem:

Din prestasjon ved å komme med på Olympiaåtteren i 50 km var en stor bragd, hvor du trygget det Sør-Trønderske innslaget. Du er framleis ung, og har tiden for deg, så jeg har tro på at vi vil få høre mere fra deg siden. Du har nå gått inn for handelsfaget, men jeg håper du får tid til å ofre litt på skia allikevel. Vi takker for innsatsen, og ber deg ta imot denne.

Odd Lykkja:

Tross militærtjeneste da de andre lå på Vektarstua, har du klart å komme med på Olympiaåtteren. Jeg er sikker på at av de beste løp du har følt velvære med var ved 17 km i Porsgrunn da du passerte Mårtmann og han ikke gjorde forsøk på å henge på deg engang. Du var med på stafettlaget på Eidsvold og førte laget fram til seier. Du er ung enda, og vi hører sikkert fra deg i senere sesonger. Vi takker deg for innsatsen i år, og ber deg ta imot denne.

Per Sannerud:

Du Per har sikkert ikke hatt de beste forhold å trene under i år, men det ser ut som om langrennstiden holder på å komme nå. I hoppbakken har du bestandig vist pene ting. Du klarte allikevel å plassere deg på

Reidar Helgetun

Mikal Kirkholt.

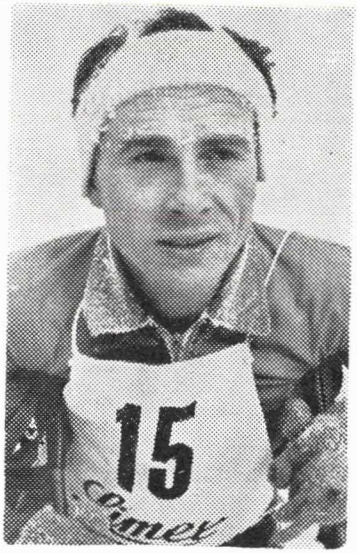

Jon Ytterhus.

Olav Storli.

Olympiaåtteren, og vi gratulerer deg med de resultater du har oppnådd, og takker for innsatsen.

Sverre Stallvik:

Du Sverre fikk ikke æren av å være med på firemannslaget, men du stod som førstesuplant. Du gav allikevel et støkk i tilskuerne i Holmenkollen under Olympiaden da radioreporteren gjorde deg til en polsk reserve. Du var så heldig å bli med i troppen til Mellom-Europa, og du er den av våre hoppere som har hatt den lengste luftseilas. Vi gratulerer deg med dine prestasjoner og takker for innsatsen.

Martin Stokken:

Martin, du er helårsmannen, som har forkastet alle gamle teorier. Dine prestasjoner på ski er vel kjent, og din deltakelse i Olympisk 18 km og stafett var det aldri noen disputt om. Du berget et poeng for Norge under 18 km og laget en alle tiders fight med svensken Josefsson i stafetten, som du tok hjem til din fordel. Vi gratulerer deg med olympisk sølv i stafett og med din fine 2. plass i Finland for 14 dager siden. Vi takker for din innsats og ønsker deg lykke til i sommerolympiaden!
i Helsinki.

Johan Vanvik:

Du grunnla din plass på Olympiaåtteren i fjor, og vi hadde en viss klokkertro på deg i år. Når det ikke ble helt topp i år så er det sikkert med henblikk på at du vil komme desto sterkere igjen neste år. DU klarte likevel å ta hjem 1. prisen i kombinert i den svenska skidspelen, en bragd som står meget høyt. Vi gratulerer deg med dine resultater og takker for innsatsen.

Så har styret tatt med en kar til, som de mener kan stilles i samme klasse som de andre vi har stående her, nemlig

Einar Wangsvig:

Kjære Einar. Når vi har tatt med deg, så er det vel overveid. Du ser guttene stå her, men de mangler en pappa.

Jeg er sikker på at guttene er enige med meg i når jeg sier at din andel i deres prestasjoner ikke er så liten. Du har en egen evne til å komme på bølgelengde med alle de du kommer i berøring med, og hvis noe skal ordnes opp, så eier du ikke sjenanse for å gå på med dødsforakt. Med dine egenskaper står du høyt blant hele landets skiløperskare og skiledere. Det er ikke lite suppe du har kokt og servert i løypa og det har ikke hatt noe å si for deg hvem som har fått av den. Du gav så vel konkurrenter som dine egne løpere. Du ble også med i de Olympiske Leker, for din suppe kunne ikke unnværes. Din innsats er om mulig større enn de aktives, idet du ikke har fått en eneste premie for din innsats. Vi takker

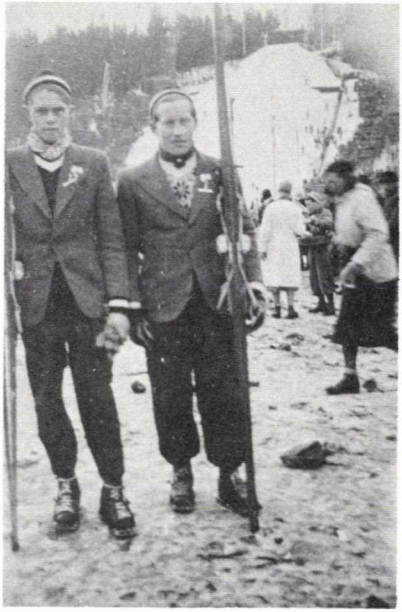

Erling Vanvik og Jens Sandvik fra Holmenkollbakken omkring 1940.

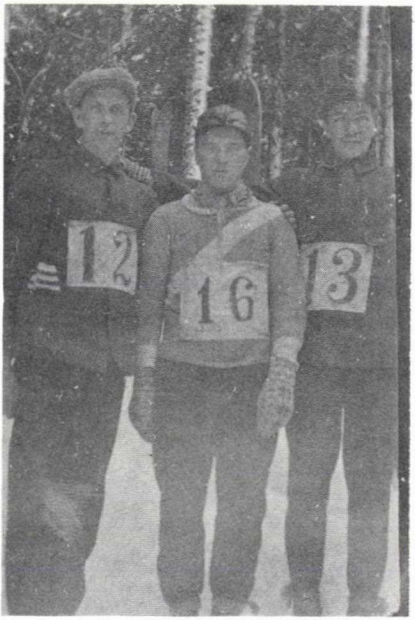

12 Løberg, 16 Fosbak og 13 Stene.

Johan Vanvik og Per Sannerud.

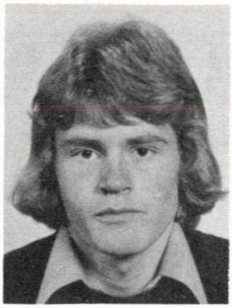

Jan Ivar Vanvik.

deg Einar for innsatsen, og ber deg ta imot denne som et minne om Olympiaden 1952.»

Den meget personlige formede tale ble gjenstand for stor oppmerksomhet fra alle, og hele innslaget ett minne fra dette kretsting.

Sesongen 1953 fortsatte i samme fremgangens tegn. Instruksjonen ble gjennomført som før, både for senior- og juniorløpere, og med stor vekt på hoppinstruksjonen, — sikkert med VM-året i tankene. Magnar Estenstad viste takter for en ny stor sesong da han allerede i januar vant Trønderrennets 30-km med stor margin, — han var forresten sikker vinner også av 17-kilometeren. Martin Stokken hentet årets første internasjonale seier i Sestriere, hvor han vant både 30- og 17-km og deltok på det seirende norske stafettlaget, mens Per Gjelten ble toer i kombinert samme sted. Magnar Estenstad sikret seg sitt 4. norgesmesterskap over 5 mil, — det er verdt å nevne at Martin Stokken, Per Landsem og Sigurd Sunnset besatte de tre nærmeste plassene. Sør-Trøndelag vant også stafetten, Gresvigpokalen for beste 3-mannslag på 5-mila, og hadde også lag nr. 2 inne før nest beste krets. I juniorenes NM over 10 km ble Odd Landsem, John Drugli og Olav Wehn nr. 2, 3 og 4. Torbjørn Falkanger hadde en rekke gode plasseringer i mellomeuropeiske renn. I kampen om Generalstabens pokal fikk Sør-Trøndelag inn to lag før neste kretslag, — Leik ville forøvrig kunnet ta trofeet med rent klubblag!

Den «ambulerende» treningsuken for hopperne som først ble praktisert i 1952, — hopperne får prøve seg i flere bakker, og dermed trening i alle slags profiler og svevkurver, — ble gjentatt i 1953 og også i 1954. Denne treningsuken var forøvrig åpen også for hoppere fra andre kretser. Ellers ble sesongen lagt opp like intenst som før, med treningsmuligheter både for langrenn og hopp. Bragdene i vinterens løp er ikke lenger unna enn at de godt vil huskes. Vi nevner Falkangers hoppseier i Moskva, Estenstads femte norgesmesterskap på 5-mila, -- rekkefølgen videre var Edvin Landsem og Martin Stokken. For første gang ble stafetten holdt som klubbstafett, og norgesmester ble Leik.

Ellers husker vi fra 1954 kanskje best Magnar Estenstads fatale uhell under NM på 3-mila i Kongsvinger, da han etter et overlegent løp og flere minutter foran nærmeste konkurrent, gikk overende bare 11—1200 meter fra mål og pådro seg et stygt benbrudd. Uhellet utløste en ren landesorg, og det gjorde ikke saken bedre at det inntraff like før VM i Falun. Av hyggelige ting husker vi sør-trøndernes store seier i det samme løpet, med Martin Stokken som nr. 1 og Ola Unsgård og Edvin Landsem på de neste plassene. Kretsens 4. aksje i Generalstabens pokal ble erobret mere overlegent enn noengang, med tre lag inne før nest beste krets! Videre nevner vi Torbjørn Falkangers norgesmesterskap i hopp og

Jens Sandvik.

Hans Olav Sørensen.

kretsens erobring av Skiforbundets pokal til beste 3-mannslag i kombinert.

Utelukkende av den årsak at begivenhetene her er nevnt i kronologisk rekkefølge nevner vi til slutt Martin Stokkens seier i Holmenkollens 50-kilometer, — den ypperlige løperens beste skiprestasjon hittil. Samtidig ble han også æret med Holmenkollmedaljen.

I norgesmesterskapet for juniorer, ble Odd Myrmæl fra Idrettslaget Nor nr. 1 i langrenn over 10 km. Odd Landsem fra Troll ble nr. 3, Einar Wangsvig, BSK nr. 10, Olav Vehn, Leik nr. 16, Henrik Fuglem, Selbustrand nr. 24 og Jostein Røen, Troll nr. 30 av ialt 120 deltakere som fullførte. Så rekrutteringen syntes å være god på langrennsfronten. Det kan også nevnes at i denne konkurransen startet Harald Grønningen for første gang i NM. Han ble nr. 12 og representerte den gang Fosen Skikrets. Senere kom han til lag innmeldt i Sør-Trøndelag Skikrets.

Det kan videre nevnes at utenom å vinne Generalstabens pokal for fjerde gang, vant løpere fra vår krets tredje aksje i Gresvigs pokal for beste tremannslag i 50 km NM samt 1. aksje i NSF's pokal for beste tremannslag i kombinert renn.

Skiforbundets Ting i 1954 ble holdt på stiftelsesdagen den 13. mars, i samme lokale som 50 år tidligere, Strandheim på Hølonda, med IL Leik som vertskap. Skikretsens første æresmedlem rettet formannen en spesiell hilsen til og til innbudte forøvrig.

Formannen mintes i velvalgte ord Severin Leraand fra Byneset, som siden siste Ting var gått bort.

Hr. Leraand var medlem av skikretsens styre i tilsammen 15 år, og derav i 11 år som formann.

Det falt i hans lodd som kretsformann å holde det gående i og under den vanskelige periode for kretsen på det økonomiske område, og det var også problemer ellers i forbindelse med splittelse innen idrettsbevegelsen i hans formannstid. Men Leraands viljestyrke når det røynet som verst ble ett stort aktivum i kretsarbeidet. Hans store veltalenhet likeså, men størst av alt var vel de gode egenskaper Leraand utfoldet som det gode menneske han i all sin ferd viste både i organisasjonsarbeidet og i vennekretsen. Hans innsats var særdeles stor i idrettsbevegelsen. Han lyste fred over Leraands minne, med takk for alt.

Lærer Krogh fra Meldal, — som ved siden av Ludvig Sivertsen var eneste gjenlevende av det første kretsstyre som ble valgt i 1904, ble tildelt Skikretsens diplom for banebrytende arbeid for Skiidretten i Sør-Trøndelag. Han var med i kretsstyret de første fire årene, og ellers aktiv i arbeidet for skiidretten i Orkladalføret.

Thorleif Schjelderup har en gang uttalt: "Torbjørn Falkanger har en teknisk ferdighet som Reidar Andersen og konkurransenerver som Birger Ruud." Torbjørn hadde mange store sesonger, men aldri var han mer suveren enn i 1949. Den vinteren tok han 1.premier og satte bakkerekorder på løpende bånd. Eri gang ble han nr. 2, en annen gang falt han fordi han hoppet helt ned i overgangen. Ellers seiret han i alle de renn han startet i – og i NM i Steinkjer utklasset han alle sine konkurrenter. – Å vinne "the double", både NM og Holmenkollen samme år, er en klassisk prestasjon. Torbjørn vant "the double" to år på rad. Ingen har gjort ham det etter – og i dette mesterstykket overgås han bare av Reidar Andersen. – Det var helt naturlig at Torbjørn Falkanger fikk det ærefulle oppdrag å avlegge den olympiske eden i 1952. Det er det han gjør på bildet.

Thomas Borthen, som i mange år var en av kretsens beste hoppere, medlem av kretsstyret i 9 år, hvorav de fire som formann, og ellers utrettet mye på skiidrettens område, ble innvotert som æresmedlem, og overrakt en adresse i denne forbindelse.

I anledning 50 års jubileet var det skrevet en jubileumsberetning som forelå ferdig trykt til Tinget, forfattet av Tomas Borthen og Oskar Selsbakk. Styremedlem i Norges Skiforbund, John Guldberg, hilste fra NSF og overrakte Skiforbundets Diplom «for fremragende arbeid til fremme av Norsk Skiidrett gjennom 50 år.»

Olav Denstad hilste fra Trondheim og Omegn Skikrets og overleverte en kunstnerisk utført adresse og takket for godt samarbeid.

Odd Evjen hilste fra Nord-Trøndelag Skikrets med takkens ord, og en vakker sølvpokal. Erling Nossum hilste fra fylkets eldste skilag, Trondhjems Skiklub, og overrakte en sjekk på kr. 1000,— og tolket med velvalgte ord Skiklubbens anerkjennelse av Skikretsens arbeid og i særlig grad arbeidet for de aktive utøvere i denne idrettsgren.

Olaf Nordby hilste fra Sør-Trøndelag Idrettskrets, med takkens ord og blomster. Tinget på Hølonda i 1954 markerte på en verdig måte utviklingen og veksten i kretsens arbeidsområde gjennom de første 50 år, samt arbeidsprogram for kommende år.

I 1955 fortsatte Martin Stokken, og ble norgesmester i 50 km og 30 km langrenn. Sammen med Edvin Landsem og Ola Unsgård vant han for kretsen Generalstabens 30 km-pokal for femte gang. Og dermed var kampen om dette gjeveste trofe mellom landets skikretser som startet i 1924 tilendebragt, etter at Sør-Trøndelags løpere presterte å bli beste tremannslag fem ganger i løpet av seks år.

Kretsens løpere vant Gresvigpokalen for fjerde gang, Skiforbundets pokal i kombinert renn senior for annen gang, og for kombinert renn junior, for første gang. Dessuten gikk kretspokalen for beste tremannslag i hopp klasse 13 og 14 år i Landsrennet for gutter, til Sør-Trøndelag Skikrets.

Byåsen Idrettslag ble første Cupmester i hopp, ved Torbjørn Falkanger, Sverre Stallvik og Asbjørn Aursand, hvor finaleomgangen gikk i Skuibakken i Bærum. Sverre Stallvik ble norgesmester i hopp og tildelt Kongepokal. I hopprenn i Holmenkollen ble Torbjørn Falkanger nr. 2 i seniorklassen, og Toralf Engan nr. 1 i juniorklassen. Einar S. Wangsvig ble norgesmester, kombinert renn i juniorklassen, og i Landsrennet i Steinkjer med oppsatt Kongepokal, vant Johan Vanvik denne med sin førsteplass i kombinert renn.

I kretsens regi ble arrangert 2 treningskurser med Martin Stokken som instruktør. Dessuten var det i Skiforbundets kurser noen deltakere fra

Johan Vanvik.

John Elshaug.

Det er sjelden man ser en så ypperlig langrennsarena som denne her – ved Sverresborg under 30 kilometeren, Trønderrennet 1953.

Sør-Trøndelag. Den økonomiske stilling som i 1953 var svært vanskelig, — det var bare ca. kr. 180,— i beholdning ved start av neste sesong, — ble adskillig bedre såvel i 1954, som i 1955, — spesielt gjennom overskudd på arrangement, samt større gaver og bidrag. I 1956 og 1957 gikk virksomheten med underskudd. Overskudd i 1958, og store underskudd i 1959 og 1960, slik at kretsstyret som ble valgt i 1960 startet «på bar bund». Og første jobben for disse ble da å skaffe nye pengemidler.

Høsten 1955 fra oktober og fram til jul, arrangerte skikretsen en arbeidsleir ved Ellingvatnet på Hølonda, med Martin Stokken som leder. Innkalt var kretsens beste løpere, som ved siden av å gjennomføre ett fast treningsprogram, bygget opp sin kondisjon kombinert med skogsarbeid.

Under OL mønstringsrenn den 8/1-56 i Holmenkollbakken, var det Torbjørn Falkanger falt og pådro seg så store skader at hans karriere som skihopper fikk en brå avslutning. Arnfinn Bergmann ble syk, og Sverre Stallvik — den oppsatte reserve — kom da med på hopplaget til Cortina «i ellevte time».

Stallvik ble beste nordmann blant hopperne og ble nr. 9. Det er ellers kjent at de norske plasseringer i denne Olympiade ble svakere enn på forhånd ventet, og de sør-trønderske deltakere — som foruten Sverre Stallvik — var Martin Stokken, Edvin Landsem, Magnar Ingebrigtsli og Reidar Helgetun, var delvis forfulgt av uhell, og selv om ingen fikk plasseringer på medaljeplass, var resultatene respektable, — i særlig grad Martin Stokkens. Cortina-turen hadde også som resultat at Stokken og Landsem ikke var helt frisk da norgesmesterskapet ble holdt, og de deltok ikke der.

I 50 km langrenn ble Sverre Stensheim nr. 2, Olav Storli nr. 3 og Egil Skjøtskift nr. 8. Disse karene tok heim Gresvigs vandrepokal til odel og eie for Sør-Trøndelag. I 30 km ble Magnar Ingebrigtsli nr. 2, Tore Bjørnstad nr. 3 og John Ytterhus nr. 6. Denne trioen ble beste lag i konkurranse om den nye generalstabspokal, og seier første gang. NSF's kombinertpokal seniorer ble vunnet for kretsen for 3. gang ved Johan Vanvik, Gudmund Rian og Gunnar Smistad. Juniorpokal i samme gren tilfalt kretsen for annen gang, ved løperne Lars Nordli, Asbjørn Aursand og Per Johansen. I 3x10 km lagstafett ble I.L. Snøhetta nr. 3 ved Jon Torve, Egil Skjøtskift og Sverre Stensheim. Laget ledet ved siste veksling, men måtte gi tapt for Brusveen og Brenden, som var ankermenn for sine respektive lag. I 10 km langrenn NM junior, ble Sivert Fagerholt, Orkdal i.l. nr. 1 og mester på denne distanse.

Fra storåret 1955. Den gang Kronprins Olav overrekker Sverre Stallvik Kongepokalen for hans seier i NM i Bavallen på Voss (over). Til høyre Norges beste hoppertrio det året, Sverre Stallvik, Torbjørn Falkanger og Asbjørn Aursand som feide unna all motstand og derfor vant cuppokalen. Bildet er tatt etter finalen i Skui.

Ingebrigt Dragseth

Kom ikke å si at det ikke var driv over gammelkarene. Dette er Ole Borchgrevink i Gråkallen i 1930.

I hopp-cupen 1956 ble Byåsen i.l. nr. 2 ved løperne Sverre Stallvik, Lorentz Wold og Anton Skånøy. Langrenns-cupen samme år ble vunnet av I.L. Nor ved løperne Eilif Grut, Anders O. Resell og Erik O. Resell. Året før ble laget fra Troll nr. 2 ved løperne J. Landsem, M. Ingebrigtsli og E. Landsem.

Året 1957 var også preget av stor aktivitet, med flere treningskurser og samlinger såvel for langrenn, som hopp. Det ble autorisert 5 nye kretsdommere, behandlet planer for skibakker på flere steder, samt godkjent endrede vedtekter for konkurranser om Orkla Grubers Vandreskjold.

Det ble nye Norgesmesterskap til Kristen Kvello i langrenn over 50 km, og Martin Stokken som nr. 1 på 30 km. I 3x10 km klubbstafett, ble Snøhettas lag nr. 4. For kretsen vant løperne pøny aksjer i Generalstabens pokal, N.S.F. kombinert seniorer, første aksje i Porsgrund Porselensfabriks vandrepokal for beste tremannslag i 50 km og i det Trønderske juniorrenn gikk første aksje i vandrepokalen for beste tremannslag, til Sør-Trøndelag. Til Hovedlandsrennet for gutter sendte kretsen 20 deltakere. Av disse vant 13 premie, derav Harald Bjørgum fra Skaun i.l. med 1. premie i 12-års klassen, og Arnfinn Malm, Byåsen i.l. 1. premie i 15-årsklassen.

På kretstinget i 1957 ble Jakob Vanvik hedret med tildeling av Skikretsens diplom, etter å ha virket som skidommer i 50 år, — det er mange dager i skibakker under skiftende forhold, og det var nok sikkert en kald jobb mange ganger.

Langrennsutvalgets energiske formann Nils Solem, tok dette året opp en 8 mm instruksjonsfilm i løypeteknikk med Martin Stokken som aktør. Filmen er senere blitt flittig brukt under treningssamlinger.

I 1958 fortsatte Nils Solem med opptak av film omfattende utnyttelse av terrenget og kroppsføring i langrennsløype, samt en spesiell film om tilvirkning av ski.

Langrennsutvalget var engasjert med instruksjonsmøter i flere av kretsens lag og en stor samling over 6 dager på Byåsen.

Selv om ingen av kretsens løpere vant mesterskap dette året, var våre deltakere i NM så jevne at det også i 1958 ble napp i Generalstabens pokal 30 km, P.Ps pokal 50 km. Norges Skiforbunds vandrepremie i kombinert renn for junior. Også i det Trønderske juniorrenn, gikk vandrepremien til vår krets.

For første gang i vår skikrets ble det representasjon til det alpine Verdensmesterskap i Bad-Gastein, idet Arvid Røhjell, Oppdal i.l. var med på det norske landslaget, dog uten å komme på medaljeplass. I VM i Lahti var uttatt følgende fra Sør-Trøndelag: Martin Stokken, Sivert Fagerholt, Harald Grønningen og Sverre Stensheim. Den norske

Fra 50 km i NM 1955. Til venstre John Torve, Snøhetta og Idar Dahl, Strindheim.

Sverre Stensheim Nr. 1 i 50 km 1960 i Holmenkollen.

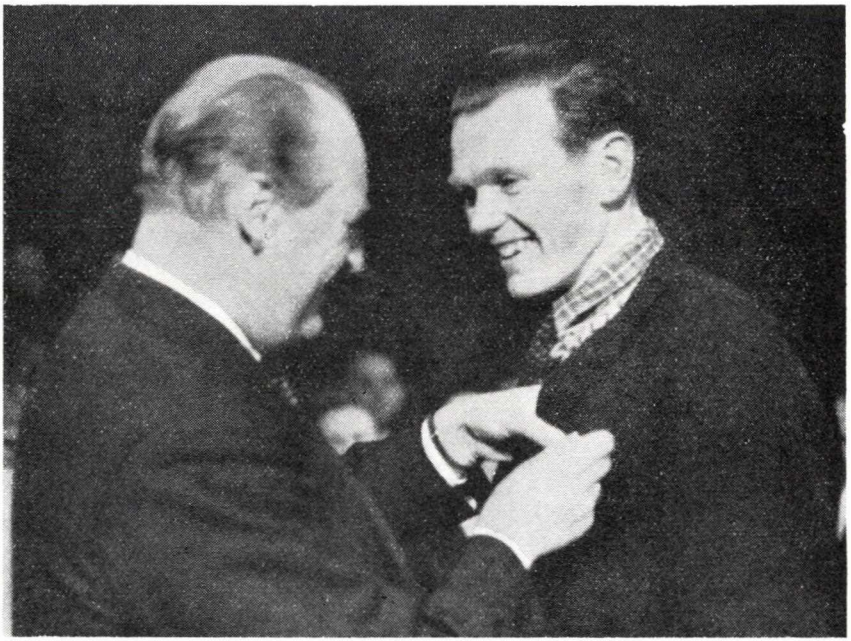

Gullmedaljen til Magnar Estenstad etter 50 km langrenn i NM 1954.

langrennstroppen var ikke så heldig denne gangen, og de norske løperne fikk relativt svake plasseringer, — unntatt kombinertløperne, som vant sølv og bronse.

Det ble laget spesielle kartotekkort, til bruk for de forskjellige skiutvalg, for innføring av resultater hver enkelt løper oppnår i de renn han deltar i, og derved bruke dette til støtte ved uttaking av løpere til bestemte stevner.

Vinteren 1959 ble Sverre Stensheim Norgesmester i 30 km og Harald Grønningen i 15 km langrenn. Kretsens løpere vant pånyGeneralstabens pokal, P.P. pokalen, N.S.F.'s vandrepremie av 1953 i kombinert renn senior og N.S.F.'s vandrepremie fra 1950 til beste kretslag i NM kombinert renn junior.

Også denne sesongen startet med flere treningssamlinger med tilskudd av nye deltakere, som etter hvert kom til å gjøre seg gjeldende. Nils Bjørnstad, Rindal i.l. tok flere førsteplasser i 10 km langrenn jun. Andre gode juniorer var Kjell Johan Aa, Johan Stokkli, John Høiås. Nye unge hoppere gjorde seg også bemerket, såsom Hans Olav Sørensen, Arnfinn Malm, Odd Rokkones, Harald Bjørgum, Harald Gimse, Lars Erik Eklo og Ola Fossvoll m.fl.

i 3x10 km klubbstafett NM ble laget fra Troll nr. 6, Sivert Fagerholt ble i NM nr. 2 i 15 km og nr. 3 i 50 km langrenn. Sverre Stensheim vant 50 km i Holmenkollen med Martin Stokken på fjerdeplass, Magnar Ingebrigtsli på femte og John Landsem på sjetteplass.

Samarbeidet med útveksling av løpere med Jämtland-Härjedalens Skidförbund var godt, og fordelaktig for begge distrikter.

På kretstinget i Skaun ble pånysaken om sammenslutning med Trondheim Skikrets diskutert og Tinget valgte som arbeidskomite for denne spesielle saken Harry Jensen, Alf Mentsen og Jon Aalmo, med sistnevnte som formann. Johnny Haarsaker takket av som formann, og for neste sesong ble John Guldberg kretsformann igjen.

Vinteren 1959-60 ble en av de snøfattigste vintrer i kretsens historie Nesten alle renn i januar og februar måtte avlyses. Trønderrennet som skulle gå i Meldal i mars, kunne ikke holdes der på grunn av snømangel, og ble på kort varsel overlatt Byåsen i.l. Høsten 1959 startet sesongen med instruksjon- og treningssamlinger på flere steder, og med god deltakelse. Så formoppbygningen var god, og dette beviste våre representasjonsløpere pånyi fullt monn.

Sverre Stensheim ble også dette året Norgesmester i 30 km langrenn, ble nr. 1 i Holmenkollens 50 km og nr. 2 i NM 50 km. Som deltaker på landslaget til de Olympiske vinterleker i Squaw Valley startet han i 50 km langrenn og ble nr. 10. Harald Grønningen var også Olympia-

Magnar Estenstad i løypa like før hans uhell, under 30 km i NM 1954,

Hjelpsomme og varsommen hender løfter Magnar Estenstad opp på skikjelken etter det fatale uhellet.

deltaker, og som deltaker på Norges lag i 4x10 km stafett, vant han sølvmedalje. Dessuten ble han nr. 11 i 15 km og nr. 14 i 50 km langrenn, og ellers en rekke gode plasseringer i inn- og utland.

Kjell Johan Aa, Norgesmester kombinert renn junior, og nr. 2 i NM spesielt hopp junior. Johan Stokkli nr. 2 i NM kombinert junior. Toralf Engan nr. 2 i Holmenkollens spesielt hopprenn. Generalstabens pokal nr. 2 ble vunnet for 5. gang og dermed presterte Sør-Trøndelags løpere, som beste kretslag i Norgesmesterskapets 30 km å vinne denne trofe fem år på rad.

Dessuten vant våre løpere Skiforbundets vandrepremie av 1950 som var oppsatt i NM kombinert junior, for femte gang i løpet av seks år, til odel og eie.

P.P. pokalen i NM 50 km gikk til vår krets for fjerde gang.

Til kretsens ordinære ting — som helt fra stiftelsen var holdt på samme tid og sted som det årlige «Trønderrenn» — forelå forslag om endring av vedtektene slik at det ordinære ting holdes etter avsluttet sesong, — dog ikke senere enn 15. juni. Dette forslaget ble vedtatt og senere godkjent av øvrige instanser. Som følge herav ble nytt Ting holdt i Meldal 11. juni samme år, hvor behandling av beretninger, regnskap og valg m.v. ble foretatt. På dette Tinget ble det valgt nytt arbeidsutvalg, hvor Johnny Haarsaker pånyble formann, Alf Mentsen nestformann og Nils Berg sekretær og forretningsfører.

Sverre Stensheim ble i 1959 hedret med Morgenbladets gullmedalje for sine bragder. I 1960 ble han tildelt Holmenkollmedaljen som påskjønnelse for sine prestasjoner over flere år.

Den valgte komite for vurdering av sammenslutning av skikretsene i fylket, redegjorde i en rapport om hvordan saken stod. Konklusjonen var at saken ennå ikke var moden, men komiteen vil fortsette sitt arbeid med sikte på fremgang i saken.

Kretsstyret hadde i 1959 søkt Skiforbundet om å bli tildelt arrangement av Norgesmesterskapsrennene i 1961 i samarbeid med Leinstrand i.l. og Trondhjems Skiklub/Trondheim Skikrets. Dette gikk i orden, og som medlemmer av hovedkomite var oppnevnt Ola H. Lauglo, formann, John Guldberg, nestformann og som øvrige medlemmer Anders Estenstad, Johnny Haarsaker, Anders Klæt, Gunnar Setsaas, Hjørvard Bredeli, Olav Njøs, Kåre Vårvik, Nils Berg og Alf Mentsen. Det ble mange komitemøter og adskillige forberedelser som kostet mange ekstra arbeidstimer, før det hele skulle starte med 50 km langrenn den 19. februar 1961, for var vinteren 1960 betegnet som snøfattig i vårt distrikt, så ble NM-tiden 1961 «vinteren uten snø». Med oppbud av maksimal innsats av frivillige hjelpere og avdelinger av militære

Odd Myrmel, "Nor's" juniormester i spesielt langrenn, NM 1954

Gunnar Uglem.

Kristen Kvello i 30 km.

mannskaper ble det 50 km løype i de høyere liggende deler av Trondheim Bymark, etter at den opprinnelige godkjente løype med start og innkomst fra Heimdal ikke kunne brukes, da det så å si var bar mark over alt.

Alle disse vanskeligheter medførte også at den spesielle hovedkomite fra Trondheim Skikrets/Trondhjems Skiklub som bestod av Jon Altern, Olav Denstad, Torbjørn Høyem, Martin Inge Lund, Erling Nossum, Odd Næss, Andr. L. Riis, Knut Sand, Nils Solem, John Wold og Herbert Helgesen som formann, gikk sammen med Sør-Trøndelag/Leinstrands, og dannet en felles hovedkomite for alle arrangementer. Aldri har vel arrangører av NM på ski hatt slike vanskeligheter å hanskes med. For å få nok snø til hopprennene i Gråkalbakken, måtte denne transporteres langveis fra, — til og med fra Stadion i Trondheim. Og bakken var etter kjempeinnsts virkelig i bra stand før rennene skulle gå, men så kom den sterke vinden og gjorde det helt uforsvarlig å la rennet gå. Det var da ca. 12.000 tilskuere samlet i Gråkallbakken og med Kong Olav tilstede, og det var nok en ekstra tung stund for rennlederen i hopp Erling Nossum etter så mye forarbeid, å gi tapt for de uberegnelige værforhold, og avlyse rennet.

NM i hopp måtte utsettes til 9. mars, da det ble avviklet i Rælingens skibakke ved Lillestrøm, med Rælingen Skiklub som teknisk arrangør. Her ble Arnfinn Malm fra Byåsen i.l. Norgesmester i juniorklassen og Toralf Engan, Leik i.l. Norgesmester i eliteklassen. Men tilbake til femmilsløpet i Bymarka: Som ett lite eksempel på hvilke vanskeligheter som måtte overvinnes under løypeleggingen kan nevnes at det måtte bl.a. bygges 8 broer, hvorav de 2 var 15 meter lange, etter som alle bekker og vannløp var åpne.

Selve løypesporene var tilsammen i ca. 6 km lengde «bygd opp» med pålegging av snø. Løypa ble gått fire runder, så tilskuerne rundt arenaen på Vintervassmyra — ca. 5000 stk. — fikk god anledning til å følge med i hvordan løpet utviklet seg. Det ble tilslutt Harald Grønningen som la beslag på førsteplassen, etter hard kamp med Sverre Stensheim, — som ble nr. 2.

Kretsens løpere vant for femte gang Porsgrund Porselensfabriks vandrepremie til beste tremannslag i NM 50 km. Dermed satte Sør-Trøndelags femmilsløpere en rekord som skal bli vanskelig å slå for andre skikretser, — nemlig som beste tremannslag å vinne denne distansen i Norgesmesterskap 10 år i rekkefølge. (Gresvigpokalen i 1952-56, og P.P. pokalen i 1957-61.)

Alle de andre langrenn måtte flyttes, og etter å ha undersøkt de få mulige alternativer, ble det enighet om Røros, — slik forholdene var, —

Langrennsarena NM 1961 – 50 km i bymarka.

Generalstabspokalen til Sør-Trøndelag, endelig for godt i 1955! Ikke noe å si på at trioen Stokken–Edv. Landsen–Ola Unsgård er fornøyd. (Stokken og Landsem har vært med å vinne "Generalstaben" fire ganger.)

måtte bli stedet. Dette ble avgjort på fredag og stafettrenn 3x10 km samt 10 km langrenn for kvinner skulle gå på tirsdag uken etter. Så det var ikke lang tid for forberedelser. John Guldberg, Nils Solem og Martin Stokken reiste på lørdag til Røros, tok straks de nødvendige kontakter for lokal assistanse, for løypelegging og tilrigging på start- og innkomstarenaen. Tidlig mandag morgen fulgte Nils Berg og Alf Mentsen med hjelpere etter for organisering av rennkontor, forpleining og alt nødvendig ellers, skaffet programselgere m.v. Etter hvert ankom de øvrige seksjonsledere, og på tirsdag kunne langrennet for kvinner starte til fastsatt tid, takket være den store innsatsen fra hver enkelt som var med og fullførte jobben. Her må spesielt nevnes ansvarshavende for sambandstjenesten, kaptein Ivar Hals og hans hjelpere, Skogforvaltningen som ordnet med hus for rennkontor og forpleiningsgruppen, Statens Vegvesen som lånte ut det nødvendige antall transportable brakker, de kommunale etater i kommunen og sist, men ikke minst styret, og medlemmer ellers i Røros Idrettslag. En glemmer heller ikke Herbert Helgesens evne til å få alt til å klaffe som best det burde, og hans evne til å takle enkelte problemer som uventet kunne forekomme.

Som «lønn for strevet» fikk arrangørene god omtale i pressen, — f.eks. denne: «Mesterskapsarrangørene i Leinstrand og Trondheim noterte seg i dag for suksess nr. 2 i denne NM-uken. 3x10 km klubbstafett og 10 km langrenn for damer på Røros, ble nemlig stor suksess til tross for at også dette stevnet ble improvisert på et par dager. Det var en glimrende langrennsarena og publikum tett i tett langs den kilometerlange sperringen. Over 4000 mennesker betalte sine inngangspenger, og det ble solgt over 2000 program. **Det** forteller om interessen og den mottagelsen løperne fikk på Røros.»

Ved avslutningen av langrennene lørdag den 25. februar var det en noe nedslitt, men tilfreds og glad funksjonærstab som slappet av på togreisen til Trondheim. Glad for å være ferdig med jobben, og tilfreds fordi summen av alles medvirkning ble så vellykket under de rådende forhold.

Om kvelden var det premieutdeling under Trondheim Kommunes middag i Britannia Hotel, hvor ordfører Gjærevold bl.a. nevnte i sin tale at det var en organisatorisk kjempeinnsats å avvikle 50 km rennet under de forhold man hadde, — og aldri har noen gått så langt og så fort på så lite snø, sa ordføreren.

Også Skiforbundets formann, Roar Antonsen, hyllet arrangørene som hadde møtt all motgangen med en uoppslitelig energi. — Det som har skjedd, savner sitt sidestykke i norsk skihistorie, sa Skiforbundets formann.

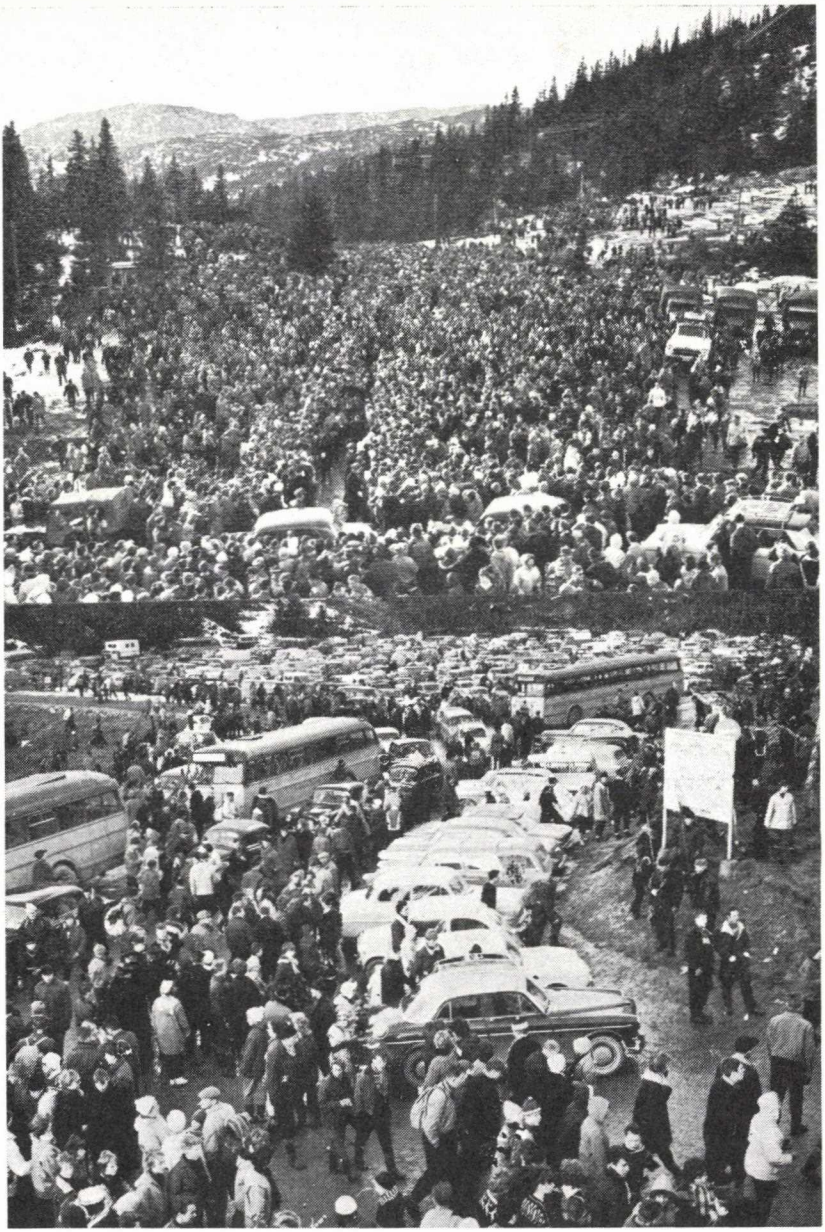

Håpprennet er avblåst. Skuffede tilskuere på vei fra Gråkallen i 1961

Av rennresultater eller denne sesongen, må vel nevnes Sverre Stensheims sølvmedaljeplass i NM på 30 km og 15 km. Trolls stafettlag ved Edvin og John Landsem og John Landsem og John Elshaug, som ble nr. 3 i NM klubbstafett, Harald Grønningens 3.plass på 30 km og 6.plass på 15 km i NM. I Lahti ble han nr. 1 på 15 km og nr. 3 på 50 km pluss en rekke gode resultater ellers. Toralf Engan ble nr. 1 i Svenska Skidspelen i Falun. Han ble også nr. 1 i hopprenn i Alpbacken Østersund, og i Ørnskøldsvik. Hans Olav Sørensen nr. 2 i hopp NM jun. og ellers en rekke gode plasseringer.

I Holmenkollrennene ble det mange gode plasseringer på løpere fra vårt distrikt. Sverre Stensheim vant 50 km rennet tredje året på rad. Harald Grønningen ble best i 15 km. Han ble også tildelt Holmenkollmedaljen. Hans bror Reidar ble nr. 6 i 10 km for juniorer. I de to hopprennene ble Toralf Engan nr. 6 og nr. 5 og beste nordmann.

Skikretsens Ting i 1962 ble holdt i Orkanger. De ordinære Tingsaker ble behandlet og kretsstyrets virksomhet godkjent. Hele kretsstyret ble gjenvalgt pånу.

Treningssamlingen såvel for langrenn, hopp og alpinsporten, ble avholdt på forskjellige steder, med meget stor deltakelse, og rennsesongen 1961-62 begynte med gode forhold og utsikter. Dette slo da også til, og særlig for alpinsportens vedkommende ble det et sportslig gjennombrudd for løperne fra Oppdal I.L. I dameklassen kan nevnes Brita Stensheim og Kirsten Aune, i herreklassen Leif Otto Fjøsne, Håkon Mjøen og Bjarne Strand.

I NM ble Harald Grønningen mester både på 30 km og 50 km med Sverre Stensheim på andreplassen. Stensheim ble nr. 3 i 15. i kombinert renn senior ble Johan Stokkli nr. 7 og John Høiås nr. 11. I NM 10 km yngre junior ble Magne Myrmo norgesmester. Magne Sjøli ble nr. 4, Ivar Vaadan nr. 5 og Edgar Landsem nr. 10 av ialt 123 deltakere. I kombinertklassen yngre junior ble Magne Myrmo nr. 7, Lars Erik Eklo nr. 18. Hans Olav Sørensen ble norgesmester i hopp junior, Harald Gimse nr. 19 av 143 deltakere. I hopp NM senior ble Toralf Engan nr. 4. Han ble nr. 1 i VM og nr. 1 i Holmenkollen. Han ble tildelt Holmenkollmedaljen, Morgenbladets gullmedalje og Sportsjournalistenes statuett for fremragende resultater som skihopper.

Hans Olav Sørensen ble beste juniorhopper på 16.plass. Han ble også tildelt Christiania Skiklubs pokal. I 10 km for juniorer ble Magne Myrmo nr. 5, Olav Høyaas nr. 14. I 15 km ble Harald Grønningen beste nordmann på andreplass, Sverre Stensheim nr. 21 av 117 deltakere.

I kombinertklassen ble Johan Stokkli nr. 15. I 50 km ble Harald Grønningen nr. 4, Sverre Stensheim nr. 5, John Elshaug nr. 17, Olav B. Østbyhaug nr. 22, av 51 som startet.

I det alpine NM plasserte Leif Otto Fjøsne, Oppdal I.L. seg som nr. 2 i storslalåm og slalåm, som nr. 15 i utforrenn, og ble nr. 4 i kombinert slalåm/utfor. Håkon Mjøen i samme øvelser henholdsvis nr. 23, 8, 25 og 9. Kirsten Aune ble nr. 7 i storslalåm og 2 i utforrenn. Det grodde også nye løpere fram i langrenn, og fra landsrennet for gutter, kom Johan Landsem heim med 1.premie i 16-årsklassen, og Karsten Ødegård, andrepremien i 15-årsklassen. Kjell Oversand 3.premie i 15-årsklassen kombinert. i hopp klasse 15 år ble Terje Øksendal nr. 11 og Svein Haarstad nr. 18. I hopp klasse 13 år ble Ola Blokkeskar nr. 20 av 86 deltakere. og i 12-årsklassen Ingebrigt Draget nr. 17.

Som en anerkjennelse fra Skikretsen ble Torolf Engan i 1962 overrakt en erindringsgave til jul, med takk for innsats og prestasjoner, og med de beste ønsker for årene framover. Bare den tingen at han i 3 år på rad hadde blitt nr. 1 i Svenska Skidspelen, viser hvor sjelden stø han var som hopper.

Lensvik Idrettslag — som fra opprettelsen av Fosen Skikrets stod tilsluttet denne, fikk i 1962 Skiforbundets godkjenning for overgang til Sør-Trøndelag.

Ellers var kretsstyrets og forretningsførerens virksomhet sterkt knyttet til arbeidet med å skaffe pengemidler til treningssamlinger, reisetilskudd til deltakere i de største renn på landsplanet samt idrettslig samkvem.

Skikretsens Ting i 1963 ble holdt i melhus, med I.L. Trønder-Lyn som vertskap.

Etter at beretninger og regnskap var behandlet og godkjent, ble ett forslag fra I.L. Vardefjell vedrørende skibakkeanlegg behandlet. Saken ble opplysende motivert av lagets representant Ole P. Eidem som avsluttet slik: «En ber Tinget i Sør-Trøndelag Skikrets gjøre vedtak om at spørsmålet om en eller flere større trenings- eller konkurransebakker — f.eks. inntil 90 meter k.p. — som det antas å være behov for, bør utbygges snarest, samt at Skikretsen aktivt medvirker til at dette blir gjort.»

Det ble et ganske livlig ordskifte om behovet for nyanlegg av bakker i enkelte kommuner, men enda mer om den ideelle størrelsen burde være over eller under ca. 50 m k.p.

Formannen, Johnny Haarsaker nevnte at når det i Skiforbundets Ting var vedtatt at NM i hopp nå skulle arrangeres som særskilte konkurranser i stor og liten bakke, måtte det være riktig å arbeide for at det også i

Sør-Trøndelag ble satt istand noen få større bakker. Han refererte arbeidsutvalgets forslag til uttalelse i denne saken: «Sør-Trøndelag Skikrets samlet til Ting ber Komiteen for Skibakker i Norge medvirke til at det i forbindelse med planlegging og fremtidig plassering av større skibakker (90 m bakker) legges tre slike til Sør-Trøndelag. En vil peke på at meldalsområdet, Trondheimsområdet og Selbu skiller seg ut som høvelige. Den endelige prioritering av bakkene må foretas etter at alle momenter ved de enkelte prosjekter er nøye undersøkt og vurdert.»

Tinget vedtok tilslutt at håndteringen av saker vedrørende bakkeanlegg overlates det faste anleggsutvalg.

Den idrettslige aktivitet var fortsatt bra. Det var ialt 47 terminfestede arrangementer dette året. Alpinsportens utøvere i Oppdal gjorde det bra, — Brita Stensheim ble NM-mester slalåm/utfor, med Kirsten Aune på femteplass. Kirsten Aune ble norgesmester i utforrenn. I slalåm/utfor ble Håkon Mjøen nr. 4, John Strand nr. 6 og Bjarne Strand nr. 8.

Harald Grønningen ble norgesmester i 30 km og 50 km og ble dessuten nr. 3 i 15 km. I klubbstafetten 3x10 km ble lensvik I.L. nr. 2 ved løperne Harald og Reidar Grønningen, samt Eirik Stjørdal.

Johan Landsem ble mester i 10 km yngre junior og Magne Myrmo likeså i 15 km eldre junior. Magne Østhus ble nr. 2 i denne øvelsen, og Sigmund Røen nr. 7.

Det ble tredjeplass i hopp senior til Arnfinn Malm. I kombinertklassen yngre junior ble Svein Haarstad nr. 1.

Vinteren 1963 vant Toralf Engan 3 av de fire hopprenn i Tysk-østerrikske hoppuke, og ble nr. 4 i den fjerde konkurransen. Sammenlagt ble han klart nr. 1, med vel 50 poeng forsprang til nr. 2.

I den Sveitsiske hoppuke deltok Hans Olav Sørensen og Asbjørn Aursand. Sammenlagt for de fire renn ble de henholdsvis nr. 12 og 13 og klart foran de andre norske deltakere. I Gstaad ble Arnfinn Malm nr. 1 og erobret Montgommery-Cup.

Skikretsens driftsregnskap dette året var på ca. kr. 12.000. Av dette beløp ble ca. kr. 8.500 brukt til beste for de aktive idrettsutøvere ved reisetilskudd til stevner samt treningssamlinger.

I 1964 ble fire av kretsens løpere med på Norges lag til de Olympiske Vinterleker. Det var Toralf Engan som i stor bakke vant gullmedaljen, og i liten bakke fikk sølvmedalje for sin andreplass. Hans Olav Sørensen ble nr. 8 i hopprenn liten bakke. Harald Grønningen fikk sølvmedaljer for sine andreplasser i 15 km og 30 km langrenn. I 50 km langrenn ble han nr. 6. Sverre Stensheim ble beste nordmann i 50 km med sin femteplass. Han ble nr. 11 i 30 km. På Skikretsens Ting i Buvik 1964 ble de

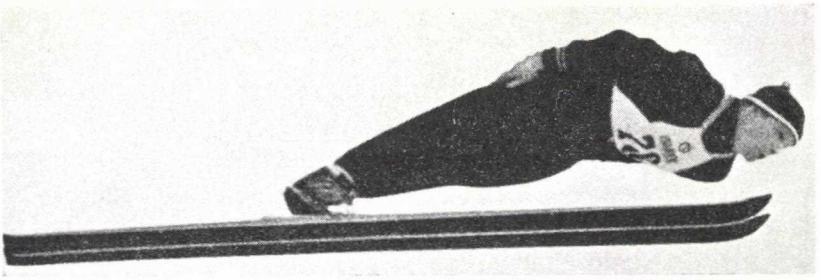

Øverst ser vi Engan mot 80-metersmerket. Nederst er det en lykkelig Engan som får Holmenkollmedaljen festet til sitt bryst av Lauritz Bergendahl.

overrakt erkjentlighetsgaver for sine bragder, og gode ønsker for kommende år.

Treningssamlinger ble holdt på flere steder for de aktive løpere. Men vinteren ble svært snøfattig og mange renn ble av den grunn avlyst. Dette slo tilbake på kretsens økonomi, med liten inngang av rennavgifter. Og for å rette på dette måtte kretsstyret ofre mye tid på å skaffe penger til driften ved ekstra arrangement.

Fra årets norgesmesterskap gjengis enkelte av løpernes plasseringer: I storslalåm ble Kirsten Aune norgesmester. I utfor ble hun nr. 3, med kari Sæther som nr. 7. Johan Renander ble nr. 5 i utforrenn, og Bjarne Strand nr. 4 i storslalåm.

I hopp ble Toralf Engan nr. 2 og hans Olav Sørensen nr. 3.

Sverre Stensheim ble nr. 5 og Olav Birger Østbyhaug nr. 11 i 50 km langrenn. I norgesmesterskapet for juniorer ble Terje Øksendal nr. 7 i hopp yngre junior, og Odd Vognild nr. 13.

I kombinert Y.J. ble Sven Haarstad nr. 3 og Harald Solvik nr. 4. I klassen E.J. ble Einar Vanvik nr. 10 og Knut Berg nr. 11. I langrenn Y.J. ble Harald Solvik nr. 4, Haldor Haugland nr. 7 og i klassen Y.J. ble Johan landsem nr. 3 og Sigmund Røen nr. 6.

I slalåm jenter ble Kari Sæther nr. 6 og nr. 2 i storslalåm.

I gutteklassen ble Bjarne Strand norgesmester i storslalåm og nr. 2 i slalåm.

At nye løpere var på fremmarsj viser kretsens deltakelse i landsrennet klassene 12 til 15 år hvor Tom Bugge ble nr. 1 i langrenn kl. 15 år, med Terje Vaadan nr. 2. Begge fra Byåsen I.L. I kl. 14 år ble Leif A. Ljøkel nr. 9 og i 12-årsklassen ble Oddvar Brå fra leik I.L. nr. 4.

I 12-årsklassen kombinert ble Bjørn Sundland nr. 2 og Stein Dørdal nr. 6. I 13-årsklassen ble Per Arne Solem nr. 5 og Lars Breivoll nr. 6. I 14-årsklassen ble Martin Meland nr. 7 og Trygve Henriksen nr. 11.

I slalåm klasse 13 år ble Sidsel Øye nr. 4, Siri Lunde ble nr. 9 i klasse 14 år. I 12-årsklassen ble Egil Myrhaug nr. 5, Torgeir Bjørgum ble nr. 4 i 13-årsklassen.

I Holmenkollen ble Toralf Engan nr. 2 og Hans Olav Sørensen nr. 9.

I 15 km juniorklassen ble Johan Landsem beste trønder med sin tiendeplass med klubbkameraten Sigmund Røen som nr. 14.

På Tinget i Buvika takket Johnny Haarsaker av som formann, og som ny formann ble valgt Anders Klæt, leinstrand I.L. Som nestformann ble Erling Vanvik, Selsbakk I.F. valgt.

I 1964 var arrangementet av NM junior nordiske grener overlatt Byåsen I.L. som gjennomførte det hele på en utmerket måte såvel sportslig som økonomisk.

Sesongen 1964/65 startet med oppsetting av en rekordstor rennliste. Dette hadde sin bakgrunn i ordskiftet siste kretsting, hvor det til slutt ble bred enighet om at lagene måtte gå inn for å arrangere flere lokale renn. meldal Idrettslag fikk klar planene for utbygging av Kløvsteinbakken, og disse ble med skikretsens anbefaling oversendt S.T.U.I. med søknad om tilskott av tippemidler.

Skikretsen gikk sammen med Byåsen I.L., Heimdal I.F. og Selsbakk I.F. om arrangement av Trønderrennet 1965. Det ble holdt et spesialkurs for lagledere, og flere kurs for aktive løpere, — til dels i samarbeid med Trondheim Skikrets. Etter forhåndskontakt besluttet Norges Skiforbund å ta imot Skikretsens tilbud om at Skitinget 1966 holdes i Oppdal, med Oppdal I.L. som stedlig teknisk arrangør.

I NM senior ble Sverre Stensheim nr. 6 i 15 km, nr. 2 i 30 km og nr. 3 i 50 km. Harald Grønningen ble på de samme distanser nr. 10, nr. 10 og nr. 7. Olav Birger Østbyhaug ble nr. 18 i 30 km og nr. 11 i 50 km. Disse tre sikret kretsen en aksje både i Generalstabens pokal og Superbpokalen. I hopp stor bakke ble Toralf Engan nr. 5 og hans Olav Sørensen nr. 4. I liten bakke ble Toralf Engan nr. 4 og hans Olav nr. 5 og Harald Gimse nr. 18. For første gang var kretsen representert i NM med deltaker i 10 km langrenn for kvinner. Det var Vivi-Ann Eidem fra Innbygda I.L. Hun ble nr. 12. I det alpine NM på Voss ble Kirsten Aune norgesmester både i utforrenn og kombinasjonen slalåm/utfor.

I NM junior ble Terje Vaadan mester i 10 km langrenn Y.J. Haldor Haugland ble nr. 2, Harald Solvik nr. 3 og Alf Sandstad nr. 6. I 15 km for E.J. ble Karsten Ødegård nr. 4 og Johan Landsem nr. 10. I kombinertklassen Y.J. ble Harald Solvik nr. 2. I hopp E.J. ble Terje Øksendal nr. 6. I hopp Y.J. ble Odd Vognild nr. 3 og Brage Einum nr. 11.

I hovedrennet for yngre ble Oddvar Brå nr. 3 i 13 årsklassen, langrenn. Leif A. Ljøkel ble nr. 6 i 15 årsklassen. I kombinertklassen 13 år ble Bjørn Sundland nr. 1 og Stein Dørdal nr. 2. I 14 årsklassen ble Per Arne Solem nr. 4, og Trygve Henriksen ble nr. 4 i 15 årsklassen.

I langrennklassen for jenter 14 år, ble Bente Mathisen nr. 2 og Fredrikke Furunes nr. 4.

Av unge alpinister nevner vi Egil Myrhaug, Erik Haaker og Kjell Ivar Aune, som i det første nasjonale Donald Duck-mesterskapet ble henholdsvis nr. 1, 2 og 4. Myrhaug og Haaker fikk for denne plassering tur til Trento i Italia. Der la de beslag på 4. og 7. premie, i konkurranse med 150 gutter fra 10 nasjoner.

I sesongen 1965/66 ble det brukt ialt ca. 8.500 kroner til samlinger og tilskudd idrettslig samkvem for de aktive løperne.

I Oppdal instruerte Leif Otto Fjøsne 43 deltakere i løypeteknikk m.v. i hele 18 kursdager i tiden februar-mars, og denne sesongen må vel resultatmessig sies ble den beste i skikretsens historie. Håkon Mjøen ble norgesmester i slalåm, storslalåm og kombinert utfor/slalåm. Bjarne Strand ble norgesmester i utforrenn, med Håkon Mjøen på andreplass. Kirsten Aune ble nr. 3 i utfor/slalåm, Kari Sæther nr. 5. I NM junior ble Ivar Aunøien nr. 9 i storslalåm, nr. 3 i slalåm og nr. 4 i kombinert. I NM langrenn var Sverre Stensheim fortsatt frampå, han ble nr. 2 i 50 km, med Harald Grønningen på en tredjeplass og Magne Myrmo nr. 8. Disse tre ble beste kretslag i kampen om Superb-pokalen.

I 30 km ble Harald Grønningen nr. 6, Sverre Stensheim nr. 8, Magne Østhus nr. 9, Magne Myrmo nr. 12 og Olav Birger Østbyhaug nr. 15.

I 15 km ble Harald Grønningen nr. 3, Magne Østhus nr. 11, Sverre Stensheim nr. 13 og Ole Warmdal nr. 20.

I hopprenn liten bakke ble Toralf Engan nr. 2 og Hans Olav Sørensen nr. 3. I stor bakke ble hans Olav Sørensen nr. 2 og Toralf Engan nr. 11.

I NM junior kombinert ble Trygve Henriksen nr. 4. I opp Y.J. Jan Arthur Sandvik nr. 7. I langrenn 15 km ble Haldor Haugland nr. 3. I 10 km ble Terje Vaadan nr. 5, Tom Bugge nr. 11 og Rolf Erik Resell nr. 14.

I hovedrennet for yngre ble det også flere gode plasseringer. Tore Bjørgen, Byåsen I.L. ble nr. 1 i kombinertklassen 13 år og nr. 5 i hoppklassen. I langrenn ble Oddvar Brå nr. 1 i sin årsklasse og Olav Bjørnås nr. 2 i årsklassen 12 år. I 13 årsklassen for jenter ble Ellen Marie Husby nr. 3. Bente Mathisen ble nr. 6 i 15 årsklassen.

I det alpine hovedrenn for yngre ble Annbjørg Haaker nr. 4 i klasse 14 år. I klasse 13 år ble Erik Haaker nr. 1. I klasse 14 år ble Egil Myrhaug nr. 2.

På kretstinget 1966 ble saken om sammenslutning av skikretsene i Sør-Trøndelag fylke på ny tatt opp, og følgende forslag ble enstemmig vedtatt: «Tinget er enig i at en sammenslutning av skikretsene i Sør-Trøndelag Idrettskrets område bør bli en realitet før eller senere. I tilfelle de andre skikretser er av samme mening, bør saken utredes snarest for behandling i fremtidige Ting. Sør-Trøndelag Idrettskrets blir bedt om å ta oppsaken med samling.»

Et forslag fra Viggja I.L. om utbygging av skibakken «Marikollen» ble også behandlet. Kretsformann Anders Klæt refererte forslaget, og meddelte samtidig at Komiteen for skibakker i Norge i møte den 15. april hadde vedtatt følgende: «Meldal I.L.'s hoppbakke Kløvsteinbakken med KP 90 m, godkjennes som sentralbakke i område VI. Justerte tegninger påført alle tekniske data må sendes inn sammen med lagets

erklæring om at det er villig til å ta på seg de forpliktelser som godkjenningen innebærer.»

Rolf Sæther fra Viggja I.L. hadde ordet og la fram det syn **de** har på utbyggingen av «Marikollen».

Ellers deltok i diskusjonen Kåre Haarstad, Karl Dørdal og Nils Berg. Nils Berg satte fram følgende forslag: «Tinget vil uttale: Skikretsen vil gjerne medvirke og støtte planene om utbygging av Marikoll-området i den utstrekning det praktisk er mulig, og ser gjerne at Viggja Idrettslag arbeider videre ut fra de opplysninger som under debatten er fremkommet.» Dette forslag ble enstemmig godkjent.

Skiforbundets Ting ble avviklet i Oppdal 3.—5. juni 1966. Det var på forhånd meget godt forberedt og arrangementsmessig vellykket. En stor del av æren for det, tilfaller de gode hjelpere i Oppdal, med Odd Aune i spissen.

Det ble i 1966 autorisert 4 nye kretsdommere.

Et populært innslag under Skitinget 1966 var styrets forslag om innvotering av Johan Evjen — populært kalt «Sainnen» som kretsens æresmedlem. Det var en i høy grad fortjent utmerkelse, og det var under stort bifall Evjen ble overrakt Kretsens diplom som æresmedlem. Johan Evjen hadde da enda ikke lagt bort skiene, ennskjønt det var 61 år siden han første gang startet i konkurranserenn. Evjen — som var ved god helse og i vigør — takket for utmerkelsen og avsluttet sin tale med å fortelle en del skihistorier, selvopplevd, som forsamlingen syntes var «rættele arti å hør».

I 1966/67 fortsatte kretsarbeidet i tråd med det på Ting godkjente arbeidsprogram. Det startet med å styrke økonomien ved at skikretsen engasjerte seg som økonomisk partner i Tivoliarrangement under «stormartnan» i Trondheim i slutten av juni. Dette ga et overskudd på vel 10.000 kroner. Så ble kursopplegg forberedt. Det ble ialt holdt 10 større kurs, pluss en del lokale helgakurs. Behovet som antall konkurranseløpere innen kretsen ble stadig større. Foruten deltakelse av seniorer i NM og Holmenkollen med full kvote, var kretsen denne sesongen representert med over 100 deltakere til Hovedrennet for yngre, samt NM junior, i de forskjellige grener. Det ble arrangert ialt 76 forskjellige renn, — utenom de rene lagsrenn.

Under Sør-Trøndelag Idrettskrets Ting ble Håkon Mjøen tildelt prestasjonspokalen og Even Landsem tildelt Idrettskretsens diplom.

Til det alpine VM i august 1966 var Håkon Mjøen uttatt av Skiforbundet. Mjøen fikk en hederlig plassering i den skarpe konkurransen med 9. plass i slalåm og 12 plass i kombinasjon. Håkon Mjøen var helt klart landets beste alpinløper, — han ble norgesmester i alle tre øvelser

alpint, nr. 1 i både slalåm og storslalåm i Holmenkollen, nr. 1 i tre forskjellige renn i Italia, nr. 1 i det nordiske renn i Åre, nr. 1 i prøvelekene OL i Grenoble, samt en rekke andre gode plasseringer.

Til de Olympiske prøveleker var også Harald Grønningen uttatt. Her ble han nr. 2 i 15 km. I Svenska Skidspelen i Falun var han med på Norges stafettlag som ble nr. 1. Han ble norgesmester i både 15 km og 30 km langrenn, nr. 3 i Holmenkollens 15 km samt en rekke andre flotte plasseringer. I Holmenkollens 50 km ble Johan Landsem nr. 9. Sverre Stensheim og Magne Myrmo hadde også mange gode plasseringer både i Norge og utenlands. Sammen med Harald Grønningen tok de i NM 50 km som beste tremanns kretslag ny aksje i Superb-pokalen.

I NM junior ble Ingebrigt Dragset, Byåsen I.L. norgesmester i klassen hopp Y.J. I hovedrennet for yngre fikk Oddvar Brå, Kari Lunde og Egil Myrhaug Skiforbundets pokaler for sine klasseseirer.

Meldal Idrettslag ble ferdig med første byggetrinn i Kløvsteinbakken, og åpningsrennet var vellykket både sportslig og økonomisk.

Skikretsens Ting i 1967 ble for første gang holdt i Hemne kommune med Kyrksæterøra Idrettslag som vertskap. Det var godt oppmøte av utsendinger og saklig debatt. Siden forrige Ting var saken om sammenslutning av skikretsene behandlet i flere møter, men det var ikke full enighet, og konklusjonen skikretsens styre refererte på Tinget var at sammenslutning ennå ikke var aktuelt. Dette ble tatt til etterretning.

Anders Klæt takket av som kretsformann og ble etterfulgt av Alf mentsen. Ellers var det for det meste gjenvalg i alle ombud.

Kretsstyret startet sesongen for fullt allerede på juli, med et samrådingsmøte på Berkåk hvor arbeidsutvalget sammen med deltakere fra Oppdal I.L., I.L. Nor, Meldal I.L. og Byåsen I.L. samt etter spesiell anmodning, — Johnny Haarsaker og Nils Berg drøftet mulighetene for eventuelt å søke om arrangement av NM et av de nærmeste årene. Representantene for de forskjellige lag skulle hver på sin kant klargjøre dette nærmere. Til et møte i september samme år var alle undersøkelser ferdig, og det ble enighet om å sende søknader om NM i 1970. Søknadene ble senere innvilget av Skiforbundets styre.

Fra styret i Sør-Trøndelag Idrettskrets var spørsmålet om opprettelse av et felles treningssenter for forskjellige idrettsgrener, oversendt til uttalelse. I sitt svar ga kretsstyret uttrykk for sin positive holdning til saken, men at hele sakskomplekset først må utredes grundig både med hensyn til stedsvalg samt nøktern vurdering av anleggskostnader, og den fremtidige økonomiske drift. Når dette foreligger, er tiden inne for å ta endelig stilling til saken.

Martin Stokken.

Olav Birger Østbyhaug.

Sør-Trøndelags seirende lag i 4 x 10 km stafett. Øverst (fra v.): Henry Ishoel, Odd Lykkia, (nederst) Kristen Kvello, Mikal Kirkholt.

Kåre Hårstad i kjent positur "ute i felten", dvs. skibakken.

Av instruksjons- og treningssamlinger ble det ialt holdt 30, hvorav enkelte med deltakere fra Trondheim Skikrets. Det ble arrangert ialt 86 forskjellige skirenn på krets- og distriktsplan samt diverse lagsrenn. I flere kommuner ble det anlagt nye lysløyper, som ble flittig brukt til trening, men også som mosjon og trim for almenheten.

Også denne sesongen ble det oppnådd en rekke gode resultater fra renndeltakelse av distriktets skiløpere. I Olympiaden deltok Harald Grønningen, Håkon Mjøen og Bjarne Strand. Grønningen fikk gullmedalje for sin førsteplass i 15 km samt i stafettrennet hvor Norges lag ble nr. 1. Videre ble han nr. 13 i 30 km.

Håkon Mjøen ble beste nordmann i storslalåm på nittendeplass. I slalåm lå Mjøen på andreplass etter første omgang. I andre omgang kom han i mål på beste tid, men ble diskvalifisert. I slalåm ble Bjarne Strand nr. 22, i storslalåm nr. 29.

I NM senior ble Bjarne Strand norgesmester i slalåm og Håkon Mjøen nr. 2. Nils Ansnes ble nr. 18, Kjell Ivar Aune nr. 20 og Lars Stensheim nr. 24 av ialt 83 deltakere. I storslalåm ble Håkon Mjøen norgesmester, Bjarne Strand ble nr. 5, Egil Myrhaug nr. 10, Erik Håker nr. 13 og Nils Ansnes nr. 26.

I slalåm damer ble Kari Sæther nr. 8, i storslalåm ble Kari Lunde nr. 12.

I NM 30 km ble Harald Grønningen nr. 1. Det var hans niende mesterskap i NM-konkurranser fra 1959 da han vant sitt første. Magne Myrmo ble nr. 12 i 30 km eliteklasse, Magne Østhus nr. 2 i klasse A, Sverre Stensheim nr. 5, Ole Warmdal nr. 7, Olav B. Østbyhaug nr. 8 og Johan Landsem nr. 13.

Ny aksje i Generalstabens pokal ved Grønningen, Myrmo og Østhus som beste kretslag på denne distansen.

I 15 km eliteklassen ble Magne Myrmo nr. 9 og Harald Grønningen nr. 11. I klasse A ble Magne Østhus nr. 1, Ole Warmdal nr. 2 og Sverre Stensheim nr. 15.

I 50 km eliteklasse ble Harald Grønningen nr. 2, Magne Myrmo nr. 6. I klasse A seiret Sverre Stensheim, Magne Østhus ble nr. 6, Olav Østbyhaug nr. 7 og Johan Landsem nr. 9. Superb-pokalen gikk til sør-Trøndelag for femte gang.

I NM hopp stor bakke ble Odd Vognild, Meldal I.L. nr. 5. I normalbakke ble Harald Gimse nr. 7 og Odd Vognild nr. 10.

I kombinert renn klasse A ble det fjerdeplass til Brage Einum. I klasse B ble Nils Kattem nr. 4.

I NM junior hopp kl. 16 år ble Arve Sivertsen nr. 5. I klasse 17 år ble Elling Finnanger nr. 5 og tvillingbroren Johan nr. 8. Ingebrigt Dragset

Gunnar Okstad

John Høyås

Arne Eidem

ble nr. 6 i klassen eldre junior, og Jan Arthur Sandvik nr. 11. I langrenn 15 km ble Alf Fagerholt nr. 10. I 10 km langrenn kl. 17 år ble Iver Jønland nr. 1 og klubbkameraten Oddvar Brå det samme i 16 årsklassen. Leif Jære ble nr. 7 og Joar A. Krognes nr. 10 av 54 som fullførte langrennet.

I langrenn klasse 17 år for damer ble Bente Mathisen nr. 10. I klasse 16 år ble Synnøve Rosmo nr. 10.

I NM junior slalåm ble Egil Myrhaug nr. 2, Kjell Ivar Aune nr. 8. Storslalåm vant Egil Myrhaug med Kjell Ivar Aune på tredjeplass. I kombinert gikk mesterskapet til Egil Myrhaug.

I det første EM for juniorer deltok fra Sør-Trøndelag Sølvi Grande som ble nr. 27 i 5 km langrenn og Oddvar Brå. Brå ble nr. 3 i 10 km langrenn og som deltaker i det norske stafettlag 3x10 km, var han med og la beslag på førsteplassen.

I hovedrennet for yngre fikk Harald Vindspoll, Leinstrand I.L. 3. premie i hopp klasse 14 år, Per Arne Åsen, Byåsen I.L. ble nr. 11 og Kåre Lilleberg, Trønder-Lyn nr. 23. I langrenn gutter 14 år ble Pål Berg, Charlottenlund Sp.kl. nr. 1 og Bjørn Bjugan, Vikvarvet I.L. nr. 16. I langrenn jenter 15 år fikk Sølvi Grande, Byåsen I.L. 2. premie.

Høsten 1968 deltok Skikretsen i utstillingen «Ung-68» i Nidarøhallen i Trondheim.

For alle kretsinstruktørene ble arrangert et kurs i Buvika, med god deltakelse. Treningssamlinger ble arrangert som årene før, med mange deltakere. det ble denne sesongen arrangert omkring 70 konkurranser, samt lokale renn, og spesielle opplegg på «Skisportens Dag».

Det ble innstiftet et nytt hederstegn — Skikretsens Bordfane.

Ingdal Idrettskrets søkte om å bli overført fra Fosen skikrets til Sør-Trøndelag. Dette ble godkjent av N.S.F.

Det ble også denne vinteren oppnådd mange gode rennresultater av løperne i de forskjellige grener, dog noe svakere for hopperne. NM 50 km som gikk i Alvdal, var vel den tyngste og mest kraftkrevende av alle. Den var lagt i 16,5 km lengde som ble gått 3 runder. Det var en høydeforskjell på ca. 250 meter, og under rennet som gikk den 3. april ble det målt 16 varmegrader på skistadion.

Under disse forhold gikk Svere Stensheim — som startet i A-klassen — på dagens tredje beste tid av **samtlige** deltakere, ble nr. 1 i sin klasse på suverent beste tid av Sør-Trøndelags løpere. I eliteklassen ble Magne Myrmo nr. 4 og Magne Østhus nr. 5.

Beste sør-trønder i NM kombinert ble Brage Einum med femteplass i kl. A. I B-klassen ble Trygve Henriksen nr. 3 og Ingvar Landsem nr. 11.

I hopprenn eliteklassen ble Odd Vognild, Meldal nr. 9 i både normalbakke og stor bakke. Harald Gimse, Melhus, ble nr. 13 i normalbakke.

Magne Myrmo hadde ellers en spesiell god sesong, med førsteplasser i Skansenloppet, Svenska Skidspelen 30 km, og som deltaker på stafettlaget i Falun. Han ble nr. 5 på 15 km i Lahti, og nr. 5 i 30 km i renn i Vysoké Tatry. Harald Grønningen ble nr. 2 i to langrenn i Italia, og nr. 3 i 15 km Holmenkollen.

I NM junior hopp kl. 16-17 år, ble Arve Sivertsen, B.I.L. nr. 2, Inge Lundereng, Selsbakk I.F. nr. 19. I kl. eldre junior ble Elling Finnanger, Heimdal nr. 4, Ingebrigt Dragset, B.I.L. nr. 11. Arve Sivertsen var deltaker i EM junior og klarte tiendeplass.

I langrenn 10 km ble Oddvar Brå mester i 17 årsklassen. Han deltok også i EM junior i Bolnäs. Her ble han nr. 2 i langrennet, med Iver Jønland nr. 4 og Anders Lenes nr. 6. Denne trioen vant også stafettløpet for Norge. Det samme gjorde jentelaget fra Norge, hvor Anne Kari Estenstad og Marit Myrmæl deltok.

I hovedrennet for yngre deltok bl.a. Anita Vold, Byåsen I.L. i 12 årsklassen. Hun vant 19. premie i konkurranse med 101 deltakere, — men mer om hennes meritter i ett annet avsnitt.

I kl. 13 år ble Arnfinn Henden nr. 7, Torbjørn Øien, B.I.L. nr. 18, Jan Ivar Vanvik, Selsbakk nr. 30, i konkurranse med 95 stk. I kl. 15 år ble Harald Vindspoll, Leinstrand I.L. nr. 1, for denne prestasjon ble han tildelt H.K.H. Kronprinsens pokal.

I kombinert vant Arnfinn Henden sin klasse, med Tor Holte, S.I.F. på syvendeplass.

Denne sesongen var det dog i de alpine grener de riktig **store** resultater ble nådd. I kombinert utfor/slalåm ble Kirsti Hamre nr. 3, i slalåm nr. 8. Hennes bror Lasse Hamre, ble norgesmester i slalåm, samt kombinert utfor/slalåm. — En stor bragd og populær prestasjon. Egil Myrhaug ble nr. 3 i slalåm og kombinasjon, nr. 5 i storslalåm, i konkurranse med seniorene i Hemsedal. Han deltok også i NM junior i Lillehammer. Her ble han nr. 1 i storslalåm, nr. 2 i kombinasjon og nr. 3 i slalåm. Han var også med på landslaget til det nordiske juniormesterskap, og ble nr. 1 i storslalåm.

Erik Håker ble mester i utfor/slalåm, og nr. 2 i slalåm og storslalåm i NM junior. I konkurranse med seniorene i Hemsedal ble han nr. 3 i utforrenn. Han ble nr. 1 i storslalåm Holmenkollen Kandahar Voss og nr. 2 i slalåm, nordisk juniormesterskap, Kjell Ivar Aune ble her nr. 3 i kombinasjon. Håkon Mjøen hadde også en sterk avslutning, ved å vinne både «Hvitveisen og Blåveisen, Oppdal Cup og Vårblomsten».

Tidligere kretsformann Thomas Borthen døde dette året. Han var med i skikretsens styre i 9 år, — derav de 4 som formann. Senere ble han innvalgt i Skiforbundets styre i 1938 etter Ludvig Sivertsen, og var medlem av skistyret i 14 år. Thomas Borthen var i yngre år en særdeles god hoppløper. Hans administrative innsats for skiidretten var også stor, i omtrent 30 år. Han var skikretsens æresmedlem fra 1954.

Toralf Engan, Harald Grønningen og Kristen Kvello ble tildelt utmerkelsen Norges Skiforbunds gullmedalje.

To av skikretsens eldste lag — Byåsen Skiklub og Flå Idrettslag — feiret 75 års jubileum, og ble tildelt kretsens bordfane.

Etter invitasjon av I.L. Snøhetta, ble tinget holdt i Vognild skole, Oppdal. Ved åpningen holdt kretsformannen minnetale over Thomas Borthen, Ole Fuglemsmo, Olav Odden og Alfred Løvseth samt Gunnar Wilmann, som siden siste Ting var gått bort, og omtalte deres virke for skiidretten.

For god innsats gjennom mange år, ble Jon Aalmo og John Guldberg tildelt Bordfanen. Begge var i mange år med i skikretsens ledelse. Senere var de begge i flere år medlemmer av N.S.F.'s styre.

Bordfanen ble også tildelt Haakon Mjøen for hans aktive innsats i alpin sport.

Saken om sammenslutning av skikretsene var også til behandling på foranledning av Sør-Trøndelag Idrettskrets, med sikte på **en** fylkesskikrets.

Etter en del innlegg om saken fremsatte Alf Mentsen følgende forslag: «Sør-Trøndelag Skikrets samlet til Ting på Vognill skole i Oppdal lørdag 10. mai 1969, har drøftet sammenslutningen av Trondheim og Sør-Trøndelag Skikretser, og vedtatt følgende forslag:

> Under forutsetning av at Trondheim Skikrets fatter tilsvarende vedtak, sier Tinget seg enig i at de to skikretsene slåes sammen til en krets som får navnet Sør-Trøndelag Skikrets. Arbeidsutvalgene i de to kretser kaller sammen til samlet ekstraordinært ting for konstituering av den nye krets.»

Dette forslaget ble vedtatt med stort flertall.

Det ble gjenvalg på de fleste tillitsmenn, og Alf Mentsen som formann.

Etter å ha fungert som skikretsens forretningsfører siden sommeren 1960, samt i flere år også vært sekretær og medlem av arbeidsutvalget, ba Nils Berg seg fritatt for regnskapsarbeidet høsten 1969. Han ble etterfulgt av Trond Husby, som overtok fra 1. oktober s.å.

Sportsklubben Troll feiret sitt 50 års jubileum den 8. november, hvor kretsformannen overrakte bordfanen med anerkjennende ord om den

Erling Bjørn

Sverre Stensheim

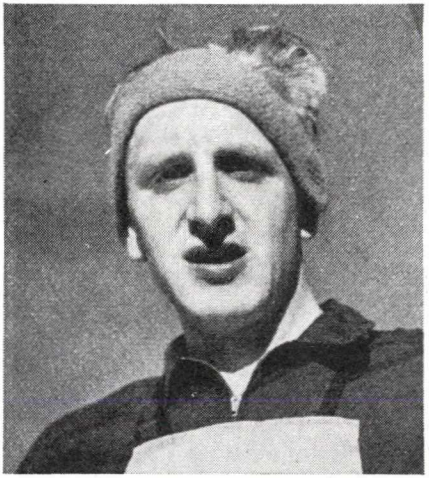

Olav Storli

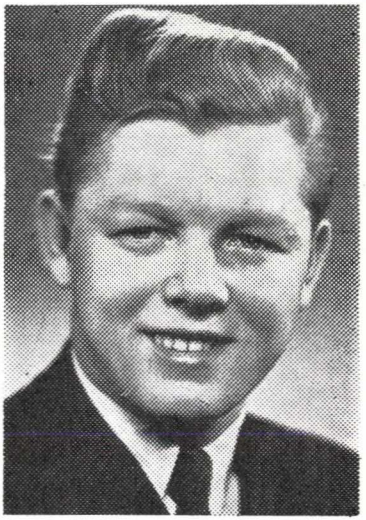

Gudmund Rian

store aktivitet i laget gjennom lang tid. Hederstegnet ble også tildelt Even og Edvin Landsem for aktiv og administrativ innsats.

Det ble holdt 3 helgasamlinger på Dombåstun for såvel langrenn som hoppløpere, og dessuten samling for instruktører. Filmslynger til bruk ved instruksjon ble innkjøpt. Samtlige senior-NM ble i 1970 holdt i Sør-Trøndelag, med Byåsen I.L., Meldal I.L., I.L. Nor og Oppdal I.L. som arrangører. Alle arrangement ble vellykket avviklet såvel sportslig som økonomisk, og gjennom rennavgifter fikk også skikretsen bedre økonomi.

I B-mesterskap hopp ble Hans Olav Sørensen nr. 2, Sven Haarstad nr. 6, Jan Arthur Sandvik nr. 22 av ialt 98 deltakere.

I NM hopp normalbakke og stor bakke var det beskjedne plasseringer av Sør-Trøndelags hoppere.

Men i 15 km langrenn ble det bedre plasseringer. N.S.F. distriktstrofe for beste 10 mannslag gikk til område 6, takket være de gode plasseringer til Harald Grønningen, Oddvar Brå og Magne Myrmo, som ble nr. 3, 5 og 8.

I NM 30 km var igjen sør-trønderne sterkest i kampen om Generalstabens pokal, beste tremannslag var Harald Grønningen nr. 6, Magne Myrmo nr. 7 og Magne Østhus nr. 11, med sammenlagt tid 4.39.24 — 3 minutter og 5 sek. foran Sør-Østerdal som ble nr. 2.

I NM 50 km ble Grønningen nr. 3, Myrmo nr. 5 og Østhus nr. 9 i eliteklassen. I langrenn kvinner 10 km kom Katharina Mo Berge på tredjeplass og i 5 km samme plassering.

I NM senior alpine grener ble det gode plasseringer i slalåm med Håkon Mjøen nr. 1, Erik Håker nr. 2 og Lasse Hamre, Freidig nr. 5.

I storslalåm ble Egil Myrhaug nr. 2, Håkon Mjøen nr. 5, Bjarne Strand nr. 9 og Lasse Hamre nr. 10.

I utforrenn ble Erik Håker nr. 2, Egil Myrhaug nr. 4, Bjarne Strand nr. 7, Lasse Hamre nr. 10 og Håkon Møen nr. 11.

Erik Håker ble norgesmester i kombinert utfor/slalåm. Her ble Håkon Mjøen nr. 3 og Lasse Hamre nr. 7.

I dameklassen var plasseringene mer beskjedne, beste resultat hadde Kirsti Hamre som nr. 8 i storslalåm.

Erik Håker var med på Norges lag til VM i Val Gardena. Her ble han nr. 10 i storslalåm og nr. 13 i utforrenn. Han var også med i det nordiske mesterskap i Koli i Finland, hvor han seiret i storslalåm.

I NM for juniorer ble Oddvar Brå norgesmester i langrenn 15 km, med Leif Jære på en god fjerdeplass. Fjerdeplass ble det også til Odd Egil Eidsæter i 10 km kl. 17 år, mens Arve Olsø ble nr. 2 i kl. 16 år. I hoppklassen ble Tore Johansen nr. 3, Pål Schjetne nr. 4 og Harald Vindspoll

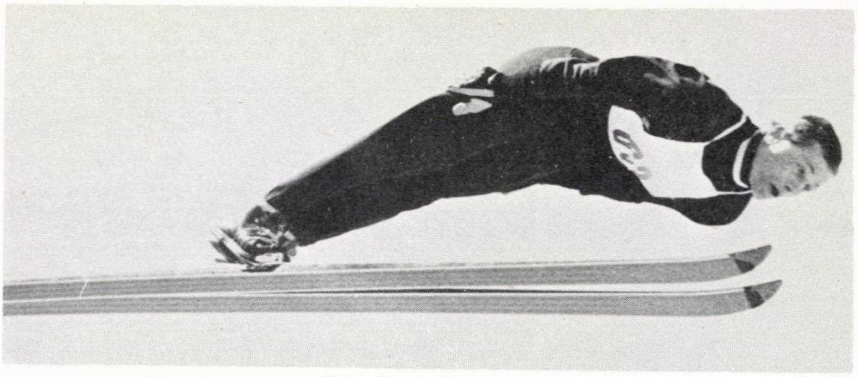

Hans Olav Sørensen.

Falkanger og Bergmann gull og sølv 1952.

nr. 6. Pål Schjetne ble norgesmester i 16 års klassen kombinert, i kl. 18/19 år ble Per Arne Solem nr.2.

I langrennklassen 17 år jenter ble Sølvi Grande nr. 8. I kl. 16 år kom Anne Karin Husby på tredjeplass.

De beste plasseringer i hovedrenn for yngre var:

I hopp kl. 12 år Bjørn Are Kattem nr. 2. Han ble også nr. 2 i kl. kombinert. I hopp kl. 14 år Svein Erik Lein nr. 1, Arnfinn Henden nr. 3, Jan Ivar Vanvik nr. 20.

I kl. 14 år kombinert, ble Arnfinn Henden nr. 1. I kl. 15 år ble Sivert Tellugen nr. 7.

I kl. 12 år langrenn, H. O. Rolfsen og Ole J. Resell gikk på samme tid og ble nr. 8, Per Ø. Saksvik nr. 10.

I kl. 13 år, Bjørn Brennås nr. 16. I kl. 14 år, Alf Roar Slind nr. 10, Arnfinn Henden nr. 15, Olav Langli nr. 20. I kl. 15 år, Erik Stene nr. 8, Terje Gulbrandsen nr. 23, av ialt 89 deltakere.

I langrennklassene for jenter 12 år, Oddrun Løseth-Storli nr. 1, Jorunn Løseth nr. 2, Helene Kvamme nr. 5, Birgit Thorsvik nr. 6.

Kl. 13 år, Ingrid Christensen nr. 1, Berit Kvello nr. 4, Ella Lindemark nr. 5, Anne Lise Hugdal nr. 8. Kl. 14 år, Åse Sundstrøm nr. 3, Rigmor Wang nr. 7 og Oddrun Knubben nr. 10. Kl. 15 år, Anne Kari Estenstad nr. 1, Anne Katrine Lystad nr. 4, Marit Helgesen nr. 5, Annie Winsnes nr. 19.

På Norges lag til EM for junior deltok bl.a. Oddvar Brå, Iver Jønland, Marit Myrmæl, Pål Schjetne og Tore Johansen.

I langrenn damer ble Marit Myrmæl nr. 10. Hun var også med på stafettlaget, som plasserte seg som nr. 3. I spesielt hopp ble Tore Johansen nr. 10. Pål Schjetne kom på niendeplass i kombinert renn.

I 3x10 km stafett seiret Norges lag, hvor Oddvar Brå og Iver Jønland deltok.

I det spesielle langrenn ble Oddvar Brå nr. 1, Iver Jønland nr. 4.

I Svenska Skidspelens 10 km for junior ble Brå nr. 1 og Jønland nr. 4, og i stafettløpet hvor Norges lag ble nr. 3, deltok Brå, Grønningen og Myrmo.

Det hører også med til dette årets begivenheter at Torbjørn Falkanger ble tildelt Norges Skiforbunds gullmedalje, at kretsens bordfane ble tildelt Harald Grønningen for aktiv innsats samt Nils Berg og Erik Tallerås for administrativ innsats i lang tid.

Skikretsens stifter Ludvig Sivertsen døde i 1970. Han var i 9 år skikretsens formann. Han var medlem av Centralforeningen for utbredelse av idræt's styre fra 1910 til den ble oppløst i 1919 og den nye

Sverre Stensheim, en av Trøndelags beste skiløpere gjennom en årrekke.

organisasjon for idrett på landsplanet — Norges Landsforbund for idrett kom i stedet.

Senere var han i 8 år medlem av styret i Norges Skiforbund. Han ble i 1916 hedret med tildeling av Centralforeningens fortjenstmedalje i sølv for fortjenstfullt og resultatrikt arbeid til idrettssakens fremme.

Han ble i 1920 skikretsens første æresmedlem.

Ved åpningen av kretstinget i Rindal den 23. mai 1970 holdt kretsformann Alf Mentsen en dypt følt minnetale over Hr. Sivertsen, omtalte hans aldri sviktende interesse for idrettsbevegelsen gjennom et langt liv, og lyste fred over hans minne.

I 1970 ble Hitra I.L. tilsluttet skikretsen. Senere på året også Vest-Hitra I.L..

Treningssamlinger og instruksjon var fortsatt høyt prioritert. Omtrent 2/3 av kretsens samlede utgifter gikk til disse formål, samt reisetilskudd for løpere.

I NM senior ble Magne Myrmo norgesmester i 50 km langrenn. Harald Grønningen ble nr. 6 og Olav B. Østbyhaug nr. 10.

I 30 km ble det delt tiendeplass på Magne Myrmo og Harald Grønningen. Iver Jønland ble nr. 14.

I 15 km ble Grønningen nr. 4, Myrmo nr. 8 og Johan Landsem nr. 15.

I NM junior ble Pål Schjetne norgesmester i kombinert renn kl. 17 år. Han fikk også H.K.H. Kronprinsens premie for beste resultat i kombinert kl. 16/17 år.

I 3x7 km stafett for kretslag ble Sør-Trøndelag nr. 1 ved løperne Leif Jære, Ola Kragnes og Oddvar Brå.

I 3x3 km stafett for kvinner ble Sør-Trøndelag kretslag nr. 2 ved Marit Myrmæl, Siv Uglem og Anne Kari Estenstad. Trondheim kretslag ble nr. 1. I spesielt hopprenn ble Pål Schjetne nr. 2, Harald Vindspoll nr. 5 og Jostein Nilsen nr. 13 i kl. 16/17 år. I kl. 18/19 år ble Tore Johansen nr. 3, Inge Lundereng nr. 4.

I langrenn kl. 16 år ble Terje Gulbrandsen nr. 11 og Geir Midtlyng nr. 15. I kl. 17 år ble Erling M. Kvam, Rennebu nr. 13 og Ola Solhus, Orkdal nr. 21 av ialt 76 deltakere.

I 15 km for eldre juniorer ble Oddvar Brå nr. 2, Leif Jære nr. 4, Ola Kragnes nr. 7, Odd Egil Eidsæter nr. 20 av ialt 73 deltakere.

I NM alpint ble Bjarne Strand beste sør-trønder i utforrenn med 2.plass — 22/100 sek. etter vinneren. Egil Myrhaug ble nr. 4 og Erik Håker — som kjørte med enorm fart — greide ikke siste del av løypa, falt og havnet på sykebåre. I storslalåm ble Egil Myrhaug nr. 2, Håkon Mjøen nr. 9 og Nils Ansnes nr. 16. I slalåm ble Lasse Hamre, Freidig norgesmester, Bjarne Strand ble nr. 8. I kombinert utfor/slalåm ble

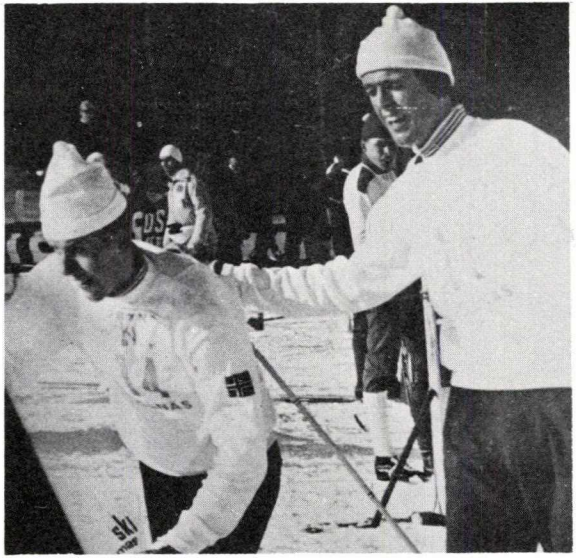

Fra siste veksling EM junior 1969.

Vinnerlaget EM junior, 3 x 10 km 1970.

Bjarne Strand nr. 2, Egil Myrhaug nr. 6, Nils Ansnes nr. 14.

I juniormesterskapene som ble arrangert av Stranda I.L. ble Kjell Håker nr. 3 i slalåm og nr. 11 i storslalåm.

I storslalåm ble ellers Odd Sørli nr. 5 og Agnar Dørum nr. 7.

Til EM for juniorer var uttatt bl.a. Oddvar Brå, Leif Jære og Anne Kari Estenstad, samt fra Trondheim Anne Catrine Lystad og Pål Schjetne. Pål Schjetne ble nr. 6 i kombinert renn og nr. 9 i spesielt hopprenn. Frk. Lystad ble nr. 8 i 5 km langrenn og hun deltok også på stafettlaget som ble nr. 4. Frk. Estenstad deltok også på stafettlaget, og i 5 km ble hun nr. 16.

I 10 km ble Oddvar Brå nr. 3, Leif Jære nr. 6. De deltok begge på Norges stafettlag som ble nr. 2.

Til hovedrennene for yngre, ble det sendt en stor tropp løpere, og mange oppnådde premie. En tar her med de beste i hver klasse:

Langrenn 12 år: Lars Inge Røen nr. 2, Tom Å. Dahl nr. 9.

Langrenn 13 år: Per Ø. Saksvik nr. 1, H. O. Rolfsen nr. 5, Ole J. Resell nr. 12.

Langrenn 14 år: Ove Aunli nr. 10, Steinar Spets nr. 26.

Langrenn 15 år: Svein Morseth nr. 10, Alf Roar Slind nr. 18, Olav Langli nr. 20.

Langrenn 12 år jenter: Liv E. Aftret nr. 7, Bente Grande nr. 16.

Langrenn 13 år: O. L. Storli nr. 2, B. Thorsvik nr. 3, Jorunn Løseth nr. 16.

Langrenn 14 år: Ingrid Christensen nr. 1, Ella Lindemark nr. 2, Anne Eidskum nr. 5, Berit Berg nr. 6, Berit Kvello nr. 8, Åse Øyan nr. 10.

Langrenn 15 år: Rigmor Wang nr. 2, Oddrun Knubben nr. 6, Bente Ellefsen nr. 11.

Kombinert kl. 14 år: Egil Høvik nr. 5, Steinar Broen nr. 6, Jens A. Meistad nr. 15.

Kombinert kl. 15 år: Arnfinn Henden nr. 4, S. T. Dahl nr. 7, Stein Aagård nr. 17.

Hopp kl. 15 år: Roger Holden nr. 2, Arnfinn Henden nr. 31.

I forbindelse med lagets 60 års jubileum ble Selsbakk I.F. tildelt Bordfanen, og dessuten tildelt Martin Stokken, Johan Vanvik og Per Sannerud, samt formannen i Jämtland-Härjedalens Skidförbund, Erik Lundgren. Den ble også tildelt I.L. Nor i anledning 75 års jubileum og Buvik I.L. samt Ranheim I.L. som begge feiret 70 års jubileum i 1971. Kristian Stavås, Eide I.L. fikk også bordfanen etter 21 års virke som styremedlem i skikretsen.

Til Skikretsens Ting i Budal den 22. mai 1971 forelå melding om at

Trondheim Skikrets i sitt ting hadde vedtatt forslaget om sammenslutning av skikretsene.

Etter at et utsettelsesforslag ble forkastet, ble arbeidsutvalgets forslag om sammenslutning i tråd med Trondheimskretsens vedtak, vedtatt med 42 mot 27 avgitte stemmer.

Det ble ikke foretatt valg idet samtlige tillitsmenn ble anmodet om å fungere fortsatt inntil ekstraordinært Ting sammen med Trondheimskretsens lag.

Dette ekstraordinære Ting ble holdt 25. juni på Heimdal.

Følgende ble valgt til styre: Formann Herbert Helgesen, nestformann Arvid Dahl, styremedlem Odd Myrmæl, med varamenn Erling Vanvik og Kåre Syrstad. Som styremedlemmer fra de enkelte lokalkretser ble valgt, Sivert Fuglås, Gunnar Uglem, Ivar Stensheim, Torolv Heggem, Tor Garberg, Eldar Hjorthol. Dessuten formennene i de tekniske utvalg nemlig, Karl Fr. Ekker, Idar Dahl, Anders Lilleberg, Nils Kattem, Johan Simonsen.

Sommeren 1971 startet det nye styret sitt arbeid, og tok opp som sak anlegg av et alpint skisenter i Vassfjellet i Klæbu kommune.

I møte den 24/8 ble en arbeidskomite nedsatt med oppdrag å utrede saken, samt ellers søke å tilrettelegge alle forhold med sikte på utbygging. Eventuelle muligheter for utøvelse av skisport i de nordiske grener utredes også av det samme utvalg.

Til medlemmer av utvalget ble oppnevnt Torodd Skarland, samt Adde, Brekke og Helgesen.

Treningssamlinger ble forberedt av de forskjellige tekniske utvalg.

Det ble sendt søknad til Norges Skiforbund om å få alle NM-mesterskap i seniorklassene lagt til Sør-Trøndelag i 1974. Utarbeidelse av jubileumsberetning ble bragt på bane. For å skaffe ekstra inntekter til kretsen ble det inngått avtale om Bingospill.

I desember ble styremøte holdt i Tydal, med deltakelse av representanter fra Græsli og Tydal idrettslag, som var overlatt å arrangere NM i 1972 omfattende 5 km og 10 km langrenn, samt 3x5 km stafett for kvinner, og 15 km samt 30 km langrenn for menn.

Byåsen Idrettslag ble tildelt kretsens bordfane ved 50 års jubileet. Fra Norges Skiforbund fikk laget ved samme anledning den store plakett, og Harry Jensen ble tildelt N.S.F.'s store pokal som påskjønnelse for interessert virke til gavn for skiidretten.

N.S.F.'s standard ble i 1972 tildelt Sportsklubben Freidig, Tydal I.L., Græsli I.L. og Nidelv I.L. i anledning godt gjennomført arrangement av NM som de var tildelt.

Magne Myrmo ble i 1972 norgesmester i 15 km langrenn. Harald Grønningen ble nr. 4, Anders Lenes nr. 13.

I langrenn over 30 km ble Magne Myrmo nr. 5, Harald Grønningen nr. 6, Oddvar Brå nr. 7, Anders Lenes nr. 17.

I 5 km langrenn ble Katharina Mo Berge norgesmester, Marit Myrmæl ble nr. 13, Katharina Mo Berge ble også norgesmester i 10 km langrenn. Sammen med Anne Cath Lystad og Ingrid Christensen vant hun 3x5 km stafett for Sportsklubben Freidig.

I NM 50 km ble Magne Myrmo nr. 2, Harald Grønningen nr. 5, Anders Lenes nr. 7, Olav B. Østbyhaug nr. 10.

I NM hopp B-mesterskap ble Tor Ivar Lerstad nr. 1, Rune Dahl nr. 11, Jan A. Sandvik nr. 16, Harald Gimse nr. 23, av ialt 89 deltakere.

I NM hopp normalbakke ble Arnfinn Henden nr. 10, Rune Dahl nr. 15. I kombinert renn ble Pål Schjetne nr. 2, Tor Ivar Lerstad nr. 15.

I de alpine NM-øvelser for kvinner, var det bare en deltaker fra Sør-Trøndelag. Det var Lisbet Håker, som ble nr. 13 i storslalåm, og nr. 12 i slalåm. I herreklassen storslalåm ble Egil Myrhaug nr. 4, Bjarne Strand nr. 5, Håkon Mjøen nr. 8. I slalåm ble Håkon Mjøen nr. 4, Egil Myrhaug nr. 6, Bjarne Strand nr. 7, Kjell Håker nr. 9, Einar Jakobsen nr. 12, Gisle Fjeldsæter nr. 13, av ialt 41 deltakere.

I kombinert ble Egil Myrhaug nr. 4, Bjarne Strand nr. 5, Håkon Mjøen nr. 6, Einar Jakobsen nr. 9 og Kjell Håker nr. 10.

I NM alpint eldre junior, ble Lisbet Håker nr. 4 i både storslalåm, slalåm og utfor, samt nr. 3 i kombinert utfor/slalåm.

I herreklassen ble Agnar Dørum norgesmester i storslalåm, Roar Ekle, Oppdal nr. 4, Karl H. Nærup, Freidig nr. 11, Bjørn Bordal, Oppdal nr. 12 av ialt 51 deltakere.

I slalåm ble Roar Ekle nr. 5, Karl H. Nærup nr. 8, Tor I. Solberg, Freidig nr. 15.

I utforrenn ble Odd Sørli og Agnar Dørum nr. 2, Roar Ekle nr. 8, Karl H. Nærup nr. 11, Bjørn Bordal nr. 12.

I kombinert utfor/slalåm ble det en tredjeplass på Roar Ekle og Karl H. Nærup ble nr. 8.

Fra konkurransene for yngre juniorer som gikk i Meråker og Vintervannskleiva i Trondheim, tas med følgende:

Jenter utfor: Berit Brekke, Freidig nr. 12, Unni Berg, Oppdal nr. 13, Elisabeth Husby, Oppdal nr. 14.

Storslalåm: Elisabeth Husby nr. 10, Berit Brekke nr. 13.

Slalåm: Berit Brekke nr. 7, Elisabeth Husby nr. 8, Unni Berg nr. 11.

Gutter utfor: Steinar Storli, Oppdal nr. 2, Bjarte Moe, Freidig nr. 4, Ola Mæhle, Oppdal nr. 20 av ialt 58 deltakere.

OL-mester 1968, Harald Grønningen.

Storslalåm: Ståle Brovold, Freidig nr. 9, Ola Mæhle nr. 12, Steinar Furnes, Oppdal nr. 18 av ialt 47 deltakere.

Slalåm: Stein Storli, Oppdal nr. 9, Ståle Brovold nr. 11.

I hovedrenn for yngre var det stor deltakelse fra Sør-Trøndelag, og mange kom heim med fine premier. Her nevnes bare de aller beste resultater.

Jenter kl. 14 år 5 km langrenn: Oddrun Storli, Løseth nr. 10, Liv Langås nr. 11, Sissel Trondseth nr. 17, Anne Mari Grøtte nr. 18 av ialt 113 deltakere.

Kl. 15 år: Ingrid Christensen nr. 1, Berit Kvello nr. 3, Ella K. Lindemark nr. 5, Tove Kjøsen, Meldal nr. 13, Åse Kristin Øyan nr. 17.

Kombinert kl. 14 år: Jan Olav Presthus, B.S.K. nr. 6, Ketil Reitan, Flå nr. 12. Kl. 15 år: Egil Høvik, Heimdal nr. 4, Tor Jon Garberg, Buvik nr. 15.

Spesielt hopprenn kl. 14 år: Bjørn Are Kattem nr. 11, Jonny Stig Alstad, B.I.L. nr. 27, av ialt 82 deltakere.

Kl. 15 år: Egil Høvik, H.I.F. nr. 6, Anita Vold nr. 29 av ialt 94 deltakere.

Spesielt langrenn kl. 14 år: Per Ø. Saksvik nr. 1, H. O. Rolfsen nr. 5, Per Olav Lian, Haltdalen nr. 23, av ialt 98 deltakere.

Kl. 15 år: Ove Aunli nr. 1, Erik Svendsen, Ranheim I.L. nr. 18 av ialt 109 deltakere.

I 3x3 km stafett ble Sør-Trøndelags lag nr. 1, ved Hans Ole Rolfsen, Per Øistein Saksvik og Ove Aunli.

Kretstinget i 1972 ble holdt i Malvik. Ved åpningen av møtet holdt kretsformannen minnetale over avdøde Johan Evjen — kjent skiløper fra Orkdal. Han var en av kretsens æresmedlemmer. Evjen var født i 1887, og ble tidlig interessert i å gå på ski. Etter at det første idrettslaget i bygda hans var startet i 1901, ble det arrangert mindre renn. Johan Evjen deltok i Gråkallrennet i 1906, og konkurrerte i løypa med selveste kongepokalvinneren Andreas Udbye slik at Udbye hadde store problemer med å få lagt Evjen bak seg igjen.

I 1912 vant han Kongepokalen som var oppsatt som premie til vinneren av kombinertklassen i stiftskirennet arrangert i Ulvåsen. Senere var han med på å vinne de eldste kretspokaler som er i skikretsens eie. hans navn står også inngravert på «Årepokalen» nordisk vandringspris som det ble kjempet om i seks år, før den kunne føres heim til Uttrøndelags Skikrets. Johan Evjen var hedret med Gråkallmedaljen, og var æresmedlem av Orkanger idrettsforening. han var ivrig jeger og friluftsmann til det siste og det var under en jakttur i Namdalstraktene i 1971, han døde 84 år gammel. Formannen lyste fred over Johan Evjen

Veteranene Odd Martinsen (gull) og Harald Grønningen (bronse) rister litt i junioren Oddvar Braa for hans "frekkhet" med å true senioreliten i NMs 15 km. Harald konstanterte at med denne farten ville Oddvar bli "styggelig god" når han blir 35 år!

Ingrid Christensen til venstre, som leder kampen om jubileumspokalen, sender her Katarina Mo Berge av gårde på tredje etappe i stafett-NM 1973. Freidig-jenta kom først til mål, og ble forgrunnsfigur i årets NM med tree førsteplasser.

«Sainnens» minne, med takk for alt han gav i et langt liv for idretten og skisporten.

På dette Tinget var det fra lovutvalget fremlagt forslag til lover gjeldende for skikretsen, i samsvar med vedtak i det ekstraordinære Ting hvor sammenslutning av skikretsene var formelt gjennomført. Lovutvalgets forslag ble vedtatt uten endringer.

Det ble gitt orientering om hvordan saken «Vassfjell Skisenter» stod samt forslag om at Skikretsen tegner seg for kjøp av aksjer i foretagendet for kr. 10.000 maksimalt og minimum kr. 5.000. Det ble en del ordskifte om dette, idet flere talere mente at kr. 1.000 til kjøp av aksjer måtte være nok, — sett i sammenheng med kretsens økonomi. Med 43 stemmer mot 33 avgitt for styrets forslag ble altså dette forkastet, og styret fikk fullmakt til å tegne for kr. 1.000.

Ved valgene ble hele arbeidsutvalget gjenvalgt inklusiv de to varamenn. Som styremedlem fra lokalkrets 1 i stedet for Sivert Fuglås som hadde bedt seg fritatt for gjenvalg, ble valgt Øivind Konstad. I lokalkrets 4 ønsket Ivar Stensheim å bli fri. I hans sted ble valgt Jon Stene fra I.L. Snøhetta. For lokalkrets 7 ble Jarle Stølan valgt, med Eldar Hjorthol som varamann. Den gjenvalgte formann Herbert Helgesen takket for tilliten og takket de avtroppede styremedlemmer, samtidig som han ønsket de nye i skikretsens ledelse velkommen til fruktbart samarbeid for de felles mål til idrettens fremme.

Arbeidsopplegget for sesongen 1972/73 var meget omfattende, men det lyktes ikke å gjennomføre hele programmet for instruksjon og treningssamlinger på grunn av variable snøforhold.

Det ble holdt kurs for instruktører i Haltdalen og Selbu, et kurs for langrennsledere ble holdt i Meldal. Dessuten skikurser for skolebarn på flere steder. Alt dette kostet i penger ca. 26.000 kroner ifølge kretsens regnskaper. Dette ble dekket delvis ved bidrag og tilskudd, samt ved innbetalt deltakeravgift. Tilskuddene til deltakelse i de forskjellige NM-konkurranser, samt hovedrenn for yngre beløp seg til ca. 28.000 kr. Men så var det da også et anselig antall premier som de forskjellige deltakere erobret.

I norgesmesterskapene ble Oddvar Brå NM-mester i 50 km. Sportsklubben Freidig 1. lag ved Katharina Mo Berge, Berit Berg og Ingrid Christensen vant 3x5 km stafett kvinner. Erik Håker vant storslalåm.

Norgesmestre junior: 5 km kvinner 16 år: Ingrid Christensen. 3x5 km stafett kvinner: Sør-Trøndelag skikrets ved Berit Kvello, Ella Karin Lindemark og Ingrid Christensen.

10 km langrenn menn 16 år: Ove Aunli, Kyrksæterøra I.L.

4x7 km stafett menn: Sør-Trøndelag skikrets ved Arve Olsø, Arild Tørstad, Bjørn Bjugan og Ove Aunli.

Kombinert renn 17 år: Arnfinn Henden, Heimdal I.F.

Kombinert renn 18/19 år: Pål Schjetne, Nidelv I.L.

For fjerde gang ble Generalstabens pokal til beste tremanns kretslag vunnet av Sør-Trøndelag Skikrets ved Magne Myrmo, Oddvar Brå og Anders Lenes. I.L. Nor's vandrepremie i 3x5 km stafett for kvinner gikk til Sp.kl. Freidigs 1. lag ved Katharina Mo Berge, Berit Berg, Ingrid Christensen.

Konkurransene om Skikretsenes pokaler til NSF's 60 års jubileum ble avsluttet i 1973. Det var ialt 6 pokaler, hvorav de to gikk til løpere fra Sør-Trøndelag nemlig Ingrid Christensen og Pål Schjetne i øvelsene langrenn kvinner og kombinert renn.

I EM mesterskapet for junior nordiske grener var det ialt 15 deltakere på Norges lag, derav 9 stk. fra Sør-Trøndelag. De plasserte seg slik i den skarpe konkurransen: 5 km langrenn jenter, Marit Myrmæl nr. 2 (sølvmedalje 29/100 sekund fra gullmedalje) Ingrid Christensen nr. 17.

15 km langrenn gutter: Ove Aunli nr. 23, Arve Olsø nr. 39.

Kombinert renn: Pål Schjetne nr. 1 (gullmedalje), Arnfinn Henden nr. 4. Spesielt hopprenn: Roger Holden nr. 7, Arnfinn Henden nr. 12.

3x5 km stafett jenter: Her deltok Marit Myrmæl og Ingrid Christensen på Norges lag som ble nr. 2. 3x10 km stafett gutter: Her deltok Arve Olsø og Ove Aunli på Norges lag som ble nr. 6.

I Svenska Skidspelen i Falun deltok det også sørtrøndere. De oppnådde følgende plasseringer:

4 km kvinner junior: Marit Myrmæl nr. 1, Berit Kvello nr. 4. 4x5 km stafett kvinner: Her deltok Marit Myrmæl og Berit Kvello på Norges lag som ble nr. 3. 30 km langrenn: Oddvar Brå nr. 1, Magne Myrmo nr. 6. 4x10 km stafett: Her deltok Magne Myrmo og Oddvar Brå på Norges lag som ble nr. 1. I kombinert renn ble Pål Schjetne nr. 17. I hopprennet ble Rune Dahl nr. 29 og 41 i henholdsvis stor og liten bakke.

I Lahti vant Oddvar Brå 50 km langrenn med Magne Myrmo på tredjeplass. Magne Myrmo ble også nr. 3 i 15 km og Oddvar Brå nr. 15.

Av plasseringer forøvrig kan nevnes: Senior NM: Hopprenn stor bakke: Rune Dahl nr. 5, Kjell Bruheim nr. 15, Pål Schjetne nr. 19 og Tore Johansen nr. 30. Hopprenn normal bakke: Pål Schjetne nr. 21, Rune Dahl nr. 26, Roger Holden nr. 29, Arnfinn Malm nr. 30, Kjell Bruheim nr. 33, Per Oddvar Moe nr. 43, Tor Holthe nr. 45, Arnfinn Henden nr. 47.

Hopprenn B-mesterskap: Per Olav Snøan nr. 3, Per Oddvar Moe nr. 5,

Arve Sivertsen nr. 13, Harald Gimse nr. 15, Svein Haarstad nr. 20 og Jan Arthur Sandvik nr. 44.

NM senior kombinert renn: Pål Schjetne nr. 5, Arne Bystøl nr. 8, Tor Ivar Lerstad nr. 27.

Slalåm kvinner: Elisabeth Husby, Oppdal nr. 8. Storslalåm kvinner: Lisbeth Håker, Oppdal nr. 14. Slalåm menn: Egil Myrhaug nr. 2, Agnar Dørum nr. 7, Nils Ansnes nr. 14. Storslalåm: Erik Håker nr. 1, Bjarne Strand nr. 3, Agnar Dørum nr. 6, Kjell Håker nr. 11, Einar Jakobsen nr. 14 og Gisle Fjeldsæter nr. 17.

Senior-NM: 50 km, kl. A: 1) Oddvar Brå, Leik, 3) Magne Myrmo, Rennebu, 14) Atle Vallestad, Strindheim, 22) Leif Jære, Lønset.

50 km, kl. B: 1) Kåre Åmot, Leik, 4) Per M. Siraas, Klæbu, 5) Elling Reitan, Strindheim, 8) Odd Eidsæter, Garden, 13) Steinar Thun, Nidelv, 15) Ingvar Troøien, Singsås.

30 km, kl. A: 2) Magne Myrmo, Rennebu, 3) Oddvar Brå, Leik, 6) Anders Lenes, Strindheim, 26) Leif Jære, Lønset, 27) Atle Vallestad, Strindheim.

30 km, kl. B: 3) Per M. Siraas, Klæbu, 7) Steinar Thun, Nidelv, 8) Kåre Åmot, Leik, 10) Elling Reitan, Strindheim, 13) Magne Sjøli, Klæbu.

15 km, kl. A: 3) Magne Myrmo, Rennebu, 4) Oddvar Brå, Leik, 8) Atle Vallestad, Strindheim, 25) Arve olsø, Strindheim (jr.), 29. Olav Haltbakk, Nor.

15 km, kl. B: 3) Steinar Thun, Nidelv, 5) Kåre Åmot, Leik, 11) Elling Reitan, Strindheim, 13) Odd Spjøtvold, Kyrksæterøra.

5 km, kvinner kl. A: 2) Marit Myrmæl, Meldal, 4) Ingrid Christensen, Freidig (jr.), 5) Ella K. Lindemark, Strindheim (jr.), 6) Berit Kvello, Strindheim (jr.), 9) Katharina Mo Berge, Freidig.

5 km, kl. B: 1) Unni Fossen, Nidelv, 4) Annie Winsnes, Freidig, 8) Kari Setsaas, Nidelv, 9) Grete Erichsen, Strindheim.

10 km, kl. A: 3) Marit Myrmæl, Meldal.

10 km, kl. B: 1) Unni Fossen, Nidelv, 5) Kari Setsaas, Nidelv 13) Vigdis Nymark, Freidig.

Stafett 3x10 km menn: 6) Strindheim I, 8) Leik, 12) Nidelv.

Stafett 3x5 km kvinner: 1) Freidig, 3) Strindheim, 6) Nidelv, 8) Meldal.

Junior-NM: 5 km, kvinner, 16 år: 1) Ingrid Christensen, Freidig, 2) Ella K. Lindemark, Strindheim, 4) Berit Berg, Freidig, 5) Berit Kvello, Strindheim, 9) Eva Nilsen, Freidig.

5 km, 17 år: 4) Oddrun Knubben, Meldal, 8) Heidi Sørum, Byaasen Skiklub, 11) Tove Eriksen, Nidelv.

10 km, menn, 16 år: 1) Ove Aunli, Kyrksæterøra, 11) Roger Gjøvåg, Byåsen I.L.

Generalstabens pokal - 30 km NM 1973 - til Sør-Trøndelag Skikrets

Anders Lenes, Magne Myrmo og Oddvar Brå.

Hans Olav Sørensen har alltid vært populær når han har konkurrert. Hans uoppslitelige humør fornekter seg ikke, og han var alltid den norske skitropps Benjamin og mascot når de store konkurranser pågikk. Overfor ser vi ham i gemyttelig samtale sammen med kronprins Harald under OL i Insbruck i 1964. Hans Olav ble nr. 7 i den lille bakke og det med startnr. 1 på brystet. Samtlige norske aviser skrev etter rennet at Hans Olav fikk minst 10 poeng for lite av dommerne for sitt første hopp. Med de 10 poengene i tillegg ville han godt inn på medaljeplass. Men forsåvidt kan en også forstå dommerne som sikkert var redd for at tabellen kunne sprenges med å gi toppkarakter til 1.mann utfor.

10 km, 17 år: 14) Svein Morseth, Mebonden, 16) Geir Kvernmo, Byåsen I.L., 22) Atle Øyan, Budal.

15 km, 18/19 år: 3) Arild Tørstad, Nidelv, 11) Arve Olsø, Strindheim, 15) Bjørn Bjugan, Strindheim, 23) Pål Schjetne, Nidelv.

Hovedlandsrennet for jenter: 5 km, 14 år: 7) May Irene Buan, Ranheim, 13) Tove Eggan, Strindheim, 19) Brit Horghagen, Heimdal, 25) Anne M. Langaas, Strindheim, 27) Anne M. Lindemark, Strindheim, 29) Solveig Vikan, Melhus.

5 km, kl. 15 år: 15) Oddrun Løset Storli, Troll, 18) Liv Langås, Leik, 22) Sissel Trondseth, Nidelv, 27) Jorunn Løset, Troll.

Stafett 3x3 km: 3) Sør-Trøndelag I, 21) Sør-Trøndelag II.

Hovedlandsrenn for gutter: 5 km, kl. 14 år: 10) Lars Inge Røen, Troll, 14) Inge M. Bakken, Haltdal, 19) Ottar Vasseljen, Strindheim, 22) Stig M. Stenset, Leik.

5 km, kl. 15 år: 5) Per Ø. Saksvik, Ranheim, 9) Ole Johan Resell, Nor, 14) Per Olav Lian, Haltdal, 16) Dag E. Bjørnli, Sokna, 26) Jan Bævre, Troll, 37) Hans O. Rolfsen, Charlottenlund.

Stafett 3x3 km: 7) Sør-Trøndelag I, 18) Sør-Trøndelag II.

Holmenkollen: 5 km, kvinner: 10) Ingrid Christensen, Freidig, 13) Marit Myrmæl, Meldal, 18) Berit Kvello, Strindheim.

10 km kvinner: 11) Katharina Mo Berge, Freidig, 15) Marit Myrmæl, Meldal, 17) Unni Fossen, Nidelv.

15 km junior: 6) Arve Olsø, Strindheim, 17) Arild Tørstad, Nidelv, 27) Bjørn Bjugan, Strindheim.

15 km senior: 3) Oddvar Brå, Leik, 33) Magne Myrmo, Rennebu, 53) Olav Haltbakk, Nor.

50 km: 2) Oddvar Brå, Leik, 9) Magne Myrmo, Rennebu, 21) Atle Vallestad, Strindheim, 22) Per Knotten, Strindheim, 23) Olav Haltbakk, Nor.

Fra sommeren 1972 ble Peder Alfheim ansatt som fast sekretær og forretningsfører i Skikretsen. Alfheim var fra før godt inne i og fortrolig med de arbeidsoppgaver som følger en slik jobb, da han tidligere hadde samme arbeid i Trondheim Skikrets, inntil sammenslutningen med Sør-Trøndelag ble effektiv i juni 1971.

I november 1972 kom det melding fra Skiforbundet om tildeling av Norgesmesterskapsarrangement i jubileumsåret 1974, med følgende lag som tekniske arrangører:

Innbygda I.L./Mebonden I.L., Selbu, 5 km langrenn kvinner, 10 km langrenn kvinner, 3x5 km stafettrenn kvinner, 15 km og 30 km langrenn menn.

Meldal Idrettslag, spesielt hopprenn stor bakke.

Selsbakk Idrettsforening, kombinert renn, spesielt hopprenn samt B-mesterskap, normal bakke.

Oppdal Idrettslag, NM senior alpine grener.

Den 29. november var Skikretsens jubileumskomite samt representanter fra Innbygda, Mebonden, Meldal, Oppdal I.L. og Selsbakk I.F. sammenkalt til et fellesmøte i Trondheim, for å drøfte ramme og opplegg for spesielle arrangement vinteren 1974. Møtet ble ledet av komiteens formann Alf Mentsen, på hans vanlige rolige og hyggelige måte. Ingen av de som var til stede kunne ane at dette var siste gangen de var sammen med ham i arbeid for idretten i vårt distrikt. Dagen etter ble han alvorlig syk, og etter forholdsvis kort sykeleie, døde han den 6. januar 1973, 57 år gammel. Bortsett fra en kort tid mens han var bosatt i Alvdal, var han med i ledelsen av Sør-Trøndelag Skikrets helt fra 1959 — hvorav 4 år som kretsformann.

Ved åpningen av Skikretsens Ting i mai 1973 holdt formannen, Herbert Helgesen, en dypt følt minnetale over «han som var en nær, kjær og god venn av oss alle, — og han er dypt og inderlig savnet, men minnet om ham vil leve i kretsens historie så lenge som organisert skiidrett drives i dette fylke».

Det var ialt 84 utsendinger fra lag tilstede. Før forhandlingene tok til i samsvar med saklisten, ble Anders Estenstad, John Guldberg og Johnny Haarsaker fremkalt i forbindelse med deres utnevnelse til æresmedlemmer. Kretsformannen overrakte dem sølvplakett med innskrift som bevis på æresmedlemsskap, for fortjentsfullt virke innen skiidretten i lang tid.

Einar Wangsvig, som også var tildelt samme utmerkelse, var forhindret fra å motta denne samtidig med de andre, men fikk den ved en annen anledning samme år.

På dette Ting ble det vedtatt å utvide kretsmesterskapene i hopp, til også å gjelde både i stor og liten bakke. Med stor bakke menes størrelsen NM normalbakke.

Valgene ble raskt unnagjort, med gjenvalg på Helgesen som kretsformann, og få endringer ellers til de forskjellige ombud.

Og så kommer vi omsider fram til virksomheten i det syttiende arbeidsår. Det startet med et utvidet kretsstyremøte den 21. juni 1973, med ialt 34 deltakere.

Her ble arbeidsopplegg for sesongen behandlet. Dessuten redegjørelse for de forskjellige NM-arrangører om de konkrete opplegg, samt fra Jubileumskomiteen om de spesielle opplegg som planlegges. Etter Alf Mentsens bortgang, ble Anders Lilleberg oppnevnt som formann i denne komite.

I løpet av høsten ble de forskjellige terminfestede renn fastlagt. I den trykte terminlisten er det i jubileumsåret oppsatt 78 langrennsstevner, 15 stevner for kombinerte renn, 37 stevner for hopprenn, 13 alpine stevner, ialt 143 stevner inkludert terminfestede turrenn i skikretsens distrikt. **Det** forteller også med få ord noe om utviklingen vi har hatt i løpet av 70 år.

Markeringen av jubileumsåret startet den 25. januar 1974 med åpningen av en hytteutstilling på Trondheim Torv. Det var oppsatt hytter med produksjonssted Selbu, Meldal og Oppdal. I hver av hyttene var anordnet utstillinger av skipremier, skiutstyr av ymse slag, de gjeveste vandrepremier løperne har ført med seg heim til skikretsen helt fra 1917, samt en del av Norges Skiforbunds trofeer som bl.a. også løpere fra Sør-Trøndelag har vært med om å vinne i internasjonale konkurranser.

Utstillingen var åpen i 12 dager og publikumsbesøket var meget bra hele tiden. Størst var dog tilstrømningen den siste dagen og om kvelden den 5. februar, — da det ble holdt stor auksjon over alle husene, under ledelse av lensmenn fra de tre bygdene. Ja, stemningen var virkelig høy denne vinterkvelden, og et minne for livet for alle som var der.

NM-konkurransene i Selu startet den 26/1 med 5 km langrenn kvinner, klasse A og B. I kl. A ble Unni Fossen, Nidelv I.L. nr. 3, Ingrid Christensen, Sp.kl. Freidig nr. 5, Katharina Mo Berge, Sp.kl. Freidig nr. 9, Marit Myrmæl, Meldal I.L. nr. 10, Berit Berg, Sp.kl. Freidig nr. 12, Anne Mari Husby, Strindheim I.L. nr. 16, Berit Kvello, Strindheim I.L. nr. 17. I klasse B ble Heidi Sørum, Sp.kl. Freidig nr. 6, Vigdis Nymark, Sp.kl. Freidig nr. 9, Grete Eriksen, Strindheim I.L. nr. 12.

Den 27. januar var det 3x5 km stafettrenn for kvinner. Sportsklubben Freidigs 1.lag ble for fjerde år på rad vinner av denne konkurransen, og fikk på ny en aksje i den oppsatte vandrepremie. Denne gang var det ved løperne Katharina Mo Berge, Berit Berg og Ingrid Christensen.

Nidelv I.L.'s lag kom på andreplass ved Sissel Trondseth, Kari Setsås og Unni Fossen.

Nidelv I.L.'s lag kom på andreplass ved Sissel Trondseth, Kari Setsås og Unni Fossen.

Strindheim I.L.'s 1.lag kom på fjerdeplass ved Berit Kvello, Grete Eriksen og Anne Mari Husby.

Nr. 10 ble Freidigs lag nr. 2 ved Annie Winsnes, Eva Nilsen og Vigdis Nymark. Det var ialt 21 lag som deltok.

Samme dag gikk konkurransen i 30 km klasse A og B. Her ble Oddvar Brå nr. 2, Magne Myrmo nr. 3, Iver Jønland nr. 4, Olav Haltbakk nr. 8, Kåre Aamot nr. 18 og Ole Warmdal nr. 25, av ialt 51 deltakere i klasse

Generalstabens pokal

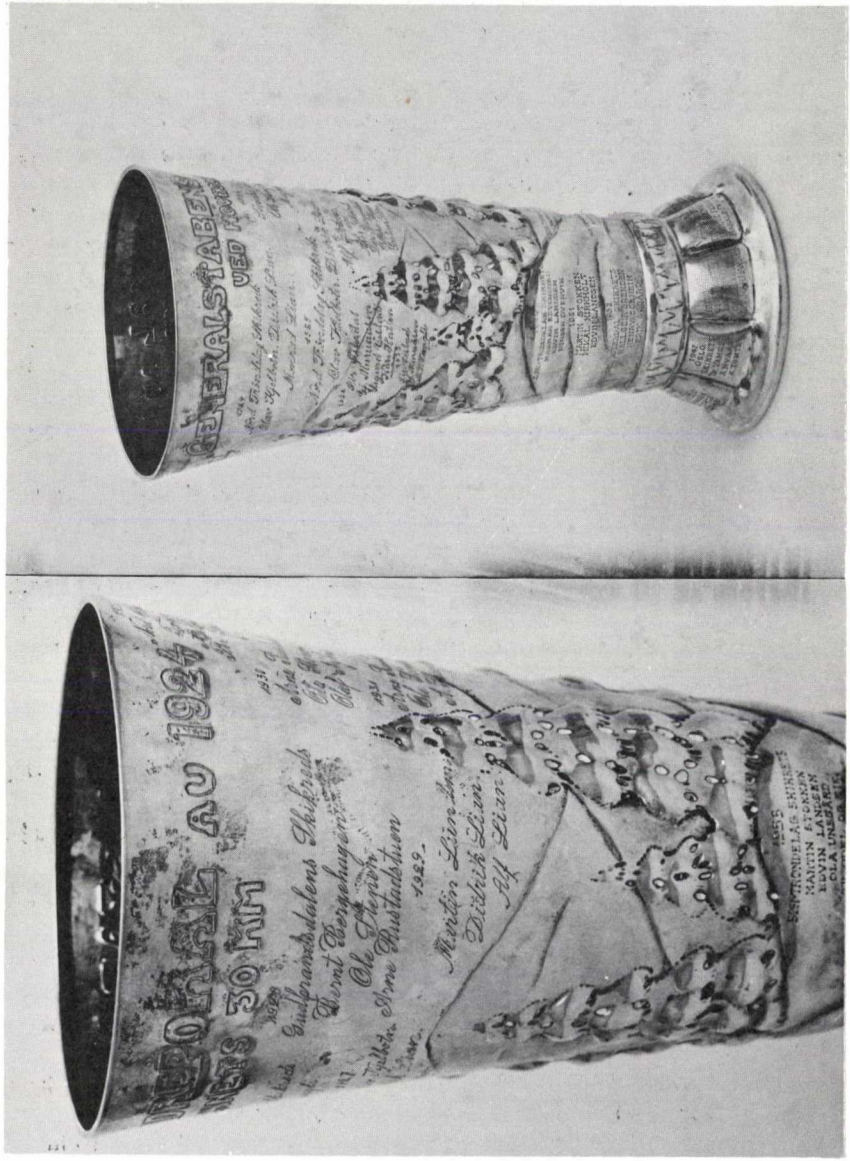

A. I klasse B ble Per Knotten nr. 3 og Åge Hellander nr. 5, begge fra Strindheim I.L., Jon Bolme, Rindal I.L. ble nr. 11, Erik Tronvoll, I.L. Nor nr. 14, Magne Sjøli, Klæbu I.L. nr. 18, Johan Landsem, Troll nr. 20 og Ola Kragnes, Rindal I.L. nr. 21, av ialt 68 deltakere.

Generalstabens pokal oppsatt på denne distanse i 1964, til beste tre-manns kretslag, tilfalt Sør-Trøndelag ved løperne Oddvar Brå, Magne Myrmo og Iver Jønland. Dette var femte gang i løpet av 11 år at Sør-Trøndelag mønstret det beste kretslag, og dermed ble pokalen vunnet til odel og eie. **Dette er den tredje i rekken av Generalstabspokaler, som det er konkurrert om i til sammen 51 år, og alle tre er tilslutt vunnet av våre løpere.**

I NM kombinert klasse A ble Pål Schjetne, Nidelv I.L. nr. 1 og norgesmester.

I kombinert klasse B ble Trygve Henriksen, Byåsen I.L. nr. 1 og Tor Ivar Lerstad, Byåsen I.L. nr. 3.

29. januar var det 10 km langrenn for kvinner klasse A og B. I klasse A ble Unni Fossen nr. 4, Katharina Mo Berge nr. 6, Marit Myrmæl nr. 7, Anne Mari Husby nr. 14.

I klasse B ble Vigdis Nymark nr. 2, Annie Winsnes nr. 4, Grete Erichsen nr. 6, Heidi Sørum nr. 7, Kari Setsås nr. 12.

Samme dag ble 15 km langrenn avviklet. Det var ialt 175 som startet og 165 som fullførte løpene. Her var det en innbitt kamp om førsteplassen mellom Oddvar Brå og Ivar Formo, som Formo vant med ca. 16 sekunders tidsforskjell. Brå ble altså nr. 2, Magne Myrmo nr. 6, Olav Haltbakk nr. 13, Anders Lenes nr. 26, Svein Morseth, Mebonden I.L. nr. 28, Ole Warmdal, Selbustrand I.L. nr. 29, Per Magne Siraas, Klæbu I.L. nr. 34.

I klasse B ble Magne Sjøli, Klæbu I.L. nr. 3, Åge Hellander, Strindheim I.L. nr. 16, Per Knotten, Strindheim I.L. nr. 18, Erik Tronvoll, I.L. Nor nr. 20, Kåre Øyan, Budal I.L. nr. 22, Jon Bolme, Rindal I.L. nr. 23.

NM senior i stor bakke ble arrangert av Meldal I.L. den 3. februar i Kløvsteinbakken. Her ble Arnfinn Henden, Heimdal I.F. nr. 8, Pål Schjetne, Nidelv I.L. nr. 16, Bjørn Wirkola, Melhus I.L. nr. 19, Kjell Burheim I.L. Trond nr. 23, Roger Holden, Selsbakk I.F. nr. 29. Det var ialt 62 deltakere, og ett vellykket arrangement.

NM senior Alpine grener, ble avholdt i Oppdal 22/24. februar. I utforrenn ble Erik Håker nr. 1 og norgesmester. Agnar Dørum nr. 4, Egil Myrmo nr. 5, Odd Sørli nr. 6, Kjell Håker nr. 8, alle fra Oppdal Idrettslag.

I slalåm ble Egil Myrhaug nr. 1 og norgesmester. Odd Sørli nr. 2.

I storslalåm ble det norgesmesterskap til Erik Håker, Agnar Dørum ble nr. 3, Kjell Håker nr. 4, Odd Sørli nr. 6.

I slalåm/utfor kombinasjon, ble Egil Myrhaug nr. 2, Odd Sørli nr. 3 og Gisle Fjeldsæter, Freidig nr. 9.

Så var det Selsbakk Idrettsforening som arrangerte NM B-mesterskap, samt NM spesielt hopp normal bakke 25./27. januar. Her ble Roger Holden, Selsbakk I.F. nr. 6, Arnfinn Henden, Heimdal I.F. nr. 9, Pål Schjetne, Nidelv I.L. nr. 12, Bjørn Wirkola, Melhus I.L. nr. 13, Kjell Bruheim, I.L. Trond nr. 19, Rune Dahl, Freidig nr. 20, Arnfinn Malm nr. 23, Inge Lundereng nr. 28. Det var ialt 109 deltakere.

I B-mesterskapet ble Svein Bomberg, Nidelv I.L. nr. 1, Per Oddvar Moe, B.S.K. nr. 6, Odd Vognild, Meldal I.L. nr. 28, Jostein Nilsen, B.S.K. nr. 35, Ole Wilmann, Freidig nr. 40. Det deltok ialt 146 stk.

Alle NM-arrangørene løste sine oppdrag på en utmerket måte, og lagenes kjempeinnsats fikk de lønn for, gjennom rosende omtale, og godt økonomisk resultat. Det kan nevnes at det under søndagens stevne i Selbu anslagsvis var ca. 10.000 tilskuere, og ca. 3000 biler på parkering.

Sør-Trøndelag mønstret med en meget stor tropp løpere i NM junior. 9 av de 10 jentene var med i stafettlangrenn 3x5 km og alle tre lagene ble premiert, nemlig med første, annen og tiendeplass. Det var ialt 28 lag i denne konkurransen. Av de fem jentene i langrennsklassen 16 år, ble tre premiert, i 17 års klassen var det bare 1 som ikke fikk premie. I langrennsklassene 16 og 17 år Y.J. ble det også fine resultater. Bare 2 av deltakerne nådde ikke opp til premie. I langrennsklassen eldre juniorer ble alle premiert.

I kombinertklassene startet tilsammen 8 deltakere fra vår krets. 5 av disse ble premiert. I hoppklassene ble premieringsprosenten noe lavere. Her startet det 13 stykker, hvorav 7 ble premiert.

Sør-Trøndelag mønstret med 5 lag i stafettrennet for gutter. 4 av lagene ble premiert, — de ble nr. 1, 3, 9 og 15. Det femte laget kom på tyvendeplass i denne konkurransen som omfattet ialt 50 lag.

Så juniorenes innsats i NM i jubileumsåret må betegnes som rekord i kretsens historie, og gir berettiget håp om stadig tilgang videre til seniorklassene.

I hovedrennet for yngre klasse 14 og 15 år, deltok i 1974 ialt 18 jenter og 40 gutter. Det var i langrennsklassene de hevdet seg best. Av de 18 jentene var det 5 som ikke nådde opp til premie. I langrenn gutter var premieringsprosenten for våre deltakere omtrent som for jentene, nemlig 12 premiert av 17 deltakere. I stafettrennene var resultatene særdeles gode for vår krets. Jentene stilte med tre lag, de ble nr. 1, nr.

10 og nr. 14, av ialt 35 lag. Guttene stilte også med tre lag, de ble nr. 1, nr. 13 og nr. 15 av ialt 53 lag.

De fem deltakere i 14 årsklassen nådde ikke opp til plassering for premie. I 15 årsklassen deltok 2, og her ble det 8. premie til Ove Bromset, Byåsen I.L.

Våre hoppere i 14 årsklassen var heller ikke så heldig. Bare 2 av våre åtte deltakere ble premiert.

I 15 årsklassen mønstret kretsen 8 hoppere, hvorav de fire oppnådde premie. Det beste resultat presterte Wenche Johnsen, Jonsvatnet I.L. ved å bli nr. 1 i klasse 14 år langrenn jenter.

Den 16. mars ble det holdt festmøte i Frimurerlogen i Trondheim, med stort fremmøte fra alle lag tilsluttet, innbudte gjester — blant disse — alle skikretsens nålevende vinnere av norgesmesterskap, EM og VM deltakere samt deltakere i de Olympiske Leker fra vårt distrikt. Den store konsertsalen var fullsatt da Jubileumskomiteens formann, Anders Lilleberg, åpnet festmøtet med velkomsttale. Senere fulgte slag i slag de forskjellige deler av det opplagte program for møtet under ledelse av festmøtets konferansier Odd Myrmæl, som på en utmerket måte skjøttet den jobben.

Oppdal Spelmannslag innledet med festlig musikk, Ola Uvøyen leste selv prologen han hadde skrevet, — denne gjengis annet sted i denne boka, — på det særpregede vakre Meldals-målet. En gruppe fra Selbu fremførte utsnitt av «Selburevyen» som gjorde slik suksess under NM i Selbu, før gratulantene slapp til.

Den første hilsen kom naturlig nok fra Norges Skiforbund, hvor Presidenten — Andreas Nærstad — tolket Forbundets takk og anerkjennelse. Gaven fra Skiforbundet var dets høyeste utmerkelse, Skiplaketten, med inngravering:

«For fremragende innsats for skiidretten»

Fra Jämtland-Härjedalens Skidförbund hilste Erik Lundgren og overrakte bordstandard og diplom. Anders Estenstad talte på vegne av skikretsens æresmedlemmer og overrakte gave og blomster. Gunnar Wettergren hilste på vegne av de tidligere formenn, og overrakte som gave en stor sølvpokal, som ble stilt til jubilantens disposisjon som vandrepokal.

Fra Trondhjems Skiklub — kretsens eldste lag — stiftet for 90 år siden, — hilste Johan Moxness med blomster og stor pokal, og gode ønsker for kommende år.

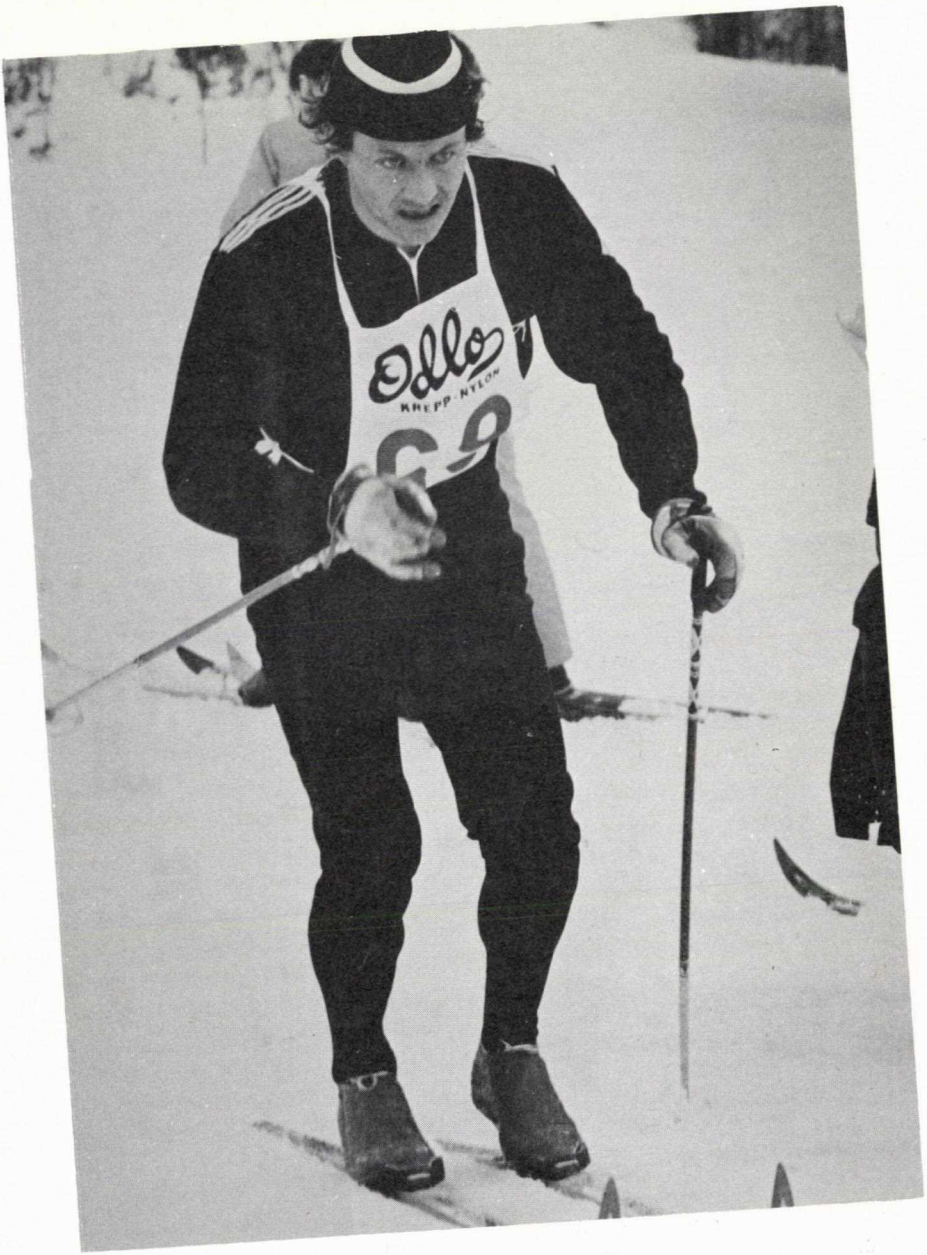

Iver Jønland i Sørreisa 1974.

Fra Adresseavisen overrakte Victor Johansen ett stort tinnfat, med ønske om at hoppsportens utøvere fikk en ny giv og evne til å høyne nivået i denne gren, — som akkurat nå ikke er på topp.

Fra Arbeider-Avisa overrakte Ørnulf Johansen en pen krystallpokal til kretsens disposisjon, med gode ønsker for skikretsens virke.

Under ledelse av Kristen Kvello fikk forsamlingen en leksjon i trim-øvelser, før Thorleif Schjelderup slapp til med sin filmkavalkade, som han kalte «Høydepunkter i trøndersk skisport».

Tilskuerne hygget seg mens filmen ble kjørt og viste situasjoner fra mange renn, som ble kommentert av Schjelderup.

Ketil Grytdal fra Gauldal hadde et innslag med visesang, som slo godt an. Deretter fulgte Reidar Blokkeskars beretning om skisporten i Orkdalføret i gamle dager —denne er inntatt på annet sted i boka) — som ble fulgt med stor interesse. I tilknytning til Blokkeskars resitasjon, fulgte morsomme innslag på scenen, med aktører fra Meldal. For første gang i ærverdige Frimurerlogens historie fikk forsamlingen så se skiløpere i aksjon på ski ned fra scenen og gjennom salen. Det var tre deltakere som representerte hver sin tidsepoke — såvel i påkledning som skiutstyr — med en veteran som innledning og en ungjente som avslutning. Mellom disse kom så Olav Myrmæl, kongepokalvinner fra 1926 og 1927 — bestefar til Marit Myrmæl — og som nå igjen under den improviserte premieutdeling på scenen, fikk ta imot sin Kongepokal fra Gråkallrennet i 1926 som beste løper i kombinert renn. (Johan Grøttumsbråten ble nr. 6).

Etter dette særpregede innslag — som for forsamlingen faktisk ble ett stykke trøndersk kulturhistorie, — kom Arve Tellefsen fram på scenen og spilte på fiolin, — slik som bare han kan spille skjønne melodier, og avsluttet med «glansnumret» — som han selv humørfylt kalte det, — «Czardas» av Monti. Begeistringen under Tellefsens musikkstund var overveldende, og viste at forsamlingen hadde forståelse også for andre prestasjoner enn ski og skisport.

Etter avslutning av festmøtet, var det så bespisning i Hotel Prinsens festsal og tilstøtende rom.

Her ble middagen innledet med at Generalmajor Arne Heimsjø i en kort tale ba forsamlingen om å drikke en skål for Kongen. Odd Myrmæl fungerte som toastmaster. Turid Seime hilste fra Norges Idrettsforbund og pekte på skisportens betydning for folkehelsen, og dens evne til å trekke de brede lag av vårt folk med seg, — fra de eldste til de yngste.

Deretter holdt kretsformannen Herbert Helgesen følgende tale:

Herr Fylkesmann,
Æresmedlemmer,
Ærede gjester,
Skivenner:

«VILJE — MOT — KRAFT»! Valgsproget til Sør-Trøndelag Skikrets. Den fikk det i vuggegave for 70 år siden av de menn som skapte kretsen. Det lå sikkert håp og mange gode ønsker i disse tre ordene både for organisasjonen og for de menn (og senere også kvinner) som skulle gi den liv. På den knappeste måte gir ordene særpreget i vår idrett, det som man må ha i seg for å nå frem. Men også de kvaliteter i individet som skjerpes gjennom trening, selvdisiplin og innsats i kampen for et mål.

Skulle noen lage en skikrets i dag, er det vel ikke sikkert at man ville gå til det noe uvanlige skritt å gi organisasjonen en devise, et motto, et valgspråk. Men de menn som kom sammen på Hølonda for 70 år siden, så langt frem og la grunnlaget for et godt byggverk.

Ved et jubileum er det vanlig å se tilbake. Jeg tror ikke at det ligger for denne kretsen. Dens historie er skrevet i skispor i skog og fjell, i bakker og løyper over hele verden — samt i deres hjerter som risset runene. Sneen har smeltet, men de nøkterne tall og resultater finnes i de annaler hvor slike ting pleier stå. Bragdene lever i minnet og talen hos dem som enda finner innsatsen gjev. Seieren over seg selv kjenner bare den som kjempet. Vår historie **er** skrevet. Hva vi siden sier, kan hverken legge til eller trekke fra. Vi vedkjenner oss vår historie, og vi er stolte av den.

Nei — det ligger mye bedre for kretsen å se **frem.** Hva vil skje og hvor ligger vår fremtid? Dette vil selvsagt være avhengig av kretsting og nye styrer, men sett fra dagens posisjon er det visse trekk ved fremtiden som tegner seg klart:

Kretsen må sterkt og aktivt gå inn for arbeidet i bredden, søke å engasjere hele befolkningen i det å gå på ski. Ikke konkurranser, ikke prestasjoner, ikke tidspress, men helsebringende bevegelse på ski. Jeg vil gjerne understreke dette med den tyngde som dagen og jubileet gir.

Kretsen **er** på mange måter allerede en massebevegelse. Den har i dag 30.000 medlemmer i 89 klubber, og er langt den største enkeltkrets i Norges Skiforbund. Den har som neppe noen annen idrett et grep på den trønderske folkesjel Dette må bevisst utnyttes for å bringe folket ut. Legevitenskapen og våre helsemyndigheter har fastslått ønskeligheten av og det helsebringende ved bevegelse, trim, mosjon og trening innen individuell ramme og yteevne. Vi har, som massebevegelse, allerede et stort ansvar i denne sektor. Vi har et enda større ansvar fordi vi repre-

senterer et tilbud i en ugunstig og mørk årstid, når tilbudene forøvrig er få, små og lite fristende. Vi må leve opp til dette i samarbeide med myndighetene. Dette ligger i tråd med samfunnsutviklingen, med den større fritid og med de politiske ønsker. Det vil kreve økonomisk støtte fra myndighetenes side, men vi har apparatet klart. De midler som trenges må veies mot spørsmålet om hva helse koster.

Man skal være klar over den nye situasjon. Hvis man ikke velger å gå inn i utviklingen og lede den, vil man bli isolert, forbigått og tilslutt bli en liten gruppe som vesentlig får sysle med konkurransesport på toppnivå. Dette ønsker kretsen ikke å gjøre. Den vil fortsatt stå som den samlende organisasjon og som leder for skisport i den videste forstand.

Det utvidede arbeidsfelt vil føre mere med seg. Engasjement i miljøet, i utbyggingen av bydeler, bygder, grender og tettbebyggelser. Dette har vi vedtatt allerede, men vi må engasjere oss ytterligere. Som idrett er vi terrengkrevende. Vi trenger fremfor noen den nære kontakt med naturen og muligheten for å komme ut i den på letteste måte. hele dette problemkompleks vil tilsi en diskusjon om vår formålsparagraf. Denne bør komme på Skiforbundets ting.

I nær fremtid vil FYLKET markere seg tydeligere i norsk politikk. Fra 1975 vil det bli valg til fylkeskommune. For idrettens del vil dette tilsi at den tredeling i forholdet til samfundet som idretten etterhvert innretter seg etter, vil komme tydeligere frem. Stat/forbund — fylke/krets — kommune/klubber og lag. For vår egen del har vi allerede begynt å innrette oss etter de politiske ønsker. Sammenslåingen var det første trekk i den retning. Faktisk det første i hele ski-Norge. Det er her på sin plass å nevne vår alles kjære og savnede venn Alf Mentsen, som gjorde et stort arbeide for sammenslutningen. Jeg er overbevist om at andre følger etter, og at vi med visse modifikasjoner vil få fylkeskretser. (For vår del vil vi gjerne beholde Rindalen som sør-trøndersk.) Dette vil gi oss geografisk større kretser med noe mere administrasjon, men det vil også gi oss færre kretser. Som igjen vil gi oss mulighet til å gripe inn i sentraladministrasjonen. Hvilket vi for vår del ofte har følt trang til. hvilket burde være til fordel for idretten. Det er en forutsetning for fylkeskretsen at lokalkretsadministrasjonen må styrkes, også økonomisk. Det trenges ikke store midler, men noe må til.

Jeg har oppholdt meg så lenge ved disse fremtidsperspektivene fordi jeg gjerne ville nytte denne store og høytidelige anledningen til å slå fast det enkle faktum at Sør-Trøndelag Skikrets for fremtiden bevisst vil arbeide i bredden også som en helseorganisasjon.

Når dette er sagt, vil jeg gjerne tilføye at det **selvfølgelig** ut fra denne store bredde vil komme topper. Livet er takk og pris slik at kappelyst og

tevlingsglede ligger i sinnet både til barn og ungdom. Det vil derfor, på dette bredere grunnlaget, naturlig komme større tropper enn dem vi har i dag — selv om dette er vanskelig å fatte når man ser dagens unge menn og kvinner i løyper og bakker.

Selv om man i en feststund ikke skal trette med økonomi, er det noen nøkkeltall som man kanskje kan tygge på:

Det koster ca. 100.000 kroner året å drive Sør-Trøndelag Skikrets. Dette er fordelt på tre hovedgrupper:

Administrasjon som koster ..... ca. 22.000 kroner
Instruksjon ..... ca.40.000 kroner
Idrettslig representasjon ..... ca. 25.000 kroner
(Deltagere, ledere, startkontingenter. Forbundsting.)

For å møte dette får vi fra Skiforbundet ..... kr. 2.100
Fra Fylket til instruksjon og samlinger ..... kr. 10.500
Fra Fylket til instruksjon av skolebarn ..... kr. 4.000
Fra Sør-Trøndelag Idettskrets til administrasjon ..... kr. 5.700
Dette blir tilsammen ca. 21.000 kroner.

Gapet, ca. 80.000 kroner må vi skaffe selv, ved selvbeskatning og inntekt. Det gjør vi.

Det er ingen klage og det er ingen bønn om hjelp. Vi er tvert imot takknemlige for det vi får, og jeg nytter anledningen til å takke vår Fylkesmann og alle dem som står under ham for god hjelp og for usvikelig glede og interesse for vår idrett. Jeg vil gjerne be om at takken går videre til Harry Jensen og Knut Møller, men de regner vi nå mere som våre egne.

Hva som i denne forbindelse kan føles sårt, er at vi er nødt til å beskatte de unge deltagere på samlinger og instruksjonskurser med et beløp som tilsammen går opp i 17.000 kroner.

Det beviser på den ene siden hvor store samlinger vi har, men på den annen side hvor dypt innhugg som gjøres i en familieforsørgers inntekt for å støtte sine barn. De får heller intet reisetilskudd, så man skjønner hva dette løper opp i. Jeg skulle ønske at vi kunne gå ytterligere ut med tilbudet om instruksjon og lærdom for barn og ungdom, uten at det skal gå ut over familieøkonomien.

La meg, siden vi snakker om kretsens indre liv, nevne at det må gjøres drastiske tiltak for å gjenreise trøndersk hoppsport etter naturlig nedgang og snart fire snøløse vintre. Det må også gjøres en innsats for den del av vår ungdom som sogner til alpinismen, det tilbud vi har å gi er lite. Vi håper sterkt på Vassfjellet Skisenter og på mange, små

skitrekk i bygdene. Det gode spor kombinertsporten er kommet i må fortsette.

Og så til dem som hittil har skapt kretsen — som har flettet bladene til den laurbærkransen som den i dag står med. Mange av dem sitter her, andre av dagens navn er i løyper og bakker ute og hjemme i denne helgen: Det må være kretsens oppgave å hjelpe, støtte og tilrettelegge også for dem. For min egen del har jeg stor forståelse for den økonomiske kamp våre topper har for å få muligheter til å utøve sin idrett. Det er mitt håp at de en gang kan hjelpes med dette, slik at også toppidrett kan drives av **alle** som har lyst, vilje og anlegg og at ikke økonomi skal hindre dem.

Tilbake står mitt eget ønske for den krets som jeg har hatt den store glede å lede i noen år. Det er ønsket om fortsatt fremgang utad, at det gode samhold innad er like sterkt og helt som jeg alltid har følt det. At innsatsen både idrettslig og administrativt preges av stifternes ønsker for 70 år siden:

VILJE — KRAFT — MOT.

Etter Kretsformannens tankevekkende tale fulgte nye gratulasjoner: Nils Slungård fra Sør-Trøndelag Idrettskrets, Kåre Haugdahl fra Nord-Trøndelag Skikrets, Gudmund Rundhaug fra Fosen Skikrets og Kolbjørn Lien på vegne av alle kretsens lag. Alle kom de med gaver og gode ønsker for framgangsrikt virke. Når en så til sist nevner Helge Søvik, — som hilste fra skikretsene i Møre fylke, er det ikke helt i kronologisk rekkefølge, men så helt riktig innholdsmessig da han uttrykte det slik:

Det er gromguten i Norges Skiforbund som jubilerer, når Sør-Trøndelag Skikrets i dag markerer sin 70-årsdag — det er så langt fra noen aldrende pensjonist! — og gaven han overrakte var også symbolsk preget, en gedigen tinn lysestake — som han ba kretsformannen ta imot «som tegn på hvilket lysende eksempel Sør-Trøndelag har vært for landets øvrige kretser».

Fylkesmann Lysø avrundet tilslutt det hele med en mat-takke-tale, og overrakte på vegne av Sør-Trøndelag Fylke en sjekk på kr. 3.000 til jubilanten.

Og så fikk deltakerne høve til å røre på seg etter en middag som også holdt jubileumsstil.

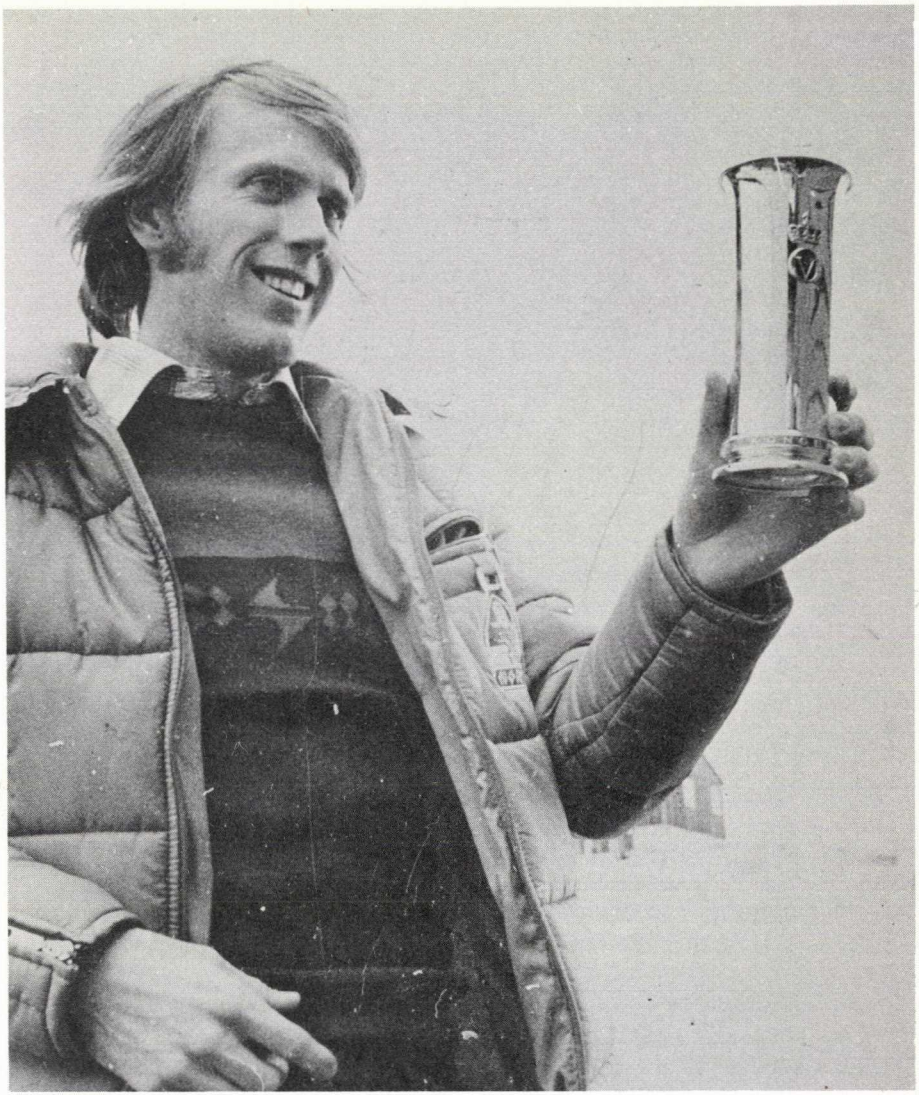

Oddvar Brå vant kongepokalen på 50 km i 1974 i NM.

I Holmenkollen var deltakelsen fra vår krets også stor i år. Det deltok 12 damer i langrenn. I 15 km langrenn deltok 7 juniorer og 9 seniorer. I 50 km langrenn deltok 9 seniorer. I kombinert renn 3, i spesielt hopprenn 2 juniorer og 8 seniorer.

De beste resultater ble oppnådd av Unni Fossen, Nidelv I.L. som ble nr. 4 i 5 km og nr. 10 i 10 km langrenn. Katharina Mo Berge, Freidig, ble nr. 14 og 7 i de samme øvelser.

I 15 km for juniorklassen, ble Ove Aunli, Kyrksæterøra I.L. nr. 4, Geir Kvernmo, Byåsen I.L. nr. 7, Olav Langli, Nidelv I.L. nr. 10 og Svein Morset, Mebonden I.L. nr. 16. I seniorklassen ble Oddvar Brå nr. 4 og Iver Jønland nr. 6, begge fra Leik I.L.. Magne Myrmo, Rennebu I.L. nr. 8 og Olav Haltbakk, I.L. Nor nr. 52.

I kombinert renn ble Pål Schjetne, Nidelv I.L. nr. 6, Arnfinn Henden, Heimdal I.F. lå meget godt an med en tredjeplass i hopprennet, men fullførte ikke langrennet.

I det nasjonale hopprenn for juniorer ble Roger Holden, Selsbakk I.F. nr. 8, Geir Erik Bergvin, Nidelv I.L. nr. 19. I det internasjonale hopprenn ble Roger Holden nr. 1, og Arnfinn Henden nr. 7 i juniorklassen, og Christiania Skiklubs pokal til beste juniorhopper, tilfalt Roger Holden. I hopprennet sammen med seniorløperne plasserte Roger Holden seg som nr. 10, Arnfinn Henden nr. 35 — begge klart foran seniorhopperne fra Sør-Trøndelag.

I 50 km langrenn ble det klaff for Magne Myrmo, som ble nr. 1. Oddvar Brå nr. 5, Per Knotten, Strindheim I.L. nr. 15, Olav Haltbakk, I.L. Nor nr. 18, Per Magne Siraas, Klæbu I.L. nr. 24, på start nr. 24 — pussig treff, men slikt som hender av og til.

I Sørreisa i Troms Fylke ble årets norgesmesterskap i 50 km langrenn samt 3x10 km stafettrenn for klubblag holdt. De beste resultater ble oppnådd av Oddvar Brå som i 50 km ble nr. 1 og vinner av Kongepokal. Magne Myrmo nr. 3, Iver Jønland nr. 4, Olav Haltbakk nr. 9, Per Magne Sirås nr. 12 i klasse A. I B-klassen ble Åge Hellander nr. 2, Per Knotten nr. 3 og Haldor Haugland nr. 12.

I klubbstafetten kom Leik I.L. på andreplass, Strindheim I.L. på tredjeplass.

Det ble således — som fasitt av de sportslige resultater — også fra de aktive løperes side, en verdig markering av kretsen i jubileumsåret.

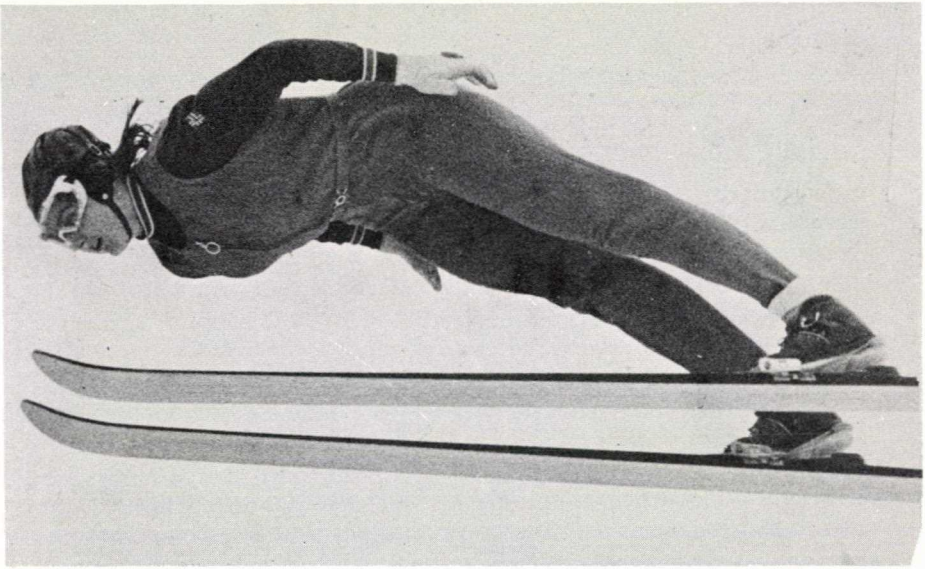

Anita i ett av sine hopp, – ikke så mye å trekke for her –.

Så tilslutt noen linjer ekstra om **Anita Wold fra Byåsen,** som er blitt kjent over hele verden for sine bragder som skihopper. Hun var bare 7 år da hun første gang deltok i hopprenn. Da hun var 12 år var hun med på laget som representerte Sør-Trøndelag Skikrets i hovedrennet for yngre, hvor hun fikk 19.premie i sin klasse, i konkurranse med 101 løpere.

Senere har hun deltatt i renn hvert år og har til nå en premiesamling på henimot 400 stk.

Hun har hoppet i skibakker landet rundt, og etter hvert prestert stadig lengere hopp. F.eks. 73 meter i Kløvsteinbakken og Skuibakken. Siste vinter hoppet hun 76 meter i Holmenkollbakken under stor jubel fra tilskuermassene. Like etter reiste hun til Vyzoke Tatry og hoppet **94 meter i VM-bakken.** Dette er til nå **verdensrekord i skihopp for kvinner.** Godt gjort av Anita — som ennå ikke er fylt 18 år.

Beretningen fra de senere år dreier seg som man ser mest om de aktive. Det er gjort med hensikt, — ikke for å vise at det alltid er resultatene som springer mest i øynene, men som en påpeken av at det store administrative arbeid, som stille og ubemerket har gått sin gang år etter år, omsider bar frukt som overtraff alle forventninger.

Så resonnerer kanskje enkelte som så at administrasjonen omsider kan slappe av og drive lett og bedagelig i medstrøm og medvind.

Nei, på ingen måte. Den tanken har enda ikke streifet en skileder, aller minst innen Sør-Trøndelag skikrets. Resultatene forplikter bare til enda større innsats i årene som kommer. Det går opp og ned i skisporten som i all annen idrett, vi kan ikke i all fremtid vente at medgangen skal vare i samme omfang og at vi kan dominere som i de senere årene. Men arbeidet som er nedlagt og stadig legges ned i kretsen, godtgjør at tilbakeslaget, om det engang kommer, ikke vil komme som en utklassing. Våre lovende, tildels fremrakende, juniorløpere vil sørge for det.

La oss også håpe at de ikke må vegre seg for å ta fatt på det administrative arbeid, som vil vise seg å være like nødvendig i fremtiden som det har vært hittil.

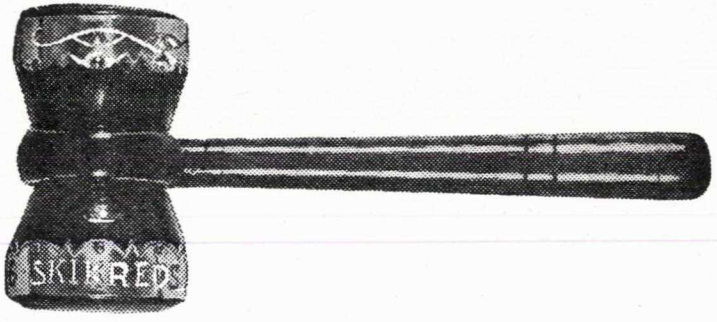

Sør-Trøndelag Skidommerlaug

Historikk ved Johan Simonsen

I 1904 da Sør-Trøndelag skikrets ble startet, var det ikke noen fast dommerorganisasjon, og normen for bedømmelse var vel også noe svevende. Fra et styremøte i kretsen den 15.10 1904 ble det til alle lag sendt ut:

«Regler for bedømmelse af hopp, — Lang og kombineret rend.» Av disse kan en bl.a. lese:

«Ved Bedømmelse af Hoprend bør der lægges fortrinnsvis vegt på god holdning og korekt skiføring. Man skulde anse det heldigst, at der kun i Tilfelde af lige Karakterer tages hensyn til Hopplængden.»

Denne hoppnormen er forandret flere ganger frem til i dag, i takt med utviklingen innen hoppsporten forøvrig.

Selve karaktergivningen har også forandret seg. Omkring århundreskiftet benyttet man skolekarakterene 1—6, senere ble dette forandret til 1—9 av Sivertsen/Grilstad, med 6 som skille mellom stående og fall. Noe senere igjen kom da det system vi nå har med 20 som topp.

Dommerlaugenes arbeide har ikke bare bestått i å utdanne/autorisere kretsdommere samt utnevne dommere til de forskjellige renn. Av de protokoller som foreligger kan en se at det stadig har vært arbeidet atskillig med ting vedrørende skibakker, som preparering, profil, plassering av dommertribunen, hopp og langrennstabeller osv. Dommerlauget har i det hele tatt virket som en faginstans når det

gjelder mye av det som har med skihopping å gjøre. Det er fulgt nøye med i utviklingen, og stadig vekk er det fremmet forslag til de sentrale instanser for å komme i takt med tiden.

Hoppsporten vil fortsatt utvikles, om man nå liker det eller ikke, og dommerstanden må følge nøye med, for å være ajour. Dommeren er tross alt ingen datamaskin, ikke enda ihvertfall. Men hvem vet hva som vil skje i fremtiden.

TRØNDELAG SKIDOMMERLAUG

Dette skidommerlaug ble stiftet i 1923 eller -24 etter initiativ fra John H. Hansen, Jarlen og Einar Gram, Trondhjems Skiklub. Første formann var Einar Gram.

Stiftelsen oppsto fordi mange yngre dommere i kretsen var misfornøyde med de dommeroppsetninger som ble foretatt av noen få «gamle» dommere. De mente at en organisasjon av dommere med eget valgt styre ville fordele dommeroppgavene mere rettferdig. Dette lauget besto fram til krigen i 1940, og der var også medlemmer fra Sør- og Nord-Trøndelag skikretser. Det eksisterer dessverre ikke noen protokoller eller notater fra dette lauget, så disse opplysningene er innhentet fra de som var aktive dommere den gang, bl.a. John H. Hansen.

TRONDHEIM SKIDOMMERLAUG

Etter krigen, den 31.10 1945, ble det etter innkalling fra Trondheim og Omegn Skikrets holdt et dommermøte, og det ble valgt en komite som skulle forberede dannelsen av et nytt skidommerlaug, Trondheim skidommerlaug. Den 7.12 1945 ble så konstituerende møte holdt, og John H. Hansen ble valgt til formann. Dette lauget fungerte så fram til sammenslutningen med Sør-Trøndelag i 1971.

SØR-TRØNDELAG SKIDOMMERLAUG

Fra stiftelsen av Sør-Trøndelag skikrets og frem til 1940, foreligger det svært lite materiell hva angår dommergjerningen, men man kan her og der se i de gamle beretninger fra skikretsen at det har vært aktivitet blant dommerne.

I 1931 ble det oppnevnt et dommerutvalg bestående av 3 medlemmer som skulle gjennomgå dommeraspirantenes lister og avgi innstilling til styret i kretsen, som så hadde det siste ord. Dommeroppnevnelsene ble også foretatt av kretsstyret. I 1939 fikk man forandret dette, og det tidligere dommerutvalg pluss et autorisasjonsutvalg som hadde 7 medlemmer, alle autoriserte dommere, hadde en representant i kretsstyret. Utvalget skulle utdanne dommere, avvikle dommermøter-, kurser

og samlinger, oppnevne dommere til terminlistens renn og autorisere dommere. Utvalget ble valgt på kretstinget.

Ordningen med dommerutvalg fungerte så slik frem til krigen, og fortsatte etter denne til 1948, da dommerne i Sør-Trøndelag skikrets samlet seg og holdt et konstituerende møte for Sør-Trøndelag skidommerlaug. Dette skjedde i Tjønnstuggu på Ranheim den 30.10 1948. Som formann ble valgt Ole Alb. Kvaale, Orkdal i.l. I likhet med Trondheim skidommerlaug fungerte dette lauget frem til sammenslutningen.

Etter sammenslutningen av skikretsene holdt de to dommerlaugene et felles møte, og det ble vedtatt å gå sammen i et dommerlaug, Sør-Trøndelag skidommerlaug. Dette skjedde på konstituerende møte den 17.11 1971 i fa. Joh. O. Helgesens kantine, Trondheim. Som formann ble valgt Johan Simonsen, Byåsen Skiklub.

Det nye styret foretok en reorganisering, og lauget har siden fungert stort sett på samme måte som de to tidligere laug gjorde.

Dommerlauget står nokså selvstendig. Det har sin egen organisasjon og velger selv sine tillitsmenn. Økonomisk støttes lauget av skikretsen, og formannen likestilles med utvalgsformennene og innkalles til de samme møter som disse.

Sør-Trøndelag skidommerlaug har 3 æresmedlemmer, Karl Hansen, Jarlen, utn. 1966, Håkon Ohlgren, Freidig, 1968 og Johnny Haarsaker, Heimdal i.f. 1974.

Styret i jubileumsåret:

Formann: Johan Simonsen, Byåsen skiklub.

Sekretær/kasserer: Olaf Andersen, Nidelv i.l.

Styremedlemmer: Rolv Elvenes, Nidelv i.l., Gunnar Kolstad, Byåsen i.l., Egil Løvås, Heimdal i.f.

Varamann: Gunnar Bergvin, Nidelv i.l.

Lauget har i dag ialt 40 aktive dommere. Disse er fordelt slik:

3 FIS dommere, 9 NSF dommere, 1 NSF måledommer, 27 kretsdommere.

I tillegg er det 14 passive dommere som fortsatt står som medlemmer av lauget.

FORMENN I SØR-TRØNDELAG OG TRONDHEIM OG OMEGN SKIDOMMERLAUG ETTER KRIGEN

Sør-Trøndelag:

1948—1950 Ole Alb. Kvaale, Orkdal i.l.
1950—1952 Olav Aamo, Løkken i.f.
1952—1954 Michael Simonsen, Byaasen skiklub
1954—1955 Ludvig Holm, Selsbakk i.f.
1955—1958 Sverre Laugen, Byåsen i.l.
1958—1964 Ola Morken, Orkdal i.l.
1964—1967 Kåre Hårstad, Byåsen i.l.
1967—1971 Knut Aarnseth, Selsbakk i.f.

Trondheim:

1945—1955 John H. Hansen, Jarlen
1955—1968 Håkon Ohlgren, Freidig
1968—1971 Jan A. Riise, Nidelv i.l.

Sør-Trøndelag skidommerlaug fra 1971:

1971— Johan Simonsen, Byaasen skiklub

DOMMERFORTEGNELSE FOR SØR-TRØNDELAG SKIDOMMERLAUG PR. 20.4 1974

FIS-dommere:

Harry Jensen, Byåsen i.l., Håkon Ohlgren, Freidig, Jan A. Riise, Nidelv i.l.

NSF-dommere:

Olaf Andersen, Nidelv i.l., Rolv Elvenes, Nidelv i.l., Einar Engelsjord, Oppdal, Jo Engelsjord, Oppdal, Svenn Gundersen, Byaasen skiklub, Johnny Haarsaker, Heimdal i.l., Johan Simonsen, Byaasen skiklub, Erik Tallerås, Svorkmo i.l., Erling Vanvik, Selsbakk i.f.

NSF-måledommer:

Gunnar Bergvin, Nidelv i.l.

Kretsdommere:

Gunnar Bergvin, Nidelv i.l., Oddleiv Bjerkås, Freidig, Erling Eklo, Byåsen i.l., Arne E. Engelsjord, Oppdal, Knut Gundersen, Byaasen skiklub, Erik Gunnes, Rennebu, Martin Husby, Selsbakk i.f., Kåre Hårstad, Byåsen i.l., Erling Johnsen, Byåsen i.l., Johan E. Kallar, Øverbygda, Gunnar Kolstad, Byåsen i.l., Idar M. Krogstad, Nidelv i.l., Dagfinn Kvarme, Orkanger i.f., Endre Lilleholte, Soknedal i.l., David

Lundereng, Selsbakk i.f., Egil Løvås, Heimdal i.l., John Schjetne, Nidelv i.l., Ole Arnfinn Solberg, Soknedal i.l., Henry Sten, Freidig, Peder Stuen, Oppdal i.l., Rolf Sæbø, Byåsen i.l., Arvid Tangen, Byåsen skiklub, Jon E. Tverdal, Nidelv i.l., Knut Ulleberg, Sjetne i.l., Jon Vanvik, Leinstrand, Knut Aarnseth, Selsbakk i.f., Arne Aasen, Byåsen i.l.

Passive dommere som fortsatt står som medlemmer i lauget:

Olav Denstad, Freidig, Ben Elvenes, Nidelv i.l., Anders Estenstad, Strinda, Olav Lian, Freidig, Arnfinn Lyse, Freidig, Ola Morken, Orkdal, Olav Myrmæl, Nor, Olav Norvoll, Nor, Olaf E. J. Schanke, Freidig, Gunnar Simonsen, Byaasen skiklub, Einar Smedås, Byaasen skiklub, Sverre Stensheim, Oppdal, Reidar Stai, Freidig, Birger Ustad, Orkdal i.l.

John H. Hansen.

O. Alb. Kvaale, Fannrem, Orkdal.

Skikretsens trofeer

Vandrepokal i kombinert mellom Trøndelags lag av 1917.
Vunnet ved Ola Skarholt, Johan Evjen, Amund Vanvik og Karl Fossum 1917.
Thomas Borten, Tore Presttrø, Herm. Værnes og Einar Søbstad 1918.
Ola Skarholt, Johan Evjen, Olav Leinum og Thomas Borten 1919.

Vandrepris, 30 km mellom Nordiske lag av 1920.
Vunnet ved Johan Evjen, Olav Løberg og Tomas Busklein i 1921.
Olaf Løberg, Kasper Stene og Ole Fosbakk i 1922.
Martin Myrmæl, Olaf Løberg og Anders Solli i 1926.

Vandrepokal kombinert mellom Trøndelags lag av 1920.
Johan Evjen, Amund Vanvik, A. H. Skjølberg og Johan Hallan i 1920.
Kasper Stene, Hans Benberg, Olaf Myrmæl og Ole Bromseth i 1923.
Ole Fosbakk, Herm. Bøgeberg, Hans Benberg og Ole Bromseth i 1924.

Generalstabens vandrepokal av 1924. 30 km.
1950 Magnar Estenstad, Edvin Landsem og Birger Overvik.
1951 Martin Stokken, Mikal Kirkholt og Edvin Landsem.
1953 Magnar Estenstad, Martin Stokken og Rolf Gaustad.
1954 Martin Stokken, Ola Unsgård og Edvin Landsem.
1955 Martin Stokken, Edvin Landsem og Ola Unsgård.

Ludvig Sivertsens vandrepokal, Komb. mellom Trøndelags lag av 1925.
1926 Olav Løberg, Johan Evjen, Herm. Bøgeberg og Ole Fosbakk.
1927 Karl Stene, Arnt Folstadli, Hjalmar Bye og Eyv. Bjørnhaug.
1928 Olav Løberg, Herm. Bøgeberg, Martin Myrmo og Mik. Ytterhus.
1930 And. Estenstad, Odd Stageberg, Martin Riise og Lars Fiske.

A/S Fabrikken Arilds pokal av 1931. Hopp. Konkurranse mellom Trøndelags kretser.
J. Barbo, O. Skarholt, Bjarne Wahl, Lars Fiske, Olav Aamo, Per Nord-

tømme, A. Nilsen, Ivar Smistad, Asbj. Solberg, Peder Jensås, H. Lien, Ivar Berg, Adolf Brandhaug, E. Vangsvig, Tormod Barstad

Swix Sølvplakett av 1950. NM junior langrenn.
Leif Horvli, Odd Stageberg og Kristen Kvello.

N.S.F.'s vandrepokal av 1950 til beste kretslag i NM junior komb.
1955 Einar Wangsvig, Lars O. Havdal og Finn Bruråk.
1956 Lars Nordli, Asbjørn Aursand og Per Johansen.
1958 Erling Stokkli, Nils Kattem og Odd Rokkones.
1959 Johan Stokkli, John Høyås og Kjell Johan Aa.
1960 Kjell Johan Aa, Johan Stokkli og Ingvar Landsem.

Aksel Gresvigs vandrepokal av 1952. NM 50 km.
1952 M. Estenstad, Bjarne Espås og Edvin Landsem.
1953 M. Estenstad, Martin Stokken og Per Landsem.
1954 M. Estenstad, Martin Stokken og Edvin Landsem.
1955 Martin Stokken, Edvin Landsem og Reidar Helgetun.
1956 Sverre Stensheim, Olav Storli og Egil Skjøtskift.

N.S.F.'s vandrepokal av 1953. NM komb. senior.
1954 Johan Vanvik, Per Sannerud og Gudmund Rian.
1955 Gudmund Rian, Johan Vanvik og Gunnar Smistad.
1956 Johan Vanvik, Gudmund Rian og Gunnar Smistad.
1957 Gudmund Rian, Einar Wangsvig og Johan Vanvik.
1959 Johan Vanvik, Gudmund Rian og Gunnar Smistad.

Pokal av 1953. Landsrenn for gutter.
Kjell Johan Aa, Nils Arne Eggen og Johan Stokkli.

Pokal av 1954. (Navn mangler).

Pokal av 1955.
Marvin Stenseth, Kjell Johan Aa og Arnfinn Malm.

Pokal ved det Trønderske Juniorrenn (ikke inngravert navn).
Vunnet av Sør-Trøndelag Skikrets i 1955, 1956, 1957, 1958 og 1962.

Porsgrunds Porselensfabr. store urne av 1952.
4 x 10 km stafett ved NM.
Henry Ishoel, Kristen Kvello, Odd Lykkja, Mik. Kirkholt.

Generalstabens vandrepokal av 1956. NM 30 km.
1956 Magnar Ingebrigtsli, Tore Bjørnstad og John Ytterhus.
1957 Martin Stokken, Kristen Kvello og Edvin Landsem.
1958 Sivert Fagerholt, Martin Stokken og John Ytterhus.
1959 Sverre Stensheim, Sivert Fagerholt og John Landsem.
1960 Sverre Stensheim, Sivert Fagerholt og Martin Stokken.

Porsgrunds Porselensfabr. pokal av 1957. NM 50 km.

1957 Kristen Kvellо, M. Ingebrigtsli og Edv. Landsem.
1958 Alf Bjerkhaug, Martin Stokken og Reidar Helgetun.
1959 Sivert Fagerholt, Sverre Stensheim og Magnar Ingebrigtsli.
1960 Sverre Stensheim, Sivert Fagerholt og Martin Stokken.
1961 Sverre Stensheim, John Landsem og Olav Storli.

Konfektionsfabr. Superbs vandrepokal. NM 50 km.

1963 Harald Grønningen, Sverre Stensheim og John Elshaug.
1965 Harald Grønningen, Sverre Stensheim og Olav B. Østbyhaug.
1966 Harald Grønningen, Sverre Stensheim og Magne Myrmo.
1967 Harald Grønningen, Sverre Stensheim og Magne Østhus.
1968 Harald Grønningen, Sverre Stensheim og Magne Myrmo.

Generalstabens vandrepokal av 1961. NM 30 km.

1965 Sverre Stensheim, Harald Grønningen og Olav B. Østbyhaug.
1968 Harald Grønningen, Magne Østbyhaug og Magne Myrmo.
1970 Harald Grønningen, Magne Myrmo og Magne Østhus.
1973 Magne Myrmo, Oddvar Brå og Anders Lenes.
1974 Oddvar Brå, Magne Myrmo og Iver Jønland.

Formenn i Sør-Trøndelag og Trondheim Skikretser

Ludvig Sivertsen	1904—1911, 1914—1916, 1919—1920.
J. O. Høstad	1911—1914
Severin Leraand	1916—1919, 1923—1931.
Hans Bollingmo	1920—1923.
Thomas Borthen	1931—1935.
Tjalve Rian	1935—1938.
Ludvig Holm	1938—1948.
John Guldberg	1948—1952, 1959—1960.
Anders Estenstad	1952—1956.
Johnny Haarsaker	1956—1959, 1960—1964.
Anders Klæt	1964—1967.
Alf Mentsen	1967—1971.
Herbert Helgesen	1971—

FORMENN I TRONDHEIM SKIKRETS 1916—1971.

Einar Gram	1916—1917
Endrow Schancke	1917—1919
Erling Steen	1919—1921
Sverre Aspaas	1921—1923
Jon Berg	1923—1925
Anton Skjesol	1925—1930
Fritz Stuler	1930—1931
Sverre Paulsen	1931—1932
Karl Hansen	1932—1934
Anders Vitsø	1934—1938
Leif Altern	1938—1946
Ole Sørensen	1946—1948
Odd Dahlhøi	1948—1951
Olav Denstad	1951—1954, 1956—1959
Gunnar Wettergren	1954—1956
John Schjetne	1959—1962
Johan Moxness	1962—1967

Harald Haltvik 1967—1969

Herbert Helgesen 1969—1971 hvoretter han fortsatte som formann i Sør-Trøndelag Skikrets.

ÆRESMEDLEMMER I SØR-TRØNDELAG SKIKRETS

Ludvig Sivertsen	fra 1920 (død i 1970)
Thomas Borthen	fra 1954 (død i 1969)
Ludvig Holm	fra 1960
Johan Evjen	fra 1966 (død i 1971)
Anders Estenstad	fra 1973
John Guldberg	fra 1973
Johnny Haarsaker	fra 1973
Einar Wangsvig	fra 1973

Ludvig Sivertsen

J. O. Høstad

Severin Leraand

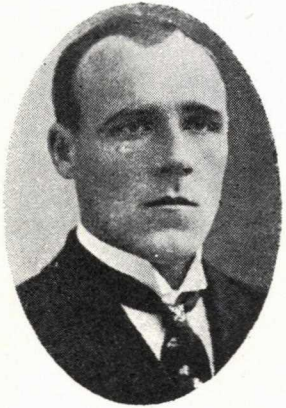

Hans Bollingmo

Thomas Borthen

Tjalve Rian

Ludvig Holm.

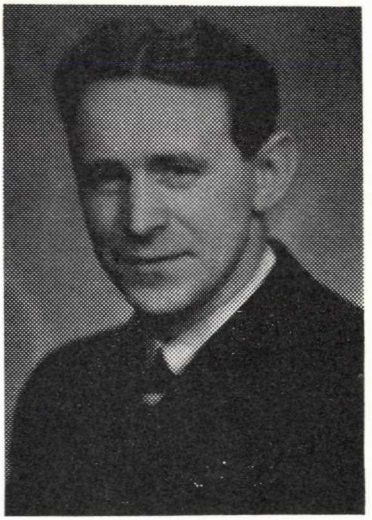

John Guldberg.

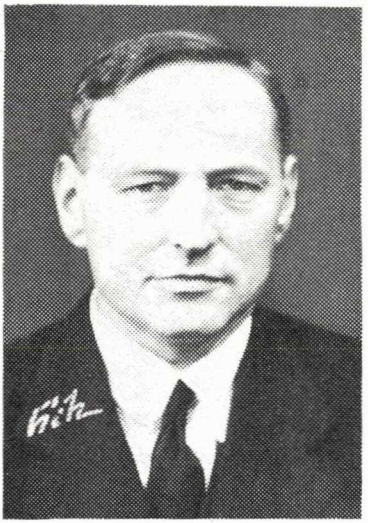

Anders Estenstad.

Johnny Haarsaker.

Anders Klæt.

Alf Mentsen.

Herbert Helgesen.

Fortegnelse over idrettslag tilsluttet Sør-Trøndelag Skikrets:

	Lagets navn:	Stiftelsesdato:
1.	Trondhjems Skiklub	27/1 1884
2.	Leinstrand Idrettslag	17/1 1886
3.	Svorkmo Idrettslag	14/3 1893
4.	Byaasen Skiklub	3/12 1893
5.	Idrettslaget «Leik»	6/1 1894
6.	Flå Idrettslag	10/2 1894
7.	Idrettslaget «Nor»	9/1 1896
8.	Løkken Idrettsforening	21/11 1896
9.	Melhus Idrettslag	25/2 1898
10.	Meldal Idrettslag	12/3 1898
11.	Oppdal Idrettslag	februar 1900
12.	Orkanger Idrettsforening	1/1 1901
13.	Buvik Idrettslag	21/1 1901
14.	Ranheim Idrettslag	17/2 1901
15.	Byneset Idrettslag	1/12 1901
16.	Børsa Idrettslag	12/2 1902
17.	Geitastrand Idrettslag	11/11 1902
18.	Sportsklubben «Freidig»	13/10 1903
19.	Orkdal Idrettslag	15/10 1903
20.	Ingdalen Idrettslag	5/2 1904
21.	Rennebu Idrettslag	5/2 1905
22.	Lensvik Idrettslag	15/1 1906
23.	Idrettslaget «Rindøl»	11/2 1906
24.	Budal Idrettslag	12/4 1906
25.	Klæbu Idrettslag	11/11 1906
26.	Idrettslaget «Bondegutten»	1906
27.	Skaun Idrettslag	19/1 1908
28.	Idrettslaget «Trønder-Lyn»	22/3 1908
29.	Døves Idrettslag	1908

30.	Norges Tekniske Høgskoles Idrettsforening	25/10	1910
31.	Selsbakk Idrettsforening	25/1	1911
32.	Kyrksæterøra Idrettslag	6/3	1911
33.	Vikvarvet Idrettslag	11/4	1911
34.	Idrettslaget «Dalguten»	14/7	1914
35.	Ungdoms og Idrettslaget «Glimt»		1915
36.	Tiller Idrettslag	15/1	1916
37.	Sportsklubben «Troll»	13/8	1919
38.	Tydal Idrettslag	20/2	1920
39.	Idrettslaget «Trond»	9/5	1920
40.	Sportsklubben «Nationalkameratene»	21/5	1920
41.	Singsås Idrettslag		1920
42.	Viggja Idrettslag	18/1	1921
43.	Staurset Idrettslag	24/3	1921
44.	Idrettslaget «Snøhetta»	3/4	1921
45.	Vestbyen Idrettslag	6/4	1921
46.	Mebonden Idrettslag	12/6	1921
47.	Byåsen Idrettslag	30/10	1921
48.	Idrettslaget «Vardefjell»	8/11	1921
49.	Innset Idrettslag	30/12	1921
50.	Lundamo Idrettslag	12/2	1922
51.	Politiets Idrettslag	23/5	1923
52.	Hommelvik Idrettslag	14/11	1924
53.	Mostadmark Idrettslag	25/10	1925
54.	Strindheim Idrettslag	9/3	1926
55.	Eide Idrettslag	5/12	1926
56.	Haltdalen Idrettslag	28/2	1928
57.	Heimdal Idrettsforening	1/1	1929
58.	Trolla Idrettslag	17/1	1930
59.	Nidelv Idrettslag	19/10	1930
60.	Bratsberg Idrettslag	1/4	1931
61.	Nedre Orkland Idrettslag	10/7	1931
62.	Sverresborg Idrettsforening	30/11	1931
63.	Sokna Idrettslag	7/1	1932
64.	Hovin Idrettslag	23/1	1932
65.	Rindal Idrettslag	15/6	1932
66.	Lønset Idrettslag	18/6	1932
67.	Malvik Idrettslag	1/2	1933
68.	Øverbygda Idrettslag	5/3	1933
69.	Idrettslaget Innbygda	25/3	1933
70.	Idrettslaget «Fjellmann»	3/2	1935

71. Selbustrand Idrettslag	13/4	1935
72. Jonsvatnet Idrettslag	29/1	1939
73. Charlottenlund Sportsklubb	24/5	1945
74. Støren Sportsklubb	17/10	1945
75. Græsli Idrettslag	15/11	1949
76. Krokstadøra Idrettslag	18/12	1949
77. Vest-Hitra Idrettslag	12/5	1962
78. Lærerhøgskolens Idrettslag	7/12	1962
79. Fosenlaget Idrettslag	3/1	1966
80. Hitra Idrettslag	12/1	1970
81. Sjetne Idrettslag	19/10	1970
82. Utleira Idrettslag		1972
83. Othilienborg Idrettslag	26/4	1973
84. Sandstad Idrettslag		
85. Kolstad Idrettslag		
86. Drivdalen Idrettslag		
87. Vollan Idrettslag		
88. Sportsklubben Wing		

OVERSIKTER:

Vinnere av Hovedlandsrennene 1909—1933 av løpere tilsluttet lag i Sør-Trøndelag og Trondheim områder

1916 Trondheim: Komb. kl. A: Einar Søbstad, Leinstrand I.L.
1916 Trondheim: 30 km Johan Evjen, Orkanger I.F.
1916 Trondheim: Hopp, over 32 år Rasmus Pettersen, Byåsen Skiklub
1925 Trondheim: 30 km Johan Knarbak, Byåsen I.L.
1930 Trondheim: Komb. kl. A Odd Stageberg, I.L. Vardefjell
1930 Trondheim: 18 km komb. Odd Stageberg, I.L. Vardefjell

Fra innførelse av spesielrenn 1933—1974

1933 Aker: Komb. kl. A Olav Lian, Sportsklubben Freidig
1935 Molde: Komb. kl. A Olav Lian, Sportsklubben Freidig
1938 Mo i Rana: Komb. kl. A Magnar Fosseide, Sportsklubben Troll
1938 Mo i Rana: 30 km, Olav Odden, Sportsklubben Freidig
1946 Drammen: Hopp juniorer, Torbj. Falkanger, Byåsen I.L.
1948 Lillehammer: Komb. kl. A, Per Sannerud, Selsbakk I.F.
1948 Lillehammer: Hopp juniorer, Arnfinn Bergmann, Sportskl. Freidig
1948 Strinda: 50 km, Magnar Estenstad, Leik I.L.
1949 Steinkjer: Spes. hopp, Torbjørn Falkanger, Byåsen I.L.
1949 Hamar: 50 km, Magnar Estenstad, Leik I.L.
1950 Asker-Bærum: Spes. hopp, Torbjørn Falkanger, Byåsen I.L.
1951 Tretten: 30 km, Magnar Estenstad, Leik I.L.
1951 Tretten: 50 km, Edvin Landsem, Sportskl. Troll
1951 Narvik: 30 km, Martin Stokken, Selsbakk I.F.
1952 Porsgrunn: Kombinert, Per Gjelten, Sportskl. Freidig
1952 Eidsvoll: Spes. hopp elite, Arnfinn Bergmann, Sportskl. Freidig
1952 Eidsvoll: 50 km, Magnar Estenstad, Leik I.L.
1953 Trondheim: Spes. hopp, Arnfinn Bergmann, Sportskl. Freidig
1953 Oslo: 50 km, Magnar Estenstad, Leik I.L.

1954 Kongsvinger: Spes. hopp, Torbjørn Falkanger, Byåsen I.L.
1954 Kongsvinger: 30 km, Martin Stokken, Selsbakk I.F.
1954 Strinda: 50 km, Magnar Estenstad, Leik I.L.
1955 Voss: 30 km, Martin Stokken, Selsbakk I.F.
1955 Voss: Spes. hopp elite, Sverre Stallvik, Byåsen I.L..
1955 Trysil: 50 km, Martin Stokken, Selsbakk I.F.
1957 Mo i Rana: 30 km, Martin Stokken, Selsbakk I.F.
1957 Rena: 50 km, Kristen Kvello, Mebonden I.L.
1958 Oslo: Spes. hopp, Arnfinn Bergmann, Sportskl. Freidig
1959 Gjøvik: 15 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1959 Gjøvik: Spes. hopp, Anders Woldseth, Stavne I.F.
1959 Gjøvik: 30 km, Sverre Stensheim, I.L. Snøhetta
1960 Mjøndalen: 30 km, Sverre Stensheim, I.L. Snøhetta
1961 Trondheim: Hopp juniorer, Arnfinn Malm, Byåsen I.L.
1961 Trondheim: Spes. hopp elite, Toralf Engan, Leik I.L.
1961 Trondheim: 50 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1962 Skien: Hopp juniorer, Hans Olav Sørensen, Mebonden I.L.
1962 Skien: 30 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1962 Romsdal: 50 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1963 Lørenskog: 30 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1963 Birkenes: 50 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1967 Skorovatn: 15 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1967 Skorovatn: 30 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1968 Bærum/Ørskog: 30 km, Harald Grønningen, Lensvik I.L.
1971 Fåberg, 50 km, Magne Myrmo, Rennebu I.L.
1972 Tydal/Teveldal: 15 km, Magne Myrmo, Rennebu I.L.
1972 Tydal/Teveldal: 10 km damer, Katarina Mo Berge, Freidig
1972 Tydal/Teveldal: 5 km damer, Katarina Mo Berge, Freidig
1973 Fåberg/Lillehammer: 50 km, Oddvar Brå, Leik I.L.
1974 Sørreisa, 50 km, Oddvar Brå, Leik I.L.

STAFETTRENN:

1952 Eidsvoll: 4x10 km kretslag, Sør-Trøndelag Skikrets v/Mikal Kirkholt, Troll, Odd Lykkja, I.L. Dalguten, Henry Isholt, Lønset I.L. og Kristen Kvello, Mebonden I.L.
1953 Oslo: 4x10 km kretslag, Sør-Trøndelag Skikrets v/Øistein Saksvik, Ranheim I.L., Ola M. Ishoel, Lønset I.L., Ola Unsgård, Leik I.L. og Kristen Kvello, Mebonden I.L.
1954 Strinda: 3x10 km klubblag, Leik Idrettslag v/ Magnar Estenstad, Rolf Gaustad og Ola Unsgård.

1971 Fåberg: 3x5 km klubblag, Sportsklubben Freidig v/ Anne C. Lystad, Ingrid Christensen og Katharina Mo Berge
1972 Tydal: 3x5 km klubblag, Sportsklubben Freidig v/ Anne C. Lystad, Ingrid Christensen og Katharina Mo Berge
1973 Fåberg: 3x5 km klubblag, Sportsklubben Freidig v/ Katharina Mo Berge, Berit Berg og Ingrid Christensen.
1974 Selbu: 3x5 km klubblag, Sportsklubben Freidig v/Katharina Mo Berge, Berit Berg og Ingrid Christensen.

Juniormesterskapene, Nordiske grener

1951 Kristiansand S: 10 km, Kristen Kvello, Mebonden I.L.
1954 Jevnaker: 10 km, Odd Myrmæl, I.L. Nor
1955 Løkken Verk: Komb., Einar S. Wangsvig, Byåsen Skiklub
1956 Skotfoss: 10 km, Sivert Fagerholt, Orkdal I.L.
1960 Fåberg, komb., Kjell Johan Aa, I.L. Nor
1962 Romsdal: 10 km, Reidar Grønningen, Sportskl. Freidig
1962 Hønefoss: 10 km, Magne Myrmo, Rennebu I.L.
1963 Birkenes: 15 km, Magne Myrmo, Rennebu I.L.
1963 Eidsvoll/Vang: 10 km, Johan Landsem, Sportskl. Troll
1963 Eidsvoll/Vang: Komb., Svein Haarstad, Byåsen I.L.
1965 Porsgrunn: 10 km, Terje Vådan, Byåsen I.L.
1965 Fåberg: 5 km, Ingrid Thoresen, Sportskl. Freidig
1967 Kristiansand S: Hopp kl. 16 år, Ingebrigt Dragset, Byåsen I.L.
1968 Sauda: 10 km 17 år, Iver Jønland, Leik I.L.
1968 Sauda: 10 km 16 år, Oddvar Brå, Leik I.L.
1969 Oslo: 10 km 17 år, Oddvar Brå, Leik I.L.
1970 Ringebu/Fåvang: 15 km, Oddvar Brå, Leik I.L.
1970 Ringebu/Fåvang: Komb. 16 år, Pål Schjetne, Nidelv I.L.
1971 Mo i Rana: 5 km, Anne C. Lystad, Sportskl. Freidig
1971 Mo i Rana: Komb. 17 år, Pål Schjetne, Nidelv I.L.
1971 Mo i Rana: Uoff. NM 3x7 km stafett kretslag, Sør-Tr.lag Skikrets v/Leif Jære, Ola Kragnes og Oddvar Brå.
1971 Mo i Rana: Uoff. NM 3x3 km stafett kretslag, Trondheim Skikrets v/Annie Winsnes, Marit Helgesen og Anne C. Lystad
1972 Raufoss: Komb. E.J., Pål Schjetne, Nidelv I.L.
1972 Raufoss: 5 km, Marit Myrmæl, Meldal I.L.
1972 Raufoss: 3x3,5 km stafett kretslag, Sør-Trøndelag Skikrets v/Marit Myrmæl, Anne-Kari Estenstad og Anne C. Lystad.
1973 Gjøvik/Førde: 5 km 16 år, Ingrid Christensen, Sportskl. Freidig

1973 Gjøvik/Førde: 3x5 km stafett kretslag, Sør-Trøndelag Skikrets v/Berit Kvello, Ella K. Lindemark og Ingrid Christensen
1973 Gjøvik/Førde: 10 km 16 år, Ove Aunli, Kyrksæterøra I.L.
1973 Gjøvik/Førde: 4x7 km stafett kretslag, Sør-Trøndelag Skikrets v/Arve Olsø, Arild Tørstad, Bjørn Bjugan og Ove Aunli
1973 Gjøvik/Førde: Komb. 17 år, Arnfinn Henden, Heimdal I.F.
1973 Gjøvik/Førde: Komb. 18-19 år, Pål Schjetne, Nidelv I.L.

Norgesmesterskap Alpine grener — senior

1963 Oppdal: Utforrenn, Kirsten Aune, Oppdal I.L.
1963 Oppdal: Kombinert, Brita Stensheim, Oppdal I.L.
1964 Hemsedal: Storslalåm, Kirsten Aune, Oppdal I.L.
1965 Voss: Utforrenn, Kirsten Aune, Oppdal I.L.
1965 Voss: Kombinert, Kirsten Aune, Oppdal I.L.
1966 Oppdal: Slalåm, Håkon Mjøen, Oppdal I.L.
1966 Oppdal: Storslalåm, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1966 Oppdal: Utfor, Bjarne Strand, Oppdal I.L.
1966 Oppdal: Kombinert, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1967 Voss: Slalåm, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1967 Voss: Storslalåm, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1967 Voss: Kombinert, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1968 Ørstad: Slalåm, Bjarne Strand, Oppdal I.L.
1968 Ørsta: Storslalåm, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1969 Slalåm, Lasse Hamre, Sportskl. Freidig
1969 Kombinert, Lasse Hamre, Sportskl. Freidig
1970 Oppdal: Slalåm, Haakon Mjøen, Oppdal I.L.
1970 Oppdal: Kombinert, Erik Haaker, Oppdal I.L.
1971 Voss: Slalåm, Lasse Hamre, Sportskl. Freidig
1972 Bjorli: Storslalåm, Agnar Dørum, Oppdal I.L.
1973 Stranda: Storslalåm, Erik Haaker, Oppdal I.L.
1973 Stranda: Utforrenn, Erik Haaker, Oppdal I.L.

ALPINE GRENER JUNIOR:

1968 Hurdal: Storslalåm 16 år, Egil Myrhaug, Oppdal I.L.
1968 Hurdal: Kombinert 16 år, Egil Myrhaug, Oppdal I.L.
1969 Lillehammer: Kombinert, Erik Haaker, Oppdal I.L.
1969 Lillehammer: Storslalåm 17 år, Egil Myrhaug, Oppdal I.L.

Vinnere av Kongepokaler 1892—1974

1892 Gustav Bye, Trondhjems Skiklub, Kombinert, Gråkalrennet
1893 Konrad Dahl, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1899 Ole Rendahl, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1904 Einar Wangsvig, Byåsen Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1905 Rasmus Petersen, Byåsen Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1906 Svein Tønseth, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1907 Andreas Udbye, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1909 Ingvald Østern, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1911 Andreas Udbye, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1912 Johan Evjen, Orkdalsøren I.L., kombinert, Trønderrennet
1914 Julius Johansen, Trondhjems Skiklub, kombinert, Gråkalrennet
1915 Ole Skarholt, Prøven I.L., Orkdal, kombinert, Byåsen Jub.renn
1916 Einar Søbstad, Leinstrand I.L., kombinert, Hovedlandsrenn
1922 Ole Fosbak, «Fram» I.L., Svorkmo, kombinert, Gråkalrennet
1926 Olav Myrmæl, Rennebu I.L., kombinert, Gråkalrennet
1927 Olav Myrmæl, Rennebu I.L., kombinert, Gråkalrennet
1929 Thorvald Heggem, I.L. Rindøl (Nansen I.L.), kombinert, Gråkalr.
1930 Odd Stageberg, I.L. Vardefjell, kombinert, Hovedlandsrenn
1931 Olav Lian, «Freidig», Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1932 Olav Lian, «Freidig» Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1933 Olav Lian, «Freidig» Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1933 Thorvald Heggem, Orkanger I.F., kombinert, Hovedlandsrenn
1934 Sigurd Røen, Sportskl. «Troll», kombinert, Gråkalrennet
1934 Sigurd Røen, Sportskl. «Troll», kombinert, Trønderrennet
1935 Sigurd Røen, Sportskl. «Troll», kombinert, Landsrenn, Steinkjer
1935 Olav Lian, «Freidig» Trondheim, kombinert, Hovedlandsrenn
1936 Olav Lian, «Freidig», Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1936 Torvald Heggem, Orkanger I.F., 30 km, Landsrenn, Leinstrand
1937 Torvald Heggem, Orkanger I.F., kombinert, Gråkalrennet
1938 Sigurd Røen, Sportskl. «Troll», kombinert, Gråkalrennet

1938 Magnar Fosseide, Sportskl. «Troll», kombinert, Gråkalrennet
1939 Olav Odden, «Freidig», Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1946 Olav Odden, «Freidig» Trondheim, kombinert, Holmenkollen
1946 Olav Odden, «Freidig» Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1946 Olav Odden, «Freidig» Trondheim, kombinert, Hovedr., N-Norge
1946 Olav Odden, «Freidig» Trondheim, kombinert, Landsrenn, Nydalen
1947 Olav Odden, «Freidig» Trondheim, kombinert, Landsrenn, Rena
1947 Olav Odden, «Freidig» Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1948 Per Sannerud, Selsbakk I.F., kombinert, NM
1949 Per Sannerud, Selsbakk I.F., kombinert, Holmenkollen
1949 Per Sannerud, Selsbakk I.F., kombinert, Landsrenn, Gjøvik
1949 Per Gjelten, «Freidig» Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1950 Per Gjelten, «Freidig» Trondheim, kombinert, H.renn, Nord-Norge
1950 Per Gjelten, «Freidig» Trondheim, kombinert, Gråkalrennet
1950 Johan Vanvik, Selsbakk I.F., kombinert, Landsrenn, Langevåg
1951 Per Gjelten, «Freidig» Trondheim, kombinert, Trønderrennet
1952 Per Gjelten, «Freidig» Trondheim, kombinert, NM
1954 Per Gjelten, «Freidig» Trondheim, kombinert, Trønderrennet
1955 Martin Stokken, Selsbakk I.F., 50 km, NM
1955 Sverre Stallvik, Byåsen I.L., Spes. hopp, NM
1955 Johan Vanvik, Selsbakk I.F., kombinert, Landsrenn, Steinkjer
1956 Johan Vanvik, selsbakk I.F., kombinert, Gråkalrennet
1956 Gudmund Rian, Byåsen I.L., kombinert, H.renn, Nord-Norge
1957 Martin Stokken, Selsbakk I.F., 30 km, NM
1963 Harald Grønningen, Lensvik I.L., 50 km, NM
1966 Haakon Mjøen, oppdal I.L., slalåm/kombinert renn, NM
1967 Harald Grønningen, Lensvik I.L., 30 km, NM
1968 Bjarne Strand, Oppdal I.L., Slalåmrenn/komb., NM
1970 Haakon Mjøen, oppdal I.L., Slalåmrenn, NM
1972 Katharina Mo Berge, «Freidig» Trondheim, 10 km langrenn, NM
1974 Oddvar Brå, Leik I.L., 50 km, NM

H.K.H. KRONPRINSENS POKAL:

1969 Harald Vindspoll, Leinstrand I.L., kl. 15 år, hopp, Hovedlandsr.
1971 Pål Schjetne, Nidelv I.L., beste resultat kombinert 16—17 år NM jr.

Plasseringer i VM på ski av løpere fra Sør-Trøndelag

1934 Sollefteå: Olav Lian, Freidig, nr. 22 i kombinert renn.

1935 Vysoké Tatry: Sigurd Røen, Troll, nr. 5 i kombinert renn.

1937 Chamonix: Sigurd Røen, Troll, nr. 1 i kombinert renn. Dessuten deltok han på Norges stafettlag 4x10 km som ble nr. 1.

1938 Lahti: Magnar Fosseide, Troll, nr. 36 i 18 km langrenn, og nr. 35 i kombinert renn — med ett stående hopp.
Olav Odden, Oppdal I.L. nr. 6 i kombinert renn.
Rudolf Kojan, Løkken I.F. nr. 11 i spesielt hopprenn.

1939 Zakopane: Magnar Fosseide, Troll, nr. 3 i kombinert renn.
Olav Odden, Oppdal I.L., nr. 13 i kombinert renn.
Begge deltok også på Norges stafettlag som ble nr. 4.

1950 Lake Placid: Per Sannerud, Selsbakk I.F. nr. 4 i kombinert renn.
Per Gjelten, Freidig, nr. 10 i kombinert renn.
Magnar Estenstad, Leik I.L., nr. 16 i 18 km langrenn.
Magnar Estenstad, Leik I.L., nr. 7 i 50 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 17 i 50 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 17 i 18 km langrenn.
Edvin Landsem, Troll, nr. 22 i 18 km langrenn.
i 4x10 km stafettrenn, ble Norges lag nr. 4 og her deltok bl.a.
Martin Stokken, Sesbakk I.F..
Edvin Landsem, Troll, nr. 12 i 50 km langrenn.
Arnfinn Bergmann, Freidig, nr. 3 i spesielt hopprenn.
Torbjørn Falkanger, Byåsen I.L. nr. 5 i spesielt hopprenn.

1954 Falun: Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 11 i 30 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 4 i 50 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 13 i 15 km langrenn.
Han deltok også på 4x10 km stafett hvor Norge ble nr. 4.
Odd Lykkja, I.L. Dalguten, nr. 4 på stafettlaget.
Odd Lykkja, I.L. Dalguten, nr. 21 i 15 km langrenn.
Edvin Landsem, Troll, nr. 17 i 30 km langrenn.

Edvin Landsem, Troll, nr. 5 i 50 km langrenn.
Edvin Landsem, Troll, nr. 26 i 15 km langrenn.
Sverre Stensheim, I.L. Snøhetta, nr. 39 i 15 km langrenn.
Ola Unsgård, Leik I.L., nr. 32 i 30 km langrenn.
Tore Bjørnstad, Rindal I.L., nr. 42 i 30 km langrenn.
Idar Dahl, Strindheim I.L., nr. 24 i 50 km langrenn.
Rolf Gaustad, Leik I.L., nr. 30 i 50 km langrenn.
Per Gjelten, Sportskl. Freidig, nr. 4 i kombinert renn.
Johan Vanvik, Selsbakk I.F., nr. 7 i kombinert renn.
Torbjørn Falkanger, Byåsen I.L., nr. 5 i spesielt hopp.
Sverre Stallvik, Byåsen I.L., nr. 17 i spesielt hopp.

1958 **Lahti:** Harald Grønningen, Lensvik I.L., nr. 21 i 15 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 21 i 30 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk I.F., nr. 21 i 50 km langrenn.
Han deltok også på 4x10 km stafett hvor Norge ble nr. 4.
Sivert Fagerholt, Orkdal I.L., nr. 26 i 30 km langrenn.
Sverre Stensheim, I.L. Snøhetta, nr. 27 i 50 km langrenn. .

1962 **Zakopane:** Harald Grønningen, Lensvik I.L., nr. 2 i 15 km langrenn
Harald Grønningen, Lensvik I.L. nr. 4 i 30 km langrenn.
Harald Grønningen, Lensvik I.L., nr. 5 i 50 km langrenn
Han deltok også på 4x10 km stafett hvor Norges lag ble nr. 4.
Sverre Stensheim, I.L. Snøhetta, nr. 11 i 50 km langrenn.
Toralf Engan, leik I.L., nr. 1 i hopp normalbakke.
Toralf Engan, Leik I.L., nr. 4 i hopp stor bakke.
Arnfinn Malm, Byåsen I.L., nr. 37 i hopp normal bakke.

1966 **Oslo:** Harald Grønningen, Lensvik I.L., nr. 7 i 30 km langrenn.
Toralf Engan, Leik I.L., nr. 34 i spesielt hopp normalbakke.
Toralf Engan, Leik I.L., nr. 10 i hopp stor bakke.
Hans O. Sørensen, Mebonden I.L., nr. 26 i hopp stor bakke.
Harald Grønningen, Lensvik I.L., nr. 7 i 50 km langrenn.
Han deltok også på 4x10 km stafett hvor Norge ble nr. 1.
Sverre Stensheim, I.L. Snøhetta, nr. 13 i 50 km langrenn.

1970 **Vysoké Tatry:** Katharina Mo Berge, Freidig, nr. 38 i 10 km renn.
Magne Myrmo, Renneb I.L., nr. 7 i 30 km langrenn.
Magne Myrmo, Rennebu I.L., nr. 14 i 50 km langrenn.
Harald Grønningen, Lensvik I.L., nr. 9 i 15 km langrenn.
Han deltok ogå på 4x10 km stafett hvor Norge ble nr. 4.

Plasseringer i Olympiske Leker av skiløpere fra Sør-Trøndelag

1948 St. Moritz:

Olav Odden, Oppdal i.l. nr. 11 i kombinert renn.
Martin Jære, Lønset i.l. nr. 10 i 50 km langrenn.

1952 Oslo:

Arnfinn Bergmann, Freidig nr. 1 i spesielt hopprenn.
Torbjørn Falkanger, Byåsen i.l. nr. 2 i spesielt hopprenn.
Per Gjelten, Freidig nr. 5 i kombinert renn.
Magnar Estenstad, Leik i.l. nr. 3 i 50 km langrenn.
Edvin Landsem, Troll, nr. 7 i 50 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk i.f., nr. 6 i 18 km langrenn.
Magnar Estenstad, Leik i.l., nr. 11 i 18 km langrenn.
Mikal Kirkholt, Troll, nr. 12 i 18 km langrenn.
På Norges lag 4x10 km stafett, som ble nr. 2, deltok Martin Stokken, Mikal Kirkholt og Magnar Estenstad.

1956 Cortina:

Martin Stokken, Selsbakk i.f., nr. 15 i 30 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk i.f., nr. 6 i 15 km langrenn.
Martin Stokken, Selsbakk i.f., nr. 4 i 4x10 km stafett.
som deltaker på Norges lag.
Edvin Landsem, Troll, nr. 15 i 50 km langrenn.
Sverre Stallvik, Byåsen i.l., nr. 9 i spesielt hopprenn.

1960 Squav Valley:

Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 14 i 50 km langrenn.
Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 11 i 15 km langrenn.
Dessuten som deltaker Norges lag, 2 i 4x10 km stafett.
Sverre Stensheim, i.l. Shøhetta, nr. 10 i 50 km langrenn.

1964 Innsbruck:

Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 2 i 30 km langrenn.
Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 2 15 km langrenn.
Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 6 i 50 km langrenn

Som deltaker på Norges lag nr. 4 i 4x10 km stafett.
Sverre Stensheim, i.l. Snøhetta, nr. 11 i 30 km langrenn.
Sverre Stensheim, i.l. Snøhetta, nr. 5 i 50 km langrenn.
Toralf Engan, Leik i.l., nr. 1 i hopp — stor bakke.

Seefeld:

Toralf Engan, Leik i.l., nr. 2 i hopp — normal-bakke.
Hans Olav Sørensen, Mebonden i.l., nr. 8 i hopp normal-bakke.

1968 Grenoble:

Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 13 i 30 km langrenn.
Harald Grønningen, Lensvik i.l., nr. 1 i 15 km langrenn.
samt som deltaker på Norges lag nr. 1 i 4x10 km stafett.
Katharina Mo Berge, Freidig, nr. 17 i 10 km langrenn.
Bjarne Strand, Oppdal i.l., nr. 17 i utforrenn.
Bjarne Strand, oppdal i.l., nr. 29 i storslalåm.
Bjarne Strand, Oppdal i.l., nr. 22 i slalåm finale.
Haakon Mjøen, Oppdal i.l., nr. 19 i storslalåm.
Lasse Hamre, Freidig, nr. 34 i utforrenn.
Lasse Hamre, Freidig, nr. 14 i slalåm finale.

1972 Sapporo:

Oddvar Brå, Leik i.l., nr. 9 i 15 km langrenn.
Oddvar Brå, på norges lag nr. 2 i 4x10 km stafett.
Magne Myrmo, Rennebu i.l., nr. 21 i 30 km langrenn.
Magne Myrmo, Rennebu i.l., nr. 2 i 50 km langrenn.
Katharina Mo Berge, Freidig, nr. 17 i 5 km langrenn.
Katharina Mo Berge, Freidig, nr. 29 i 10 km langrenn.
Erik Haaker, Oppdal i.l., nr. 5 i utforrenn.

JOHAN O. HELGESEN

har som firma støttet og interessert seg for skiidrett siden krigen. Som næringsmiddelfirma med pølser som spesialitet, er årsaken innlysende. Stort sett har det vist seg å være riktig. Det har iethvertfall alltid vært en hyggelig handel. Fordi kundene er hyggelige. Det henger kanskje sammen med skiløpingen?

Derfor er det en glede å hilse skikretsen i jubileumsåret! Gratulerer!

Hilsen

JOHAN O. HELGESEN

Trenger du lettvint bespisning til stevner — store eller små? Trenger du mat selv — til store eller små? Ta kontakt! Gi et ord! Vi gjør vårt beste, butikkene er kjente for det.

JOHRO A/S

Navnet står for Johan O. Helgesen, Rosenborg. Spesialister i ferdigmat gjennom femten år. Vi bespiser 10.000 mennesker med 5 (!) mann på kjøkkenet. Om det er mulig? Vi har gjort det.

Kom og snakk om problemet ditt i matveien. Vi løser nok det også. Like lett som vi skaffer en tre retters middag for to, eller tyve, eller tohundre. Det er nettopp det vi mener at vi kan.

Aktive folk har en finger med i mangt. Sangerstevner og skytterstevner, musikkmøter og slektstreff, skistevner, bryllup og sammenkomster. Skifolk er kjent for å være blant de aktive. Fortsett med det — så skal vi ta oss av maten!

JOHRO A/S

Rosenborg gt. 3
Trondheim
Tlf. 31 302 - 29 412

Trykk: Rosenborg Offsettrykkeri - Trondheim